

Startopstilling
MAPPE G'1: 20. okt 1993 - 28. nov 1993

- A - Stormen på Studenterhuset d. 20. oktober 1993, kl.2.05.
- B - Aflytningen på Københavns Universitet: afsløring d. 12. november 1993
- C - Registrering af studenter v/ Politiets Efterretnings Tjeneste: afsløring d. 4. marts 1994.
- D - Start på domfældelser: - Allin sindssyg , Merlung-rapport pr. 12.sep 1994
- Regnbue-aktivister skyldig i ulovlig våbenbesiddelse 15.sep 1994
- E - Opstart - igen: Afhoppet Mossad-agent bekræfter: 11. oktober 1994

ONSDAG 20. OKTOBER 1993 - NR. 246 - UGE 42 - 90. ÅRGANG - 7,50 KR.

**Ekstra
Bladet**

tør - hvor andre tier

**Ekstra
Bladet
afslører**

**TERRORIST-REDE
PÅ UNIVERSITET**

**SIDSTE-
STOR-
POLITI-
RAZZIA I
MORGES**

Side 4 og 6-7

CHEFREDAKTØRER: SVEN OVE GADE (AOM.)
BENT FALBERT (ANSV. EFTER PRESSELOVEN)
I REDAKTIONEN: RUD KOFOED
REDAKTIONSCHEFER:
SØREN JAKOBSEN, JØRN ACKERMANN,
HANS LARSEN, MOGENS BILLE

RÅDHUSPLADSEN 37
1705 KØBENHAVN V
TLF. 33 11 13 13.
ÅBEN HELE DØGNET
(LUKKET LØRDAG KL. 13)
24 TIL SØNDAG KL. 13)
TLFX. 33 14 10 00

NORDJYLLANDS-
REDAKTIONEN
Slotspladsen 2
9000 Aalborg
TLF. 98 16 60 00
TLFX. 98 13 91 19

VESTJYLLANDS-
REDAKTIONEN
Torvet 16, 2.
6700 Esbjerg
TLF. 75 13 65 11
TLFX. 75 13 65 54

MIDTJYLLANDS-
REDAKTIONEN
Frederiksgade 33
8000 Århus C
TLF. 86 13 27 44
TLFX. 86 13 27 24

SYD- OG SØNDER-
JYLL. REDAKTION
Bundgårdsvej 45
Erritsø
7000 Fredericia
TLF. 75 94 03 11
TLFX. 75 94 02 87

FYNS-
REDAKTIONEN
L. Dansenstræde 12
5000 Odense C
TLF. 66 11 01 11
TLFX. 66 12 21 11

SJÆLLANDS-
REDAKTIONEN
Ramsherred 6, 1.
4700 Næstved
TLF. 53 72 50 00
TLFX. 55 77 22 87

Ekstra Bladets
Abonnementsservice
Søndag kl. 7.30-12.00
Mandag-fredag
kl. 6.30-17.00
Lørdag kl. 6.30-12.00
Tlf. 33 91 01 01

REVOLUTIONSHUSET

FROMHED STYRKER RIGERNE har Chr. IV skinhelligt skrevet på Rundetårns facade. I skyggen af Rundetårn ligger Studentarhuset. Det er hverken præget af fromhed eller et ønske om at styrke rigerne. Tværtimod. Det eneste fællesskab med Chr. IV er skinhelligheden.

I STUDENTERHUSET har 'studenter', hvad enten de har været indskrevet, færdiguddannede eller blot været tilfældige forbipasserende, haft deres muntre liv på skatteydernes regning. De har talt om revolution og væbnet kamp og modstand og modmagt og imperialisme og øvet sig i våbenbrug og indført kontrol og eksklusioner og sanktioner for en for dårligt vasket trappe. De har moret sig og leget rigtige revolutionære, og folk, der har tænkt eller ment anderledes, er blevet presset ud, eller er gået af sig selv. Det er til at forstå.

STUDENTERHUSET har spillet en

vigtig rolle for den kommende revolution. Det er her, eliten er blevet hærdet, det er her, proletariatets spydspids har skærpet sig til den kommende kamp. Ofre har der selvfølgelig været undervejs. En revolution er ikke et teselskab, og et par domme for bankrøveri er en drifts-omkostning. Desuden er der mindst 100 meter til Købmagergade Posthus, selv om den åndelige afstand er mindre.

REKTOR OVE NATHAN og den øvrige ledelse af Københavns Universitet står over for nogle ubehagelige spørgsmål. De må forklare, hvorfor de har finansieret al denne revolutionære aktivitet, og hvis den ikke allerede er stoppet, så bør det ske omgående. Offentlige midler falder ikke ned fra himlen. De bliver betalt i skatter af folk, som i reglen har dårligt råd, for det er ikke de få højtråbende, der tjener meget, som lægger den største del. Det er den

store brede masse, der har 15.000-20.000 kr. om måneden, som ikke kan få boligsikring eller andre lempelser, men som skal betale fuldt ud - hver gang.

Det er deres penge, som rektor Ove Nathan har sjusket med.

KØBENHAVNS UNIVERSITET har været passivt, selv om det havde al mulig lejlighed til at kontrollere, hvad der foregik i lokalerne. Der var jo anledning nok til at gå eksklusionerne efter i sømmene. En stor del af foreningslivet i Danmark er bygget op på, at skolepedeller ved, hvad der foregår. De er heldigvis mere omhyggelige end de københavnske universitetsfolk.

DE RØDE BANDER i Købmagergade lader os kolde. Det er tilfredsstillende, at den hårde kerne kun består af en halv snes personer, og det taler til fordel for den sunde fornuft i det danske folk. Fløjene forsøger at for-

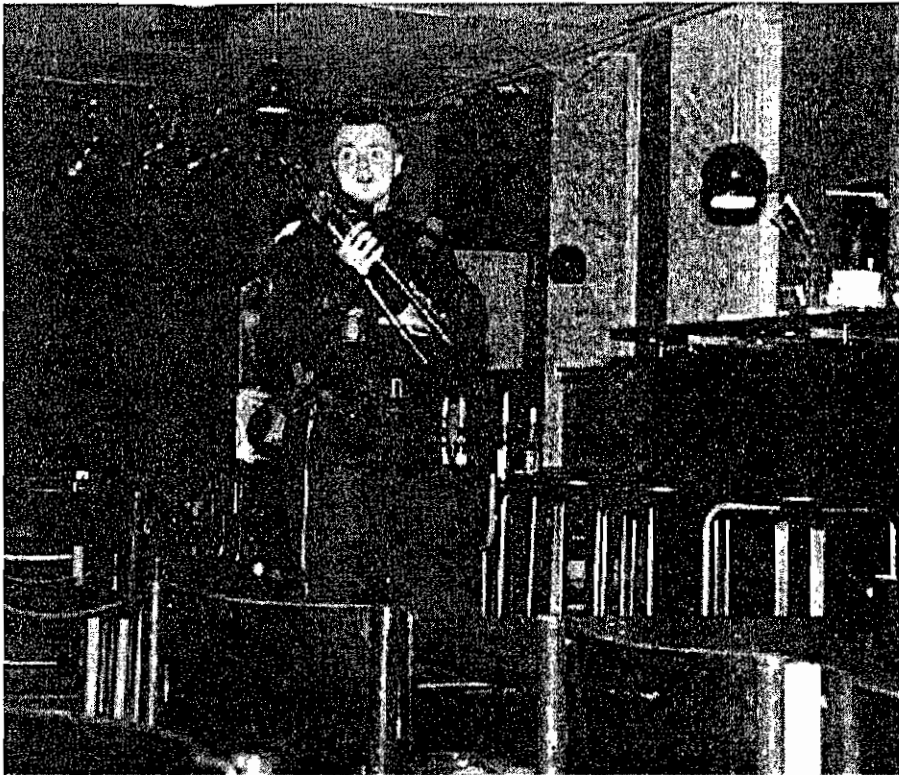
berede og hidse befolkningen op til voldshandlinger. Højrefløjen vil legitimere volden med henvisning til indvandrere og flygtninge. Venstrefløjen vil legitimere den med henvisning til udplyndringen af den tredje verden.

Der er ikke hold i nogen af argumenterne.

I ET DEMOKRATI kan vold ikke undskyldes, for vold er modsætningen til demokrati - til samtale, kompromis og forlig. Her handler det ikke om højre eller venstre, men om demokrati eller et autoritært system. Det er ingen tilfældighed, at hundrede tusinde tyske kommunister uden besvær fandt sig til rette hos nazisterne. De var i virkeligheden ånds-fæller.

VI VED IKKE, hvor langt de revolutionære kammerater i Studentarhuset er parate til at gå. Vi ved heller ikke, om de står til højre eller venstre, for det er meningsløst, når man har forladt demokratiet. Men de skal ud af klappen!

Læs reportagen side 6 og 7

En uniformeret politimand med bidetang til løseødding i nat i Studenterhusets café.

Politi under razziaen i morges ved indgangen til Studenterhuset i Købmagergade 52.

POLITI-RAZZIA I NAT MOD KØBENHAVNS UNIVERSITET

Kriminalpolitiet lukkede tidligt i morges Studenterhuset på Købmagergade i København efter anmodning fra rektor Ove Nathan

Studenterhuset i København blev tidligt i morges lukket og ransaget af politiet. Det skete efter anmodning fra rektor ved Københavns Universitet, Ove Nathan, der frygter, at Studen-

terhuset gennem længere tid er blevet misbrugt til illegal politisk virksomhed. Under ransagningen i nat fandt politiet slagvåben gemt i huset.

Ove Nathans reaktion

skyldes en række spørgsmål, som Ekstra Bladet gennem den sidste uge har stillet ledelsen af universitetet, der årligt betaler 375.000 kroner til Studenterhusets drift. Ekstra Bladets fore-

spørgelser fik Universitetet til at starte sine egne undersøgelser - med det resultat, at kriminalpolitiet i nat blev bedt om at gribe ind og ransage og lukke huset.

Den timelange aktion startede klokken to i nat og fortsatte til klokken 3,45 i morges. Kun en halv time efter, at de sidste aktivister havde forladt ejendommen klokken 1.30 - med store tasker på deres cykler - brød politiet ind og startede en systematisk gennemsøgning af Studenterhuset. Alle skabe og alle kontorer blev brudt op, og politihunde gennemsøgte ejendommen.

Til sidst blev der sat skilte op, som fortalte, at huset var lukket.

Også for de valgte bestyrelsesmedlemmer, der tidligt i morges forsøgte at komme ind.

I følge oplysninger til Ekstra Bladet reagerede Københavns Universitet, fordi man - ved selvstændige undersøgelser - fik dokumenteret, at Studenterhuset ikke er den åbne ejendom, som man ellers er blevet garanteret. Tværtimod var man blevet bekendt med, at et stort antal falske navne havde udløst den offentlige støtte, og vidste nu, at 'autonome' grupper havde den reelle magt over Studenterhuset.

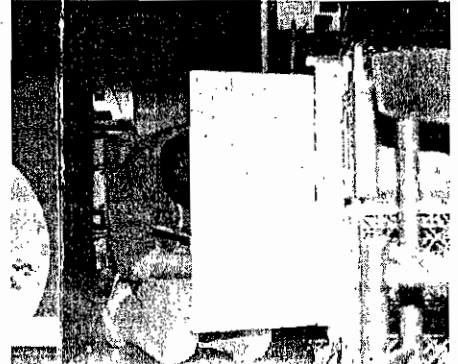
- De oplysninger, der forelå, var så alvorlige, at universitetet ikke følte, man selv kunne klare sagen. Det var nødvendigt, at politiet hjalp til, sagde en fæmøll Lars Erik Allin, juridisk fuldmægtig for rektor Ove Nathan, da Ekstra Bladet sent i nat talte med ham uden for Studenterhuset.

Les også side 6-7

**AF
ANDERS-PETER
MATHIASSEN
OG JACOB JUHL
FOTO: FINN
FRANSDEN**

Kun en halv time før politiet slog til, forlod de sidste aktivister bygningen. Her er det Kalle Birch-Madsen og en ung kvinde, der cykler i nat.

En civil politimand undersøger skabe i bygningen.

TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET

Studenterhus afsløret som tilholdssted for revolutionære grupper - skjulte slag- og stikvåben finansieret af Københavns Universitet

Ekstra Bladet kan i dag afsløre en dækkelse for hemmelig, militant aktivitet, hvor det hører til dagens orden at diskutere voldelig omvæltning af samfundet.

Det er Københavns Universitet, der - uden at vide det - er blevet vært og ikke mindst finansielt bagmand for den lille bende.

Et opsigtsvækkende fund af slag- og stikvåben i Studentehuset, Køb-

magergade 52, bekræfter, at alle midler er endevendt under diskussionerne.

Næsten tredive tusinde studerende på Københavns Universitet har officielt adgang til Studentehuset på en af Københavns mest lukkede adresser i Købmagergade.

Studentehuset, der ligger idyllisk i skyggen af Rundetårn og over for Regnen, får i øjeblikket 375.000 kroner i årlig støtte fra Københavns Universitet. Et tilskud der ydes, fordi huset - ud over at huse den populære studentercafé

- er centrum for udrettede aktiviteter som dans, musik, debat, skak og psykologisk rådgivning.

Og fordi det er mødested for den strenge koloni af udenlandske studerende, der læser i København.

Altsammen meget fint.

REGNBUEEN

Men sandheden er, at det er en dækkelse for 'autonome' og militante grupper. Og at Københavns Universitet er lørt bag lyset, når det hvert år betaler næsten en halv million kroner til dette såkaldte *studentehus*.

Huset i Købmagergade styres i virkeligheden af en

lille gruppe militante, internerede og stærkt venstreorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for håde Bander-Meinhof-gruppen og Blekingegade-handen. En gruppe, der diskuterer den væbnede modstand mod samfundet, og som mobber og chikanerer rigtige studerende væk.

Denne gruppe hedder 'Regnbuen' og består officielt af seksten folk, der kun med meget god vilje selv kan kaldes studerende.

F.eks. husets reelle leder og åndelige hannerfører, Karl-Erik Birck-Madsen, der blev færdig på universitetet for seks år siden. Han er magister i psykologi, og

selv om han afskrev sit studie i januar 1987, har han endnu ikke gættet sig fra Studentehuset.

Delte er hans reelle hjem. Kalle Birck-Madsen bor på det nærmeste i Købmagergade 52, hvor han har sit private kammer på første sal.

For at blive medlem og gælkendt som aktivist i Regnbuen, skal man f.eks.

Terror-finansiering

Københavns Universitets ledelse er igennem flere år blevet ført bag lyset af nogle ganske få revolutionære fantaster. Ekstra Bladet afslører i dag, hvordan den lille gruppe har fortrængt "rigtige" studerende fra det fælles studentehus i Købmagergade, og hvordan en lind strøm af penge fra Universitetet er gået til aktivisterne.

Studentehusets aktiviteter

ledende interne grupper	• Den Røde Bænde	Den Røde Bænde og Anti-Fascistisk Aktion har løbende holdt møder selvom ingen af de to grupper har lovligt adgang til huset. To medlemmer af Den Røde Bænde er siden her blevet dømt for bankrøveri.
undertrykte interne grupper	• AFA	Regnbuen og Studerende mod Racisme
	• Regnbuen	Regnbuen og Studerende mod Racisme. Lovlige grupperinger, der trods kun cirka 30 medlemmer reelt bestemmer al aktivitet.
	• Studerende mod racisme	Risten af disse grupper er enten mobbet ud eller holder ganske få årlige møder.
	• Rock	
	• Dans	
	• Tai Chi	
	• KOKS (kristen forening)	
	• KFS (kristen forening)	
	• Yggdrasil (historisk forening)	
	• Moderate studenter	
	• Internationale studenter	
	• Debatforum	

kunne redegøre for sit positive forhold til begreber som 'autonom' og 'militant'. Regnbuens få folk fylder massivt i Studentehusets mødelokaler. Denne uge er typisk. Her har Regnbuen på forhånd sat sig på halvfjerds procent af de planlagte arrangementer i huset. Og nu, hvor vi skriver oktober, er det stadig gadekampene 18. maj, der præger dagsordenen.

OVERVÅGET AF PET

Af Regnbuens seksten officielle medlemmer er det kun ni, der har et reelt og aktivt forhold til Københavns Universitet. En fjerdedel har aldrig haft det. Men de har alligevel fusket sig til stemmeret på Studen-

FALSKE NAVNE

Universitetets ledelse kan ikke genkende navnene på flertallet af medlemmerne i Studenterhusets dominerende grupper

Studenterhuset i Købmagergade har opgivet atribuis af falske navne, når de skulle fortælle Københavns Universitet, hvem deres næsten 1000 medlemmer er.

De to altdominerende grupper i huset 'Regnbuen' og 'Studenter mod Racisme' (SMR) har officielt kun 30 medlemmer.

I sidste uge bad Ekstra Bladet universitetet oplyse, om disse mennesker også er indskrevet som studenter.

Resultatet er uheldigt for både Københavns Universitet og for rektor Ove Nthun, der personligt har støttet Studenterhusets bestanden.

Ud af de 30 personer er det kun tolv, der har reel tilknytning til universitetet. Resten findes ikke, er førdiguddannede eller har orlov.

Regnbuens leder er Kalle Birck-Madsen, der blev udskrevet efter en studieperiode næsten syv år siden. Leif Christensen er opført som stemmerøstlig studentermedlem, men han eksisterer ikke i universitetets database. Det gør Pernille Hviid og Anette Hervad hel-

lers ikke. Ligesom Karsten Madsen, der arbejder som redaktør af det interne blad for Studenterhuset.

For Aino Holme og Anne Jønsson er forholdet, at de har orlov fra universitetet, og herefter er der kun ni reelle Regnbue-studenter tilbage.

Endnu mere prekær er situationen for 'Studenter mod Racisme'. Ud af elleve medlemmer findes de ni ikke. Det er Tania Andersen, Annelise Juul, Harild Lillevang, Marlene Madsen, Dorte Møller Pedersen, Camilla Sejerø, Rigmor Tétévide, Markus Topp og Christian Aabro.

Og af de to resterede har den ene orlov fra Universitetet.

Flere af disse personer er alligevel indskrevet som studieaktive - hvilket betyder, at de har ret til at komme i Studenterhuset og har stemmeret.

Københavns Universitet betaler i øjeblikket 375.000 kroner om året til Studenterhuset, fordi man tror på, at det er en åben institution for studerende i København.

MOBBET UD

Klimmet i det såkaldte studenterhus har gennem flere år været anstrengt, intransparent og hæsligt.

Den hårde kerne i huset har nødvendigvis accepteret, at andre også havde lov at komme der. Mens det daglige liv blev forpreget i mængdekampe og krav om udsnidning og eksklusion.

- Der er ingen tvivl om, at der bliver kørt helt mod folk, der er anderledes end dem, der styrer huset. Vi er jo ikke alle sammen opvokset på Nørrebro og er revolutionære. Og hvis der er nogen, der har brug for psykiatrisk hjælp, er det nok Regnbuen selv siger jurastuderende Jonas Christoffersen, der har repræsenteret studenterforeningen Debatforum i Huset.

Den hårde kerne fra Regnbuen har officielt hævet debatforeningen for at bære silkeslips og bruge dyr fransk parfume:

- Jeg har aldrig følt mig velkommen, men vi blev følt, fordi de skulle bruge nogle medlemmer. Og når du kommer i det hus, bliver du drænet for energi, fordi du skal sidde en hel aften - fra klokken otte til over midnat - og diskutere petitioner, siger Jonas Christoffersen.

Nu holder Debatforum sig væk.

Det samme gør Kristelig Forening for Studenter, der med sine fire medlemmer

ellers talte godt i statistikken.

De blev udsat for massiv kritik, fordi medlemmerne ikke ubetinget havde lyst til at være vagtfolk eller doryogtere. Og da de først på året trak sig, blev der hånlige skrivelser i husets officielle referat:

Hele resten af Studenterhuset er strakt til jorden af sorg og forbitrelse, da KFS altid har været et farverigt og særegent indslag i husarbejdet.

En anden gruppe, Yggdrasil, er gennem lange perioder blevet beskyldt for at være fascistiske og nazistiske, der skulle ekskluderes. Årsagen er, at de har holdt foredrag om Høgekorset historie og blandt andet fortalt, at det er et tusind år gammelt uordslagt tegn.

Ifølge anti-fascistiske var dette nok til en årelang alrid, hvor man har krævet gruppen smidt ud og tilmed hedt om rektor Ove Nathans hjælp.

Denne konflikt medførte, at Universitetet sidste år stoppede den økonomiske støtte til huset og først startede igen, da man havde fået løfte om, at stridighederne var slut, og at Regnbuens leder Kalle Birck-Madsen ikke havde mere at sige.

Det sidste var et tomt løfte. Den henhårde magister er stadig Studenterhusets officielle leder.

Studenterhuset på Købmagergade, en eftertragtet adresse i det københavnske Latinervarier, er officielt åbent for 30.000 studerende. Men militante grupper er ved at trænge alle andre ud. (Foto: Claus Bjørn Larsen).

tårhusets generalforsamling.

Ekstra Bladet har gennem de sidste nger benyttet både almindelige og ualmindelige journalistiske metoder til at danne sig et billede af Studenterhusets aktiviteter.

Vi kender ikke til alt, der er foregået. Men det kan fastslås, at f.eks. Politiets Efterretningstjeneste, PET, har haft samme interesse.

Det skyldes også, at folk fra den væbnede kurdiske nationalist-organisation PKK har haft deres jævnlige gang i Købmagergade 52.

Det skyldes også, at kendte 'autonome' grupper som 'Den Røde Bånde' har haft Studenterhuset som officielt mødested. To medlem-

mer af Bånden sidder i dag fængslet for væbnet bankrøveri, og gruppen holdt møder ved Rundetårn, få uger før de blev enholdt. Andre medlemmer af den nu nedlagte bånd kommer stadig i huset.

SLAGVÅBEN

Sidste sommer lagde Købmagergade 52 officielt lokaler til en studierække, hvor flere såkaldte 'modstandsgrupper' fortalte om deres kamp mod EF og storkapitalen. Andre møder handlede om solidariteten med fængslede medlemmer af den franske terror-organisation 'Action Directe' og den kurdiske frihedsevægelse PKK.

Forrige weekend var Stu-

denthuset vært for en fest, hvor kun meget få af de faste brugere - for ikke at nævne studerende ved Københavns Universitet - havde adgang. De mødtes omkring fyrré centrale skikkelser fra Københavns illegale undergrundsmiljø til fest under devisen 'Anti-fascistisk weekend-seminar'.

De medbragte deres egen spiritus og købte i øvrigt deres øl til indkøbspris i Studenterhusets bar. De blev betjent af folk, der til daglig er aktive i Regnbuen, og kunne danse til live-musik fra et otte mand stort orkester.

Sandsynligvis var der også ved denne lejlighed væbenede vogter til stede.

Det har været reglen ved

tidligere 'anti-racistiske møder', at der er indkaldt 'kammerater' fra Antifascistisk Aktion. Parote til at forsvare vennerne med slag og kastevåben.

Det vakte en del intern uro, da en ansat i huset tidligere på året fandt våbenene under en trappe i huset, men hårde Regnbuens folk og medlemmer af 'Studenter Mod Racisme' (SMR) fik banket de urolige elementer på plads med lange forklaringer om risikoen for nazistiske angreb.

AF ANDERS-PETER MATHIASSEN OG JACOB JUHL GRAFIK GERT NIELSEN

NU MISTER DE STUDENTERHUSET

- Jeg er rystet over dette tillidsbrud og garanterer, at Studenterhuset ikke bliver genåbnet i min rektorid, siger Ove Nathan, der afløses på posten om en måneds tid. (Foto: Tine Harden)

Rektor Ove Nathan forfærdet over fundet af våben

Det autonome miljø i København og studerende ved Københavns Universitet mistede i går Studenterhuset i Købmagergade som tilholdssted.

Det er sket, efter at politiet tidligt tirsdag morgen under en razzia fandt slagvåben i huset. Et fund, der øjeblikkelig fik rektor ved Københavns Universitet, Ove Nathan, til at beordre Studenterhuset afspærret.

- Jeg er rystet, det er et tillidsbrud, og jeg åbner det ikke i min tid som rektor, siger Ove Nathan, der har knap en måned tilbage på posten.

FLERE VÅBEN

I løbet af i går kom der kun sparsomme protester mod rektors beslutning. Blandt andet fra Studenterhusets bestyrelse. Bestyrelsen protesterede og protesterede dagen igennem, men argumenterne var så svage, at Universitetets ledelse valgte ikke at reagere.

Demden erfarer Ekstra Bladet, at politiet fandt en stor mængde tykke træstænger af cirka 80 centimeters længde, som man endnu ikke har fortalt offentligheden noget om.

Herudover fjernede politiet ringbind, dokumenter og papirer samt en række faner.

Politiet og universitetet interesserer sig specielt for dokumenter, der kan fortælle om den autonome gruppe 'Regnbuens' aktiviteter.

Denne gruppe af psykologistuderende har i de sidste to år fremstået som åndelige chef-ideologer og reelle ledere af Studenterhuset. Og det er sket, selv om 'Regnbuens' spidser ikke mere har nogen tilknytning til Universitetet og officielt ikke spiller nogen rolle.

Personkredsen fra 'Regnbuen' opfatter sig selv som både militante og autonome.

De mellem ti og seksten mennesker sidder på hovedparten af alle faste møder i Studenterhuset. Der går næppe en dag uden mødeaktivitet, og hver onsdag booker de sig således fast ind i to mødelokaler i op til et halvt døgn. Der er tale om en meget skæv fordeling af husets faciliteter.

Den interne stemning i Studenterhuset er så dårlig, at de studerende, der er kuop så revolutionære eller ligefrem har ganske almindelige interesser, ofte trækker sig og afstår fra at benytte husets mødelokaler.

Det er i år sket for 'Debat-Forum', 'Moderate Studenter' og den kristelige organisation 'KFS'.

Samtidig kommer der også langt færre internationale studenter, selv om det netop er de fremmede studenter tilstedeværelse, der har været en vigtig grund til, at Universitetet giver 375.000 kroner til Studenterhuset om året.

Ekstra Bladet er bekendt med, at netop udfrysningen af 'International Forening' var en af årsagerne til, at universitetsledelsen havde fået nok.

REAKTIONER

Ekstra Bladets reportage i går, der førte til Universitetets beslutning om at lukke og plombe Studenterhuset, fremprovokerede tirsdag en strøm af offentlig aktivitet.

Pressemøder, pressemeddelelser og politiske reaktioner væltede ind.

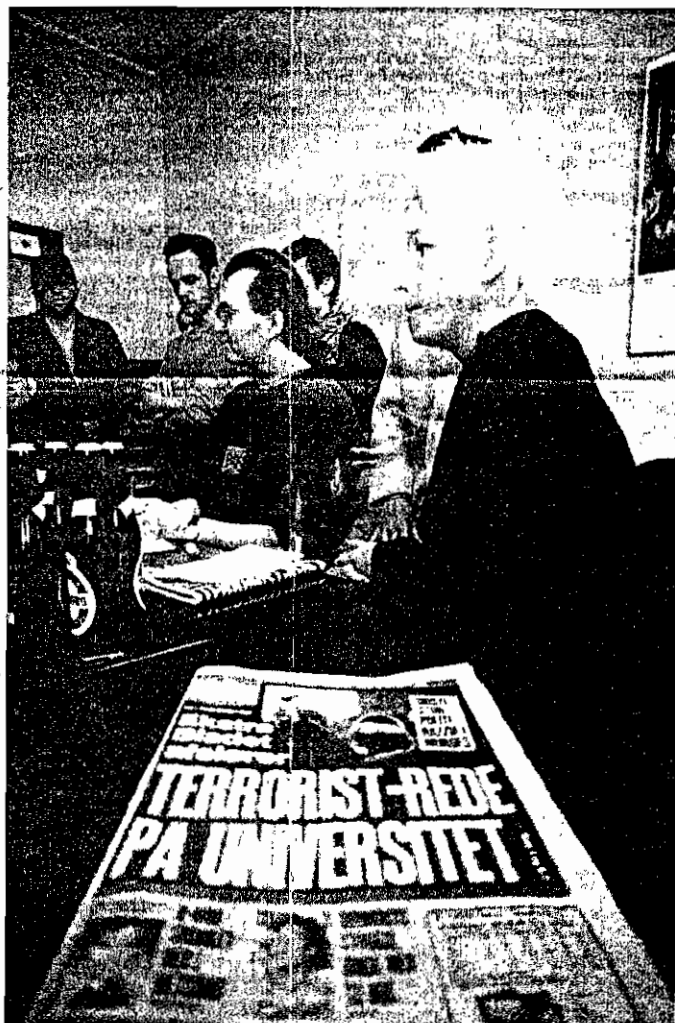
Sagen ligger i dag både hos kriminalpolitiet og på Christiansborg, hvor John Vinther fra de konservative var først på aftrækkeren. Han vil inden for få dage stille undervisningsminister, Ole Vig Jensen (R), et åbent spørgsmål om forholdene i Studenterhuset.

Moderate Studenter støtter Ove Nathans beslutning, mens den anden studentergruppe, 'Studenterrådet', på et pressemøde både kritiserede Ekstra Bladet for at lave dårlig journalistik, rektor Ove Nathan for at bryde løfter ... og de autonome for at have våben.

Man må spørge, hvad det er, der får 'Studenterrådet' så ekstrasikkert på banen, da foreningen gennem flere år selv har afholdt sig fra at benytte Studenterhuset i Købmagergade, og først for en måned siden lod sig repræsentere i dets bestyrelse.

Københavns største studenterbevægelse har altså længe holdt dike ret afstand til Købmagergade.

Studenterhusets formand, Erik Albrechtsen, der spiller rock i huset, startede sin dag med et akavet ud-møde hos universitetets direktør Peter Plenge. Her indrømmede formanden, at

En beklamt bestyrelse for Studenterhuset mødte i går pressen. De stærke folk fra 'Regnbuen', der er skyld i ulykkerne, holdt sig væk. (Foto: Mads Winther)

man kendte til slagvåbenene, men at man havde haft problemer med at stille noget op.

Da han om eftermiddagen mødte pressen, kendte formand Albrechtsen ikke længere til, at der tidligere var fundet våben i Studenterhuset.

Formanden kunne heller ikke huske, at dette fænomen for få måneder siden blev diskuteret på både et stormøde og i husets interne avis.

Forelagt Albrechtsens hummelstah udbrød rektor Ove Nathan spontant: - Måden må have leverpostej i ørerne.

Nathan fortsætter: - Bortset fra 'Regnbuen' og 'Studerende mod Racieme' tvivler jeg ikke på de studerendes gode vilje. Jeg besluttede mig for at reagere, da det gik op for mig, at det netop var disse to grupper, der havde vundet magtkampen om huset.

- Jeg støttede Studenter-

huset, fordi det ikke er nogen hemmelighed, at mange studerende - f.eks. fra provinsen - lever en trist tilværelse i storbyen. Det kan være ret køligt, og jeg vil godt ha' på hattenpuden for, at jeg har givet huset penge. Men det her er jo gået helt anok, og nogen har vel lært sig en lektie sidste nat.

AF JACOB JUHL OG ANDERS-PETER MATHIASSEN

STAVEFEJL I MEDLEMSLISTEN

Det skyldes åbenbart stavproblemer i Studenterhuset, at mere end halvdelen af de autonome og anti-racistiske medlemmer i Studenterhuset ikke er indskrevet på Københavns Universitet.

Ekstra Bladet oplyste i går, at atten ud af de tredive personer, som Studenterhuset har opgivet som medlemmer fra henholdsvis 'Regnbuen' og 'Studerende mod Racieme' ikke læser på Universitetet.

Den oplysning fremkom, fordi vi bad Universitetet sammenligne Studenterhusets medlemsliste med den officielle liste over studerende. Men det er åbenbart en misforståelse, der skyld-

es, at Studenterhuset ikke kan stave. F.eks. er folk, der hedder Harald blevet til Harikl. Andre, men ikke alle, hævdes nu at være fundet.

Iøvrigt skal Ekstra Bladet beklage, hvis læserne har fået det indtryk, at Antifascistisk Aktion, AFA, er en terrorbevægelse, der har fået del i pengestøtten fra Københavns Universitet.

Ekstra Bladet sammenligner ikke AFA med Den Røde Bånde og 'Regnbuen'. Men det er konstateret, at gruppen deltagere i Studenterhusets møder og er blevet bedt om at stille kollektivebetragtninger til rådighed.

SIKKERHEDS-POLITI AFHØRER STUDENTER

Våbenfundet og udtalelser i fjernsynet er blevet en sag for sikkerhedspolitiet

Sikkerhedspolitiet på Københavns Politigård går nu ind i sagen omkring det lukkede studentehus på Købmagergade.

To af frontfigurerne i Regnbuen, Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson, vil i løbet af få dage blive indkaldt til afhøring på Politigården, hvor Afdeling E vil afhøre dem med sigtedes rettigheder for overtrædelse af våbenloven.

Dette bekræfter kriminalinspektør, Jørgen B. Frederiksen, over for Ekstra Bladet:

- Vi vil lige bruge et par dage på at løbe materialet igennem, og de pågældende kan vente en samtale med os sandsynligvis allerede i begyndelsen af næste uge, siger sikkerhedschefen, der ser på sagen med så stor alvor, at han ikke vil afvise at der kan blive tale om at rejse sigtelser.

Det er Birck-Madsen og Jønssons udtalelser i TV 2 Lorry onsdag aften, hvor de for åben skærm indrømmede, at de var ansvarlige for tilstedeværelsen af slagvåbnene i Studenterhuset, der får Jørgen B. Frederiksen til at reagere mod dem.

I går aften gentog Anne Jønsson sine udtalelser samme sted, og hun blev suppleret af en anden kammerat fra Regnbuen, Jesper Lund.

'VI SKYDER MED AUTOMATVÅBEN'

Jesper Lund og Anne Jønsson er begge psykologstuderende ved Københavns Universitet, mens Kalle Birck-Madsen er magister i psykologi med eksamen fra 1987.

Jesper Lund og Anne Jønsson, der også er medlemmer af den autonome gruppe, Studerende mod Rascisme, forsvarer sig med, at våbnene skulle bruges til at beskytte sig imod fascister.

I TV-udsendelsen gav de hege udtryk for, at væbnet kamp var ét af de midler, man kunne bruge for at tage kampen op mod det etablerede system.

Når de bliver afhørt, skal de også forklare om et mys-

Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson indrømmede i TV-Lorry onsdag aften at de var ansvarlige for de fundne slagvåben i huset. (Foto: Gert Jensen/TV Lorry)

tiak referat, der i sommer blev udsendt fra repræsentantskabsmødet tirsdag den 1. juni.

Referatet gengiver en debat om våben i Studenterhuset, hvor andre medlemmer spurgte Studerende Mod Rascisme, hvorfor de skulle have bevåbnede vagtkorps til deres møder.

Det medførte følgende referat:

'SMR afholder i det kommende semester et møde for at redegøre for sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med såvel kommende

som allerede afholdte arrangementer. Der vil undervejs i mødet blive demonstreret både slag- stik og kastevåben, samt blive affyret skarpe skud med storkalibrede automatvåben'.

Ordene faldt, mens der var repræsentanter for blandt andet de kristne grupper i huset. Og de farnsæ sætninger, er for få uger eiden blevet trukket tilbage.

AF JACOB JUHL OG
ANDERS-PETER
MATHIASSEN

6. Nyt fra stormødet.

- SMR afholder i det kommende semester et møde for at redegøre for sikkerhedsforanstaltningerne i forb. med såvel kommende som allerede afholdte arrangementer. Der vil undervejs i mødet blive demonstreret både slag- stik- og kastevåben, samt blive affyret skarpe skud med storkalibrede automatvåben.

7. Husorden.

Ifølge det officielle referat fra et møde i sommer, skal der trænes i storkalibrede automatvåben. Nu siger studenterne, at det er humor.

BESKYLDER ALLE FOR NAZISME

Studenter-psykologer kammer over i tvangs-forestillinger - anklager rektor Ove Nathan for nazisme

Den autonome, militante psykolog-gruppe Regnbuen, der i forbindelse med skandalen omkring Studenterhuset er bortvist fra Københavns Universitet, beskyldte i går rektor Ove Nathan og Ekstra Bladet for i fællesskab at stå i ledtog med fascister og nazister, der ønsker at overtage det danske samfund.

Regnbuen tog til gommæle i et fire sider langt mani-

fest, der klokken 17.02 blev udsendt fra Studenterrådets telefaks.

Her fortæller de blandt andet, at alle studenter faktisk er autonome, og at det er to navngivne personer fra en fascistisk gruppe, der står bag Ekstra Bladets artikler gennem de sidste tre dage. Og hermed også bag rektor Ove Nathans beslutning om at lukke huset.

Ifølge Regnbuens brev er

det to navngivne hagekorsdyrkende personer, der hnr styret Ekstra Bladet. Disse mennesker har leveret skytset til den falske og løgnagtige hetz, skriver Regnbuen.

NAZISTERNE KOMMER

Det kan Ekstra Bladet afvise. Vi diskuterer principielt ikke vores kilder,

men vil gerne afsløre, at en stor del af vores materiale stemmer fra Regnbuen selv!

Regnbuen foruden en snarlig nazistisk overtagelse af det danske samfund:

'Problemet er derfor ikke de 8 kabler (Våbnene, red.) i Studenterhuset. Problemet er, at hvad der skete for 50 år siden er ved at gentage sig lige foran næsen på os alle. Her har Studenterhuset søgt at gøre sit til at forhindre, at

det vil komme så langt en gang til.

Manifestet er afsendt fra Studenterrådets telefaks. Samme Studenterråd, der indtil for en måned siden har afholdt sig fra kontakt med Studenterhuset og Regnbuen. Den lange skrivelse indbyder til dialog - men er ikke en nnderkre-

vet.

Rektor Ove Nathan svines til. (Foto: Kirsten Fich)

Politiet fandt adskillige slagvåben, da betjente stormede Sfil-
lenterhuset, som 'Regnbue'-folkene sad effektivt på. (Foto: Finn
Frandsen)

REGNBUE ER MILITANT

*Interne papirer dokumenterer
militant ideologi i Studenterhuset*

Interne papirer fra det nu lukkede Studenterhus beviser, at den psykologiske gruppe, 'Regnbuen', opfatter sig selv som både militant og autonom.

Derfor har aktivisterne i 'Regnbuen' både mundtligt og skriftligt uds purgt eventuelle nye medlemmer om deres personlige holdninger til begreberne 'autonom' og 'militant'.

Det fremgår af de interne dokumenter, at det handler om at forholde sig positivt til disse 'tidens progressive strømninger'.

For halvanden måned siden modtog 'Regnbuen' en besvarelse fra en person, der ønskede at komme med i samarbejdet. Personen havde vanskeligt ved at forklare, hvad han egentlig mente om de nævnte begreber. For han vidste hverken, hvad det ville sige at være det ene eller det andet.

'Hvad angår et begreb, autonom, som jeg ikke kender, et begreb, jeg ikke forstår i den forstand, at jeg ikke ved, hvad en person, der kalder sig autonom, selv mener at være, så kan jeg ikke forholde mig til det autonome ved at sige, at jeg enten er for eller imod.'

Det samme med ordet militant.

Vedkommende person,

der ikke underskrev sig med navn, men brugte en kode, forsøgte at redde ansigt, ved at sammenligne dagens autonome med de sabotører, der kæmpede mod nazismen under 2. Verdenskrig.

Dengang startede sabotørerne som kriminelle, der blev skældt ud af magthaverne, men endte senere som autoriserede frihedskæmpere.

Det resulterer i følgende udredning fra ansøgeren til 'Regnbuen':

'Generelt er det således i politisk kamp, at der må tages metoder og midler i brug, som ikke umiddelbart er velsete af de herskende. Disse midler, hvad enten det er politisk argumentation eller manifest slag-udveksling på gade og vej, vil blive skældt ud i det sprog, de herskende besidder. Eksempel: Før samarbejdspolitikens sammenbrud i 40'erne, da var en sabotør kriminel, efter sammenbruddet, da var de samme mennesker frihedskæmpere.

Ekstra Bladet ved ikke med sikkerhed, om denne aspirant blev godkendt som medlem af 'Regnbuen', men det er sandsynligvis sket.

**AF JACOB JUHL OG
ANDERS-PETER
MATHIASSEN**

Foto: SØREN LORENZEN

Studenterhuset rummede et større lager af slagvåben, da politiet undersøgte det efter rektors ønske

Studenterhus lukket efter razzia

■ Studenterhuset i København havde andet end bøger på lager. Ved en razzia sagnings tidligt onsdag morgen fandt Københavns Politis ni slagvåben: Otte 70-80 cm lange stålkabler med plastichåndtag og et enkelt jernrør med en længde på en meter. Ingen blev anholdt, da razziaen fandt stedet uden for cafeens åbningstid.

Det var ledelsen på Københavns Universitet, der

havde bedt politiet om at undersøge det universitetsstøttede studentehus, før man havde fået et tip om, at det var hjemsted for autonome grupper, møder.

Rektor Ove Nathan er »mildest talt forfærdet« over våbenfundene og har med øjeblikkelig virkning lukket huset i Købmagergade, der også rummer en studenterdrevet cafe. Han kalder den utilsigtede brug af huset, der de sidste to år har

fået i alt 700.000 kr. i støtte af Københavns Universitet, for et »tilfælde«.

Folketingsmedlem John Vinther (K) har bedt undervisningsminister Ole Jensen (R) redegøre for, hvilke retningslinier, der er for universitetets økonomiske støtte til Studenterhuset.

Ove Nathan afviser, at universitetet kunne have kontrolleret, hvem der kom og gik i huset. Ansvar for

husets drift lå hos bestyrelsen. Men rektor mener, at husets økonomiske støtte af nogle måneder efterhånden er blevet trængt ud og erstattet af andre

Det afviser Studenterrådets medlem af husets bestyrelse, Kasper Bøgh Pedersen. Han erkender, at det er et problem, når der bliver fundet våben, men afviser, at de autonome er dominerende i huset.

JP

STUDENTERHUS LUKKET EFTER FUND AF VÅBEN

Rektor for Københavns Universitet, Ove Nathan, lukkede i går med øjeblikkelig virkning studentehuset i København, efter en politiransøgning afslørede et mindre lager af slagvåben

Af Henrik Winther

En politiransøgning natten til onsdag af Københavns Universitets studentehus resulterede i et fund af ni skjulte slagvåben - og et foreløbig nedlagt studentehus.

»Vi har i et par dage fået forlydender om, at der foregik ting og sager i studentercafeen, og da vi tirsdag blev klar over, at der kunne være våben i huset, bad vi politiet om at gribe ind,« siger rektor Ove Nathan til Det Fri Aktuelt.

Ifølge vicekriminalkom-

missær Jens Christensen fandt man i et aflåst lokale i huset i Købmagergade otte 50 cm lange orangefarvede telekabler som hver vejede et halv kilo - samt et halv meter langt jernrør med håndtag:

»Det er våben, vi har en kedelig erfaring med - vi kender dem til hudløshed fra demonstrationer og større ballader. De slår endda rigtig hårdt,« siger Jens Christensen fra Københavns Polit.

Politiet undersøger nu, hvem våbnene tilhører. Ifølge Ekstra Bladet i går har forskellige autonome grup-

per taget magten i studentehuset. Ove Nathan siger til Det Fri Aktuelt, at han har hørt, at interessen fokuserer sig på den såkaldte Regnbuegruppen:

»Den har haft til huse der, og jeg har i dag hørt, at man på et møde i Studenterrådet har bebredt Regnbuegruppen, at den har haft disse våben - men man har ikke sagt andet end »fy« til dem. Og de skulle jo have været smidt ud.«

»I en storby må ledelsen være stærk og afbryde samarbejdet i en sådan situation, men det har den ikke gjort. Nu har jeg lukket studentehuset i resten af min tid (Nathan går af om seks uger, red.), så det er out med studentehuset og dets nuværende bestyrelse,« siger Ove Nathan.

Københavns Universitet

har de sidste par år skudt mellem en halv og én million kroner i studentehuset:

»Og det er så resultatet... ja, vi kunne nok have brugt pengene mere konstruktivt, men vi har gamblet på en idé om et fælles sted for de studerende, men de unge mennesker har altså ikke kunnet styre det,« siger universitetets rektor, der midt i balladen er lykkelig over, at der ikke blev fundet skydevåben i huset.

PÅ HERRENS MARK

Københavns politi betragter sagen med stor alvor, men ifølge Jens Christensen har man endnu ikke nogen mistænkte at gå efter:

»Vi står på Herrens mark, det er jo en masse mennesker, der har haft adgang til det sted,« siger vicekriminalkommissæren.

Ove Nathan har lukket studentehuset for resten af sin tid. Han går af om som rektor for Københavns Universitet om seks uger. Foto: Harry Nielsen

Finder man ejermændene til slagvåbnene, bliver der tale om en sigtelse for ulovlig våbenbesiddelse.

SKAK
BENT LARSEN

HISTORIENS BAKSPEJL

I Wien stødte jeg på nogle avisartikler om østrigske og tyske skakfolks opførelse i 30'erne og 40'erne. Noget af det vidste jeg, men langt fra det hele. Det gav anledning til forskellige overvejelser. Brinckmann, som jeg har kendt, den hyggelige Alfred Brinckmann blev indlemmet blandt dem, der forbandt racisme og skak. Skribenten kan formodentlig underbygge påstanden, men hvad så med Brinckmanns venskab med den i Danmark levende jøde Nimzovich eller antinazisten Sämisch?

Emil Josef Diemer kan ikke bortforklares. Han, der forsøgte at lave propaganda for gambitten 1. d4, d5 2. e4, havde masser af bemærkninger om den jødiske spillestil, helt på linje med Aljechins berygtede artikler. Men det var almindeligt at anse Diemer for sindssyg, han var indlagt flere gange.

Professor Becker sluttede sig tidligt til nazisterne. Man har ofte sagt: så tidligt, at man slet ikke vidste, hvad nazisme var. Det væsentligste nye, for mig, er oplysningen om, at de nazistiske organisationer i Østrig dengang, i 1927, var illegale. I skakorganisatorisk sammenhæng synes han at have været meget 'arisk', men der tales også om, at han i de sidste år før Anschluss ikke havde været militant nok. Jeg tror stadig på, at han havde jødisk blod i årene og derfor blev bedt om at blive i Sydamerika efter skakolympiaden i Buenos Aires 1939. Kone og datter kom i 1942, som nazisterne havde lovet.

Stormester Ernet Grünfeld, den berømte åbningsteoretiker, synes at have været en fattig mand, der stillede op i de turneringer, hvor han kunne tjene lidt penge, og ellers holdt kæft. Dette med undtagelse af en artikel i Deutsche Schachzeitung 1943:

- Imod alle mistænkeliggørelser i fortiden er jeg i stand til at bevise min ariske afstamning, og dette endda i en ofte misundt og sjælden grad.

Nåja. En ulykke i 5-års alderen koatede ham et ben, og han kunne derfor ikke bruges som soldat i første verdenskrig. Hans sidste år (indtil 1962) skal have været vanskelige.

Jeg vidste godt, at Dr. Alois Wotawa (1896-1970) var jurist. Han udgav faktisk i 1949 en bog om nogle opsigtsvækkende sager fra 30'erne. Men der stod ikke noget om krigsårene ...

Han var i 1940-45 retspræsident og dommer for særdomstole, der afsagde nogle opsigtsvækkende dødsdomme. Så sent som i februar 45/således over to kvinder, der havde stjålet tøj. I 1946 blev han pensioneret og fik god tid til sine mange hobbies, hvoriblandt skak. Han er alle tiders mest betydelige østrigske komponist af slutspilletudier!

Studentarhus lukket efter politirazzia

Rektor for Københavns Universitet, Ove Nathan, siger, at han er »mildest talt forfærdet« over, at politiet under en ransagningsaktion af universitetets studentarhus i det indre København tidligt onsdag morgen beslaglagde flere våben.

Han har derfor med øjeblikkelig virkning lukket huset i Købmagergade, der også rummer en studenterdrevet cafe. Ransagningen skete efter en henvisning til politiet fra universitetet om, at autonome grupper har brugt huset som tilholdssted.

Under razziaen beslaglagde politiet ni slagvåben, men ingen blev anholdt under aktionen, der fandt sted efter cafeens lukketid.

Blandt slagvåbnene var der otte 70-80 cm lange kraftige stålkabler forsynet med et plastichåndtag og et enkelt jernrør med en længde på en meter. Politiet fandt også 20 bannere med antiracistiske opråb.

Lars Melin (w), Niels Bukholt og Iben Kook fra Studenterrådet på Københavns Universitet tager kraftigt afstand fra våbenfundet i Studenterhuset. - Vi er kedde af, at alle de mange studerende, der kommer i huset, nu bliver slået i hjertekorn ned terrorister, siger Niels Bukholt. - Foto: Erik Gleie

Studenterhus lukket efter fund af våben

Universitetets ledelse kræver autonome grupper fjernet

AF Kim Ravn-Mortensen

En gruppe studerende fra gruppen Regnbuen indrømmer, at de har anbragt slagvåben i Studenterhuset i København. Våbnene skulle angiveligt bruges til selvforsvar, fordi flere af gruppens medlemmer var blevet truet på livet.

Under en ransagning i Studenterhuset på Købmagergade i København natten til i går fandt politiet otte kraftige stålkabler på 70-80 centimeter forsynet med plastikhåndtag, et jernrør på en meter og cirka 20 bannere med antiracistiske opråb.

Karl-Erik Birck-Madsen fra Regnbuen udtalte i aftes til TV 2 Lorry, at våbnene aldrig er blevet anvendt, og at de ikke er fjernet længe siden.

for Københavns Studenterhuset. Ove Nathan har

med omgående virkning lukket Studenterhuset. Låsene er blevet ndskiftet, og de studerende må finde et andet sted til deres møder, indtil ledelsen af universitetet har garanti for, at stedet ikke bruges som samlingssted for autonome grupper.

Ransagningen fandt sted, fordi Ove Nathan havde fået et tip om, at huset var samlingssted for autonome grupper. Både Studenterrådet og bestyrelsen for Studenterhuset tager afstand fra fremstilling og opbevaring af våben, men afviser, at autonome grupper har sat sig på magten i huset.

Ove Nathan oplyser, at han ikke turde hede universitetets egne betjente undersøge sagen og derfor måtte bede politiet om hjælp. Han er forfærdet over fundet af de ni slagvåben og kalder den utilsigtede brug af huset et tillidsbrud.

Studenterhuset, som har

modtaget godt 700.000 kroner i støtte i løbet af de sidste to år fra Københavns Universitet, driver en cafe og stiller lokaler til rådighed for 16 forskellige grupper af studerende, deriblandt Regnbuen.

Formanden for Studenterrådet, Niels Bukholt, erkender, at en gruppe med navnet Den Røde Bænde, der sympatiserer med bl.a. IRA og Baader-Meinhof gruppen, sidste år afholdt et sympatiemøde i Studenterhuset.

- De blev smidt ud, lige så snart vi fandt ud, hvad de lavede. Vi har ikke kendskab til, at andre med disse sympatier har holdt møder i huset. Vi ved ikke, hvem der har anbragt våbnene i huset, men vi tager meget kraftigt afstand fra det, og vi er kedde af, at alle de mange studerende, der kommer i huset, nu bliver slået i hjertekorn med terrorister, siger

Niels Bukholt.

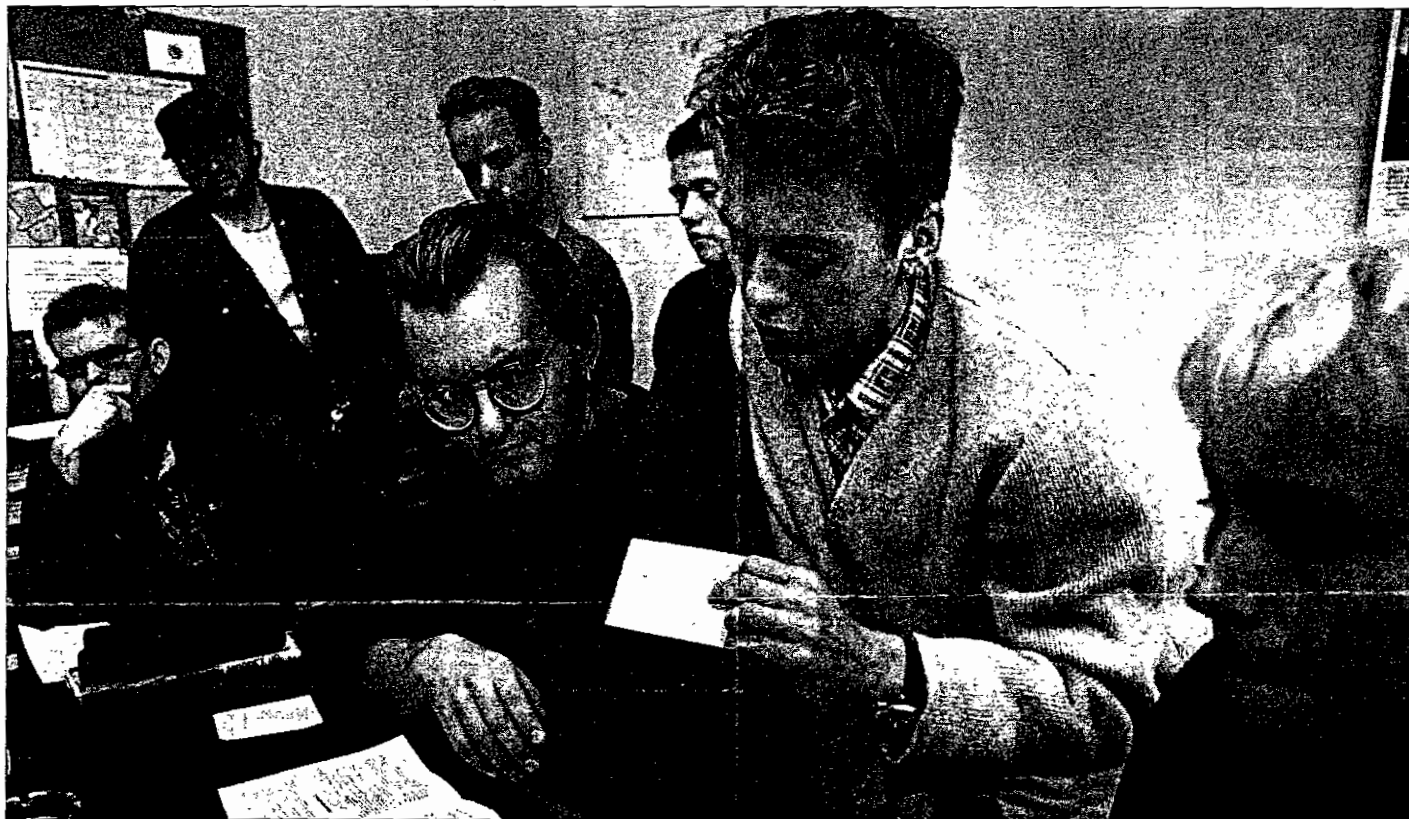
Bestyrelsen for Studenterhuset forstår ikke Ove Nathans fremgangsmåde:

- Rektor har begået et direkte aftalebrud i forhold til vores samarbejdsaftale med universitetet. Aftalen siger, at bestyrelsen skal kontaktes, når der opstår problemer.

- Vi har ikke hørt en lyd fra rektor om hans mistanke, før vi ser Studenterhuset skreget ud som 'terrorist-rede' i Ekstra Bladet. Rektors påstand om, at vi er gået under jorden, passer heller ikke. Han kunne jo bare ringe, siger formanden for bestyrelsen, Erik Albrechtsen.

Han er ked af fundet af våbnene i Studenterhuset og håber, at et planlagt møde med Ove Nathan i næste uge vil røde tråden ud, så huset kan genåbne.

Studenterhuset lukket efter razzia

BESTYRELSEN – Christian Aabro er en af dem, der ifølge Ekstra Bladets onsdagsudgave ikke er studerende ved Københavns Universitet, men som alligevel er aktiv i Studenterhuset. Her viser han – der er bestyrelsesmedlem i Studenterhuset – sit årskort som dokumentation for, at han går på universitetet. Andre bestyrelsesmedlemmer ser på (fra venstre): Jakob Jensen (tidligere bestyrelsesmedlem), Kasper Bøgh Pedersen, formand Erik Albrechtsen, Michael Tajo, Rigmor Têtevide og næstformand Elisabeth Jessen Foto: Tomas Bertelsen

Det var »nødværge« siger medlem af psykologgruppen Regnbuen om de stave, politiet fandt under ransagning

AF RASMUS EMBORG og NIELS ROHLEDER

De slagvåben, som politiet fandt i Studenterhuset i København natten til onsdag, blev bragt ind op til et anti-racistisk møde i huset for ca. halvandet år siden. Og har ligget dér siden, selv om grupperne i huset efter mødet besluttede sig for ikke at forsvarer sig mod slagvåben i tilfælde af overgreb.

Det oplyser flere af medlemmerne af den psykologiske rådgivningsgruppe, Regnbuen, til *Information*.

»Jeg ved ikke, hvor våbene kommer fra. Jeg ved bare, at man op til et anti-racistisk møde, hvor en af oplægsholderne havde fået mordtrusler, diskuterede sikkerhed og så blev der anskaffet de der kabler, som så ikke senere er kommet ud af huset. Det er noget lort og må beklages« siger Kalle Birck-Madsen fra Regnbuen.

Regnbuen har omkring ti medlemmer. Karsten Madsen er det eneste medlem, der også sidder i Studenterhusets bestyrelse.

»Man havde våbene inde konkret til den fest. De var i huset et eller andet sted. Jeg ved ikke, hvem der havde taget dem med,« siger Karsten Madsen.

»Problemet er, at diskussionen ikke blev taget i god tid, for man afholdt mødet. Det kunne man ikke nå, og så blev diskussionen taget senere, efter festen var afholdt,« siger han.

Studenterhusets formand, Erik Albrechtsen siger til *Information*, at han slet ikke var klar over, at slagvåbene var i Studenterhuset, da diskussionen om sikkerhed og forsvar blev taget.

To af Regnbuens medlemmer påtog sig ansvaret for stavene i en direkte udsendelse i *TV 2-Lorry* i går.

Psykologistuderende Anne Jønsson sagde, at stavene blev bragt til huset umiddelbart efter bombedrabet i Sølerødgade i »nødværge«.

»Vi opfatter det som ganske uskyldigt,« sagde hun og satte spørgsmålstegn ved, om de fundne stave var våben.

»Så ligger der, jeg ved ikke hvor mange tusind kilometer våben nede i den danske undergrund. Det dér er telefonkabler,« sagde Anne Jønsson, der ikke mente, der var tale om våben for de blev brugt som våben.

Et andet medlem af Regnbuen, Karl-Erik Birck-Madsen - der ifølge Ekstra Bladets omfattende artikler om Studenterhuset onsdag er Studenterhusets »reelle leder og åndelige bannerfører« - sagde i *TV 2-Lorry*, at aktivisterne i Regnbuen »meget fortryder, at stavene ikke er kommet væk«.

Københavns Politi handlede hurtigt, da der tirsdag af-

ten indgik en politianmeldelse mod Studenterhuset i Købmagergade.

Uden på forhånd at have sikret sig en retskendelse gennemførte politiet en ransagning.

Vicerekriminalinspektør Steen Christensen fra Københavns Politis Station 2 i Store Kongensgade oplyser, at politiet fandt »otte telegabelstykker, der er klippet ud, så de kan bruges som knipler - cirka 50 centimeter lange, -tre centimeter i diameter, knapt et halvt kilo tunge- og »et jernstær, 57 centimeter langt, to centimeter i diameter, tungt, forsynet med håndtag af isolerbånd i den ene ende«.

Politiet må under visse betingelser ransage uden dommerkendelse, »når der er øjenvidne til, at stjælet er foretaget med ransagningsvillie forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, fremgår det af retsplejelovens paragraf 797, stk. 2.

»Vi får en anmeldelse om, at man mener, der opbevares slagvåben i huset. Vi går til den med det samme for ikke at risikere, at de ikke er der, når vi kommer,« forklarer Steen Christensen. Vicerekriminalinspektøren tilføjer, at oplagte repræsentanter »en helt uforlignelig overtrædelse af våbenlovens bestemmelser«.

Rektor for Københavns

Universitet Ove Nathan siger, at Studenterhuset vil være lukket resten af hans rektortid, som dog kun varer fem- seks uger endnu. Ideen om Studenterhuset betegner han som »smuk«.

»Det tog jo mig flere år i Bertel Haarders tid overhovedet at få hjemmel til at bruge huset og til at give det nogle penge. Og det kostede mig betydelig overtalelse i det daværende konsistorium. Så jeg føler - uden at have nogle personlige følelser i klemme - at det er frygteligt ærgerligt,« siger Ove Nathan.

Rigtigt dårligt

Baggrunden for anmeldelsen - som Ove Nathan tager ansvaret for - er, at »vi et par dage har fået nogle vedholdende forlydender om, at det stod rigtig dårligt til på Studenterhuset og at nogle grupper, som ikke havde noget at gøre der, havde fået mere eller mindre frit spil«.

»Studenterhuset skal være samlingssted for københavnske studerende i en storby, som ikke altid er så varmt et miljø for eksempel studerende fra provinsen. Et sted, hvor man kan dyrke nogle gode studentsociale aktiviteter, have debataftener og den slags ting, og få sig en kop øl eller kaffe. Men det skal altså

ikke være et tilholdssted for helt fremmede mennesker, som har nogle politiske aspirationer, som universitetet ikke kan lægge ryg til,« siger Ove Nathan.

Han arviser, at universitetets egne ansatte kunne have udrettet noget:

»Når det er forhold under universitetets domæne, der går ud over den almindelige forvaltningslov og nærmer sig strafloven, så kan vi altså ikke være bekendt at sende vores egne universitetsbetjente i ilden,« siger Nathan.

Kamporganisationer

Rektor fremdrager specielt psykologgruppen Regnbuen, som »må siges at være noget, som universitetet ikke kan støtte«.

Hvorfor ikke?

»Fordi det ikke er vores opgave at støtte politiske kamporganisationer. Når folk mener, at de kan bruge universitetets studenterhus til at opbevare slagvåben af den art, som jeg har fået beskrevet, så må jeg sige stop.«

Ove Nathan refererer Studenterhusets bestyrelsesformand Erik Albrechtsen for, at man forsværes »har prøvet på at storme på at tale Regnbuens folk ud af det«.

»Det er klart, at de folk, der er ude i den slags rønder, ik-

ke er tilgængelige for smukke ord. De skulle have haft helt anderledes kraftig besked om, at så er det ud. Når de pøne mennesker i bestyrelsen ikke selv har kunnet magte det, så må det desværre være universitetet, der gentager de samme ord,« siger Ove Nathan.

Rektor lægger op til, at Studenterhuset ved Københavns Universitet - »som jeg har stor tillid til som organisation« - skal spille en større rolle i en eventuel fremtid for Studenterhuset.

Inspektør

»Og så må man nok også acceptere, at universitetet har en af sine folk som inspektør i huset,« siger Ove Nathan, der mener, at Studenterhusets bestyrelse ikke har været sin opgave voksen.

»Jeg kan for så vidt også godt forstå, at det har været svært for dem, fordi de har været oppe imod nogle ret kraftige personer,« siger Ove Nathan, der ikke vil svare konkret på, om det var Ekstra Bladets aktivitet, der frenkaldte politianmeldelsen.

»Jeg tror hverken du eller jeg har nogen forpligtelse til at røbe kilder. Men det var nok til, at jeg ikke troede, at det her var det rene gas,« siger Ove Nathan.

»Synes du terrorisme er et korrekt ord at bruge i denne sammenhæng?»

»De rigtige ord er: At Studenterhuset er ryget ud i tovene - et sted, hvor det ikke hører hjemme. Og alle ismer - fundamenta-, terror-, og autonomisme, og jeg ved ikke hvad - dem overlader jeg til andre. Jeg kan bare konstatere, at de ikke har overholdt deres kontraktlige forpligtelser, og det er jeg rigtig ked af,« siger Ove Nathan.

Både Studenterhuset ved Københavns Universitet og bestyrelsen for Studenterhuset hastede ind på onsdag aften i pressemødet i Studenterhusets lokaler i Krystalgade i København - et par hundrede meter fra Studenterhuset i Købmagergade, hvor et skilp på døren fortalte, at »Cafeen er LUKKET«.

»Hvad skulle stavene bruges til?« spurgte *Information*. »Det ved vi faktisk ikke,« svarede Studenterhusets bestyrelsesformand Erik Albrechtsen.

»Hvor lå de?»

»Det ved vi heller ikke. Det er politiet, der har fundet dem, ikke os,« sagde næstformand Elisabeth Jessen.

Bestyrelsesformanden supplerede: »Vi har ikke noget med dem at gøre. Vi ved kun, hvad vi har fået at vide af po-

litiet. Vi har ikke noget kendskab til, at de skulle ligge der.«

»Når politiet fortæller jer det, tror I så på det?»

»Det er jo svært at modsige,« sagde Erik Albrechtsen.

Gammel diskussion

Bestyrelsesmedlem Christian Aabro forklarede derefter om »en gammel diskussion omkring sikkerhed ved vores møder«. Anledningen var »et arrangement sidste sommer, hvor der blev inviteret nogle mennesker, der hører til i det antiracistiske og antifascistiske miljø«.

»De her folk, som blev inviteret, følte sig meget usatte. De havde også fået personlige trusler. Vi havde en diskussion bagefter om den dér sikkerhed. Det blev buset benedt på et tidspunkt, at der vistnok havde været nogle rør et eller andet sted, selv om jeg ikke rigtig tror, der er nogen, der har fundet dem. Det kan godt være, der er nogen der har set dem,« sagde Christian Aabro, som tilføjede, at »diskussionen udmøntede sig i, at man i huset efter det sagde: Det kan vi ikke have.«

Den Røde Bane

Bestyrelsen for Studenterhuset vedgik på pressemødet onsdag, at gruppen den Røde

Bande har holdt møde i huset - men at bestyrelsen stoppede det.

Bestyrelsesformand Erik Albrechtsen forklarede:

»Den Røde Bane var en ekstern gruppe. Den konkrete henvendelse kom fra en studerende, som er indskrevet på Københavns Universitet. Man ville holde en møderække om den anti-imperialistiske kamp. Det så meget tilfældigt ud. Men da man skulle starte møderækken, kom der nogle papirer, som vi syntes var lidt belastende. Der står mange af de ting, som står i Ekstra Bladet. Der var nogle tilkendegivelser omkring Rote Armee Fraktion og IRA, som vi som bestyrelse syntes, at vi ikke kunne stå inde for.«

Erik Albrechtsen oplyste på pressemødet, at gruppen nåede at holde i hvert fald ét af møderne.

Intet privat kammer

Bestyrelsen afviste, at Karl-Erik Birck-Madsen fra Regnbuen skulle være Studenterhusets »reelle leder og åndelige bannerfører«, og at han skulle have sit eget private kammer i huset. Det er praktisk talt umuligt at overnatte i universitetets bygninger, fastslog Kasper Bøgh Pedersen, der den seneste måned har repræsenteret Studenterhuset som eksternt medlem af bestyrelsen for Studenterhuset.

»Alle universitetets bygninger er under opsyn af vagter. Der går vagter fra Slots- og Ejendomsstyrelsen rundt to gange hver nat. Deres job er blandt andet at sørge for, at der ikke er folk, der sover der,« sagde Kasper Bøgh Pedersen.

Bestyrelsen afviste at have givet atemmærket på husets generalforsamling til personer, der ikke var studerende. På pressemødet blev fremlagt gyldige årskort til Københavns Universitet for Christian Aabro, Harald Lillevang og Rigmor Tøtevide - tre personer, der ifølge Ekstra Bladet »ikke findes« som studerende ved Københavns Universitet.

»Vi som bestyrelse står fuldstændig inde for, at de medlemmer, der bliver registreret som aktivister i huset, de er det. Det, Ekstra Bladet sidder og siger, det kan vi fuldstændig dementere. Det er en lodret løgn. Vi bruger ikke falske navne. Når folk melder sig ind i studenterhuset, skal de dokumentere, at de har et årskort,« sagde næstformand i bestyrelsen Elisabeth Jessen.

»Jeg rettede henvendelse til universitetet efter sidste generalforsamling og spurgte fuldmægtig Lars Erik Allin: Skal I se medlemslisten, så I kan gå den igennem? Svaret var nej. Man mente, det ikke var nødvendigt. Vi har spillet med fuldstændig åbne kort og kan gøre det til enhver tid,« sagde formand Erik Albrechtsen.

Medlemstallet er afgørende for, om Studenterhuset kan få tilskud fra universitetet. I 1992 skulle huset have 500 medlemmer for at få tilskud. Tallet for 1993 er det dobbelte.

Det var fundet af otte slagvåben i Studentarhuset på Købmagergade 52, der fik rektor for Københavns Universitet Ove Nathan til at lukke huset. Foto: Steen Jacobsen

Studentarhuset lukket efter natlig politi-razzia

Ransagnin: Ved en razzia i Studentarhuset i København fandt politiet blandt andet en række slagvåben. Rektor Ove Nathan har lukket huset.

Rektor fik universitetet til at henvende sig til politiet, efter at flere »troværdige kilder« havde gjort opmærksom på forholdene i huset.

Ved ransagningen - der skete ved to-tiden om natten - fandt politiet blandt andet otte 70-80 cm lange kraftige stålkabler forsynet med et plastikhåndtag og et enkelt jernrør med en længde på en meter.

Desuden var der cirka 20 bannere med »antiracistiske« opråb. Chefkriminalinspektør Per Larsen:

»Vi fik en henvendelse fra universitetet om, at Studentarhuset muligvis husede nogle »spektakulære grupper. Vi gik i aktion, fordi det forfød, at der var slagvåben og koller med søm og muligvis også skydevåben derinde.«

Ifølge Ekstra Bladet er det autonome grupper som

»Regnbuen« og »Studentermod Racisme«, der har brugt Studentarhusets faciliteter som tilholdssted.

Rektor Ove Nathan siger til Berlingske Tidende, at Studentarhuset skal bruges til rene studentpolitiske aktiviteter, så som et mødested for de studerende og en ramme om blandt andet debatmøder.

»Vi har konstateret, at der har været en stribe medlemmer af Studentarhuset, der slet ikke er studerende.

Og nu er der også fundet våben. Det har fået mig til at lukke huset - og det er en definitiv beslutning, så længe jeg er rektor,« siger Ove Nathan, der forlader sin rektorpost om seks uger.

Ove Nathan tilføjer, at det er »sorgeligt, at det har været så svært at få Studentarhuset til at fungere. Rektor har nu fået læsene på huset skåret ud.

Formanden for studenternes bestyrelse, Erik Albrechtsen, er rystet over, at politiet har fundet våben.

»Det var kommet os for øre, at nogle i huset ville skaffe våben og hyre nogle folk fra den autonome gruppe »Anti Fascistisk Aktion« til at stå i døren ved et møde arrangeret af »Studerende mod Racisme«.

»Efterfølgende tog huset kraftigt afstand fra fremgangsmåden,« siger Erik Albrechtsen.

BT.
31 2/10-93

B.T. 1. SEKTION

Studentarhus lukket efter politirazzia

Rektor for Københavns Universitet, Ove Nathan, siger, at han er »mildtest talt forfærdet« over, at politiet under en ransagnin af universitetets studentarhus i det indre København tidligt onsdag morgen beslaglagde flere våben.

Han har derfor med øjeblikkelig virkning lukket huset i Købmagergade, der også rummer en studentdrevet cafe. Ransagningen skete efter en henvendelse til politiet fra universitetet om, at autonome grupper har brugt huset som tilholdssted.

Under razziaen beslaglagde politiet ni slagvåben, men ingen blev anholdt under aktionen, der fandt sted efter cafeens lukketid.

Blandt slagvåbnene var der otte 70-80 cm lange kraftige stålkabler forsynet med et plastikhåndtag og et enkelt jernrør med en længde på en meter. Politiet fandt også 20 bannere med antiracistiske opråb.

AF BENT BAK ANDERSEN OG MERETHE DAHLIN

Rektor ved Københavns Universitet, Ove Nathan, har med øjeblikkelig virkning lukket Studentarhuset i Købmagergade i København.

»Det er sket, efter at politiet under en ransagnin af universitetets studentarhus natten til onsdag beslaglagde flere slagvåben.

Jeg er forfærdet over, at universitetet har huset det,« siger Ove Nathan.

Studenterhuset politisk lukket

– Chockerende, udtaler Studenterrådet om vanvittig hetz

Rektor for Københavns Universitet Ove Nathan har skiftet låsene efter politiets razzia i Studenterhuset natten til torsdag og dermed lukket huset. Politiets razzia skete på foranledning af Ove Nathan for at finde ulovlige våben.

– Vi fandt otte stykker kabel og en jernstang, oplyser chefen for politiets afdeling E, Jørgen Frederiksen om det overvældende fund.

Såvel bestyrelsen for Studenterhuset som Studenterrådet i København tog igår klar afstand til alle former for fremstilling og opbevaring af våben i huset. Bestyrelsen vil undersøge sagen, men er låst ude fra sine kontorer.

Universitetets henvendelse til politiet skete på Ekstra Bladets foranledning.

Rektor Ove Nathan har låst de studerende ude af »Studenterhuset«.

Foto: Dagbladet Arbejderen

Ekstra Bladet (EB) deltog i politiets razzia og udråbte i går en »Terrorist-rede på universitetet«. I en vanvittig hetzstil mod aktive studerende udråbtes to af husets brugergrupper, »Studerende Mod Racisme« og

»Regnbuen«, til terrorister.

På et pressemøde igår havde Studenterhusets bestyrelse imidlertid intet kendskab til, at disse grupper har ulovlige eller terroristiske aktiviteter. Men »Regnbuen« har kritiseret

en hagekors-forherligende brugergruppe, Yggdrasil, der til gengæld kræver »Regnbuen« smidt ud.

Dagbladet Arbejderens kilder siger, at rektor Ove Nathan kræver »Regnbuen« smidt ud, før huset kan genåbne.

– Vi er meget chokeret over fremgangsmåden, siger Lars Melin fra Studenterrådet på Københavns Universitet om den utrolige kampagne mod de aktive studerende.

– Det er en overreaktion, mener Erik Albrechtsen, formand for Studenterhusets bestyrelse.

Iben Kock fra Studenterrådet tager samtidig afstand fra, at brugergrupper skal smides ud på grund af deres politiske aktivitet: – Det vil være at knække yttringsfriheden.

– Vi håber, at vi snart kan åbne Studenterhuset igen, erklærer Rigmor Tetevid fra Studenterhusets bestyrelse.

ib

ARBEJDEREN

Arbejderen 21/10

Terroristreden

OVERSKRIFTER som »Ekstra Bladet afslører terrorist-rede på universitet« og »Stor politirazzia i morges« satte onsdag rav i den i en række studenter- og venstrefløjsmiljøer i København.

Avisens forsideoverskrifter var illustreret med et farveto af en kønsbestemt person – formummet med en raidhue – i færd med at give én eller anden fingeren.

Det fremgår ikke, hvad personen på billedet har at gøre med Studenterhuset – er det husets bestyrelsesformand stud. mag. Erik Albrechtsen, der skjuler sig bag hættten? – eller for den sags skyld, hvad fotografiet har at gøre med terrorister.

Raidhuen og skråt op-fingeren er først og fremmest symboler for den BZ-bevægelse, der i 1980'erne besatte huse i København og Århus. Og nu for det »autonome miljø«, som har været meget omtalt efter gadekampe på Nørrebro i København på afstemningsnatten den 18.-19. maj.

Men terrorisme?

Terrorisme er et ord, som vi nøgternt bør reservere til meget grove voldshandlinger – drab, brug af skydevåben, bomber, gidseltagning – med politiske eller politisk-religiøse motiver.

Når demonstranter kaster brosten og benzinfyldte flasker mod politiet, er det grov vold, der bringer andres liv i fare.

Men terrorisme?

Udbyttet ved den natlige ransagning mod det, Ekstra Bladet kalder en terrorist-rede, var – efter hvad politiet har oplyst – »otte telekabelstykker, der er klippet ud, så de kan bruges som knipler – cirka 50 centimeter lange, tre centimeter i diameter, knapt et halvt kilo tunge« og »et jernrør, 57 centimeter langt, to centimeter i diameter, tungt, forsynet med håndtag af isolérband i den ene ende«.

Terrorisme?

OVE NATHAN, hvis rektorperiode på Københavns Universitet strækker sig til 1. december, lukkede omgående Studenterhuset – som er en del af universitetet, og som i perioden 1992-94 støttes af samme med en årlig bevilling på 375.000 kroner – i de resterende uger af sin regeringstid.

Rektor erklærede sig »forfærdet« over politiets fund og udpegede især psykologgruppen Regnbuen – en af Studenterhusets brugergrupper – som en »politisk kamporganisation«, som »universitetet ikke kan støt-

te«. Som det fremgår af dagens avis, oplyser politiet, at der faktisk *stod* »Regnbuen« på det skab, hvor de ni knipler blev fundet. Psykologen Kalle Birck-Madsen fra Regnbuen forklarer, hvordan og hvorfor han anbragte kniplerne i skabet.

Regnbue-medlem, stud. psyk. Anne Jønsson, erklærede onsdag aften i *TV 2-Lorry*, at telefonkabler ikke er våben, før de bliver brugt som våben. »Så ligger der, jeg ved ikke hvor mange tusind kilometer våben nede i den danske undergrund. Det dér er telefonkabler,« fastholdt hun.

Til hende er der kun at sige, at et telefonkabel – for at fungere som telefonkabel – skal være længere end 50 centimeter og i øvrigt være forsynet med en telefon i hver ende. Ifølge politiets oplysninger gælder det ikke for de *telefonkabler*, der blev fundet i Regnbuens skab i Studenterhuset.

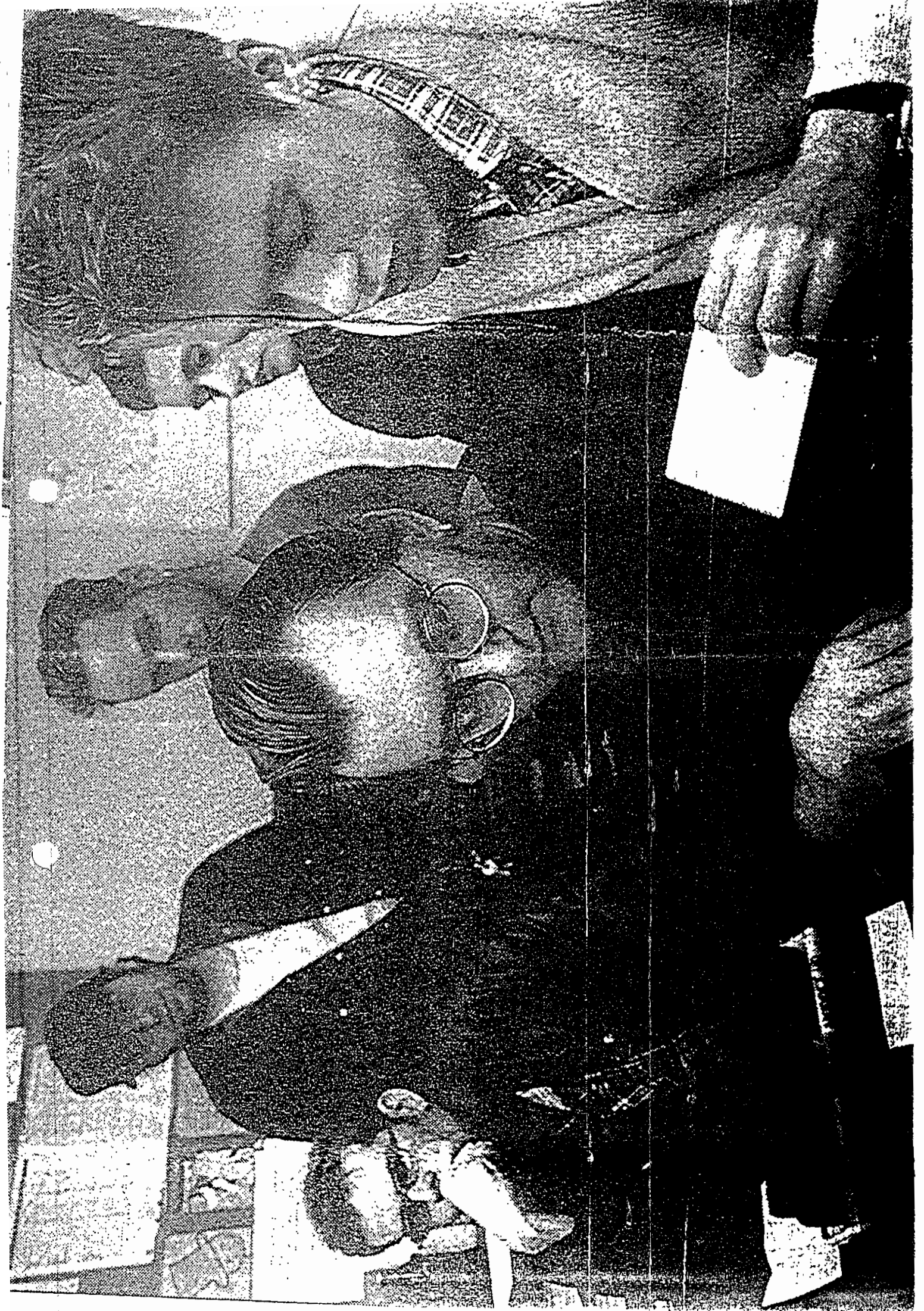
En eller flere blandt Studenterhusets brugergrupper havde planer om at forsvare sig med dem – i stedet for at tilkalde politiet – hvis de skulle blive angrebet af højreekstremistiske grupper. Det er uacceptabel selvtægt. Indtil det modsatte er bevist, går vi ud fra, at Københavns Politi rykker ud *mindst* lige så hurtigt og talstærkt, som det gjorde natten til onsdag, hvis grupper fra Studenterhuset melder om voldelige overfald.

Rektor Ove Nathan reagerede hurtigt og voldsomt. Meget tyder på, at han især har reageret på oplysninger, han har fået af journalister fra Ekstra Bladet, inden avisen onsdag offentliggjorde sine første artikler om Studenterhuset. Ekstra Bladets research har på nogle punkter vist sig at være mangelfuld. En række navne, som ifølge Ekstra Bladets onsdagsudgave var »falske«, har siden vist sig at være aldeles ægte navne på studerende ved Københavns Universitet. Og Ekstra Bladets påstand torsdag om, at »politiet havde begrundet mistanke om skydevåben«, eller at politiet har fundet »en stor mængde tykke træstænger af cirka 80 centimeters længde«, har politiet ikke ønsket at bekræfte over for Information.

OVE NATHAN har som rektor kæmpet mod en modvillig Bertel Haarder for oprettelsen af Studenterhuset. Han har sat prestige og energi ind på at skabe et sted, »hvor man kan dyrke nogle gode, studenter sociale aktiviteter«, som han forklarede i torsdagsavisen. Og til en vis grad forstår man denne hæderlige humanists heftige reaktion. Hans personlige skuffelse over, at en eller flere af husgrupperne har gemt slagvåben i et skab.

Men midlerne må stå i forhold til problemets omfang. Kampklædte betjente sat ind i huj og hast, midt om natten, mod otte stykker kabel og et jernrør i et aflåst skab, virker ikke mere passende, end det ville have været at indkalde Studenterhusets bestyrelse til et hastemøde og et krav om en hurtig løsning på problemet.

I december overtager Kjeld Møllgård efter alt at dømmes rektorembetet. Under et møde med Studenterrådet ved Københavns Universitet, der støtter hans kandidatur, erklærede han for nylig uopfordret sin støtte til Studenterhusets aktiviteter. Nu må han overveje, om den eller de, der bragte kniplerne til Studenterhuset, skal have lov til at ødelægge de »gode, studenter sociale aktiviteter« for taichigruppen, for gruppen, der danser spansk dans, for musikgrupperne, for skakklubben og for den internationale forening.

Anti-racister anskaffede slagvåben

Studenterhusets bestyrelse sætter formelle regler ud af kraft og suspenderer kontroversielle grupper

Af NIELS ROHLEDER og RASMUS EMBORG

Der stod Regnbuen på det skab i Studenterhuset, som politiet under en razzia natten til onsdag brød op og fandt otte telekabelstykker med håndtag og en jernstang i.

Men nu påtager et medlem af en anden af Studenterhusets grupper, Studerende mod Racisme, sig på sin gruppes vegne ansvaret for anskaffelsen af slagvåbene, der skulle sikre sikkerheden på et anti-racistisk debat-møde for halvandet år siden.

To af Regnbuegruppens medlemmer sidder i den anti-racistiske gruppe Studerende mod Racisme (SMR). Rigmor Têtevide sidder både i SMR samt Studenterhusets bestyrelse.

Hun forklarer, at det var

denne gruppe, der for halvandet år siden besluttede af anskaffe slagvåben for at garantere sikkerhed ved et anti-racistisk debatmøde, som SMR stod som arrangør af.

Blandt de inviterede var Erik Jensen fra dokumentationsgruppen Demos, der udgiver et kritisk nyhedsbrev om den danske højrefløj.

»Det var i forhold til hans sikkerhed, og fordi mødet blev afholdt få dage efter bombe-drabet i Søllerødgade. Alle var i de dage bange for, at der skulle ske en eller anden form for gentagelse,« siger Rigmor Têtevide.

– *Var det et krav fra Erik Jensen, at der skulle anskaffes slagvåben?*

»Nej. Det er os, der har ønsket at have en eller anden form for sikkerhed.«

– *Betyder det, at Studerende Mod Racisme besluttede at skære nogle telefonkabler ud til brug som knipler?*

»Jeg ved ikke helt præcis, hvordan det er foregået. Men det er sådan set i den sammenhæng, at det er foregået.«

– *Har I i gruppen besluttet at anskaffe nogle slagvåben,*

eller er det enkeltpersoner, som har gjort det på eget initiativ?

»Nej. Det er gruppen.«

– *Vil det sige, at der ligger en beslutning fra gruppen om at fremskaffe telefonkabler, der kan bruges som knipler?*

»Der blev truffet en beslutning om, at vi skulle have en eller anden form for sikkerhed. Så vidt jeg husker havde vi ikke nogen konkret beslutning om, at vi ville gå ud og skaffe nogle slagvåben eller hvad man skal kalde det.«

– *Blev det overladt til nogle bestemte personer at sørge for det?*

»Det kan jeg ikke rigtig huske. Desværre.«

Jesper T. Lund er både medlem af Regnbuen og Studerende mod Racisme. Han mener ikke, at der lå en »klar beslutning« i SMR bag anskaffelsen af slagvåben.

»Der er nogen, der tager initiativ til det,« siger han uden at ville oplyse, hvem »nogen« er.

Kabler fundet for 10 dage siden

Regnbuen er en af de æld-

ste brugergrupper i Studenterhusets forening. Det er en ti mand stor psykologisk rådgivningsgruppe, der hovedsageligt består af psykologistuderende. Gruppen bliver af andre foreningsmedlemmer beskyldt for at sidde på den reelle magt i huset.

Kalle Birck-Madsen fra Regnbuen forklarer overfor *Information*, at han fandt kablerne i Studenterhuset en sen aften for ca. ti dage siden.

»Jeg finder dem ligge og flyde i et syndigt rod. Jeg tænker: Hov, de skal ud af huset – det siger en gammel beslutning. Jeg er træt og orker ikke at gøre det på det tidspunkt. Men i stedet for at tørre problemstillingen af på en anden, lukker jeg det inde i det ene af de to skabe, som vi har i Regnbuen. Det, der så sker, det er, at jeg glemmer det. Nu må det så falde tilbage på mig,« fortæller Kalle Birck-Madsen, der ikke mener, at Regnbuen »som gruppe« har noget at gøre med de fundne slagvåben.

Først mere end et halvt år efter, at slagvåbnene blev an-

skaffet i foråret 1993, bliver spørgsmålet om, hvordan Studenterhuset eventuelt skal forsvare sig, taget op på et stormøde.

Studenterhusets formand Erik Albrechtsen sagde onsdag, at han var overrasket over, at der var slagvåben i huset, fordi der på det pågældende møde blev truffet en beslutning om ikke at acceptere den slags midler for at sikre medlemmernes sikkerhed.

Erik Albrechtsen afviser torsdag udtalelser fra flere af Regnbuens medlemmer om, at bestyrelsen har været langt mere involveret i spørgsmålet om sikkerhed, end den giver udtryk for. Samt at beslutningen om ikke at have slagvåben i huset var mindre entydig end beskrevet.

Suspenderet

Bestyrelsen besluttede torsdag at suspendere tre brugergrupper. Det drejer sig om Regnbuen, Studerende mod Racisme og gruppen Yggdrasil, der beskæftiger

sig med nordisk mytologi og har været i jævnlig konflikt med de to førstnævnte grupper i huset samt bestyrelsen.

Samtidig vedtog bestyrelsen af ekskludere tre individuelle medlemmer fra de tre nævnte grupper.

Formand Erik Albrechtsen erkender, at beslutningen strider mod foreningens regler for eksklusion og suspension.

»Der foreligger en nødrrets-situation, som gør, at vi godt kan tage de beslutninger,« siger Erik Albrechtsen til *Information*.

Et enkelt bestyrelsesmedlem, Karsten Madsen fra Regnbuen har forladt bestyrelsen i protest.

Efter politiets razzia besluttede rektor på Københavns Universitet, Ove Nathan at lukke huset, der har fungeret som tilholdssted for københavnske studerende, og det bliver ifølge Nathan ikke genåbnet så længe han er rektor.

Ifølge politiet har der ikke været mistanke om, at der var skydevåben i Studenterhuset.

Studenterhuset lukket efter natlig politi-razzia

Ransagning: Ved en razzia i Studenterhuset i København fandt politiet blandt andet en række slagvåben. Rektor Ove Nathan har lukket huset.

AF BENT BAK ANDERSEN OG MERETHE DAHLIN

Rektor ved Københavns Universitet, Ove Nathan, har med øjeblikkelig virkning lukket Studenterhuset i Købmagergade i København.

Det er sket, efter at politiet under en ransagning af universitetets studenterhus

de flere slagvåben.

»Jeg er forfærdet over, at universitetet har huset de ting,« siger Ove Nathan.

Rektor fik universitetet til at henvende sig til politiet, efter at flere »troværdige kilder« havde gjort opmærksom på forholdene i huset.

Ved ransagningen - der skete ved to-tiden om natten - fandt politiet blandt andet otte 70-80 cm lange kraftige stålkabler forsynet med et plastichåndtag og et enkelt jernrør med en længde på en meter.

Desuden var der cirka 20 bannere med antiracistiske opråb.

Chefkriminalinspektør Per Larsen:

»Vi fik en henvendelse fra universitetet om, at Studenterhuset

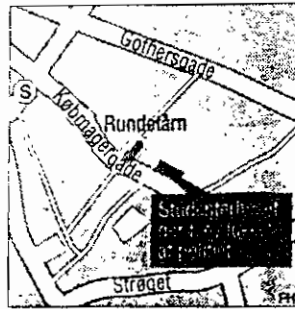
nogle spektakulære grupper. Vi gik i aktion, fordi det forlød, at der var slagvåben og køller med søm og muligvis også skydevåben derinde.«

Ifølge Ekstra Bladet er det autonome grupper som »Regnbuen« og »Studenter mod Racisme«, der har brugt Studenterhusets faciliteter som tilholdssted.

Rektor Ove Nathan siger til Berlingske Tidende, at Studenterhuset skal bruges til rene studenterpolitiske aktiviteter, så som at være et mødested for de studerende og en ramme om blandt andet debatmøder.

»Vi har konstateret, at der har været en stribe medlemmer af Studenterhuset, der slet ikke er studerende. Og nu er der også fundet våben. Det har fået mig til at lukke huset - og det er en definitiv beslutning, så længe jeg er rektor,« siger Ove Nathan, der forlader sin rektorpost om seks uger.

Ove Nathan tilføjer, at det er sørgeligt, at det har været så svært at få Studenterhuset til at fungere. Rektor har nu fået låsene på huset

Det var fundet af otte slagvåben i Studenterhuset på Købmagergade 52, der fik rektor for Københavns Universitet Ove Nathan til at lukke huset. Foto: Steen Jacobsen

BERLINGSKE TIDENDE 22. OKT 93

Deri. 118 0.22.02EE

Grupper udelukket fra Studenterhuset

Ballade: Bestyrelsen i Studenterhuset har taget konsekvensen efter fundet af slagvåben i huset. Tre medlemmer er blevet ekskluderet og tre aktivitetsgrupper er blevet udelukket, mens deres forhold undersøges.

AF MIKKEL THRANE

På et møde torsdag aften tog bestyrelsen for Studenterhuset på Købmagergade i København konsekvensen af to dages voldsom uro, opstået efter politiets fund af

slagvåben i huset.

To personer fra aktivitetsgruppen »Regnbuen«, der har indrømmet, at de har anbragt slagvåben i Studenterhuset, er blevet ekskluderet.

Et medlem af foreningen Yggdrasil er også blevet ekskluderet, angiveligt efter store samarbejdsvanskeligheder med de øvrige i huset.

Derudover er aktivitetsgrupperne »Regnbuen«, »Studerende mod Racisme« og »Yggdrasil« blevet midlertidigt udelukket fra Studenterhuset, indtil det er blevet undersøgt, hvad der foregår i grupperne.

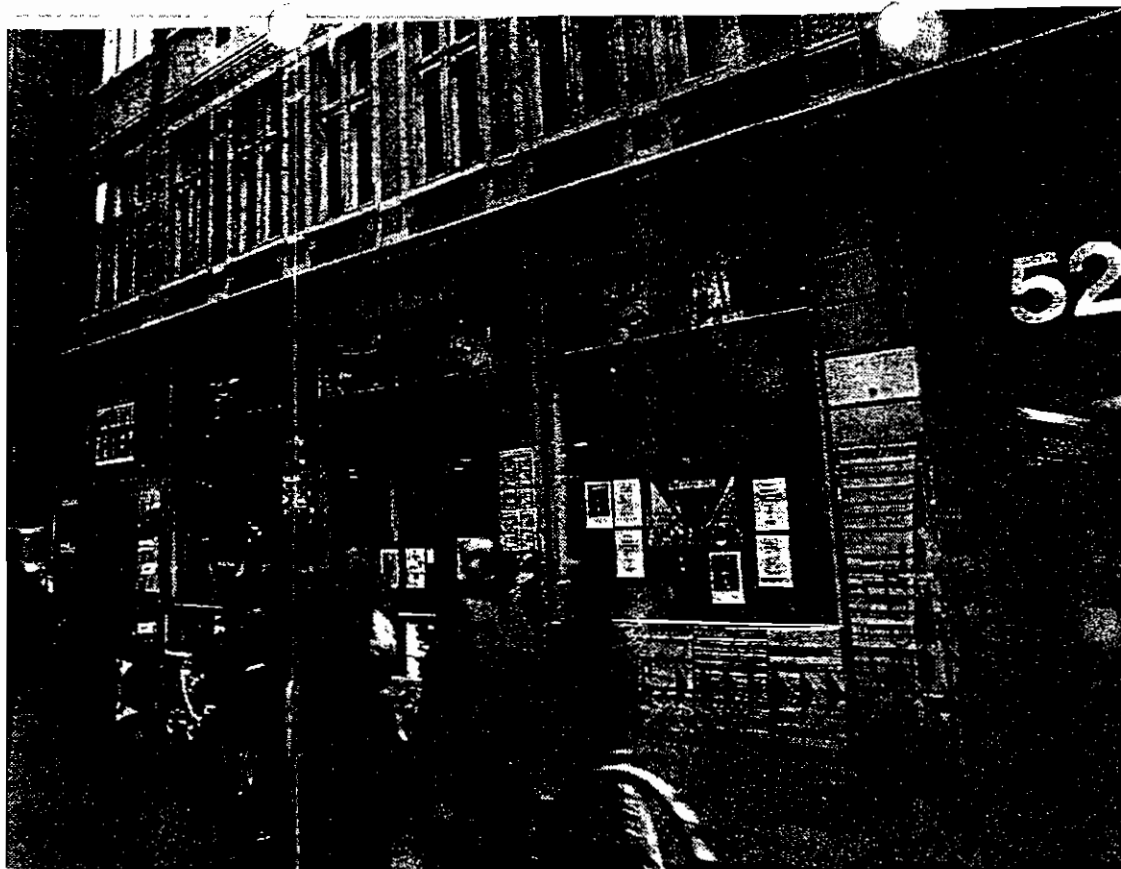
»Det her er et forsøg på at vise universitetet, at Studenterhusets bestyrelse er

indstillet på at gribe ind over for de grupper, der ikke opfylder reglerne. Samtidig et forsøg på at vise, at vi er indstillet på at have rene linier,« siger Kasper Bøgh Pedersen, der sidder i bestyrelsen for Studenterhuset.

Torsdag aften blev der afholdt et stormøde i Studenterhusets lokaler, hvor husets bestyrelse redegjorde over for de forskellige aktivitetsgrupper, hvortil man havde taget de forskellige skridt. Der var udbredt kritik af bestyrelsens beslutninger, men bestyrelsen har valgt at stå fast.

Den blev dog opfordret til hurtigst muligt at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling.

Der var kritik af Studenterhusets bestyrelse på et stormøde torsdag aften. Foto: Steen Jacobsen

En læser harcelerer over, at Københavns Universitet har støttet Studentercafeen, som er blevet drevet af såkaldte autonome grupper. Foto: Steen Jacobsen

Den gode sag er ond

Anker Jørgensen havde travlt med at tænde lys og fælde tårer til ære for kameraerne, da vi havde hurlumhejet med de kirkebesættende palæstinensere i Blågårds Kirke i København.

De grupper, der stod bag besættelsen, såkaldte autonome grupper, Antifascistisk og Antiracistisk

Aktion m. fl. bliver nu afsløret som politiske kriminelle i en studenterdrevet café ved Københavns Universitet (B.T. 21/10). Og cafeen er naturligvis via universitet drevet for penge fra de danske skatteydere.

»Vi støttede jo en god sag,« sagde Københavns universitets rektor, Ove

Nathan i radioen 21/10.

Ja, »den gode sag« er i virkeligheden ond og hedder revolutionær omstyrning af samfundet og danskernes fordærv. Både Anker Jørgensen og rektor for Københavns Universitet, Ove Nathan, er afsløret som såkaldt nyttige idioter, der altid er parat til at danse efter

venstreekstemisternes pibe, bare der bliver givet udtryk for, at det hele sker i en god sags tjeneste.

Og den slags er danskerne tvangsindlagt til at betale for.

Vor Herre bevarer!

Anne-Mette Høy,
Sydhøjvænge 7,
Vallensbæk

BT

22.

Okt

1993

Vanvittig hetz mod de venstreorienterede

I en ualmindelig svinsk politisk kampagne giver Ekstrabladet nu rektor på Københavns Universitet, Ove Nathan et længe ønsket alibi for at lukke Studenterhuset i Købmagergade.

Uden det mindste hold i virkeligheden har Ekstrabladet, på signal fra en hagekors-fortaler med facistiske synspunkter der er blevet kritiseret af andre i Studenterhuset, rettet sit skyts mod de venstreorienterede kræfter i huset.

Kampagnen mod Regnbuegruppen og andre i Studenterhuset er ren politisk hetz og lukningen må fordømmes af alle rettænkende mennesker. De studerende har ingen grund til at bøje nakken, tvært imod er der al mulig grund til at rejse sig imod de uhyrlige beskyldninger.

Uden det mindste hold i virkeligheden udråber Ekstrabladet Studenterhuset som en terrorist-rede med våben i krogene.

Kendsgerningen er, at Studenterhuset gennem sit 9 år lange liv i stadig stigende grad har udviklet sig væk fra at være et samlingssted for en gruppe alt overvejende venstreorienterede studenter, til at være et langt bredere center med et væld af forskellige aktiviteter.

Der hvor blandt andet Regnbuegruppen har sat grænsen, er ved medlemmer af gruppen Yggdrasil der kommer med facistiske udtalelser, forherliger hagekorset og er kommet med en række mordtrusler mod andre brugere af huset. Den slags personer mener man meget forståeligt, ikke har noget at gøre i Studenterhuset.

Men det er åbenbart den slags folk, Ekstrabladet og Universitetsledelsen, sammen med politiet ønsker at holde hånden over. Uden overhovedet at sikre en undersøgelse af hvad tingene drejer sig om, hopper man på anklagerne fra Yggdrasil og pudser politiet på Studenterhuset.

Det meget omtalte våbenfund fra politi-razziaen er blevet udråbt som beviserne på Ekstrabladets vanvittige påstande.

Men det er en kendsgerning, at ingen i Studenterhuset har gjort noget som helst, der berettiger til politi-razzia eller lukning.

Fundet bestod af en jernstang og otte stykker kabel, genstande der aldrig nogen sinde har været anvendt som våben og ene og alene var tænkt som et forsvar i tilfælde hvor husets mange anti-racistiske aktiviteter evt. blev antastet af højreekstremister. Genstandene blev anskaffet til et stort antiracistisk møde kort efter bombedrabet på Henrik Christensen, som politiet stadig ikke har opklaret, og bestyrelsen beklager iøvrigt, at de aldrig er blevet fjernet igen.

Ligeledes er Ekstrabladets beskyldninger om falske medlemslister i Studenterhuset blevet manet i jorden.

Spørgsmålet er nu, hvad Ove Nathan vil begrunde den fortsatte lukning af Studenterhuset med. Det er en kendsgerning, at universitetsledelsen aldrig har været særlig begejstret for husets aktiviteter, der ofte har været yderst kritiske overfor studie-politikken m.m. Men kan en universitets-rector virkelig tillade sig, at benytte sig af svin-agtige løgnehistorier for at nå sit politiske mål?

Storvask i forening

Studerende smidt ud af hus

af Karen Marie Holk

De to studerende fra gruppen Regnbuen, der onsdag påtog sig ansvaret for slagvåbnene i Studenterhuset i København, blev i går ekskluderet fra foreningen. Samtidig besluttede bestyrelsen at suspendere de to grupper Regnbuen og Studerende Mod Racisme og Yggdrasil.

De er suspenderet, indtil vi er færdige med at undersøge deres interne forhold. Vi vil have alle oplysninger frem om, hvem der har været indblandet i våben-sagen, siger bestyrelsesformand Erik Albrechtsen.

Desuden overvejes det at ekskludere et medlem fra Yggdrasil - en gruppe, som Moderate Studenter mener praktiserer etnisk diskrimination. Ifølge bestyrelsesformanden er det pågældende medlem en 'falsk rygtespredere', der har serveret lodrette legne til pressen - bl.a. om de såkaldte autonome grupper indflydelse i Studenterhuset. Igennem længere tid har der været en hadefuld tvist mellem Regnbuen og Yggdrasil.

Studenterhuset blev med omgående virkning lukket af rektor for Københavns Universitet Ove Nathan efter politiets fund af otte kraftige stålklæber forsynet med plastikhåndtag og et langt jernrør. Københavns politis sikkerhedsafdeling, som ifølge vice-alkommisær Jens Christensen efterforskes på helt ordinær vis.

Medlemmer af rådgivningsgruppen Regnbuen siger, at slagvåbnene var tænkt som 'nødværge' til imødegåelse af konkrete mordtrusler på navngivne

personer, der var indbudt som oplægsholdere'. De blev aldrig brugt, men blev 'beklægt' aldrig fjernet fra huset trods fælles diskussioner om det.

Aktiviteter udvidet

Ifølge psykologstuderende Jesper Lund begyndte Regnbuen, der tæller ti medlemmer, i 1985 som et psykologisk rådgivningstilbud for studerende og ikke-studerende. I starten af 1990'erne udvidede man aktiviteterne til også at gælde diskussioner om 'socialpsykologiske, revolutionære og undertrykte problemområder'.

- Vi er socialister og tror på revolutionen. Det er klart, at vi har snakket om, hvad det betyder at være militant og autonom. Den eneste autonome gruppe, som vi har samarbejdet med, er Antifascistisk Aktion, og det har primært været i forbindelse med afholdelse af demonstrationer og koordinering af anti-racistisk aktiviteter. Ligesom vi samarbejder med andre anti-racistiske grupper, siger Jesper Lund.

Medlemmerne fra Regnbuen er fra flere sider blevet beskyldt for at sidde på magten i Studenterhuset. Anne Mette Djernes Østergaard fra Københavns Kristne Studenterbevægelse:

- Vi har ikke sølt os undertrykte. Men folkene i Regnbuen har et meget stort aktivitetsniveau i forhold til andre grupper, og derfor fylder de meget, lyder hendes vurdering.

Studenterhuset i Købmagergade 52 blev resultatet af 20 års kamp blandt de studerende for at få deres eget hus. På en nat blev det lukket. - Foto: Erik Gleis

20 års kamp for hus endte med lukning

Studenterhuset blev en realitet efter fredelige besættelser

af Susanne Nielsen

I omtrænt 20 år kæmpede de studerende ved Københavns Universitet for at få et hus, hvor unge søgende sjæle uden officiel indblanding kunne afprøve alverdens idéer om livet og verden. På en nat blev det lukket - efter at politiet i huset fandt forskellige typer slagvåben.

Studenterhuset er barn af 68-oprøret. Det var dengang, studenter verden over gik til kamp mod professorvælde, diskuterede nærdemokrati og drømte om revolutionen. Studenterrådet ved Københavns Universitet fik gennemtruffet en ny styrelseslov. Men kravet om et hus, der kunne være samlingssted for studenterpolitiske aktiviteter, blev ikke opfyldt.

Nok var universitetets konsistorium i 70'erne med på idéen. For behovet var

åbenlyst. Studentermiljøet i København skrantede. Universitetets 28.000 studerende var spredt udover et stort geografisk område. Man manglede et centralt sted, der kunne byde på socialt samvær og være et grænseland mellem universitet og samfund. Men det var svært at finde et egnet hus.

Så tog de studerende sagen i egne hænder. I både 1980 og 1982 besatte man ved fredelige aktioner Bispefortsvej 50 og 52. Det havde stået tomt, siden kantinen 'Rundepoppen' gik konkurs i 1979.

Beliggenheden var perfekt. Men huset var ramponeret og råbte på istandsættelse fra loft til kælder. Det skræmte dog ikke de mest aktive blandt studenterne, herunder gruppen Regnbuen, der fra starten var

med til at organisere Studenterhuset som en selvstændig institution. Styreformen var special. Filosofien var, at der i praksis ikke skulle være forskel på husaktiviteter og administration.

Men aktivisterne skræmte daværende undervisningsminister Bertel Haarder (V). Han mente, at huset blev kontrolleret af venstreorienterede grupper. Derfor tvang hun Studenterhusgruppen til at organisere sig som en forening. Alligevel blev ansøgningen om officiel anerkendelse sytlet i Direktoratet for de Videregående Uddannelser (DVU). Huset fungerede, men man gik stille med dørene.

I 1989 fik huset omsider det officielle etempel. Men DVU ville ikke lægge kroner til foretagendet. I stedet gik Studenterhuset i forhandlinger med universitetet, der besluttede at støtte drif-

ten med 375.000 kr. i en tre-årig periode fra 1992-94. Huset blev lovliggjort og henter nu ekstra støtte fra en række fonde, bl.a. Carlsbergfonden.

- Det er et broget hus med mange forskellige grupper, der søger at finde et ståsted og en identitet. Vi er unge mennesker, og undertiden kommer sindene lidt i kog - hvadenten der er tale om politisk uenighed eller personkonflikter, siger tidligere næstformand i Studenterhusgruppen, Ulla Britt Sørensen, der også er medlem af Københavns Kristne Studenterbevægelse.

- Huset er åbent, og nogle gange kan være svært at bremse en gruppe, som har det formelle i orden. Åbenheden er en ulempe, men den er også vigtig. Universitetets ledelse er enig med os i, at vi ikke skal lukke os inde i en osteklokke.

Studerende dømt som racister

To 22-årige studerende ved Institut for Statskundskab på Aarhus Universitet blev i går dømt for at have opsat og produceret racistiske plakater. Dommen lød på 20 dages fængsel og 125 kr. - eller seks dage bagefter - for at have forhandlet og nedværdiget ud-

lændinge og indvandrere. De to unge mænd sætte på plakaterne lighedstegn mellem udlændinge og AIDS og kaldte dem fejlfarvede. Rælsmeoparagraffen anvendes sjældent, og det er første gang den bruges til at straffe plakaturpropaganda. (Pol)

Løgne-kampagne smuldrer

Arbejderen 22/10-83

ARBEJDEREN

Intet hold i
Ekstrabladets
beskyldninger
mod Studenterhus

- Det her er fuldstændigt overdrevet, det som Ekstrabladet beskriver, er helt ukendeligt for mig, udtaler Ulla Britt Sørensen fra Københavns Kristelige Studenterbevægelse (KØKS) til Dagbladet Arbejderen.

Dermed afvises en af de mange uhyrlige påstande, Ekstrabladet i de sidste par dage har rettet mod dele af Studenterhuset, specielt Regnbuegruppen. Bladet påstår at bl.a. KØKS undertrykkes af Regnbuegruppen, der betegnes som en gruppe terrorister.

- Det er meget tydeligt, at Ekstrabladet bygger sine artikler på oplysninger fra personer tilknyttet gruppen Yggdrasil, der også holder til i huset, oplyser Jesper Lund fra Regnbuegruppen i Studenterhuset til Dagbladet Arbejderen. - Personer herfra har flere gange truet med at gå til Ekstrabladet, fordi vi har kritiseret dem for forherligelse af hagekorset og for at komme med mordtrusler mod andre i

Politiet lukkede onsdag Studenterhuset og opfyldte dermed et længe næret ønske fra Ove Nathan.

Foto: AFL

Studenterhuset. Rektor på Københavns Universitet Ove Nathan lukkede i forgårs Studenterhuset på direkte foranledning af hetzkampagnen i Ekstrabladet. Undersøgelser i løbet af i

går afslørede, at en række beskyldninger også fremført af Ekstrabladet om falske medlemslister i Studenterhuset intet havde på sig. Bestyrelsen af Studenterhuset står uforstående

overfor, at man farer så voldsomt frem på grund af nogle løst sagte påstande i formiddagspressen. ur

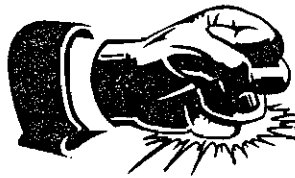
Læs iøvrigt dagens leder
side 8

ATS:

BYTTEREGISTER

Haves: Panserbasser
Ønskes: Studenterbrød
Henvendelse: Regnbuen

□ □ □

POLITIKEN 22-10-93

ATS:

ATS

LYNINTERVIEW

- Hvorfor tror De, at Studenterhuset nu er lukket, hr. psykologistud. Blund?
- Vi spændte nok regnbuen for hårdt.

□ □ □

POLITIKEN

29/10
93

Stand-up Timm Vladimir

En læge har i den forløbne uge sagt, at 'alkoholikere i Danmark bliver yngre og yngre'.

Så kan jeg bedre forstå, at så mange af os drikker. For de fleste vil jo gerne være yngre.

OK, så er der dem, som åbenbart gerne vil drikke sig helt tilbage til skolealderen. Men det er da fuldstændigt vanvittigt. I hvertfald hvis man kigger lidt på de

tilbud, der har været her i akolerens efterårsferie:

F.eka. spionjagt gennem byen for børn fredag aften kl. 20-21. Hvad er det for nogle forældre, der lader deres børn løbe rundt på Strøget en fredag aften på det tidspunkt? I spionforklædning.

Flere tilbud. Hvad med at spuse rundt i Kongens Have for at finde et svinehjerte til den yndige prinsesse. For

derefter at modtage den store belønning - en guldkaramel. Overrakt af en konge. Som hedder STINE.

Hva' Fanden er der blevet af det gode gamle Eventyr, hvor prinsen altid fik prinsessen i enden - og jeg mener altså ikke analt samleje.

Nu om stunder skal alting være uuhh så realistisk. Hvad bliver det næste? Skoleudflugt til Christiania, hvor vi kan se en rigtig grønlander piase i bukserne?

Eller foredrag om 'samling af lette håndvåben' og 'Lav din egen autonome påklædningsdukke' ved Kalle Birck Madsen fra det nu lukkede Studenterhus?

Nah, lad os 'holde efterårsferien i biografen', som der står overalt. Lad os være nogle sataner og sø stort på, at biografene har strøget billigdagen til ære for efterårsferien, og gå ind og se en film uden vold og virkelighed. F.eka. 'Jern Henrik' eller 'Tom og Jerry'.

Hvorfor dropper vi ikke bare den efterårsferie. Den er alligevel alt for realistisk for børn!

Men hvad med de voksne? Hvilke tilbud er der til os? KULTURNATTEN! - En nat hvor museer, boghandlere og kirker har åbent til langt ud på morgenen. Yes, jeg har tit haft lyst til at købe et spændende stykke

litteratur kl. fire om morgenen i en kogebrandert på vej hjem fra diskotek.

Eller måske skulle man

starte sin brandert op på Den Hirschsprungke Samling og derefter tage i Vor Frue Kirke og smide mønter efter kirkebøssen - og så i byen.

Tilbudene vælter ind: Gå i Danmarks Akvarium! - Ellers tak og jeg kan ikke fordrage sushi.

Tag på Louisiana og se Monets samlede værker! Han brugte hele sit liv på at male åkander. Idiott!

Og så vil de blinde demonstrere mod gadeskiltene ved at gå igennem byen i fakkeltog.

Nu kan det snart være nok. Med rødeprængte øjne og fråde om munden griber jeg telefonen og ringer til kulturminister Jytte Hilden.

- Er hun der ikke? - I USA? Javel, for at åbne en stor udstilling af danske guldaldermalere på Los Angeles County Museum of Art.

Satan! Den ville jeg gerne have set. Jeg mener, hva man dør uden at have set Abildgaards og Marstrands og Købkes originale værker, kan man så overhovedet sige, at man har levet?

Det spørgsmål er til gengæld overhovedet ikke aktuelt, når det drejer sig om 'Københavns hotteste nyhed! Strippende husmødre og Stand-up show med Poul Glargaard'.

Her er noget, som ikke hænger sammen. Uanset hvordan man vender og drejer det. Strip og husmødre! Nej, vel? Strip og Stand-up! Slet ikke. Stand-up og Poul Glargaard! Overhovedet ikke! Det ville være det samme som at udgive en bog med titlen 'Sikker sex med Freddie Mercury'.

Hvorfor ikke bytte roller? Husmødrene laver Stand-up - de vil helt sikkert klare sig bedre. Og Poul Glargaard stripper - så skal han nok blive til grin.

Omvendt er der ikke det mindste grinagtige ved den forker, der her forleden påviste, at man sagtens kan tåle 40 gonstande om ugen uden at tage skade. Sundhedsstyrelsen siger ellers 21. Jeg tror på forskeren.

Så lad os bruge de sidste dage af efterårsferien på at skovle en masse bjæere indenbords, mens vi muntert sidder foran video'en og ser en masse voldprografske dyrefilm. Det kan alligevel ikke blive værre end virkeligheden.

SLÅ DIG PÅ
FLASKEN

PERLER FOR SVIN

- Ministeriet for kommunikation og turisme.

- Ja, det er Ekstra Bladet. Jeg skulle tale med kommunikations- og turistminister Arne Melchior.

- Det er Janni Brandt.

- Goddag, det er Ekstra Bladet, træffer jeg ministeren?

- Hvad drejer det sig om?

- Jeg mangler frygtelig meget en vittighed. Så jeg tænkte, at ministeren måske kunne hjælpe mig.

- En hvafornøget?

- En vittighed.

- Det er noget helt nyt (akralladletter). Men ministeren er ikka til

at træffe lige nu (mere skraldletter).

(Lidt senere)

- Det er Arne Melchior.

- Goddag. Det er Ekstra Bladet.

Undskyld, jeg forstyrrer dig midt i arbejdet. Men jeg mangler en sjov historie - en vittighed.

- Dem findes der jo millioner af. Skal det være nogen specielt?

- Du kan bare skyde fra hoften, Arne.

- Øh... ja... hmmm... øhh.

(Lang tavshed)

Nu fortæller ministeren en længe vittighed om postvæsenet.

Men den kommer ikke på tryk, fordi...

- Øh... Arne, jeg tror ikke, den går. Jeg kan ikke score point med den vittighed.

- Jeg kaster jo perler for svin!!!

- Arne, det her er vigtigt for mig. Jeg får et frygtligt bøl, hvis ikke jeg kommer med noget sjovt.

- Sikke noget søvl - men, nå ja da. En fattig mand får en almisse af en rig mand. Senere på dagen møder den rig mand den fattige inde på byen dyreste restaurant, hvor den fattig mand er i gang med at spise roget laks. Så siger den rig mand: 'Du skal da ikke sidde og spise dyr laks for min almisse!'. Hvorpå den fattige mand svarer: 'Til daglig kan jeg

ikke spise laks. Og nu, hvor jeg har råd, kommer du og siger, at jeg ikke må'.

- Er det sjovt?

- Ja, jeg synes, den har lige det, en vittighed skal have.

- Er den ikke lige socialrealistisk nok. Kan du ikke en vittighed om nogle af dine kolleger i Folketinget?

- Nej.

- Bare en lille bitte en?

- Nej!!!

- Nå, men du skal i hvert fald have tak for din tid.

- Farvel.

Arne Melchior - nul vittigheder om politikere. (Foto: Peer Pedersen)

AF CLAUD BUHR

POLITIKEN 25/10 93

ÅBN

STUDENTERHUSET

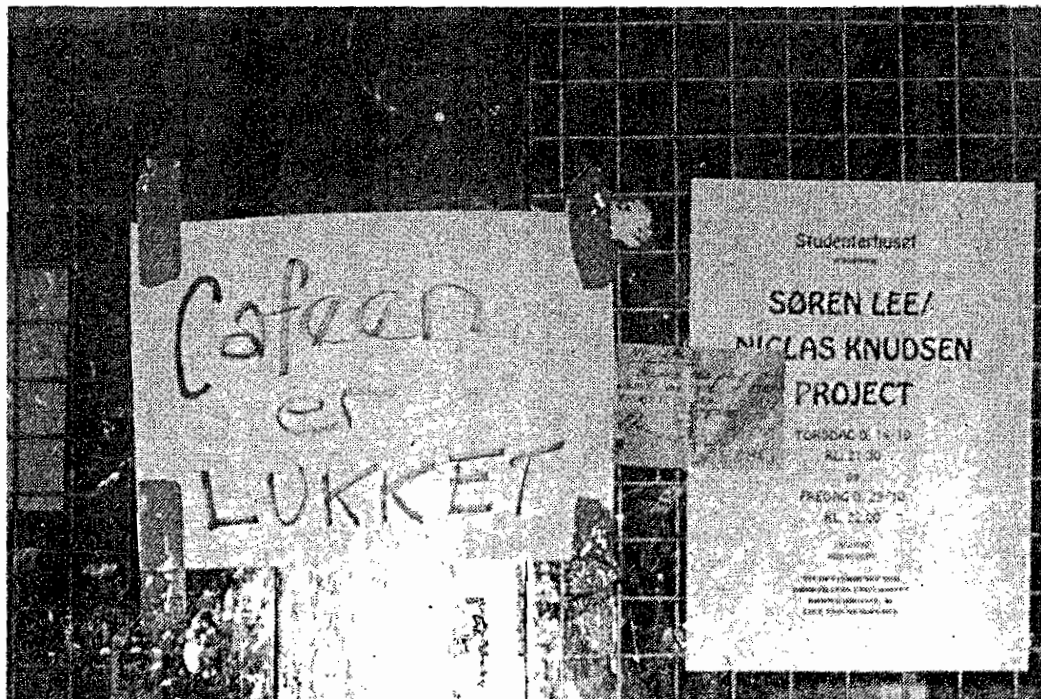
*Jens Gotfredsen, Kasernevej
30, Holbæk:*

Efter politiets fund af otte kraftige stålkabler og et jernrør i Studenterhuset i København, der bliver betragtet som farlige våben, er Studenterhuset blevet lukket. Men lader man på denne måde ikke en enkelt gruppe studerendes uheldige fejl få konsekvenser for alle studerende på Københavns Universitet? Det kan da ikke være meningen.

I stedet burde rektor Ove Nathan besinde sig og kontakte bestyrelsen for Studenterhuset og sammen med dem finde en løsning på problemet. Som jeg ser det, er den eneste løsning den, at Regnbuen ekskluderes fra Studenterhuset. Huset er jo et samlingssted for studerende og ikke for grupper, der fremstiller 'våben'. Hvis der virkelig er interne problemer i Studenterhuset, så må de sammen sætte sig ned for at få dem løst. Det ville da være helt grotesk, at huset måtte lukke på grund af denne ene lille situation.

Ud over at Studenterhuset er et samlingssted for studentergrupper, er det jo også et samlingssted for andre studerende, der kommer der for at snakke med hinanden i caféen over en kop te eller lignende. Hvis det bliver lukket, hvor vil det naturlige fælles samlingssted så være. Huset er jo en institution i sig selv.

Nej, Ove Nathan, sæt du dig hellere ned og snak med de involverede parter, og få så huset åbnet igen i en fart.

- Støt Studenterhuset!

Politisk lukning
trodses –
aktiviteter
fortsættes

Brugerne af det politisk lukkede Studenterhus i København sundede sig i går ovenpå de sidste par dages mødevirvar. Dagen blev brugt til at udforme en opfordring til fagforeninger og organisationer om udtale støtte til kravet om Studenterhusets genåbning.

Folk træder hinanden over tærerne på Studenterrådet i København. Studenterhusets hjemløse brugere har fået ly her og fortsætter således husets aktiviteter i andre lokaler.

Det ligger fast at rektor for Københavns Universitet

Ove Nathan ikke vil genåbne huset i hans embedsperiode. Den har kun fem uger igen. Nathan har krævet brugergruppen »Regnbuen« ud af huset hvis han skal give sig.

Dorte Mortensen fra Rød Ungdom harm over husets lukning. Rød Ungdom kræver Studenterhuset genåbnet.

– Nathan har set sig sur på huset fordi politiken dér ikke er som Universitetet og Undervisningsministeriet dikterer. Angrebet retter sig bredere end kun lige mod Studenterhuset fordi, at Ekstra Bladet slår samtlige studerende i hartkorn med terrorister, udtaler Dorte Mortensen.

Rød Ungdom opfordrer de studerende til ikke, at

bøje at bøje for politisk pres og ekskludere politisk aktive folk.

Bestyrelsen for Studenterhuset besluttede torsdag at suspendere tre brugergrupper (»Regnbuen«, »Studerende Mod Racisme« og hagekors-gruppen »Yggdrasil«) og at ekskludere to personer fra »Regnbuen« og en fra »Yggdrasil«.

De to fra »Regnbuen« tilstod i TV at være ansvarlige for tilstedeværelsen af de kabler politiet fandt under razziaen i huset natten til onsdag. De erkender at det var forkert af dem, men er utilfredse med eksklusionen. Bestyrelsens eksklusioner skal i næste uge godkendes af en ekstraordinær generalforsamling for husets brugere.

ib

Pol. 23/10-83

ÅBN STUDENTERHUSET

Jens Gotfredsen, Kasernevej
30, Holbæk:

Efter politiets fund af otte kraftige stålkabler og et jernrør i Studenterhuset i København, der bliver betragtet som farlige våben, er Studenterhuset blevet lukket. Men lader man på denne måde ikke en enkelt gruppe studerendes uheldige fejl få konsekvenser for alle studerende på Københavns Universitet? Det kan da ikke være meningen.

I stedet burde rektor Ove Nathan besinde sig og kontakte bestyrelsen for Studenterhuset og sammen med dem finde en løsning på problemet. Som jeg ser det, er den eneste løsning den, at Regnbuen ekskluderes fra Studenterhuset. Huset er jo et samlingssted for studerende og ikke for grupper, der fremstiller 'våben'. Hvis der virkelig er interne problemer i Studenterhuset, så må de sammen sætte sig ned for at få dem løst. Det ville da være helt grotesk, at huset måtte lukke på grund af denne ene lille situation.

Ud over at Studenterhuset er et samlingssted for studentergrupper, er det jo også et samlingssted for andre studerende, der kommer der for at snakke med hinanden i caféen over en kop te eller lignende. Hvis det bliver lukket, hvor vil det naturlige fælles samlingssted så være. Huset er jo en institution i sig selv.

Nej, Ove Nathan, sæt du dig hellere ned og snak med de involverede parter, og få så huset åbnet igen i en fart.

Kampen, der ødelagde stemningen i Studenterhuset i Købmagergade, blev udkæmpet uden våben

BAGGRUND

AF RASMUS EMBORG og NIELS ROHLEDER

Politiets fund af otte kablestykker og et jernrør – alle ni genstande forarbejdet, så de kunne bruges til at slå med – i psykologgruppen Regnbuens skab i Studenterhuset i Købmagergade i København afslørede andet og mere end det faktum, at en politisk aktivistgruppe, Studerende Mod Racisme, under et offentligt debatmøde i foråret 1992 havde bevaenget sig med stave for at kunne forsvare sig mod angreb fra højreorienterede.

Politiets og rektor Ove Nathans lukning af Studenterhuset afslører – som når man løfter en stor sten i et skov – et mylder af brugergrupper og enkeltpersoner, som indbyrdes har brugt megen tid på at bekræfte hinanden. Nogle af brugergrupperne i Studenterhuset synes befolket af personer, hvis lige man skal lede efter i Hans Scherfigs 1930'ers-skildring *Idealister*.

Centralt i konflikten står psykologen Karl-Erik Birk-Madsen fra rådgivningsgruppen Regnbuen og hans modpol, Pelle Bull, fra gruppen Yggdrasil, der ifølge gruppens beskrivelse af sig selv beskæftiger sig med den nordiske mytologi i både teoretisk og praktisk øjemed. Pelle Bull studerer folkloristik

Bestyrelsen for Studenterhuset besluttede torsdag at ekskludere de to sammen med Regnbue-medlemmet Anne Jønsson, der også er medlem af gruppen Studerende mod Racisme. Samtidig blev Yggdrasil, Regnbuen og Studerende Mod Racisme suspenderet.

Information har til brug for denne artikel talt med en lang række mennesker. Både fra Regnbuen og grupper, der sympatiserer med den marxistiske psykologgruppe, fra Yggdrasil og denne gruppes sympatisører – og fra de brugergrupper, som føler, at de er kommet i klemme i slagsmålet mellem Regnbuen og Yggdrasil.

De to parter står langt fra hinanden.

STUDENTERHUSET – Fundamentalt uenige grupper har i lang tid bekæmpet hinanden

Foto: Mikkel Østergaard

Balladen om Studenterhuset

Ifølge Regnbuen handler den aktuelle sag ikke om otte kabler og et jernrør.

«Vi må holde fast i den oprindelige problemstilling, der handler om, at der omkring 89 sker en markant højredrejning i samfundet. Og hvorfor skulle Studenterhuset gå fri af den højredrejning. Tværtimod. Det er jo et åbent hus,» siger Kalle Birk-Madsen.

Deane generelle højredrejning bliver til et internt problem i Studenterhuset, idet den ifølge Regnbuens folk følger med «de oldkultes» indtog i Studenterhuset.

Betegnelsen bruger Regnbuen om grupperne Soel-

BjergSelSkaBet og Yggdrasil. Den første gruppe er idag ikke længere i Studenterhuset. Gruppens leder blev smidt ud af Studenterhusets bestyrelse for et par år siden efter at have ekrævet et brev til administrationen på Københavns Universitet, hvor han beskyldte medlemmer af Regnbuen for at være indblandet i kriminelle aktiviteter. Regnbuen har nu varslet en retssag.

Pelle Bull fra Yggdrasil blev ekskluderet fra bestyrelsen sidste år efter et mistillidsvotum.

Yggdrasilis fortaatte tilstedeværelse i Studenterhuset

skulle have været oppe på et møde i foreningsbestyrelsen næste uge. Pelle Bull, gruppens interne repræsentant, har ifølge bestyrelsen været ubehagelig i sin udtryksform, blandt andet på den nyligt afholdte generalforsamling.

«Jeg er ikke nogen engel, og jeg har en meget skarp tunge, når jeg bliver trådt tilstrækkeligt over læerne. Regnbuen har kørt på os, siden vi kom ind i huset med beskyldninger om, at vi var fascistiske og racistiske. Så bliver man sur,» siger Pelle Bull, der afviser, at Yggdrasil har noget med SoelBjergSelSkaBet at gøre.

Yggdrasils eksterne re-

præsentant Troels Liebgott: «Vi har været et oplagt emne for Regnbuen, fordi vi er en nordisk mytologi-gruppe. Det har været oplagt for dem at forbinde os med ny-nazisme, blandt andet på den nyligt afholdte generalforsamling.»

Regnbuen beskylder Yggdrasil for at ville overtage Studenterhuset. Yggdrasil siger, at Regnbuen allerede har magten og søger at beholde den ved at chikanere de grupper, der brokker sig.

Rådgivningsgruppen Regnbuen beskriver i en fire sider lang pressemeddelelse – dateret torsdag 21. oktober 1993 klokken 15.00 – sig selv som

en «studentergruppe», der har til formål at yde gratis rådgivning/vejledning/terapi til mennesker i krise og nød. «Parallelt hermed søger vi at bidrage til en teoretisk udvikling af en solidarisk psykologisk videnskab.»

Regnbuen erklærer sig som tilhængere af den kritiske psykologi, der blev udviklet på Freie Universität i Berlin i starten af 1970'erne. Gruppen vil «sikre alle mennesker menneskeverdige udviklingsbetingelser og lige adgang til de fælles samfundsmæssige ressourcer.»

I den aktuelle sag gik gruppen onsdag på TV og påtog sig

faktisk ansvaret for de kabler, der blev fundet i Studenterhuset natten til onsdag.

«Jeg sidder her og venter på en politianklage, og jeg skal nok tage skraldet for de kabler, så der ikke er nogen andre, der kommer i fedtet. Sådan er det. Jeg har en fornemmelse, hvem det er, der har bragt dem ind i huset, men jeg vil ikke sælge nogen kammerater overhovedet. Jeg står inde for de ting, der er foregået. Får jeg en dom, så tager jeg den,» siger Regnbuens Anne Jønsson.

Et tidligere bestyrelsesmedlem i Studenterhuset beskylder Kalle og Pelle for at gøre Studenterhuset til «hjemsted for deres ideologiske kamp» og slagsmålene mellem dem som en «meget ubehagelig, personbaseret konflikt».

«Pelle kaldte de andre militant kommunister, og de andre kaldte hans gruppe fascistiske, som dyrkede hagekorset. På så plad et niveau var det. Jeg tror ikke, at nogen af dem var nogen af delene, men de fik lov til at fylde en masse på møderne,» huaker et forhenværende bestyrelsesmedlem.

Anne Kirsten Sørensen fra Københavns Kristne Studenterbevægelse (KØKS) siger diplomatisk om slagsmålet mellem Regnbuen og Yggdrasil:

«På stormøderne har alle lov til at ytre sig. Det har alle grupper også gjort. Det har vi også gjort.»

«Synes du ikke, det har været et problem for debatklimaet, at debatten har været ført, som den har?»

«Sådan er det altid i en demokratisk organisation.»

«Både Regnbuen og Yggdrasil har efter jeres mening brugt fuldt tilladte midler?»

«De har brugt de demokratiske midler, vi havde i Studenterhuset.»

«Vil det sige, at I er modstandere af, at de skal suspenderes?»

«Vi støtter bestyrelsen, fordi vi har været med til at vælge bestyrelsen,» siger Anne Kirsten Sørensen, der tilføjer, at «som sagen nu har udviklet sig, har bestyrelsen måttet gribe til de midler.»

Omkring årsskiftet 1991-92 ændrede Studenterhuset sine vedtægter og gav en bestyrelsesplads til hver af de studenterorganisationer, der sad i Københavns Universitets konsistorium.

«Vi ville have studenterorganisationerne med som et konstruktivt element over for de ekstremistiske»

der trak i den gale retning og fik Studenterhuset til at fremstå som useriøst og latterligt,» siger et tidligere bestyrelsesmedlem.

Moderate Studenter indtog deres bestyrelsespost, men Studenterrådet sagde nej. Hvis Moderate Studenter skulle have én plads, ville Studenterrådet have tre – mindst, fortæller Niels Bukholt.

«Kan du ikke værgre dig over, at I har stået fast på traditionelle fagpolitiske synspunkter i stedet for at gå ind og tage et medansvar for at få huset på ret høl?»

«Studenterrådet burde måske være gået ind i en større dialog med huset på et tidligere tidspunkt og have forsøgt at lægge et stykke reelt arbejde derovre,» erkender Niels Bukholt.

Men der var ingen vej udenom. Studenterrådet blev inddraget i slagsmålet. Niels Bukholt fortæller, at rådet i 1992 hørte om «tæmmelig alvorlige uoverensstemmelser mellem på den ene side Regnbuen og Studerende Mod Racisme og på den anden side Yggdrasil.»

Studenterhuset bad Studenterrådet om hjælp til at få husets bestyrelsesarbejde og organisation til at fungere – og om at besætte Studenterrådets bestyrelsesplads.

«Slagsmålet var ved at ødelægge enhver form for beslutningsproces i huset,» siger Niels Bukholt.

Han fortæller, at Studenterhusets bestyrelse forelagde Studenterrådet nogle af de papirer, Yggdrasil havde skrevet:

«De var mildt sagt stærkt fascistiske. Jeg tror ikke, jeg personlig nogensinde er blevet mere chokeret over at læse noget som helst,» siger Niels Bukholt.

Forelagt problemets omfang valgte Studenterrådet at sikre kontakten til husets bestyrelse med en observatør.

Sideløbende med Studenterrådets svære overvejelser om rådets repræsentation i husets bestyrelse, løste problemet sig selv, da den nye styrelseslov fra foråret 1993 reducerede antallet af studenterrepræsentanter i konsistorium fra 10 til tre. Hvor der før sad ni studenterrådsmedlemmer og én moderat student, har der fra 1 år kun siddet tre fra Studenterrådet. Fra september 1993 indtog Studenterrådet – ved Kasper Bøgh Pedersen – endelig sin plads i Studenterhusets bestyrelse.

Universitet beslaglægger papirer

Studenterhusets bestyrelse sat under administration af Universitetet. – Vi blev tvunget til at skrive under, siger næstformanden

Af RASMUS EMBORG og NIELS ROHLEDER

Københavns Universitet har fra det lukkede studentehus i Købmagergade fjernet mapper med referater af bestyrelsesmøder og andre papirer »som kan give universitets ledelse en større viden om, hvordan huset har været drevet«.

Det siger universitetsdi-

rektør Peter Plenge til *Information*.

Torsdag eftermiddag fik en gruppe af bestyrelsesmedlemmer adgang til Studentehuset, som politiet og Københavns Universitets rektor Ove Nathan lukkede efter en politiransøgning natten til onsdag.

Studenterhusets bestyrelse skulle – for at få adgang til huset – underskrive en »aftale« om, at »universitetet tager dags dato ejendommen Købmagergade 52 under administration med alt inventar og udstyr«, og at »dispositionen over de foreningens tilhørende konti i Aktivbanken kun kan ske efter nærmere aftale mellem foreningens bestyrelse og universitetsdirek-

tør Peter Plenge eller en af ham bemyndiget person«.

Praktiske ærinder

Peter Plenge siger, at bestyrelsen kan få adgang for at ordne, hvad der måtte være af praktiske ærinder efter aftale med administrationen.

– *Har universitetet lovhjemmel til at beslaglægge Studentehusets papirer?*

»Vi har ikke dommerkendelse eller sådan noget. Men vi har jo snakket med bestyrelsen, og jeg går ud fra, at vi har dokumenterne i forståelse med bestyrelsen,« siger Peter Plenge.

– *Har bestyrelsen skrevet under på, at I kan tage mapperne med bestyrelsesreferater?*

»Nej, der foreligger ikke noget skriftligt om det. Det er sket på grundlag af mundtlige snakke med dem,« siger Peter Plenge.

»Hvis han tager underskriften på en erklæring, som vi blev tvunget til at underskrive, som et samtykke, så er det noget, han vælger,« siger bestyrelsens næstformand Elisabeth Jessen. Hun tilføjer, at bestyrelsen »naturligvis ville have udleveret referaterne, hvis vi var blevet bedt om det«.

»Men vi blev ikke spurgt,« siger hun.

Elisabeth Jessen siger til *Information*, at fuldmægtig Lars-Erik Allin, Københavns Universitet, under torsdagens besøg i det lukkede hus

oplyste, at psykologgruppen Regnbuen *ikke* kan få lov at hente sine papirer.

»Det drejer sig blandt andet om fortrolige notater fra vores psykologiske rådgivning,« siger Jesper T. Lund fra Regnbuen.

Det kender Peter Plenge »ikke noget til.« De må henvende sig på mandag. Så må vi se på det,« siger direktøren.

Suspension

Opgøret i kredsen omkring Studentehuset fortsatte på stormøder torsdag og fredag. Foreløbig har to bestyrelsesmedlemmer – Karsten Madsen fra Regnbuen og Rigmor Têtevide fra Studerende Mod Racisme – valgt at forlade bestyrelsen i protest mod den

foreløbige suspension af brugergrupperne Yggdrasill, Regnbuen og Studerende Mod Racisme og eksklusionen af tre individuelle medlemmer.

Bestyrelsen går nu i gang med at undersøge de tre suspenderede grupper – blandt andet for at placere ansvaret for de ni slagvåben, der blev fundet under politiets ransøgning natten til onsdag, oplyser Elisabeth Jessen. Samtidig er det besluttet at indkalde til ekstraordinær generalforsamling i foreningen Studentehuset.

Læs side 9: »Balladen om Studentehuset«

Dagens portræt

Engageret leder af lukket hus

Selvom Erik Albrechtsen nyder at optræde, var han langt fra i sit es, da han tidligere på ugen blev indfanget af presens skarpe søgelys og skulle forklare fundet af slagvåben i Studenterhuset i København. Som formand for bestyrelsen i Studenterhuset er den 29-årige spanskstuderende blevet beskyldt for at have mistet grebet, så autonome grupper har sat sig på magten i Studenterhuset. Ifølge rektor Ove Nathan havde han 'leverpostej i ørene', samtidig med, at han var gået under jorden'.

Erik Albrechtsen beskrives som utrolig engageret, men har svært ved at gå ind på kompromiser, når han brænder for en ide. Det er her leverpostejens virker. Han spås ingen glørværdig karriere inden for diplomatiet, fordi 'der er sjældent tid til at tale ordentligt til folk, når utålmodigheden forvandles til hid-sighed'.

En 'Dr. Jekyll og Mr. Hyde med en tryk barndom i Allerød', siges det. Den lidt sløve spanskstuderende med forkærlighed for Andalusien scorer de store karakterer 'uden tilsyneladende at anstrenge sig ret meget', og forvandles til 'Senor Fiesta' på rusturene og sørger for, at alle de nye 'har det skideskægt'.

Især pigerne kan godt lide hans 'lille-broragtige facon', som suger de nystartede studiner ind i arbejdet i Studenterhuset. Han er god at snakke med og lukker gerne lidt op for posen, men uden at lade andre komme alt for tæt på.

Han har en evne til at tænde for sit temperament, som andre tænder for lyset. Hvilket viser sig, når han kridter danseskoene og kaster sig ud dansen 'Sevillanas', der for ukyndige minder om flamenco. Han har sine egne meninger om dansens udformning og har svært ved acceptere dansefrøkenens anvisninger.

Kritikere mener, at Erik Albrechtsen

Erik Albrechtsen. - Foto: Mads Winther

'projicerer sine egne synspunkter over på andre mennesker og kan fremstå som en smule godtroende og naiv i forhold til de hårde nysere på de politiske fløje i Studenterhuset'.

Det var ikke 'særligt smart og en leder værdigt' at lade Regnbuen fremstå som repræsentanter for de mange forskellige grupper i Studenterhuset i TV2 Lorry forleden. 'Her skulle han som formand havde skåret igennem og sat Regnbuen uden for døren'.

Som forsanger i Screamin' Eric & The Erections krænger han endnu engang hammen af sig, når han nærmest går bersærk på scenen iført bar overkrop og hundehalsbånd og skriger: I Want to be your dog. Smørtenor bliver han aldrig, men hvad stemmen mangler i pragt, opvejes rigeligt af de energiudladninger, der vælter ud over scenekanten, og får publikum til at bytte øllet ud med en svedig svingom.

Pålidelige munde vil vide, at man gnaver en knusende god lammekølle i Erik Albrechtsens til tider rodede lejlighed på Nørrebro i København.

KIM RAVN-MORTENSEN

Bittert opgør om Studenterhuset

Ekskluderede medlemmer beskylder bestyrelsesformanden for selv at have været bevæbnet med slagvåben

AF NIELS ROHLEDER

Opgøret mellem den siddende bestyrelse i det lukkede studenterhus i København og dens modstandere – primært den suspenderede psykologgruppe Regnbuen – fortsatte i weekenden.

Lørdag udvandrede Regnbuen og dens sympatisører fra et godt fire timer langt møde, hvor husets bestyrelse og medlemmer af forskellige brugergrupper deltog. Et snævert flertal vedtog at afskære Regnbue-medlemmerne Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson fra at tale på mødet. De to blev torsdag af bestyrelsen ekskluderet af foreningen Studenterhuset.

Inden afstemningen skrev Kalle Birck-Madsen på tavlen: »Jeg er vidende om, at bestemte bestyrelsesmedlemmer sidder inde med belastende information om egen rolle i kablerne (de slagvåben, der blev fundet under politiets ransgning natten til onsdag, red.). Jeg håber, at et kollektivt studentsubjekt finder sammen igen, støtter op om alle. Hvis ikke bestyrelsesmedlemmerne informerer sandt, informeres pressen direkte igennem en ny presse-

meddelelse fra dem, man vil lukke munden på. Hvis ikke er både Studenterhuset og Studenterrådet forbi.«

Nattevagt med våben

Kalle Birck-Madsen oplyser, at han hermed blandt andet hentyder til, at bestyrelsesformand Erik Albrechtsen en nat i sommeren 1992 holdt nattevagt i Studenterhuset for at forebygge indbrud – bevæbnet med de fundne slagvåben.

Erik Albrechtsen siger til *Information*, at han ganske rigtigt holdt vagt i huset sammen med en gruppe andre, men at det var at Anne Jønsson fra Regnbuen, der tog slagvåbnene frem.

»Jeg sad på intet tidspunkt og holdt vagt med kablerne i hånden og sov i øvrigt det meste af natten,« siger Erik Albrechtsen. Formanden tilføjer, at han kort efter nattevagten – hvor der i øvrigt ikke skete noget indbrud – bad Anne Jønsson fra Regnbuen skaffe stavene ud af huset.

»Det erindrings jeg intet om,« lyder Anne Jønssons kommentar.

Autonom gruppe

Rigmor Têtevide er et af de to bestyrelsesmedlemmer, der trådte ud af bestyrelsen i protest mod eksklusionerne af tre enkeltpersoner og den midlertidige suspension af tre brugergrupper. Hun sagde lørdag til bestyrelsesmedlemmer, at Anarkistisk Forum – en af de brugergrupper, hun er medlem af – ville udsende en pressemeddelelse, hvor gruppen erklærede sig som »autonom gruppe«.

– Skulle det være for at diskreditere Studenterhuset?

»Ja, umiddelbart var det faktisk min tankegang. Jeg var meget harm over de ting, der var foregået. Så tænkte jeg, at så skulle vi sige, at vi som den eneste reelt autonome gruppe – det er selvfølgelig et vidt begreb – var i huset som aktivitetsgruppe,« siger Rigmor Têtevide.

Søndag blev medlemmer af Anarkistisk Forum dog enige om ikke at udsende en pressemeddelelse.

Både Kalle Birck-Madsen og Rigmor Têtevide mener, at bestyrelsen skal erstattes af en forhandlingsdelegation, der skal stå for de videre forhandlinger med Københavns Universitet.

»Hvis vi skifter heste midt i vadestedet, får vi i hvert fald ikke genåbnet huset,« lyder vurderingen fra bestyrelsesformand Erik Albrechtsen.

Bestyrelsen for Studenterhuset retter mandag henvendelse til universitetets ledelse for at få et møde i stand.

STUDENTER – Rigmor Têtevide og Kalle Birck-Madsen ved Studenterhus-bestyrelsens pressemøde i onsdags. Foto: Tomas Bertelsen / Billedhuset

Slamm

Nr. 95 25/10 1993 AFILÆNGIG AF POLITISK OG ØKONOMISK INTERESSE

**Slamm
afslører
TERRORIST-FEST
I JUNGDOMSHUSET**

SIDSTE
STOR
FØDSLS-
DAG
28-30/10

Møde med rektor skal feje op efter ransagning

INFORMATION

26. OKTOBER '93

I øjeblikket er intet udelukket, siger direktøren for Københavns Universitet om genåbning af Studenterhuset

AF NIELS ROHLEDER

To repræsentanter for bestyrelsen for det lukkede studenterhus i København mødes onsdag klokken 13 med rektor Ove Nathan, universitetsdirektør Peter Plenge og fuldmægtig Lars-Erik Allin fra Københavns Universitet.

Peter Plenge siger til *Information*, at formålet med mødet er at »feje op, hvad der har været den seneste uges tid«.

– *Er det udelukket, at huset kan genåbnes på et eller andet tidspunkt?*

»I øjeblikket er intet udelukket,« siger universitetsdirektøren.

Bestyrelsen for Studenterhuset var mandag i gang med at forberede en fremlæggelse af husets regnskaber for universitetets ledelse. Det sker på baggrund af, at universitetsledelsen har antydnet, at der var grundlag for at indgive politianmeldelse for bedrageri mod Studenterhusets bestyrelse, oplyser bestyrelsesmedlem Christian Aabro til *Information*.

Peter Plenge siger imidlertid, at universitetet *ikke* har indgivet nogen bedragerianmeldelse.

Afhøring i denne uge

Kriminalinspektør Jørgen B. Frederiksen, Københavns Politis afdeling E, oplyser, at de to repræsentanter for psykologgruppen Regnbuen, som onsdag i *TV 2-Lorry* påtog sig ansvaret for de ni fundne slagvåben – Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson – vil blive afhørt i løbet af den kommende uge. Kriminalinspektøren oplyser, at politiet *ikke* efterforsker nogen mistanke om bedrageri, og at der *ikke* er grund til at tro, at der sker

nogen anholdelser endsige varetægtsfængslinger i sagen om Studenterhuset.

Information forsøgte mandag forgæves at afspøge rektorkandidat Kjeld Møllgård et svar på, hvad han vil foretage sig, hvis han overtager rektorposten til december. Han har ingen kommentarer før efter den 5. november, når det står klart, om han får modkandidater.

Studenterrådets medlemmer af Københavns Universitets konsistorium og andre repræsentanter for Studenterrådet mødes tirsdag til den månedlige, uformelle »rektor-frokost« med Ove Nathan. Studenterrådets Niels Bukholt siger til *Information*, at han under frokosten agter at rejse spørgsmålet om Studenterhusets fremtid.

»Men i øvrigt vil vi lade husets bestyrelse holde deres møde med universitetet på onsdag. De må se, om de kan få huset genåbnet med den tillid, de burde have skabt til sig selv nu,« siger Niels Bukholt.

Regnbuen til angreb

Rådgivningsgruppen Regnbuen udsendte sent søndag en ni sider lang pressemeddelelse med en række angreb på især universitetets fuldmægtig Lars-Erik Allin (»Allin har aldrig været positivt stemt over for Studenterhuset«), på Pelle Bull fra gruppen Yggdrasil (Pelle Bull beskyldes for at »sabotere møder«, »lyve og håne«) og på en af de journalister, der i sidste uge skrev om Studenterhuset i *Ekstra Bladet*.

Lars-Erik Allin sagde mandag til *Information*, at han »ingen kommentarer« havde »til noget som helst«.

Information begik i mandagsavisen en fejl i teksten til det billede, der ledsagede artiklen om Studenterhuset. Manden på billedet er ikke Regnbuens Kalle Birck-Madsen, men Studenterhusets bestyrelsesformand Erik Albrechtsen. Vi beklager fejlen.

UVURDERLIG HJÆLP

Stud. com. Morten Munk Marcussen, Morbækshaven 17-61, Albertslund:

I sagen om Studenterhuset og gruppen Regnbuen er der desværre et aspekt, som ingen har interesseret sig for, nemlig Regnbuens egentlige aktivitet. Den gratis og alternative psykologiske rådgivning.

Jeg er selv »bruger« af denne rådgivning og har igennem to år oplevet en åben, imødekommende, alsidig og frem for alt utrolig tålmodig rådgivning fra Regnbuens side. En indsats, som Regnbuen har ydet ganske gratis, men som for mig har været uvurderlig.

Der er mange mennesker i dag, som har hårdt brug for en sådan støtte, men som ikke har råd til at betale sig fra det. Ikke mindst blandt studerende. Jeg kan derfor ikke forestille mig en gruppe i Studenterhuset, der har lavet et større, flottere og mere nødvendigt stykke arbejde end Regnbuen. Og derfor vil det også have store menneskelige omkostninger, at gruppen nu udelukkes. Og så på et helt urimeligt grundlag.

Det har været alt for nemt for mange parter i denne sag at mistænkeliggøre grupper som Regnbuen og Studerende mod racisme. Og i stedet for at dementere de rygter om terrorisme, som Ekstra Bladet har sat i gang, har sørgeligt mange benyttet sig af dem. Men det er ikke terror at holde anti-racisti-

LÆSERNE MENER

ske møder. Det er heller ikke terror at opbevare et rør og otte stykker kabel i et skab. Jeg er enig i, at den slags »slagvåben« ikke hører hjemme i Studenterhuset, men jeg forstår på den anden side godt de mennesker, der alligevel bragte dem ind. Tænk på, at folk i deres anti-racistiske arbejde havde været udsat for mordtrusler, og at en aktivist vitterligt var blevet dræbt ved et bombeattentat. Det er ikke mærkeligt, at man tænkte på selvforsvar i den situation.

Mordtrusler og bombeattentater er derimod terror. Det er derfor at vende tingene på hovedet, når man kalder de mennesker for terrorister, der faktisk er ofre for terror.

SIKKERHEDEN SKÆRPES

Slut med åbne døre på Københavns Universitet efter afsløringerne i Studenterhuset

Kontrollen og sikkerheden omkring de ledende administrative kontorer for Københavns Universitet skærpes.

Universitets-ledelsens ønske om større sikkerhed kommer få dage efter, at Ekstra Bladet kunne afsløre, at autonome grupper havde overtaget magten i Studenterhuset i Købmagergade 52.

En politi-razzia i Studenterhuset natten til onsdag sidste uge bekræftede, at der var no-

get gruelig galt. Politiet fandt blandt andet slagvåben på lokaliteterne, hvilket øjeblikkeligt fik rektor Ove Nathan til at gribe ind. Han lukkede huset og stoppede for den millionstore bevilling, som løbende er kommet de studerende til gode, men som reelt blev forvaltet af militante, autonome grupper i huset.

Det er påfaldende, at opdagelsen af de autonome forhold på universitetet nu fører til

skærpelsen af sikkerheden omkring rektors egne kontorer, men Ove Nathan benægter, at han er nervøs:

– Nu skal vi ikke være hysteriske. Det har igennem længere tid været alt for let for vildt fremmede at komme ind. Vi har haft småtyverier og mystiske personer inde i kontorerne. Det duer ikke, siger Ove Nathan til Ekstra Bladet, og fortsætter:

– Men når der opstår sådanne episoder som i sidste uge, så kan man da ikke lade være med at tænke på, at det er på tide at vi holder op med at være så Frode Fredegod-agtige. Men de nærmere detaljer omkring den øgede sikkerhed, lader jeg mit embedsmandsværk tage sig af.

Den afgående rektor, Ove Nathan, en af alletiders mest populære rektorer, har været kendt for sit endog meget åbne og ligefremme forhold til de studerende. Det er en kendt sag, at det altid har været muligt at smutte forbi rektors kontor på hjørnet af Nørregade og Vor Frue Plads, hvis man havde noget på hjerte.

Nu er det en saga blot.

SPARK I NOSSENERNE

En totalt ukendt mandspersons korporlige angreb på rektors juridiske rådgiver sidste torsdag har også været med til fremskynde planerne om mere sikre forhold.

Den overfaldne embedsmand, der blev angrebet på et kontor få meter fra rektors, havde dog ikke glemt sin militær-uddannelse og 'sparkede idioten i nosserne'. Ingen an-

dre kom til skade, og universitetet forbinder ikke overfaldet med urolighederne omkring Studenterhuset.

Op at der stadig er uro blandt de studerende, vidner adskillige pressemeddelelser fra Studenterhusets bestyrelse om.

Tre grupper, 'Regnbuen', 'Studerende Mod Racisme' og 'Yggdrassil' er blevet midlertidigt suspenderet. Og tre navngivne personer er blevet decideret smidt ud.

To af dem, Anne Jønsson og Kalle Birck-Madsen, fordi de vedkendte sig et ansvar for de fundne våben. Den tredje, Pelle Buhl, fordi han beskyldes for at være en af Ekstra Bladets kilder.

De to førstnævnte grupper smides ud for autonomi- og våbenbesiddelse, den sidste for stikkervirksomhed. Studenterhusets bestyrelse har kritiseret Ekstra Bladets artikler, men har altså alligevel valgt at ekskludere de to autonome grupper samt Yggdrassil.

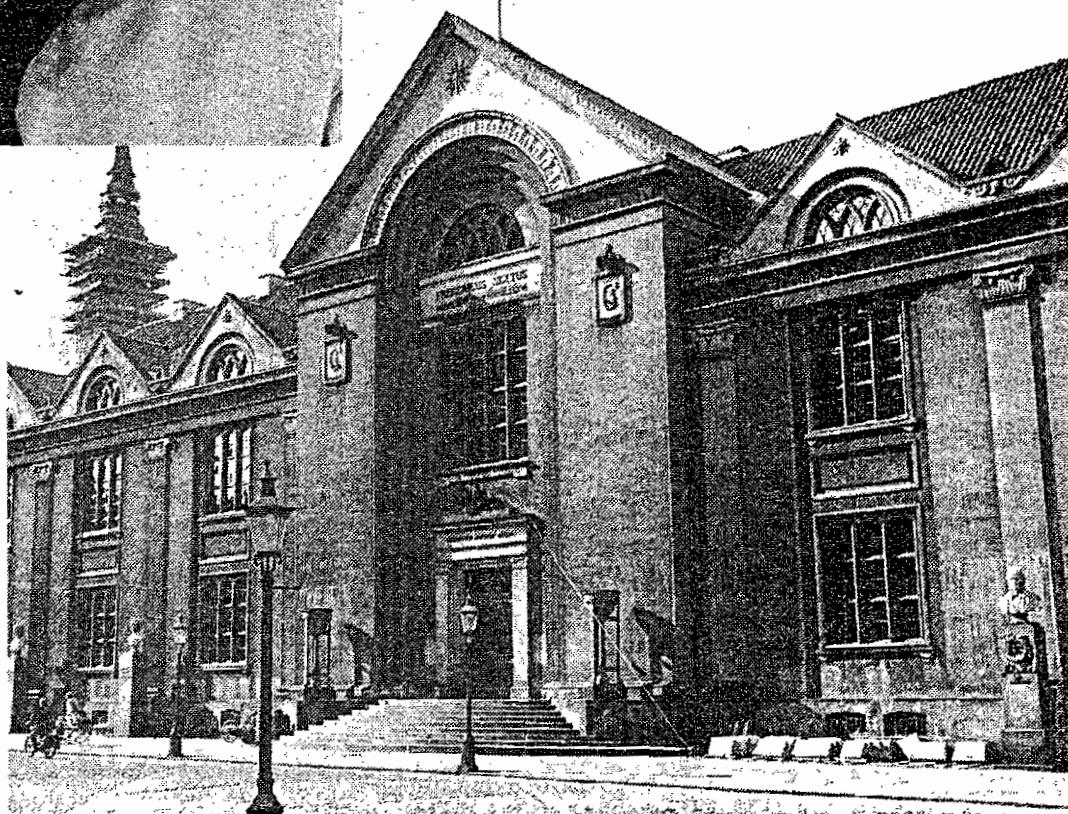
Rektor Ove Nathan vil i løbet af få dage tage et møde med bestyrelsens formand, Erik Albrechtsen, for at drøfte mulighederne for et eller andet sted at genåbne en eller anden form for studenterhus. Et hus, der ifølge rektor i givet fald vil komme til at køre under nogle ganske andre rammer end huset i Købmagergade.

Sikkerhedspolitiet vil i denne uge afhøre Jønsson, Birck-Madsen og måske også kammeraten Jesper Lund om forholdene i Studenterhuset.

**AF JACOB JUHL OG
ANDERS-PETER
MATHIASSEN**

Nu skærpes sikkerheden omkring de ledende administrative kontorer på Københavns Universitet, og rektor Ove Nathans dør vil næppe stå åben i fremtiden for alle studerende. (Foto: M. A. von Magius og Lars Skaaning)

Studenter går til

Universitets-
ledelse mødes med
Studenterhuset
imorgen

Foreningen »Studenterhu-
set« mødes imorgen onsdag
kl. 13.00 med rektor for Kø-
benhavns Universitet Ove

Nathans administration.
Her stilles administratio-
nen og dens fuldmægtige
Lars Erik Allin til ansvar
for deres politiske lukning
af Studenterhuset sidste
uge.

- Vi vil kræve en rede-
gørelse for de drastiske
skridt med henblik på at få
Studenterhuset genåbnet,

advokater

fortæller Johan Møller fra
Studenterhuset:

- Universitetet har skre-
vet, at det skyldes et brud
på samarbejdsaftalen, men
ikke hvad det skulle være
for et brud. Foreningen
»Studenterhuset« mener
ikke, at der er sket et brud
og finder ingen acceptabel
grund til lukningen.

Foreningen »Studenter-
huset« har nu bedt en advo-
kat om at gå ind i sagen.
Han skal undersøge om uni-
versitetet har råderet over
foreningens computere og
udstyr, som befinder sig i
det aflåste hus i Købmager-
gade 52.

»Regnbuen«, en af husets
tidligere brugergrupper

Arbejdsnr 26/10-83.

som husets bestyrelse har
suspenderet, har også sat
en advokat på sagen. Også
de har ejendele og papirer,
som universitetet har beslag-
lagt. »Regnbuen«s advokat
har desuden vurderet, at
der er grundlag for rejse in-
juriesager i sagen, oplyser
Kalle Brick-Madsen fra
»Regnbuen«.

ib

INFORMATION 27. OKTOBER 1993

Genåbning af studenterhus næste år

Rektor ved Københavns Universitet Ove Nathan håber på en genåbning af Studenterhuset »først i det nye år«.

Det siger han inden onsdagens møde med to repræsentanter for Studenterhusets bestyrelse.

»Jeg håber, at man kan finde frem til en form, hvor især Studenterrådet, men også Moderate Studenter, er

placeret langt mere centralt i Studenterhuset,« siger Ove Nathan til *Information*.

Rektor foreslår, at der nedsættes et programudvalg med repræsentanter for Studenterrådet og Moderate Studenter. Udvalgets opgave skal være at programlægge aktiviteterne i Studenterhuset.

Rektor afviser beskyldnin-

ger om terrorisme og bedrageri mod Studenterhusets bestyrelse.

»De folk, der har anbragt våben i huset, har dummet sig fænomenalt, og universitetet kan ikke have det. Men så er der altså ikke mere i sagen, så vidt jeg er orienteret – hverken anklager for terrorisme, for bedrageri eller for kørsel med slukkede

billygter,« siger Ove Nathan.

Formanden for Studenterhusets bestyrelse Erik Albrechtsen og bestyrelsesmedlem Kasper Bøgh Pedersen (der repræsenterer Studenterrådet i husets bestyrelse) mødes onsdag med rektor Ove Nathan, universitetsdirektør Peter Plenge og fuldmægtig Lars-Erik Allin. ni.

INFORMATION 27. OKTOBER 1993

Kampvalg om at efterfølge Nathan

Medicineren John Philip udfordrer medicineren Kjeld Møllgård i kampen om den øverste ledelse af Københavns Universitet

Af NIELS ROHLEDER

To medicinere skal ud i kampvalg om rektorposten på Københavns Universitet.

Det står klart, efter at den 63-årige professor, overlæge dr. med. John Philip har meldt sit kandidatur.

Det har gennem nogen tid været kendt, at den 50-årige professor, med. dr. Kjeld Møllgård var kandidat.

John Philip siger om sig selv og sin prorektorkandidat, den 54-årige docent i filosofi Carl Henrik Koch, at de

politisk »ligger nogenlunde i midten«.

Af mærkesager nævner John Philip »studenternes ringe studiebetingelser«:

»Jeg oplever, at studenterne ikke kan komme til forelæsningerne, fordi de er på arbejde,« siger rektorkandidaten.

Han advarer også imod en »tiltagende tendens til at dele midlerne op i kasser til bestemte formål«:

»Det har en række uheldige konsekvenser for universitetet. Forskere, som bliver projektbetalte, trækkes væk fra undervisningen. Vi ønsker en nøje sammenhæng mellem undervisning og forskning,« siger John Philip, der også vil fremme studiernes internationalisering.

Studentarhuset

I den aktuelle sag om Studentarhuset i Købmagergade

siger John Philip, at »universitetet ikke vil identificeres med våben og terror«.

»Min endelige stillingtagen vil afhænge af, om der er tale om et forsøg på at skabe et terrorcentrum i Studentarhuset, eller om det blot er dumme drengestreger,« siger John Philip.

Om sin generelle holdning til et studentehus siger John Philip:

»Da jeg var student havde man et studentehus. Det var meget værdifuldt, så i princippet er der ingen tvivl om, at det er godt at have et studentehus.«

Kjeld Møllgårds kandidat til prorektorposten er den 56-årige lektor i musik Jens Brincker.

Valghandlingen foregår i uge 49, valgresultatet offentliggøres den 20. december, og det nye rektorats funktionsperiode starter 1. januar 1994.

POLITIKEN

Pol. 27/10-93

Studerende møder rektor

Studererhusets skæbne diskuteres

Af Niels Stensgaard

For første gang siden den dramatiske lukning af Studenterhuset i København bliver der kontakt mellem stridens to parter, når universitetsrektor Ove Nathan i dag mødes med Husets formand, stud. mag. Erik Albrechtsen. Ove Nathan anser det for sandsynligt, at Huset kommer til at fungere igen under en ændret struktur.

Studererhuset blev beordret lukket på ubestemt tid af rektor Ove Nathan, efter at politiet under en razzia for en uges tid siden fandt en række slagvåben i Huset.

- Huset kan ikke fortsætte med den nuværende struktur, organisation og indhold. Men det ændrer ikke ved det faktum, at et sådant hus og begreb bør være naturligt i en by med

30.000 universitetsstuderende. Naturligvis kan Københavns Universitet ikke være i nærheden af straffeloven, modsat ser jeg ingen hindringer for, at Studenterhuset igen kommer til at fungere under en struktur, som ikke levner mulighed for gentagelse. Nu må vi lige have tid til at nærme os hinanden, så det vil næppe være sandsynligt at tro på en løsning på denne side af nytår, udtaler rektor Ove Nathan.

Udover mulige sigtelser for overtrædelse af våbenlovens bestemmelser kan balladen også få andre retslige efterspil. Medlemmer af psykologgruppen Regnbuen, der har påtaget sig ansvaret for slagvåbnene, overvejer at rejse injurisøgsmaal mod dele af pressen, og allerede i går anmeldte gruppen skriftligt Pressenævnet om at gribe ind mod Ekstra Bladet.

Ark. 27/10-93

Studererhuset

I dag klokken 13 mødes to repræsentanter fra bestyrelsen i det lukkede Studenterhus med rektor på Københavns Universitet Ove Nathan, universitetets direktør Peter Plenge og fuldmægtig Lars-Erik Allin. Ifølge Peter Plenge er formålet med mødet at »fejle op efter den sidste uges tids begivenheder».

Det vil sige lukningen af Studenterhuset efter politiets ransagning der var vendt mod to grupper i huset, Regnbuegruppen og Studenter mod Racisme.

Hvorvidt Studenterhuset kan lukke op igen, er ifølge Peter Plenge ikke udelukket. Men alle venter, at hvis Studenterhuset åbner igen, bliver det med udelukkelse af de to grupper.

Dermed er angrebet på de studerendes demokratiske rettigheder, blandt andet til at bekæmpe racister, ført ind i en ny fase.

ANGREBET PÅ

STUDENTERHUSET

Positiv stemning på møde med rektor

Der herskede en »positiv stemning«, da to repræsentanter for det lukkede studenterhus' bestyrelse onsdag i en times tid mødtes med Københavns Universitets rektor Ove Nathan, universitetsdirektør Peter Plenge og universitetets fuldmægtig Lars-Erik Allin. Det siger en af mødedeltagerne – husets bestyrelsesformand Erik Albrechtsen – til Information. Studenterhusets repræsentanter blev mødt med kravet om en »opstramning«, der – siger bestyrelsesformanden – blandt andet skulle bestå i, at Studenterhusets ansatte fremover skal ansættes af universitetet, og at Studenterrådet (og eventuelt Moderate Studenter) fremover spiller en mere aktiv rolle i husets drift. Psykologgruppen Regnbuen – en af tre suspenderede brugergrupper – vil af universitetet få udleveret de papirer, som er blevet beslaglagt. En anden gruppe, Studerende Mod Racisme, har allerede fået sit materiale retur, oplyser Erik Albrechtsen. Nyt møde mellem universitetet og Studenterhuset er aftalt til den 16. november – tre dage efter en ekstraordinær generalforsamling i foreningen Studenterhuset.

ni.

Del. 28/10 '93

Studenterhus

Rektor Ove Nathan, Københavns Universitet, havde i går indkaldt to repræsentanter for ledelsen af Studenterhuset, der blev lukket i forrige uge, da der blev fundet slagvåben i det, til et orienterende møde. »Vi må undersøge muligheden for at få et velfungerende studenterhus igen,« siger Ove Nathan.

BERL: TID

EKSTRA BLADET 28. OKTOBER '93

STUDENTERHUSET ÅBNER IGEN

De autonome grupper bortvist fra ejendommen

Studenterhuset ved Københavns Universitet bliver genåbnet i løbet af få måneder. Det er resultatet af et 'fredsmøde' som i går blev holdt mellem rektor Ove Nathan og Studenterhusets ledelse. Huset blev i sidste uge lukket af rektor, fordi det uofficielt var overtaget af autonome grupper, der blandt andet havde deponeret et større lager af slagvå-

ben. – Jeg fortryder intet, og jeg vil gøre det samme i morgen, hvis situationen skulle gentage sig. Man skal være både døv og blind, hvis ikke man forstår, at offentlighedens følsomhed er stor, efter at vi f.eks. har haft en Blekingegadebande, siger Ove Nathan.

Han regner med, at Studenterhuset vil genåbne tidligt i 1994.

– Når huset genåbner, skal ytringsfriheden fortsat være ubegrænset. Men der skal være en bedre atyring,

så vi aldrig mere skal tilkalde panserbasserne, for at beslaglægge våben.

FREMTIDEN

Rektor håber, at de store foreninger, Studenterrådet og Moderate Studenter, vil være med i fremtidens studenterhus.

– I dag havde vi et godt møde i en positiv ånd. Jeg er måske naiv, siger Ove Nathan, men jeg tror, at vi igen har oplevet et eksempel på, at der nogle gange skal store kriser til, før man oplever de store fremskridt. Og jeg hå-

ber, at de store studenterorganisationer nu vil være med til at sige: Dette er vores hus. De 28.000 studerende i København kan ikke undvære et studenterhus.

Krisen omkring Studenterhuset - og fundet af våben - har medført, at de autonome grupper, Regnbuen og Studerende mod Racisme, er bortvist fra ejendommen i Købmagergade.

Regnbuen, der reelt styrede huset, består af både færdigt uddannede psykologer og studenter med særlig interesse for militant kamp og

for den tyske terrororganisation Rote Arme Fraktion, RAF.

De bortviste psykologer har proklameret sager om løgnagtig og manipulerende journalistik mod Ekstra Bladet, der afslørede forholdene i Købmagergade.

AF JACOB JUHL OG ANDERS-PETER MATHIASSEN

Rektor Ove Nathan håber på en bedre styring af Studenterhuset i fremtiden. (Foto: Carsten Ingemann)

universitets avisen

Nr. 17 • 28. oktober 1993 • 21. årgang

*Studenterhuset er lukket
- og bliver muligvis
aldrig Studentehus igen*

Våben skjult i Købmagergade

Af Henrik Egede

Københavns Universitet vil formentlig bruge Studenterhuset i Købmagergade 52 til "noget andet", efter at hyggelagen ved en politirazzia blev lukket næsten til onsdag den 20. oktober.

Det oplyser rektor Ove Nathan, som er "forfærdet" over, at universitetet i længere tid har været dækadresse for autonome, militante grupper.

Razziaen natten til den 20. oktober fandt sted på rektors ordre, efter at Politiets Efterretningsdivision gennem længere tid har haft mistanke til, at "autonome" grupper holdt til på adressen.

Da politiet slog til, viste det sig, at otte teleshaver skåret til små knipler samt et jernrør var gemt i huset. Københavns Universitet har siden 1992 støttet Studenterhuset med et beløb på 370.000 kr. om året.

Denne støtte er trukket tilbage, og samarbejdsaftalen med Studenterhuset er sagt op med øjeblikkelig virkning.

Om huset skal genetableres, bliver utvivlsomt et varmt emne i den kommende valgkamp om rektorposten på KU.

Regnbuen

Det er Regnbuen, en gruppe for psykologisk rådgivning, som har opbevaret våbnene.

Ifølge politiet er der tale om "otte teleshaverstykker, der er klippet ud, så de kan bruges som knipler, cirka 50 centimeter lange, tre centimeter i diameter, knap et halvt kilo tungt". Samt "et jernrør, 57 centimeter langt, to centimeter i diameter, tungt, forsynet med håndtag af isolérhånd i den ene ende".

Regnbuen har til pressen forklaret, at våbnene blev bragt til huset efter hombombetættet mod Internationale Socialister i marts 1992. Våbnene skulle anvendes, hvis en eller flere af Studentehusets brugergrupper blev overfaldet af højreorienterede under møder.

"Uacceptabel solvægt", skriver dagbladet Information på lederplads. Men må gå ud fra, at politiet ville rykke hurtigt ind, hvis grupper fra Studentehuset anmeldte overfald.

Bestyrelsen i Studentehuset har

Studenterhuset er lukket!

Foto: Kirstine Thellgaard.

tidligere bedt Regnbuen fjerne våbnene - og troede på gruppens ord om, at det allerede var sket.

Overreaktion

Rektor Ove Nathens besluttede at lade politiet ransage Studentehuset efter "vedholdende forlydender om, at det stod rigtigt dårligt til i huset". Han fandt sagen for alvorlig til, at universitetets egne betjente kunne tage ansvaret.

Rektor beklager, at nu god idé om et åbent studentestod midt i storbyen er "forvendt til lampørøg". Han forsikrer, at huset forbliver under lås og slå, så længe han er rektor, dvs. frem til nytår.

Studentehusets bestyrelse finder, at rektor har "overreageret". Men kaldor det "uacceptabelt", at Ove Nathan er gået til politiet og ikke til Studentehusets bestyrelse først. Man finder det "trist, at alle der har brugt huset, bliver slået i hørkorn mod terrorister".

Bestyrelsen fastholder, at den har været uvidende om, hvad der var fra

regnet i huset. "Vores fejl er åbenbart, at vi ikke har aflyttet alle møder", konkluderer formænd Erik Albrachtsen.

Torsdag i sidste uge blev grupperne Regnbuen, Studerende Mod Racisme og Yggdrasil udelukket fra Studentehuset, indtil deres interne forhold er afklaret.

Lørdag opfordrede Studentehusets bestyrelse universitetet til at vurdere sagen ud fra en "mere åben og saglig synsvinkel".

Studentehuset - minus de tre ekskluderede grupper - bor indtil videre på c/o adresse hos Studenterrådet.

Uvis fremtid

Omens er Studentehusets fremtid uvis.

Ledelsen på Københavns Universitet kan ikke oplyse, hvilke planer man har for huset. Rektor Ove Nathan har nævnt, at man udmærket kan bruge Købmagergade 52 til både undervisning og administration.

Tiden indtil nytår er ifølge rektor "en tænkepause, som skal bruges til

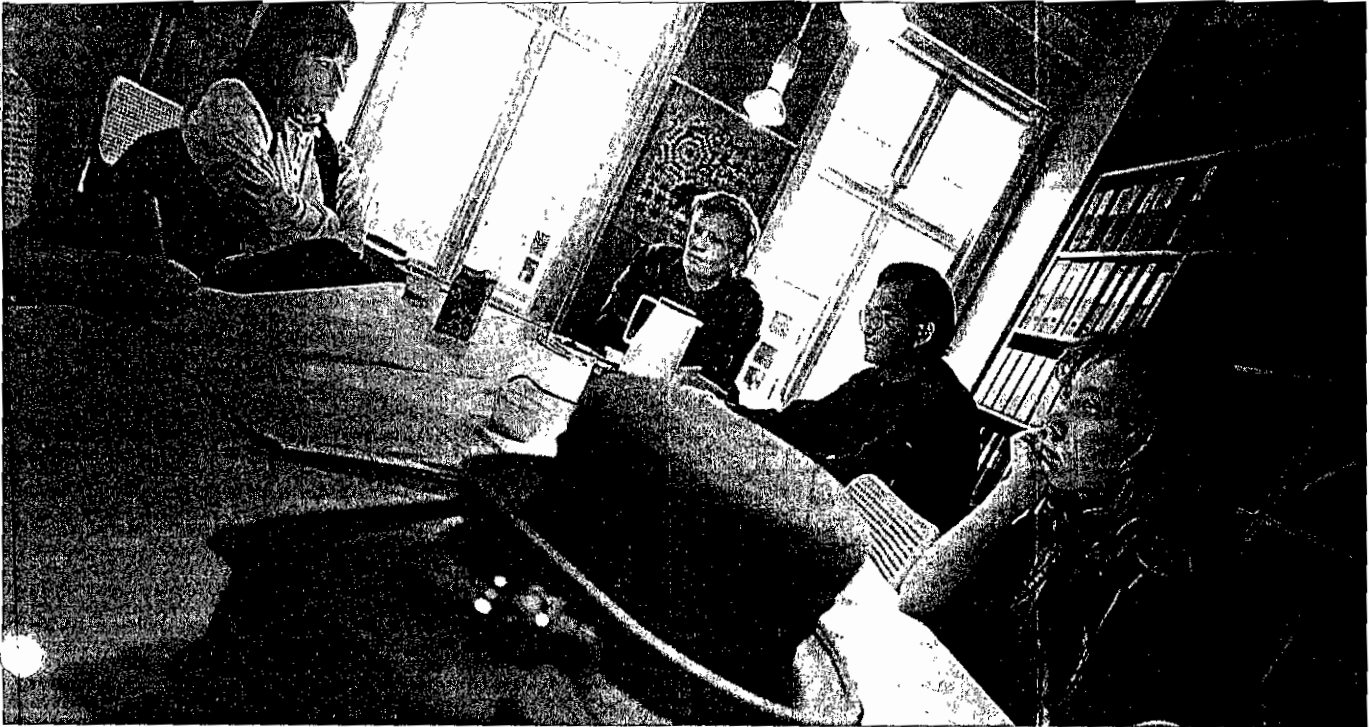
sonderinger".

Hvis der bliver kamp om rektorposten, dukker følgende spørgsmål unægtelig op til kandidaterne: Er der behov for et Studentehus? Hvilken struktur skal et eventuelt hus have? Skal cafédriften udlægges til private, som det var på tale allerede for et par år siden? Skal Købmagergade bruges? Eller skal et evt. hus ligge et andet sted?

Første skridt på vejen mod en afklaring er den sædvanlige onsdagsfrokost mellem rektor og Studenterrådet, som fandt sted i går. Desuden har Studentehusets bestyrelse bedt rektor om et møde, hvor man kan lægge argumenterne frem i fred og ro.

Rektor: - Uanset, hvad der sker, må vi gå ud fra, at vi er under skarp observation. Undervisningsministeriet og Folketinget vil overvåge nøje, hvad vi gør. Sagen er vigtig og vanskelig. Men en egenlig beslutning er nu til min efterfølger.

Mere om Studentehuset
side 2, 3 og 4.

Her sidder fire, der ærgres sig "ad helvede til". Fra venstre er det Carin Öberg, Mads Lund, Erik Albrechtsen og Ulla Britt Sørensen.

Foto: Kirsthne Thelgaard

Vi er pæne mennesker

De aktive i Studenterhuset ærgres sig - og er dybt skuffede

Af Lene Størbo

Det er fire trælle mennesker, der indfinder sig, da Universitetsvisen fredag formiddag beder repræsentanter for de aktive i Studenterhuset komme til interview.

Formanden for bestyrelsen, Erik Albrechtsen, har ikke snøvet i de sidste to nætter. Mads Lund har afbrudt sin efterårsferie iylland for at komme til København. Og Carin Öberg, cafébestyrer, og Ulla Britt Sørensen ser heller ikke for friske ud.

Som alle andre fik de et regulært chok, da Ekstra Bladet onsdag morgen var på gaden, med historien om studenterhuset som terrorstrøbet på forside og spisesodler.

Erik Albrechtsen nævnte ikke noget, før han blev ringet op af en journalist onsdag formiddag.

Hetzagtig fæson

- Jeg er utrolig skuffet over, at vi ikke blev kontaktede af universitetets ledelse inden det hele gik løs med politirazzien. Jeg trønde, vi havde et tillidsforhold, men det er en utrolig hetzagtig måde, det her er blevet tækket på, siger Erik Albrechtsen.

Tror du ikke rektor har følt det som et kolossalt tillidsbrud, at der faktisk viste sig at være våben i Studenterhuset?

- Jo, det er frygteligt. Det skal jeg værne den første til at erkende. Vi er også bænkerede

over de våben, siger Erik Albrechtsen.

Dog vidste han godt at der tidligere har været talt om at Regnbuegruppen ville medbringe våben til et arrangement. Men efter at bestyrelsen havde konstateret til gruppen om at fjerne disse, mente man at den sag var udn af verden.

- Vi havde ikke i vores vildeste fantasi forestillet os at folk havde våben liggende i stalskabe i Studenterhuset, siger Mads Lund.

Tre blev ekskluderet

Ulla Britt Sørensen, som tidligere har været bestyrelsesmedlem i Studenterhuset og nu er mest aktiv i Københavns Kristne Studenterbevægelse som holder sine arrangementer i Studenterhuset, var i bestyrelsen dengang Studenterhuset for godt et år siden fik sin egen bevilling.

- Også dengang havde vi nogle problemer med en person fra foreningen Yggdrasil og andre fra Regnbuegruppen, som vi prøvede at få hjælp til at løse i universitetets ledelse. Dengang fik vi at vide, at vi var voksne mennesker, som selv skulle klare problemerne. De havde hverken kapacitet eller ressourcer til at klare vores interne problemer, sagde de. Og jeg var overbevist om, at de problemer vi havde dengang, var løst nu, siger hun.

Men netop de tre personer, som dengang skændtes, står

også centralt i dagens debat. De blev på et møde sidste torsdag ekskluderet af Studenterhusets bestyrelse. To af dem har erkendt ansvaret for de våben, der blev fundet i huset. Og den tredje er simpelthen en pestilens af arbejde sammen med, lyder det fra alle fire.

Fortryder meget

Fortryder I ikke noget i denne sag?

- Ja, jeg fortryder utrolig meget at vi ikke tidligere har taget et opgør med de personer, siger Ulla Britt Sørensen. Men når man er vnkst op i en god kristen tradition, vil man demokratisk og søger kompromisserne. Vi har simpelthen været for dumme til at indse, at specielt nogle fra Regnbuegruppen og foreningen Yggdrasil har talt tingene ihjel i en grad så vi andre bare har ladet stå til. De lytter aldrig og har bare svinet os andre til - og det har vi fundet os i.

Men derfor og til, som det fremhæves i Ekstra Bladet, at Regnbuegruppen skulle have franset andre ud, der er meget langt, mener Erik Albrechtsen: - Det kan godt være at Regnbuegruppen og Yggdrasil har gjort klimaet hårdt på mange udsider, men de har også gjort meget godt. Jeg har for eksempel en del venner som har fået psykolog-bistand af gruppens medlemmer, og det har fungeret fint.

Problemet med Regnbue-

gruppen har snarere været, at de har været her så længe, at de nærmest har følt de havde en særlig overret til at være i huset, mener Erik Albrechtsen.

Hårdt at være aktiv

- Når en del aktivister holder op efter en periode i Studenterhuset, skyldes det mere, at det er så hårdt at være aktiv, mener Mads Lund, som er aktiv i den kulturelle formning "Elfenbensstrøbet".

- Debatforum begyndte for eksempel med at slå et meget stort brud op, og da det så viste sig at der til nogle af arrangementerne kun kom dem selv og deres kærestes, tabte de pusten. Men de er heldigvis ved at være tilbage igen.

De fire ærgres sig enormt over det skete. Og specielt at det skete netop i Studenterhuset var kommet ind i meget positive omgivelser med et stort antal arrangementer og mange aktive grupper.

- Jeg synes Ove Nathan har overrasket ved at lukke os på stødet uden at give os en chance for selv at rydde op. Vi står nu med en masse aktiviteter, som det har taget lang tid at bygge op, og som vitteligt er et stort aktiv for de studerende her på universitetet - og nu aner vi ikke, hvor vi skal gøre af os selv.

- Det er helt skørt, at vi vil gøre alt hvad vi overhovedet kan for at få Studenterhuset åbnet så hurtigt som muligt

igen, siger Mads Lund, hvis øjne bliver mere og mere blanke.

- Vi spiller med åbne kort, det har vi gjort hele tiden. Vi

har ikke fuskset med medlemslisterne og vi har orden i økonomien. Men vi ærgres os ad helvede til!

Øv!

Den Internationale forening er blevet uskyldige ofre i en sag, der er svær at gennemskue.

Sådan formulerer Daphne Bistrup, stud. mag. i engelsk og medlem af foreningen, sin skuffelse over, at Studenterhuset nu er inkket. Den internationale forening har i over et år brugt huset til en række velbesøgte onsdage, hvor ca. 100 danske og udenlandske studerende har sat hinanden støvne i cafen.

Ifølge Daphne Bistrup har ingen af de studerende i Den Internationale Forening følt sig mobbet i Studenterhuset. "Der har ikke været tale om nogen for far chikane. Vi har ikke på noget tidspunkt haft lyst til at flytte andre steder hen. Tværtimod har de 80-100 studerende, som hver onsdag møder op, kun haft pæne ord til overs om arrangementerne og huset".

Hun kalder Ekstra Bladets artikler om huset for "langt ude" og frygter, at foreningen får svært ved at overleve uden et samlingssted og et kontorlokale.

Studenterhuset har desuden fungeret som mødested, når foreningen har arrangeret udflyttere og ture på Sjælland.

"Det er ikke nemt spontant at starte et arbejde med de udenlandske studerende. Nu var det efterhånden kendt, at man kunne mødes onsdag aften i Studenterhuset. Jeg ser ikke nogen alternativer p. L. Vi er så mange, at vi har brug for rimelig megen plads".

Foreningen er medlemsmæssigt blandt de største i huset, men har kun været aktive i Husets repræsentantskab, ikke i bestyrelsen. Der har tidligere været problemer om fordelingen af lokaler, men det lykkes foreningen at ordne sagen i mindelighed med Regnbuen.

"Øv", lyder Daphne Bistrups spontane kommentar til Inkaingen. Foreningens formand Birgitte Wedel Jørgensen og kassereren Dorthe Ahler Fejerskov forstår, at rektor Ove Nathan måtte lukke huset. "Men vi står i en kallepine. Det er hamrende surt, at så få kan ædelægge spillet for os andre", siger Dorthe Ahler Fejerskov. -egede

Foto: Kirstine Theilgaard

Historien om et attraktivt hus

Af Henrik Egede

På en af byens mest attraktive adresser - klos op ad Rundetårn - ligger igen et tomt hus. Fundet af ni slagvåben og den følgende lukning af Studentehuset i Købmagergade fører endnu et kapitel til en dramatisk historie. Den handler om et hus med lokaler ud til byens bedste strøg. Den årlige leje pr. kvadratmeter anslås til 3000 kr. med pil opad. Den handler desuden om besværet ved at etablere et åbent, selvstændigt miljø for studerende i Københavns midte.

Svamp og fodkulde

Den nyere historie om Københavns Universitet og Købmagergade 52 strækker sig over fire årtier.

I 1950'erne holder Studenteforeningen til på adressen, og i 1960'erne driver Københavns

Universitet en kantine i stueetagen under navnet Rundetårns Pop Cafeteria, i daglig tale Rundepoppen.

I november 1968 køber undervisningsministeriet/Københavns Universitet hele huset - med opbakning fra VKR-regeringen og skepsis fra socialdemokraterne, der undlader at stemme for. Overtagelsen sker ikke uden sværdslag: En lejer beklager sig over svamp og fodkulde, mens en butiksejer hårdnakket hævder at have ret til at fortsætte sin forretning ti år endnu.

Huset bliver købt på et tidspunkt, da de humanistiske fag ligger spredt over hele byen. Der er behov for et samlingssted (kantinen i Købmagergade har godt 200 pladser), og der er muligvis behov for lokaler til forskning og undervisning. Endnu har universitetet ikke afklaret med sig selv, om de humanistiske fag skal blive i Indre by eller flyttes ud.

I 70'erne går det sløjt med omsætningen i Run-

depoppen. Den bliver forpagtet bort, men i 1979 går forpagteren konkurs. Da er de humanistiske studerende langsomt ved at flytte til KUA på Amager.

Pres fra studerende

Derefter står Købmagergade 52 tomt i en årrække, mens Studenterrådet presser på for at få et samlingssted til politiske og sociale aktiviteter. To gange - i 1980 og 1982 - besætter de studerende på fredelig vis Bispetorvs-annekset i Nørregade. Her er økonomerne i mellemtiden flyttet ind, efter at Historisk Institut er rykket ud på Amager.

I 1983 tilbyder universitetet, at de studerende i stedet kan få det ramponerede hus i Købmagergade.

En gruppe aktivister, herunder folkene i Regnbuen, flytter ind, selv om huset er i elendig stand. Undervisningsminister Bertel Haarder (V) tøver imidlertid med at bevilge penge, fordi han mener, venstreorienterede grupper kontrollerer huset. Han vil have et hus for alle studerende og orden i strukturen.

En ansøgning fra Københavns Universitet om 600.000 kr. til etablering og drift af Købmagergade 52 bliver i 1988 afvist af Direktoratet for de Videregående Uddannelser (DVU). Derefter går det slag i slag med forhandlinger mellem Københavns Universitet, undervisningsministeriet og aktivisterne i det nedslidte og halvtomme studentehus.

I 1989 får huset officiel status som Studentehus - men stadig uden en krone fra DVU.

Københavns Universitet og aktivisterne skal selv finde pengene. Forudsætningen: at der er fri adgang for alle studerende, og at der etableres en struktur med en ansvarlig bestyrelse.

Blå stempel

I 1992 får Studentehuset endelig det blå stempel af Konsistorium, som bevilger 370.000 kr. til driften over en tre årig periode. Desuden hentes huset penge til istandsættelse fra bl. a. Carlsbergfondet.

Allerede i foråret 1992 opstår der problemer, så universitetets ledelse smækker pengekassen i for en kort periode. Studentehuset vælger ny bestyrelse, får nye vedtægter - og kassen åbnes igen.

Studentehuset kører nu med et stigende aktivitetsniveau, men også med voksende problemer, som forsøges løst inden døren. Natten inden Ekstra Bladet udkommer med afsløringen af våben i Studentehuset, har rektor Ove Nathan allerede bedt politiet om at slå til.

Modelfoto:
Kirstine Theilgaard

Læserbrev

Brev fra en bruger

Morten Munk Marcussen,
Stud. comm., skriver:

I sagen om Studenterhuset og gruppen Regnbuen er der desværre et aspekt, som ingen har interesseret sig for, nemlig Regnbuens egentlige aktivitet: Den gratis og alternative psykologiske rådgivning.

Jeg er selv »bruger« af denne rådgivning og har igennem to år oplevet en åben, imødekommende, alsidig og frem for alt utrolig tålmodig rådgivning fra Regnbuens side. En indsats, som Regnbuen har ydet ganske gratis, men som for mig har været uvurderlig.

Der er mange mennesker i dag, som har hårdt brug for en sådan støtte, men som ikke har råd til at betale sig fra det. Ikke mindst blandt studerende. Jeg kan derfor ikke forestille mig en gruppe i Studenterhuset, der har lavet et større, flottere og mere nødvendigt stykke arbejde end Regnbuen. Og derfor vil det også have store menneskelige omkostninger, at gruppen nu udelukkes. Og så på et helt urimeligt grundlag.

Det har været alt nemt for alt for mange parter i denne sag at mistænkeliggøre grupper som Regnbuen og Studerende mod racisme. Og i stedet for at demontere de rygter om terrorisme, som Ekstra Bladet har sat igang, har sørgeligt mange benyttet sig af dem. Men det er ikke terror at holde anti-racistiske møder. Det er heller ikke terror at opbevare et rør og otte stykker kabel i et skab. Jeg er enig i, at den slags »slagvåben« ikke hører hjemme i Studenterhuset, men jeg forstår på den anden side godt de mennesker, der alligevel bragte dem ind. Tænk på at folk, i deres anti-racistiske arbejde, havde været udsat for mordtrusler, og at en aktivist vitterligt var blevet dræbt ved et bombeattentat. Det er ikke mærkeligt at man tænkte på selvforsvar i den situation.

Mordtrusler og bombeattentater er derimod terror. Det er derfor at vende tingene på hovedet når man kalder de mennesker for terrorister, der faktisk er ofre for terror.

I sidste uge blev Studenterhuset i København lukket, efter at det var udskreget som terrorist-rede og udsat for politirazziaer

Rådgivningsgruppen Regnbuen er sammen med to andre organisationer nu udelukket fra huset

Som dokumentation bringer vi her Regnbuens fremstilling af hændelsesforløbet og baggrunden

af Rådgivningsgruppen Regnbuen

For journalister er historien om »terrorister i Studenterhuset« måske ved at være udslett. Men for os at se, er det først nu, hvor det absurde i anklager for terrorisme træder frem, at det er muligt at komme bag historien, som den hidtil er fremgået i pressen.

Yderligere er der for os sket noget nyt, der gør at vi føler os nødsaget til at give yderligere informationer om, hvilken rolle de – vel nok Danmarks-historiens mest omtalte – kablestumper har spillet i Studenterhuset. Ikke fordi denne historie for os at se væsentligt handler om de kabler – men de er blevet omdrejningspunkt i presseomtalen.

Forløbet:

Natten til onsdag den 20. oktober stormer over 100 kampklædte betjente Studenterhuset. Med i aktionen var universitetets jurist Lars-Erik Allin – iført skudsikker vest.

Studenterhuset lukkes, og både rektor Ove Nathan og Ekstra Bladet taler om »terrorisme«.

Onsdag afholdes krisemøder i Foreningen Studenterhuset. Møderne foregår på Studenterrådet, Studenterrådet og Studenterhusets Bestyrelse vælger at afholde pressemøde. Udtalelserne herfra imødegår ikke klart terroristanklagernes udokumenterede karakter, endsigse berserer kilden her til.

Efterfølgende nedlægges de fra bestyrelsens side forbud mod, at Regnbuen adspurgte udtaler sig direkte til pressen mod terroristanklagen. Regnbuen vælger at stå frem i TV2/Lorry, repræsenteret ved Cand.psych. Kalle Birck-Madsen og stud.psych. Anne Jønsson.

I udsendelsen forklarer de to, hvilken problemstilling der ligger til grund for kablernes eksistens i Studenterhuset - problemet om sikkerhed til forsvar mod racistisk og fascistisk terror.

Torsdag trækker bestyrelsen sig tilbage for låste døre, medens husaktivister, forment den fornødne information fra bestyrelsen, arbejder med Studenterhus-sagen.

Bestyrelsesformanden underskriver en ansvarsoverdragelsesaftale med universitetet, der repræsenteret ved jurist Lars-Erik Allin, overtager kontrollen med (den selvstændige) Forening Studenterhusets økonomi.

Denne underskrivelse er konsekvens af en korre-

spondance, hvori bl. a. følgende note fra Allin torsdag den 21. indgår:

»Hvis ikke vi aftaler dispositionsretten over konti og rede penge vil politiet beslaglægge alt med henblik på en bedragerundersøgelse. (underskrevet): L.E.Allin.«

Yderligere oplyser Lars-Erik Allin overfor bestyrelsen, at før denne aftale er underskrevet af bestyrelsen, nægter han at lade nogen personer eller grupper få udleveret deres ejendele. Bestyrelsen får herefter lov til at afhente fornødent sekretariatsmateriale i Studenterhuset, medens Regnbuens og Studerende Mod Racismes materiale og papirer nægtes udleveret.

Efterfølgende meddeler bestyrelsen sin beslutning om suspension af grupperne Regnbuen, Studerende Mod Racisme og Yggdrasil samt eksklusion af tre enkeltpersoner. Det drejer sig om Anne Jønsson og Kalle Birck-Madsen – begge fra rådgivningsgruppen »Regnbuen« – med den begrundelse, at de på TV/2-Lorry onsdag aften har taget ansvaret for kablernes tilstedeværelse i Studenterhuset.

Den skriftlige begrundelse lyder på deres »rolle i forbindelse med opbevaring af slagvåben i Studenterhusets lokaler«. Eksklusionen sker på trods af, at der i bestyrelsen og bredt i Studenterhuset eksisterer viden om kablernes årelange eksistens, samt at det ikke er på Regnbuens foranledning, at de er blevet bragt til huset.

Bestlutningen om eksklusion sker – for os at se – for at tækkes universitetets krav om, at hvis huset igen skal åbnes, da skal det være uden grupperne Regnbuen og Studerende mod Racisme samt for at sikre, at kriminaliseringen rammer nogle få personer – som man kan skille sig af med – fremfor at ramme hele huset.

Fra bestyrelsen tales åbent om »at ofre Regnbuen«. Den tredje ekskluderede person er »Pelle Buhl« alias Per Jørgensen fra gruppen Yggdrasil, grunden er hans »rolle« i sagen.

Dele af stormødet opfordrer, grundet kritik af disse beslutninger, bestyrelsen til træde tilbage. Da bestyrelsen nægter, pålægger mødet – ud fra Studenterhuset vedtægter – bestyrelsen at indkalde til ekstraordinær generalforsamling. Samtidig vælger de bestyrelsesmedlemmer at træde ud af bestyrelsen, i protest mod disse beslutningers udedemokratiske karakter.

Bestyrelsens handlinger bliver fredag bakket op af

Studenterrådet, der forbyder de ekskluderede enkeltpersoner at opholde sig i sine lokaler uden skriftlig invitation fra enten bestyrelsen eller Studenterrådet og forbyder endvidere de susponderede grupper at afholde gruppeaktiviteter på Studenterrådet.

Studenterrådet informeres i denne forbindelse om premisserne for bestyrelsens beslutningsgrundlag, men vælger alligevel at fastholde sin støtte til studenterhusets bestyrelse. Bestyrelsen meddeler herefter stormødet, at de tilstedeværende ekskluderede enkeltpersoner – Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson – ikke længere har taleret på møderne.

I protest mod opretholdelsen af taleforbudet vælger en række aktivister lørdag at forlade Studenterrådet. Det gælder folk fra Regnbuen, Studerende Mod Racisme, Cafe-gruppen, Anarkistisk Forum, Skak, Husavisen samt menige medlemmer.

Regnbuen står således i en situation, hvor vi enten kan vælge at tie og tage skylden for kablernes og dermed »terrorist«-anklagernes på os – eller vælge at søge ind til sagens kerne, både om selve kablernes og om, hvorledes hele »terrorist«-historien er kommet i stand.

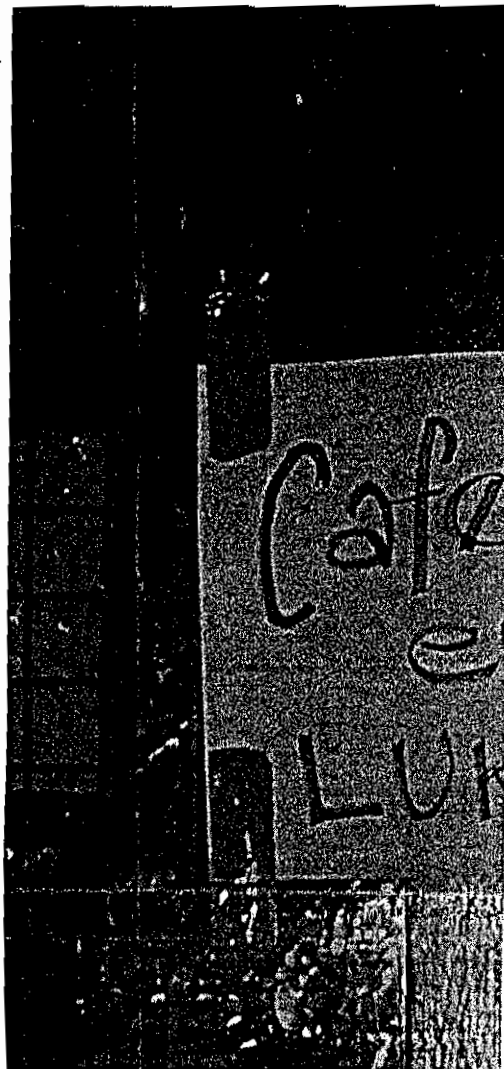
Vi vælger i solidaritet med sagen og vores krav om troværdig handling det sidste.

Om kablernes:

Studenterhuset er skabt af mange studerendes arbejde gennem mange år. Universitetet har oftest været modstræbende overfor projektet, og det har ikke været muligt for Studenterhuset at få den fornødne opbakning fra Universitetet.

Relevant i denne sammenhæng er særligt, at huset gennem en årrække, særligt fra 1990-92, var plaget af indbrud og hærværk – til tider op til flere indbrud om ugen, somme tider flere nætter i træk. Henvendelser til Universitetet, om støtte til et sikkert låsesystem, forbedret vagtdinse mm. var forsvaret. Tværtimod blev universitetets vagtdinse i denne periode reduceret.

Denne for huset desperata situation – at vores få og fatige arbejdsmidler blev stjålet eller smadret – har til tider ført til, at husaktivister har skiftedes til at holde nattevagt inde i huset. Til nogle af disse vagter har kablernes været fremme, og en del husaktivister – som har været villige til ofre nattesøvn for husets skyld – har taget del heri. Blandt andre personer – også fra bestyrelsen – der nu træder frem som »udskyldige«,

HISTORIEN SOM »

»tager afstand«, »ikke har kendskab til« osv.

Kablernes har endvidere i de skærpede perioder, hvor vold og trusler har været på den ufrivillige dagsorden, liget i cafeen – altså ikke blot ved antiracistiske arrangementer. I huset har kablernes været »en offentlig hemmelighed«. Og det skal her understreges, at de aldrig har været i brug, og at ingen har brudt sig om situationen.

Husets situation har gennem de senere år ændret sig – særligt med låse – og alarmsystemer – og indbrud/hærværk er ikke længere noget problem. Cafeen har stadig et problem med sikkerhed, men dette problem blev der arbejdet på op til lukningen – særligt af Anne Jønsson, der etablerede et samarbejde med Arbejdstilsynet herom.

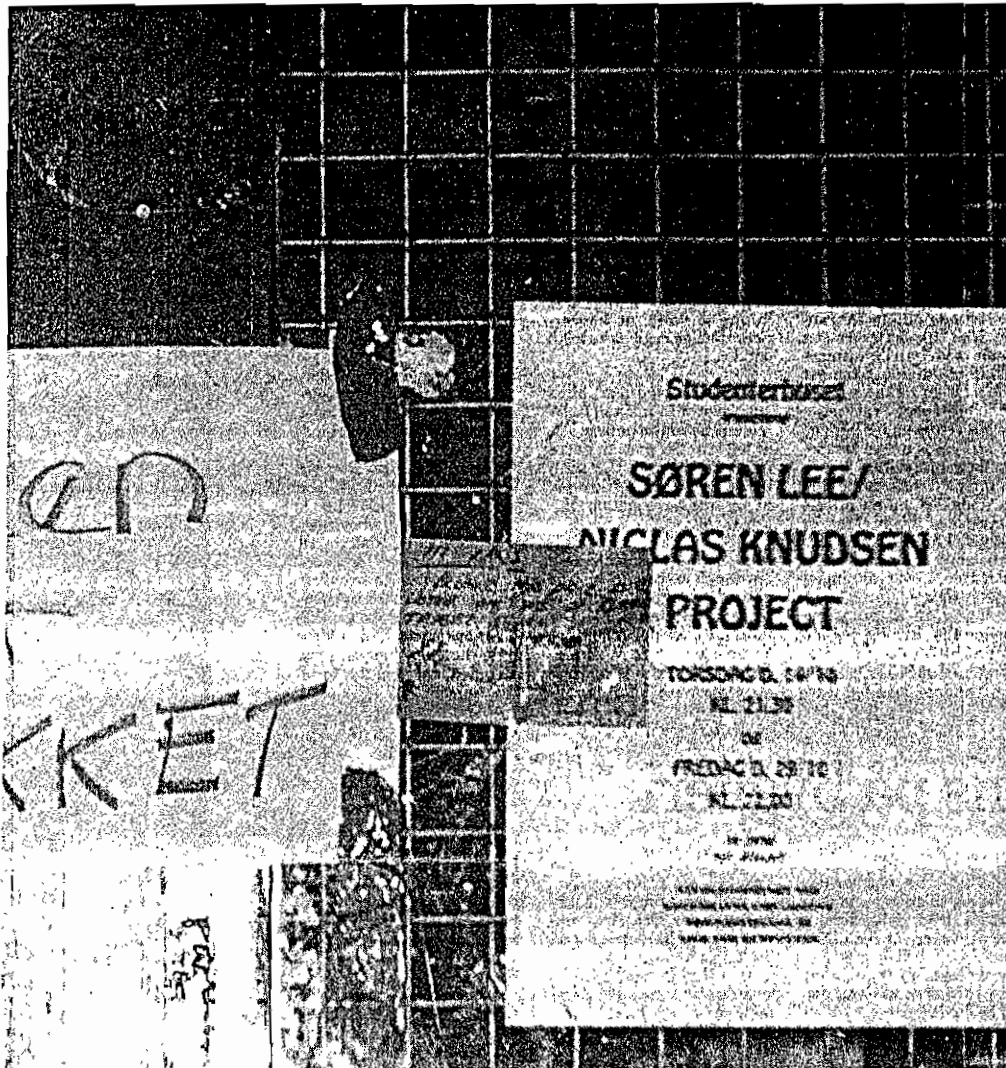
Problemet med at sikre huset mod indbrud og vold er således på nogle områder løst. Og der blev arbejdet med en løsning på de resterende områder.

Fra Regnbuens side vil vi ikke tage afstand fra, at

kablernes var i huset som en nødværgeforanstaltning – selvom vi finder det yderst beklageligt, at der har været en grund til, at de blev bragt til huset, samt at de ikke er blevet fjernet, i hvert fald indtil en samlet afklaring af sikkerhedsspørgsmålet var nået.

Men vi vil understrege, at viden om og accept af kablernes eksistens ikke er et anliggende for Regnbuen alene, men for huset som helhed. Og den største kritik af huset i denne forbindelse må rettes mod det forhold, at vi ikke tidligere har fundet andre løsninger på sikkerhedsproblemet, og denne kritik skal ikke rettes specielt imod Regnbuen – snarere tværtimod.

Vi ser ikke kablernes som det centrale i denne situation. Alene misforholdet mellem de over 100 kampklædte betjente, forisder om »terrorist-rede« osv. – og sagena »substans«: nogle kablestumper, der aldrig har været brugt som våben, peger mod, at der skjuler sig en helt anden historie bag den, der har præget medierne.

Studenterhuset efter politirazziaen i sidste uge

Foto: A. F. L.

OM STUDENTERHUSET TERRORIST-REDE»

Til forståelse af denne historie er der særligt tre aktører, der må inddrages: jurist ved universitetsadministrationen Lars-Erik Allin, Per Jørgensen (der i Studenterhuset har opgivet sit navn som »Pelle Buhl») samt journalist på Ekstra Bladet Anders-Peter Mathiesen.

Angående Lars-Erik Allin:
Blandt Regnbuens aktivister er der nogle, der har været aktive i Studenterhuset gennem en årrække. De har også været aktive i forhandlinger med Universitetet – forhandlinger, hvor vi har slet overfor Allin. Disse forhandlinger har været besværet af, at – særligt – Allin på Universitetets vegne har krævet, at Studenterhuset skulle adlyde ethvert af Universitetets ønsker, mens aktivister fra huset – og særligt fra Regnbuen – har stået på, at Foreningen Studenterhuset indgik i forhandlinger med Universitetet som en ligeværdig partner.

Allin har aldrig været no-

terhuset, og Universitetsadministrationens valg af ham som forhandlingstalsmand har været en stor hindring for samarbejdet mellem Studenterhuset og Universitetet.

Vi har erfaret fortilfælde hvor rektor Ove Nathan på baggrund af oplysninger om Studenterhuset – formidlet af Lars-Erik Allin – er blevet bestyrtet, for så efter selv at have sat sig ind i sagerne at finde ud af, at sagerne ikke har stillet sig, som de er beskrevet for ham af Lars-Erik Allin.

I de sidste år – hvor Studenterhusets eksistensberettigelse er blevet anerkendt fra Universitetets side – har Allin, på de af ham indkaldte lukkede møder, forsøgt at presse bestyrelsen til at smide Regnbuen ud af huset. Der er ikke fra hans side blevet fremsendt argumenter herfor.

Angående »Pelle Buhl» alias Per Jørgensen:

Som det er fremgået af presseoptagelsen hidtil har

dentherhuset eksisteret en uforsonlig konflikt, der særligt har tilspidset sig mellem »Pelle Buhl» og aktivister fra Regnbuen. Denne har sit udsping i Regnbuens protester overfor »Pelle Buhls» måde at sabotere møder på, lyve og håne samt Regnbuens uvelkomne spørgsmål ind til brug af hagekors, dyrkelse af »vikingedealer» om magt og vold og blod m.m.

En ven af »Pelle Buhl», Per Åstrup Olsen, gjorde brug af de samme metoder som »Pelle Buhl» og blev den 18. marts 1993 ekskluderet af Studenterhuset for gennem løgn at kriminalisere Regnbuen, bl.a. gennem et brev til Rektor med bevidst usande påstande om, at regnbueaktivister var ansvarlige for støddundne kriminelle handlinger.

I ugerne op til lukningen af Studenterhuset havde »Pelle Buhl» modtaget en sidste skriftlig advarsel fra bestyrelsen om, at hvis ikke han øjeblikkeligt ophørte med at lyve og håne, ville

trussel om at gå til Ekstra Bladet.

Angående Anders-Peter Mathiesen:

I det sidste halve år er det kommet til, at to journalister – Anders-Peter Mathiesen (Ekstra Bladet) og Lars Willemoes (Weekendavisen) – er blevet forment adgang til en række pressemøder og arrangementer. Denne reaktion fra en række organisationer kommer efter at disse to journalister har indledt et meget personligt korstog mod deres nye politiske fjendebillede: »de autonome».

Denne hetz har givet sig udslag i en række artikler, hvori en række personer med fuldt navn og hillede udtønges som bl.a. »terrorbagmænd» og »voldelige anti-fascister». Grundlæggende oplysninger i disse artikler er forkerter og det så meget, at der ikke blot kan være tale om at journalisterne »tager fejl»; der skrives tydeligvis mod bedre vidende.

At disse artikler af de he-

virker i retning af en kriminalisering af politisk virksomhed, samt ikke mindst fordi artiklerne medvirker til at konstruere mål for nazisternes registrering og terror.

»De forenede fjender»:

Så vidt vi kan rekonstruere produktionen af den seneste tids hetz, er forløbet således.

Vi formoder at: »Pelle Buhl», der kan se frem til en eksklusion fra Studenterhuset, vælger at gøre alvor af sine trusler om at gå til Ekstra Bladet.

Vi har hendskab til at: Et medlem af »Pelle Buhls» gruppe, Yggdrasil, Jørgen B. Bitsch, er ansat på Ekstra Bladet. Jørgen B. Bitsch har i efteråret 1992 på meget tvivlsom anledning forsøgt at få fire aktivister fra Regnbuen ekskluderet – anklagen mod dem blev afvist af den samlede bestyrelse som totalt ubegrundet. I denne periode blev papirer, breve og disketter stjålet fra Regnbuen.

Vi gætter på at: Jørgen B. Bitsch har formidlet kontakt til Anders-Peter Mathiesen, der er villig til bringe hetzende løgne videre uden at tjekke sine kilders troværdighed.

Vi formoder at: »Pelle Buhl» forsyner Anders-Peter Mathiesen med »gode historier».

Vi kan ikke på nuværende tidspunkt dokumentere hvem, der har stjålet de papirer fra Regnbuen, der i forbindelse med denne sag er blevet brugt af Ekstra Bladet.

Vi ved at: »Pelle Buhl» har taget kontakt direkte til Lara-Erik Allin omkring denne sags omfang.

Vi ved at: Rektor informeres af Ekstra Bladet og formodentlig også af Lars-Erik Allin. Rektor Ove Nathan vælger at tage historien alvorligt. Måske også som følge af den logik, at to af hindrende uafhængige utroværdige kilder til sammen giver en relativ stor troværdighed, når de handler på samme tid.

Sagen er bare den, at der – så vidt vi kan spore forløbet – kun findes én kilde: »Pelle Buhl» og hans skrivende kumpan, Per Åstrup Olsen. Grunden til denne formodning er, at hovedparten af de »oplysninger», som Ekstra Bladet bygger på, stammer fra 1 – 1/2 år gamle skrivelser fra Per Åstrup Olsen.

Yderligere herfra må vi gætte på, at rektor Ove Nathan iværksætter en undersøgelse, bl.a. af de navnelister, han får forelagt over medlemmer af Studenterhuset og grupperne Regnbuen og

UGEAVISEN
Den røde tråd

Udgivet af: VS, tlf. 33 32 03 23,
SAP, tlf. 31 39 79 48 og
KAP, tlf. 33 15 21 33.

Redaktionen bor:
Stuðestruðe 24, 2. sal
Boks 1029, 1007 København K
Telefon: 33 33 91 99
Fax: 33 33 86 56
Giro: 6 40 70 80

Arbejdsplads og fagforening:
Ole Bach,
Bybekerasserne 108 A,
3520 Farum, Tlf.: 42 95 66 89

Redaktionsudvalg: Merete Pedersen,
Michael Sørensen, Thomas Sahl
Sørensen, Michael Voss (ansvh).
Fotos: Gert Petersen.
Layout: Kirsten Sjøstrøm.

Tryk: OTM.
ISSN 0906-6047

UGEAVISEN
Den røde tråd

Nr. 37, 3. årgang, 29. oktober - 4. november 1993

Lassolgspris 5 kr.

En usympatisk front, der strækker sig fra Ekstra Bladet over politiet til Ove Nathan og studenterledere, har i løbet af en uge fået ofre gjort til skyldige. Mens højre-ekstremister ustraffet kan overfalde anti-racister og indvandrere, bliver aktive anti-racistiske studenter-

de nu hængt ud som terrorister. Som terrorister bliver de ikke alene smidt ud af Studenterhuset og Studenterrådets lokaler. De får heller ikke taleret på de møder, hvor de er under anklage. Den eneste "forbrydelse", de har begået, er, at

de har opbevaret syv afskårne kabelstykker og et jernrør i Studenterhuset for at kunne forsvare sig selv og indbudte anti-racistiske oplægsholdere. Den røde tråd mener, at anti-racister har ret til at forsvare sig. Derfor har redaktionen nu meddelt Københavns Politi, at vi

også opbevarer slagvåben. Vi opfordrer andre anti-racistiske organisationer og publikationer til at gøre det samme. Læs yderligere om Studenterhuset på side 3 og 5. Og læs om Den røde tråds slagvåben i lederen side 2.

VI HAR OGSÅ KØLLER

Ugeavis melder sig selv til politiet

Den revolutionære og socialistiske ugeavis 'Den Røde Tråd' har meldt sig selv til politiet og fortalt, at den ligger inde med slagvåben i stil med dem, der i sidste uge blev fundet i det lukkede studenterhus.

- Vi skal derfor meddele, at vi i lokalerne opbevarer syv rundstokke i træ (diameter: 3,2 cm, længde: 50 cm) og to afskårne kabelstykker (diameter 1,1 cm, længde: 32 cm) ... Vi nærer ingen ønsker om at være passive ofre for racister og højreekstremisters fysiske overfald, skriver bladets redaktør Michael Voss til sikkerhedspolitiet ved Københavns Politi.

'Den Røde Tråd' har skriftligt opfordret andre venstreorienterede og anti-racistiske grupper til åbent at stå frem og fortælle, hvis de ligger inde med slagvåben.

Ifølge Michael Voss' oplysninger til Ekstra Bladet har man sendt opfordringer ud til 20-25 foreninger og politiske grupper.

- Vi kan dermed stille politiet i et dilemma. Enten må de gennemføre et uoverskueligt antal ransagninger med efterfølgende retsforfølgelser. Eller de må ignorere erklæringerne, hvilket vil gøre det svært at fastholde, at Studenterhuset har foretaget sig noget ulovligt, siger Michael Voss, der med denne provokation lægger op til en yderligere polarisering mellem det yderste venstre og det yderste højre.

Jørgen B. Frederiksen, chef for Sikkerhedspolitiet ville i går ikke kommentere brevet.

Af erklæringen til politiet fremgår det, at redaktionen af 'Den Røde Tråd' betragter de Studenterhus-ekskluderede grupper, 'Regnbuen' og 'Studerende Mod Racisme' som uskyldige ofre i en hetz, som Ove Nathan, bestyrelsen af Studenterhuset, Studenterrådet og ikke mindst Ekstra Bladet aktivt har stået bag.

De to nævnte studentegrupper har både mundtligt og skriftligt erklæret sig 'autonome'.

I sidste uge udtalte de for åben skærm, at de havde anskaffet sig våben, og de forsvarede militante, revolutionære midler til at styrte det eksisterende samfund.

Rektor Ove Nathan lukkede ikke Studenterhuset,

fordi der var venstreorienteret, politisk aktivitet. Beslutningen skyldtes, at den intolerante og autonome Regnbue-gruppe imod alle aftaler havde taget magten i

huset og mobbet en lang række andre studenter ud.

**AF JACOB JUHL
OG ANDERS-PETER
MATHIASSEN**

Aktivister fra Studenterhuset:

Vi blev truet på livet

Trusler og chikane fra nynazister var begrundelsen for at opbevare de meget omtalte slagvåben i Studenterhuset. Men lukningen handler også om uenigheder om Studenterhusets selvstændige status.

Af Kaj Jensen

Politets fund af otte kabelstykker og en jernstang er af Ekstra Bladet blevet gjort til en sag om terrorisme og autonome grupper dominans i Studenterhuset i København. I en pressemeddelelse forklarer Regnbuen, at baggrunden for tilstedeværelsen af de nævnte genstande var frygten for overfald fra højreekstremister.

Den røde tråd har talt med Kalle Birck-Madsen fra den alternative psykologiske rådgivning Regnbuen og Rigmor Tøtevide fra Studerende Mod Racisme. Vi spurgte dem, om de har været udsat for trusler fra højreekstremister i eller uden for Studenterhuset.

„Ret til at dræbe“

Kalle: – For et år siden var der to gange inden for en uge, hvor først køkkenet blev væltet, og der blev malet hagekors. Dernæst blev der klistret omkring 50 mærker fra DNSB op huset.

Så det er ikke bare interne problemstillinger, som vi har opfundet. Det er folk udefra, der har opdaget huset.

– Endvidere har jeg personligt modtaget trusler i Studenterhuset fra personer fra gruppen SoelBjergSciSkaBel, der senere blev til Yggdrasil. (En gruppe, der arbejder med nordisk mytologi og runelære, red.)

Hvilke trusler?

Kalle: – Trusler på livet. Den ene gang fik jeg at vide, at „jeg slås ikke selv. Det har jeg folk til.“ Det blev sagt på et stormøde i Studenterhuset.

– Den anden trussel blev udtalt på et repræsentantskabsmøde. Der sagde den samme person til mig, at han „er en højt kvalificeret militærperson, der er udstyret med retten til at dræbe, når nogen kommer på tværs af hans og rigets sikkerhed.“

– Problemet er, at de fleste i Studenterhuset har valgt at lukke øjnene. Når man lukker

– Problemet er, at de fleste i Studenterhuset har valgt at lukke øjnene, siger Rigmor og Kalle fra henholdsvis Studerende Mod Racisme og den psykologiske rådgivningsgruppe Regnbuen om den eskalerede konflikt i Studenterhuset, der førte til trusler og et behov for at kunne forsvare sig. (Foto: Gert Petersen)

øjnene, så bliver den slags hurtigt til to ekstremere, der står over for hinanden, hvor problemet kun løses ved, at jeg og den, der fremsatte truslerne, skrider fra huset. Så ville der ikke længere være problemer.

– Sådan er det blevet opfattet i huset. Men det må være en ret at sige fra overfor noget, man opfatter som terroristisk.

Ødelægger frokjesjælen

Hvordan har resten af huset forholdt sig til konflikten mellem jeres grupper og Yggdrasil?

Rigmor: – SMR og Regnbuen har talt for, at det var et problem for huset, at der var personer fra Yggdrasil, som vi vidste prøvede at sabotere møderne og de aktiviteter, der foregik.

– Andre i huset har haft den opfattelse, at det var problemer mellem nogle enkeltpersoner, som de måtte løse indbyrdes.

Yggdrasil erklærer selv, at gruppen ikke er nazistisk. Samtidig forsøger de at rehabilitere hagekorset. Er de nazister?

Kalle: – Jeg ved ikke, om man direkte kan kalde dem nazister, men de lever i en slipstream af nynazistiske logikker. Eksempelvis har de direkte

sagt, at „de kristne og de fremmede har ødelagt den danske

folkesjæl.“

– Da vi så protesterede mod det, blev kommunisterne fjendene.

Strid om selvstændighed

Hvad er baggrunden for, at rektor Ove Nathan har lukket Studenterhuset?

Rigmor: – To ting. For det første handler det om, at Lars-Erik Allin, der er rektors juridiske rådgiver, ikke bryder sig ret meget om huset.

– På et møde onsdag den 20. oktober med universitetet sagde han, at han absolut ikke brød sig om Regnbuen, og at bestyrelsen lod sig trække sig rundt ved næsen. Det handler om, at især Regnbuen og SMR har fastholdt, at Studenterhuset skulle være selvstændigt og ikke styres af universitetet.

– Den anden ting - og det kan vi ikke bevise - er at vi tror, at en person fra Yggdrasil - kaldet Pelle - er gået til Ekstra Bladet.

Kalle: – En ven af Pelle, Per Åstrup Olsen, blev i marts ekskluderet fra Studenterhuset for blandt andet at have sendt et brev til Rektor med direkte løgne om regnbueaktiviteter. I ugerne op til lukningen modtog Pelle en advarsel fra husets bestyrelse om, at han ville blive ekskluderet, hvis han ikke stoppede med at lyve og hån-

Hans svar på det var en trussel om at gå til Ekstra Bladet.

Burde have støttet

Hvordan har Studenterhusets bestyrelse og Studenterrådet forholdt sig til konflikten?

Rigmor: – Studenterhusets bestyrelse har valgt at ekskludere nogle medlemmer og udelukke nogle grupper.

– Det har Studenterrådet bakket op om og sagt, at de ekskluderede medlemmer og de udelukkede grupper ikke kan få lov til at være i rådets lokaler og bruge dets faciliteter. Rådet har bakket op om Ekstra Bladets hets.

Rigmor: – Dels har de været bange for, at de personligt skulle komme til at hæfte for de fundne kabler. Dets har de været bange for at gøre noget, som universitetet ikke bryder sig om. Den resterende del af bestyrelsen har følt, at hvis ikke de gjorde noget over for Regnbuen, så ville universitetet nok ikke ønske at samarbejde for at finde en løsning.

Kalle: – Universitetet burde i stedet have støttet Studenterhuset. Der har været mange henvendelser og anmodninger om hjælp til universitetet - eksempelvis til at få juridisk bistand til vores vedtægter. Og vi har altid fået nej!

– Vi har faktisk forsøgt at åbne det bus for faglig nytænk-

ning, men det har man åbenbart ikke villet hjælpe med. Og det synes jeg er skammeligt.

Åbenlys joke

EkstraBladet skriver, at for at blive optaget i Regnbuen skal man positivt redegøre for sit forhold til begreberne „autonomi“ og „militant“. Hvad handler det om?

– Det er løgn. Ekstra Bladet refererer til et papir, som et mangedårigt medlem af Regnbuen skrev efter den 18. maj, hvor han reflekterer over begreberne. Og den „kode“ blade påstår, der er skrevet under med, det er hans underskrift!..!

Ekstra Bladet henviser også til et referat, hvori der står, at det vil blive træning i brug af bl.a. „storkalibrede automatvåben“

Kalle: – Det er så åbenlyst, at det er en joke. I øvrigt blev det eksplicit sagt på det møde, hvor referatet blev godkendt, at det skulle kommenteres, at det var ironisk ment.

Hvad sker der fremover?

– Der sker blandt andet det, at der kommer en indkaldelse til ekstraordinær generalforsamling i Studenterhuset. Det bliver spændende, om der her bliver flertal for at stille et mistillidsvotum til bestyrelsen, og om forningen Studenterhuset vil vælge at trække eksklusionerne og udmeldelserne tilbage.

Medie-terror mod Studenterhuset

Med falske oplysninger og terrorist-anklager fik Ekstra-Bladet Ove Nathan til at lukke Studenterhuset. Bestyrelsen og Studenterrådet finder synde-bukke.

Thomas Sæhl Sørensen

TERRORIST-REDE PÅ UNIVERSITETET. Ekstra Bladets overskrift onsdag den 20/10 kom bag på mange.

Avisen kunne "afsløre", at Studenterhuset i København er en terrorist-rede, "der i virkeligheden styres af en lille gruppe militante, intolerante og stærkt venstresorienterede psykologer, der dyrker en særlig interesse for både Baader-Meinhof-gruppen og Blekingegadebanden."

Ud over at være særdeles svinske i deres facon er artiklerne sprængfyldt med urigtige oplysninger og løbelige påstande. Der nævnes ingen kilder.

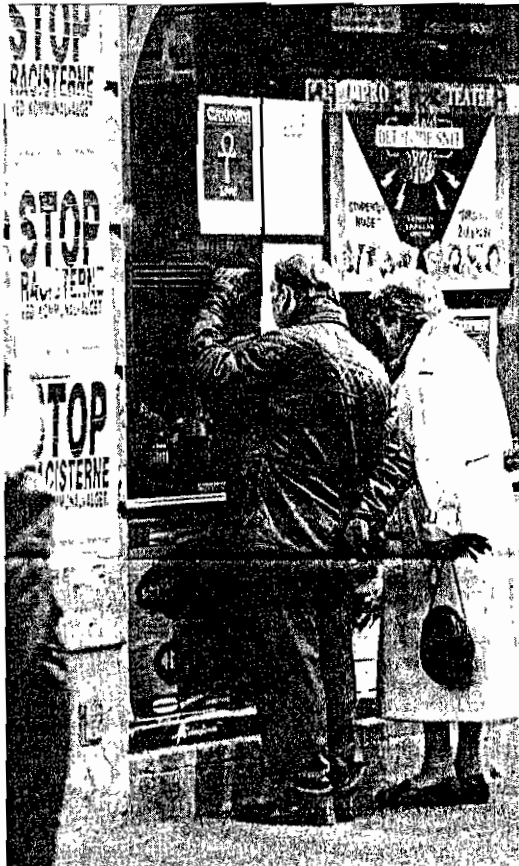
Hetz fra boulevardpressen kan være hårdt, men værre var det, at Københavns Universitets ledelse, med rektor Ove Nathan i spidsen, var hoppet med på vognen og havde bedt politiet storme huset.

Det skete natten til onsdag – inden Ekstra-Bladets deadline. Kampklædte betjente gennemførte en omfattende razzia. I spidsen for aktionen var universitetets jurist Lars-Erik Allin – iført skudsikker vest.

Magert resultat

Resultatet af den storstilede aktion var imidlertid ret magert. I et skab blev der fundet otte stumper telefonkabler. Studenterhuset har tidligere været udsat for nazistiske angreb og trusler samt mange indbrud, og derfor blev kablerne for halvdelen år siden bragt til huset.

De har dog aldrig været anvendt, men "våbenfundet" blev i de følgende dage kørt kraftigt op i pressen. Og både Ekstra Bladet og rektor Ove Nathan talte om "terrorisme". Specielt den psykologiske rådgivning Regnbuen og Studenteret mod Racisme blev beskyldt for at være "militante autonome".

Kampklædte betjente ransagede onsdag den 20/10 Studenterhuset i København. Rektor Ove Nathan har holdt huset lukket lige siden. (Foto: Gert Petersen).

Den røde tråd spurgte Ove Nathan om hvorfor universitetets ledelse igangsatte den storstilede politi-aktion.

– Universitetet tilkaldte heller ikke selv om rektors kontor bliver besat. Det kunne jeg aldrig drømme om.

– Men hvis vi har berettigede formodninger om, at der på universitetets område foregår en overtrædelse af våbenloven, så kan vi altså ikke sende vores sædvanlige universitetsbetjente. Det ville være helt ansvarsløst, så vi bad politiet om at foretage ransagning, siger Ove Nathan.

– Jeg har bedt om, at det blev gjort så skånsomt som muligt – altså uden for lukketid, så der ikke var nogen i huset – for at undgå enhver ansats til slagsmål af nogen art.

Hvori ligger de "begrundede formodninger" om, at der skulle foregå overtrædelser af vå-

benlovgivningen i Studenterhuset?

– Jamen, mistanken var ikke ubegrundet. Der blev jo beslaglagt nogle slagvåben.

– *One telefonkabler?*

– Ja, det er efter hvad politiet siger, en overtrædelse af våbenloven. Det har jeg ikke flere kommentarer til.

Kører man ikke sagen op på et plan, hvor den ikke hører hjemme, ved at bruge ord som terrorisme?

– Det ord har jeg ikke brugt, så det må jeg protestere imod. Jeg har talt om, at der var begrundede formodninger om overtrædelse af våbenloven. Punktum.

Du er ellers blevet citeret for det i pressen.

– Jeg går ikke ud og demonstrerer, hvad der står i aviserne. Men jeg har ikke brugt det ord. Det kunne jeg ikke drømme om. Men jeg har belæg for at sige, at man – undskyld, jeg

siger det – ved en dumhed har styret Studenterhuset så dårligt, at man er kommet til at overtræde våbenloven.

– Og det er alvorligt nok, for et universitet som mit, skal hvert år hente op mod halvdanden milliard hjem til undervisning og forskning, og derfor har vi brug for et renommé.

Skader man ikke universitetets renommé ved at køre en sag som den her op på et plan, hvor den ikke hører hjemme?

– Det mener jeg ikke. Det er en skønssag, og jeg mener, at jeg måtte tilkalde politiet, slutter rektor Ove Nathan.

Ove Nathan ønsker ikke at oplyse om Ekstra Bladet er kilden til de "berettigede formodninger", der fik ham til at tilkalde politiet.

Bestyrelsen giver efter

Ekstra Bladets terror-beskyldninger kom som et chok for Studenterhusets bestyrelse. Sammen med Studenterrådet – den største faglige organisation for studerende i København – indkaldte de til pressemøde onsdag den 20/10.

Udtalelserne herfra irriterede ikke klart terroristanklagernes udokumenterede karakter. Studenterhusets bestyrelse og Studenterrådet turde ikke sejle op mod universitetsledelsen og Ekstra Bladets hetz. I stedet forbød de Regnbuen at udtale sig til pressen mod terroristanklagernes

Tø repræsentanter for Regnbuen vælger imidlertid at stå frem i TV2-Lorry. De forklarer åbent, hvorfor telefonkablerne befinder sig i Studenterhuset – nemlig til forsvar mod eventuelle racistiske angreb på huset.

Bestyrelsen besluttede senere at suspendere Regnbuen, Studerende mod Racisme og Yggdrasil, samt ekskludere tre personer. Deriblandt de to repræsentanter fra Regnbuen, der stod frem i TV2-Lorry.

Den skriftlige begrundelse lyder på de tos "rolle i forbindelse med opbevaring af slagvåben i Studenterhusets lokaler."

– Eksklusionerne sker på trods af, at der i bestyrelsen og bredt i Studenterhuset eksisterer viden om kablernes årelange eksistens, samt at det ikke er på vores foranledning, at de er blevet bragt til huset, hedder det i en pressemeldelse fra Regnbuen.

Regnbuen mener, at eksklu-

Rektor Ove Nathan

sionerne sker for at tækkes universitetets krav om, at hvis husets skal genåbnes, skal det være uden Regnbuen og Studerende mod Racisme, samt for at sikre, at kriminaliseringen rammer nogle få personer – som man kan skille sig af med – frem for at ramme hele huset.

To medlemmer af bestyrelsen er trådt tilbage i protest mod eksklusionerne.

Studenterrådet bakkede eksklusionerne op, ved samtidig at nægte de ekskluderede adgang til Studenterrådets lokaler.

Eksklusionerne skal nu drøftes på en generalforsamling i Studenterhuset.

De illegale

Et eksempel på sagligheden i Ekstra-Bladets artikler om Studenterhuset er omtalen af det anti-racistiske traf, der blev afholdt i Studenterhuset 8.-10. oktober. Trafet var arrangeret af Fællesinitiativet mod Racisme i København og gav aktive anti-racister fra hele landet mulighed for at høre Erik Jensen (Demos) holde oplæg om kommunevalget, Føle Hjørt (SAP) om EF's asylpolitik og Jette Gottlieb (VS) og Toni Liversage (Fredssktion '92) om krigen i det tidligere Jugoslavien.

Ekstra-Bladet omtalte trafet således:

"Førrige weekend var Studenterhuset vært for en fest, hvor kun meget få af de faste brugere – for ikke at nævne studerende ved Københavns Universitet – havde adgang. Da mødtes omkring fyrrer centrale skikkelser fra Københavns illegale undergrundsmiljø til fest under devisen "antifascistisk weekend-seminar"."

TSS

stop press stop press stop press stop press stop press stop press stop press stop press stop press

Razzia i Studenterhuset

Onsdag den 20. oktober kl. 0230 blev der af Politiet, på anmodning af Rektor Ove Nathan, gennemført en razzia mod Studenterhuset i Købmagergade.

Studenterhuset i Købmagergade der længe har kæmpet for, at blive et sted hvor for de studerende ved KU kunne samles omkring forskellige aktiviteter, blev onsdag morgen udsat for en razzia af kriminalpolitiet på opfordring af vores egen Rektor. Begrundelsen skal i følge pålidelige kilder være, at der var frygt for, at der foregik illegale politiske aktiviteter. Her tænkes specifikt på, at det skulle være et mødested for autonome grupper samt den uheldige omtale stedet har fået i forbindelse med Blekingegade sagen som mødested for denne gruppe. Resultatet af denne razzia

er, ved redaktionens slutning, en ubestemt mængde slagvåben, der jo som bekendt kan være alt fra knækkede kosteskafter til baseball bats. Materialer der skulle kunne knytte stedet til militante fraktioner er ikke blevet fundet. Den umiddelbare konsekvens er, at huset nu er blevet lukket, om det er permanent vides ikke.

Forkastelig fremgangsmåde

Redaktionen finder i dette tilfælde Rektors fremgangsmåde forkastelig. Normal procedure bør være, at udbede sig en redegørelse fra husets valgte bestyrelse omkring de autonomes grupperes gørem og laden. Og derefter vurdere om en politisk indsats er nødvendig. Der skal dog ikke herske tvivl om, at Redaktionen til fulde støtter alle tiltag imod grupper, der vedkender sig vold som politisk middel underordnet hvilke mål de vil nå! Dog bør

man i processen holde sig til demokratiets spilleregler, da man jo ellers sætter sig ned på disse tvivlsomme fraktioners niveau.

En positiv udvikling

Det eneste håb man nu kan have for Studenterhuset er, at denne episode kan være med til at styrke processen med, at gøre stedet til noget godt for alle studerende ved Universitetet. Denne proces har været i gang i lang tid og det ville være synd, hvis det endnu en gang skal vise sig, at enkelte ekstreme og fåtallige interessegrupper er i stand til at ødelægge et godt initiativ for de mange. ■

-red

Se også "5 turbulente dage" side 16-17.

5 turbulente dage

Undertegnede Q-redaktør har gennem de sidste 5 dage, fulgt sagen om Studentehuset på tættest hold. I denne artikel vil jeg gerne forsøge at kortlægge, hvad der er sket, hvornår og hvorfor. Historien starter onsdag den 20. oktober om morgenen.

Onsdag morgen vågner jeg ved, at min telefon ringer. En frisk Lars Melin spørger mig om jeg har læst Ekstra Bladet. Sovndrukkent må jeg indrømme, at dette ikke lige er tilfældet. Jeg bliver dog hurtigt vågen da Lars fortæller hvad der står i Ekstra Bladet: „Studentehuset er lukket, de kalder det for en terrorist-rede!“. Vi aftaler at mødes i Krystalgade 16 (Studenterrådets hus) hurtigst muligt.

Opklaringsarbejdet

Inden jeg kaster mig ud af døren, ringer jeg til Lars-Erik Allin, der er rektors juridiske konsulent, for at spørge hvad der er sket. Han refererer til Ekstra Bladet og siger, at alt står i bladet.

Ved ankomsten til Krystalgade 16 med en avis under armen, sætter jeg mig ned. Læser og bliver chokeret. Mens jeg læser støder flere til bordet. Hver har et Ekstra Blad med. Kort efter at Ekstra Bladet er læst, ringer den første journalist. Vi beslutter ikke at kommentere sagen, for vi ved hvad der egentlig er sket. Denne besked bliver givet til journalisten, samt til alle de andre pressefolk der ringer i løbet af de næste 2 timer.

Efter vi alle har læst Ekstra Bladet, konsulterer vi at der må handles hurtigt. Studentehus-krisen komiteen er fodi. Den består af Lars Melin, geolog; Niels Bukholt, jura; Ibou Kouh, sekretariatsleder og undertegnede. Præsidiat (dvs. de valgte ledere) støder til senere.

Først kontaktes Erik Albrechtsen der er formand for Studenterrådet. Han er dybt chokeret og ved ingenting (han har endnu ikke set Ekstra Bladet). Det aftales at han hurtigt mulig kommer ind på Krystalgade 16. Derefter kontaktes diverse personer der måtte vide noget, og de bliver bedt om at komme ind på Krystalgade 16 og snakke med komiteen. Mens størstedelen af komiteen snakker med diverse folk der kommer ind og lægger beretning, bruges telefonen intensivt. Ove Nathan kontaktes, Universitetsdirektøren kontaktes og politiet kontaktes. Al dette arbejde for at finde ud af hvad det der står i

Ekstra Bladets artikler der er sandt, og hvad der er alm. Ekstra Blads journalistik (=usandt).

Pressemøder

Presset fra pressen og. De vil have at vide hvad vi mener, og hvor vi står. Hidtil har vi holdt dem hen, ved at love dem en pressemeddelelse. Men efterhånden som vi finder ud af, hvilken hveserede vi har med at gøre, beslutter vi at indkalde til et pressemøde onsdag kl. 15.00.

Målet med pressemødet er dels at redegøre for hvad af det der står i Ekstra Bladet, vi hævseligt ved er forkert, og dels forklare pressen hvad forholdet er mellem Studenterrådet og Studentehuset. I pressemeddelelsen hvor pressen indkaldes til pressemøde står bl.a.: „Studenterrådet ved Københavns Universitet ligger afstand fra eventuelle ulovlige handlinger i eller misbrug af Studentehuset i Købmagergade. Det er uheldigt, at grupper med henblik på at tage over Studentehuset i Købmagergade har benyttet huset som udgangspunkt for deres aktiviteter, hvis det har betydning, at studentegrupper ikke har kunnet benytte Studentehusets faciliteter eller har presset studentegrupper ud fra huset. Studenterrådet har ikke for været konfronteret med de oplysninger, som er nævnt i Ekstra Bladet i dag, og vi vil derfor ikke udtale os om problemer internt i Studentehuset.“

Studenterrådet har i mange år arbejdet for oprettelsen af et studentehus ved Københavns Universitet. Intentionen med studentehuset er at give plads til faciliteter for studentestyrede aktiviteter på tværs af snævre studie- og faggrænser, samt være et sted hvor studerende har kunne møde studerende fra andre fag under mere afslappede former. Københavns Universitet har i mange år været den eneste store videregående uddannelsesinstitution, i både Danmark og Norden, som ikke har taget dette ansvar alvorligt og stillet disse faciliteter til rådighed for deres studerende.

Studentehuset skal derfor hurtigst muligt gendannes til gavn for brugerne - de studerende ved Københavns Universitet!.

I pressemødet deltager udover komiteen: Benjamin Shirri der er medlem af præsidiatet og Kasper Bøgh der er Studenterrådets medlem af Studentehusets bestyrelse. Mødet starter med at vi udleverer endnu en pressemeddelelse. Og resten af mødet går faktisk på at uddybe denne pressemeddelelse. I pressemeddelelsen står bl.a.: „Studenterrådet ved politiet, at minimum søks af de ni „falske“ navne (i Ekstra Bladets artikel, red.) fra Studerende mod Racisme er studerende ved Københavns Universitet“

Efter vores pressemøde, holder Studentehusets bestyrelse pressemøde. Det ligger i god fortlængelse af vores pressemøde, men er mere præcist, da de har information undefra.

Asyl

I mellemtiden har man fundet ud af, at Studentehusets bestyrelse får lov til at låne et lokale i Krystalgade 16 (Studenterrådets fællessekretariat). På meget kort tid, bliver froskosten på 2 sal omdannet til interimistisk kontor for Studentehusets bestyrelse. For Studentehuset er totalt lukket, afspærret og plomberet.

TV 2 lorry

Efter pressemødet finder vi ud af, at Kalle B. Madsen og Anne Jonsson fra Regnbuen har lavet en aftale med TV 2 lorry. Studentehusets bestyrelse og de udstedeværende studenterrødder prøver at tale dem fra det, da man mener det vil skade muligheden for at genåbne Studentehuset. Men advarselne og hensillangeme på trods, går de 2 i det senere berygtede TV 2 lorry indslag.

Universitetet overtager Købmagergade 52

Indslaget i TV 2 lorry er dybt pinligt for Kalle B. Madsen og Anne Jonsson, i indslaget indrømmer de kendskabet til våbene, og tager ansvaret. Af udsendelsen fremgår det desuden, at det skulle være dem der har anbragt slagvåbene i Studentehuset! På baggrund af indslaget og foretagne bevismaterialer, diskuterer Studentehusets bestyrelse torsdag formiddag eksklusion af involverede personer

og suspendering af involverede grupper.

Diskussionen bliver afbrudt af et telefonopkald fra Lars-Erik Allin (Rektors juridiske konsulent) der siger, at Erik Albrechtsen skal komme over på hans kontor til et lille møde.

Til mødet får Erik Albrechtsen forelagt en „opsigelse af aftale om Studentehuset“ som Universitetet vil have ham til at underskrive. I aftalen står bl.a.: „Universitetet tager d.d. Ejendommen Købmagergade 52 under administration med alt inventar og udstyr. Den nærmere fordeling af apparatur, varelager mv, og hvorledes der skal disponeres herover aftales nærmere (...)“. Senere står der ligeledes: „Det aftales samtidig hermed at dispositionen over de Foreninger (Studentehuset, red.) henhørende herunder i Aktiebanken kan ske efter nærmere aftale (...)“.

Erik Albrechtsen får at vide, at hvis Studentehuset ikke skriver under, vil foreningen af politiet blive sigtet for økonomisk bedrageri, hvorved alle miiler bliver bundet. Det betyder at de 2 ansatte ikke kan få deres løn.

Der er ingen tvivl om, at der ikke er hold i de økonomiske anklager. Men situationen taget i betragtning, ender Studentehusets bestyrelse (efter råd fra Studenterrådet) at skrive under. Især da de klokken 3 er over i Studentehuset for at hente deres arkiver, kontormaterialer, musikinstrumenter mm. får at vide, at de kun kan komme ind i Studentehuset hvis de underskriver.

Eksklusion

Efter at instrumenter og computere er hentet ud af huset, går Studentehusets stab og aktivister igang med at indrette deres interimistiske kontor (som ligger lige ved siden af Q-redaktionens lokaler). Imens afslutter Studentehusets bestyrelse deres møde. Efter mødet meddeles det, at bestyrelsen har valgt at ekskludere Karl-Erik „Kalle“ Birk-Madsen, Anne Jonsson pga. deres udtalelser i TV 2 lorry og Per „Pelle Buhl“ Jørgensen fra gruppen Yggdrasil, som tidligere har modtaget en advarsel for måden at opføre sig i huset på. Ligeledes suspenderes grupperne Regnbuen, Studerende mod Racisme og Yggdrasil. Efter „kendelsens“ offentliggørelse, beslutter Studenterrådets præsidiat prompte, at de ekskluderede personer ikke må befinde sig i Krystalgade 16 med mindre de er inviteret af Studentehusets bestyrelse eller af Studenterrådets præsidiat. Ligeledes må de suspenderede grupper ikke afholde intern mødeaktivitet i Krystalgade 16.

Regnbuen falmer

Desværre har Regnbuen svært ved at forstå dansk. For de forstår ikke den besked der bliver givet dem. Hele fredagen igennem befinder Kalle og Anne sig i perioder i huset, ligesom Regnbuen afholder møder i huset. Når man konfronterer dem med problemstillingen, siger de enten, at det ikke kun er Regnbuen der er til stede, hvorfor det ikke er et internt Regnbuen-møde, eller også forsøger de at starte en diskussion om hvordan man diskuterer. Fredag aften får Kalle af vide af undertegnede, at præsidiatet ikke vil se ham på Krystalgade 16 i løbet af lørdagen. Dette forstår han ikke. Da jeg lørdag kommer ind for at lave dette blad, erfarer jeg, at Kalle og Anne er i huset. Jeg konfronterer dem med det tidligere mundtlige udmeldte og de kræver det på skrift. Hvilket de så får

„Til hvem det måtte i edrøre“

Det er med dette brev stadfæstet, at de af Studentehuset ekskluderede personer, Karl-Erik „Kalle“ Birk-Madsen, Anne Jonsson og Per „Pelle“ Jørgensen ikke må befinde sig i huset Krystalgade 16, med mindre de er eksplisit inviteret af Studentehusets bestyrelse eller af Studenterrådets Præsidiat! Hvis disse overrædes til politiet, blive indkaldt for at rette op på misforholdet!

Ligeledes må de tre brigrupper, Regnbuen, Studerende Mod Racisme og Yggdrasil, der er blevet suspenderet af Studentehusets bestyrelse, ikke afholde intern mødeaktivitet i huset Krystalgade 16. Ved overtrædelse af dette forhold, vil de involverede personer, blive forment adgang til huset Krystalgade 16, mindt tidere.“ Underskrevet af Benjamin Shirri, Præsidiat.

Lørdag eftermiddag var der møde for alle Studentehusets aktivister. Man brugte den første halve time på at diskutere hvorvidt Kalle og Anne skulle have været i huset, for de var inviteret af Studentehusets bestyrelse. Det førte til afstemning. 11 stemte imod at Kalle og Anne måtte tale, 10 stemte for og 6 undlod at stemme. Efter denne afstemning, udvandrede Regnbuen og slynger ikke-voldelige trusler af sig.

Huset vil blomstre

Jeg er i huset. Jeg hører om alle disse forhold, og jeg er nået til den konklusion, at Regnbuen er igang med at brænde alle broer. Personligt er jeg gået fra at være stærkt tvivende overfor de anklager jeg har hørt mod Regnbuen, til at mene, at hvis Studentehuset bliver åbnet igen,

skal de aldrig ind i det hus igen! De er kværlulanter, der kun handler for sig selv og ikke for Studentehusets bedste.

Hvad så nu?

Jeg har igennem de sidste 5 dage været meget tæt på alle Studentehusaktiviteterne, og er blevet positivt overrasket over hvor mange „fede“ mennesker der ligger kræfter i det hus Huset skal åbnes igen. Men ikke for man har fundet ud af hvordan det skal køre i fremtiden.

Ove Nathan (Rektor) har udtalt, at han kun mener man skal åbne Studentehuset, hvis Studenterrådet får en central rolle i det nye Studentehus. Studenterrådet må finde ud af hvordan vi forholder os til det.

Studentehusets bestyrelse er i løbet af de sidste dage, vokset uhyggeligt hurtigt med opgaven. Der er mange problemer der skal overstås. Især de interne problemer. På Studentehusets kommende ekstraordinære generalforsamling, vil det være naturligt, at bestyrelsen prøver sit mandat. Bestyrelsen har nemlig taget mange drastige beslutninger. Jeg mener det har været rigtige beslutninger!

Ligesom Studentehusets bestyrelse har taget voldsomme beslutninger, har Studenterrådets præsidiat taget voldsomme beslutninger, der skal prøves i fællesrådet (Studenterrådets overste organ). Det drejer sig bl.a. om at true med politianmeldelse. Desværre har disse trusler været nødvendige!

Som en lille afslutning på denne historie, vil jeg referere fra et håndskrevet brev sendt fra Ulla Brit Sørensen (tidligere næstformand kvinde for Studentehuset) til bestyrelsen Brevet er langt og handler om Studentehuset og de problemer der har været i Studentehuset. Til sidst skriver hun: „Jeg elsker Studentehuset! Så jeg vil meget nødigt, at det skal dø nu. Og som jeg ser det, har I, som lovet, været bestyrelse både den formelle ret og den egentlige pligt til at påtage jer ansvaret, ansvaret at være bestyrelse.“

En ting er for mig sikkert efter torsdagens interimistiske stormøde: Studentehuset kommer aldrig til se helt nøjagtig lige sådan ud igen

Hvis I magter at gøre noget, kommer I til at have en del at skulle have sagt, hvis I ikke magter det bliver det de andre - og herunder især Ekstra Bladet, som løber af med I ja hvorfor ikke magten og æren, i evighed Amen!“. ■

Rachid El Mousti

Lamslående læsning

INF
3.11.93

25. OKT. – I sagen om det skandaleramte studenterhus i Købmagergade viderebringer Rasmus Emborg og Niels Rohleder d. 23/10 kritikløst en løgnagtighed af så morbide karakter, at jeg aldrig som læser af den mindst ringe, mindes at have stødt på tilsvarende journalistisk lavpunkt.

Angiveligt fik en Niels Bukholt i efteråret '92 af Studenterhusets bestyrelse udleveret papirer, der var »stærkt fascistiske« og »chokerende«. Disse papirer hævdes endvidere at stamme fra den i Studenterhuset hjemhørende gruppe Yggdrasil.

Sådanne papirer har aldrig eksisteret, og vil aldrig komme til at eksistere andre steder end i militante fanatikeres tvivlsomme fantasi. Sådanne personer forveksler ofte personlige hadforhold med politisk uenighed.

At anklage studentergruppen Yggdrasil for fascisme eller nogen anden form for chauvinisme ville svare til at anklage Kongehuset for undergravende republikansk virksomhed.

Denne Niels Bukholt skal have en chance til at trække sine fantasiforestillinger tilbage. En stævning er alternativet. Man kan kun begræde, at Niels Bukholt hævder at repræsentere Studenterrådet, og dermed medvirker til at trække denne udmærkede organisation ned gennem sølet.

*Jørgen B. Bitsch (tidl. medl. af Studenterhusets best.)
Holbergsgade 13 A, 2., 1057 Kbh. K.*

643
UCES REJSET 3-9/11-93

NISSER: ANNA & RANNVEIG TRYK: SATIVA
FORSIDE: DET FRI AKTUELLT
Deadline: søndag kl 16! postkassen i indkøberen.

MEGET FIN OVATION EL-GUITAR SÆLGES
5 500 kr. Den sidste af slagsen bygget i U.S.A.

Anita Åstedet 31 54 16 62

SPISER VI DE REALTAVNE (UDVANDS 44) SOM LIGES UDSE PÅSÅT KALENDE OG GEMMER SÅ LANGE TIL SKOLE- TAVLEN OG NØDDEGÅS, SOM MED KALENDE KALENDE I SUNDFERSHUSET

PRESSEMEDDELELSE FRA STUDENTERHUSET...

Der er kommet en stor sag ud af 8 telefonkabler og et vandværk, fundet ved en politirazzia i Studenterhuset natten mellem d. 19. og 20. oktober 1993. Studenterhuset er af Universitetets rektor Ove Nathan blevet lukket på dette grundlag. Og ifølge Rektor vil det ikke blive genåbnet, så længe han er rektor. Rektor opfatter det skete som tillidsbrud. Sådant kan historien ende: Københavns Universitet afskriver muligheden for et Studenterhus for samtlige studerende.

Der er imidlertid en anden historie, som har at gøre med nogle helt andre og mere ubehagelige perspektiver end kabler og et vandværk. Denne historie vil vi gerne formidle, set fra rådgivningen Regnbuens standpunkt.

Studenterhuset har lagt lokaler til anti-racistisk og anti-fascistisk arbejde. Grupper og enkeltpersoner, der har været direkte involveret i afholdelse af åbne møder har, med de nuværende betingelser for dette arbejde, været nødt til at tænke på sikkerhed. Dvs at kunne forsvare sig mod overgreb. Her var kablerne tænkt som nødværge til imødegåelse af konkrete mordtrusler på navngivne personer, der var indbudt som oplægsholdere, og som forsvarsmidler ifm en anti-racistisk fest. Lykkeligtvis er disse kabler aldrig blevet brugt. At kablerne så senere, efter fælles diskussion, ikke er kommet ud af huset er beklageligt - men det ændrer intet ved, at faren eksisterer konkret og fortsat. Og at denne fare ikke kommer fra os.

Her synes vi, at rektor Ove Nathan ser sig blind. Faren er ikke kabler-tænkt som forsvarsmidler. Faren er den, at mennesker, også hans studerende, ikke kan træde frem med deres bidrag til at forandre vore alle sammens samfundsmæssige betingelser til en ordentlig verden uden at stå med trusler på livet. Det kan ikke være rigtigt, at de, der konkret træder frem mod racisme og fascisme skal betzes og kriminaliseres med to Ekstrablads ord: autonom og terrorist.

Skal vi derfor sige noget om, hvem der er de egentlige terrorister i denne sag, så er det EkstraBladet, og EkstraBladets kilder. Det drejer sig om to ganske bestemte personer - Per Astrup Olsen og Per Jørgensen alias Pelle Buhl - fra Studenterhuset med okkult tilknytning (:okkult forstået som dyrkelse af mystiske og skjulte såkaldte overnaturlige fænomener). Disse har haft private interesser i at levere det falske og løgnagtige skyts til Ekstrabladsjournalistens private hetz: kriminalisering af socialister for enhver pris.

Det skal her tilføjes, at den eneste person, der går under falsk navn i Studenterhuset, er ovenstående "Pelle Buhl". Og at denne person for et år siden på Studenterhusets Generalforsamling måtte træde ud af bestyrelsen efter et mistillidsvotum til at bestride denne ansvarspost.

Per Astrup Olsen er ikke længere ønsket i huset efter, at han i et skjult brev til Rektor fremsatte direkte løgnagtige beskyldninger om kriminelle handlinger, begået af navngivne husaktivister fra Regnbuen.

Historien om de i pressen omtalte interne stridigheder i Studenterhuset er følgende:

I 1990-91 begyndte en nystartet gruppe - SolbjergSelskabet, også kaldet SMS, hvor ovennævnte to personer var centrale - at gå frem med, at hagekorset skulle rehabiliteres i Studenterhuset. Den ramme, der lå om sådanne udtalelser omhandlede, at "det var de kristne og de fremmedes skyld/anliggende", at "den

danske folkesjæl er ødelagt". SolbjergSelskabet er senere også blevet til den nuværende gruppe Yggdrasil.

Da vi som rådgivningsgruppe dengang reagerede mod hån, løgn og hetz mod andre, ja så blev vi som socialister den nye fjende. Nu bliver vi truet på livet på åbne møder i husets demokratiske organer. Vi får udtalelser med følgende ordlyd fra Per Astrup Olsen, at han "ikke selv vil slå, det har (han) folk til", og at han skulle "være en højt klassificeret militærperson, der er udstyret med retten til at anvende den fornødne vold, hvad (han) vil gøre, når nogen stiller sig i vejen for (hans) ret og rigets sikkerhed". Som enkeltpersoner og rådgivningsgruppe fulgte vi problemstillingen op. Men:

At høre sådanne ting overstiger den menneskelige fatteevne - og alle, herunder os som gruppe, havde svært ved direkte at se i øjnene, at Studenterhuset med disse holdninger internt rent faktisk havde lukket fascismen ind. Men fremfor at tænke som disse - selv at søge nedrig magt for at skubbe dem ud - valgte huset at stå sammen om en demokratisk vej for alle. Og den sidste udvikling har så været, at Pelle Buhl af bestyrelsen har fået en alvorlig advarsel for hån og disrespect, og der er endvidere af bestyrelsen planlagt et møde - d.28.oktober - hvor gruppen Yggdrasil må forklare sig i samme anliggende.

At Studenterhuset som sag kommer frem i pressen nu er for os at se ganske planlagt. Der er nogen, der vil skjule sig bag noget andet. Det er nu lykkedes samme okkulte og fascistiske personer at få EkstraBladet til at forsøge at få en hel befolkning til at hoppe på nærmest det modsatte. Lad os stille det op sådan: når EkstraBladet og rektor Ove Nathan - desværre godt hjulpet til af upålidelige embedspersoner med private aktier i sagen - kan reagere sådan på disse personers intrigemageri, så prøv at forestil jer et åbent demokratisk hus med samme fascistiske personer og grupper dag efter dag, uge efter uge. Det er et belvede.

Problemet er derfor ikke de 8 kabler i Studenterhuset. Problemet er, at hvad der skete for 50 år siden er ved at gentage sig lige foran næsen på os alle. Her har Studenterhuset søgt at gøre sit til at forhindre, at det vil komme så langt en gang til. Vi håber at alle vil gøre det samme, ligemeget hvor man er i samfundet.

Studenterhuset må åbnes igen - ellers bliver nødvendige demokratiske kræfter endnu engang ladet i stikken. Med sin handling har Universitetet med Ove Nathan gjort det hele en tjeneste ved, at alting nu kan komme frem i en bredere offentlighed - men fastholder Universitetet sin lukning, så er det en handling, der vil blive i historien som en fejltagelse mod det menneskelige. Og til rektor Ove Nathan: vi har stor respekt for dit faglige virke, og derfor kan vi ikke lide at eftertiden husker dig som den person, der lukkede Studenterhuset.

Støt den demokratiske student og støt det anti-racistiske arbejde.

Man 25 okt. 93 var jeg til møde på KAFA-X (Antifascistisk café) på Nørrebro som representant for CA:s Økologiske Forening. Cirka 50 vidt forskellige slags autonome var mødt op for at præsentere sig for hinanden og diskutere mulige samarbejdsformer. Disse unge mennesker med i grunden humanistiske idealer har det så sandelig ikke let!

Efter mødet blev dagens tema taget op, og det handlede om Studenterhuset og politirazzian natten mellem d. 19. og 20. oktober i år. Interessen for studenternes argumentation fra den etablerede presses side har været minimal. Derfor følger her en af mig redigeret pressemeddelelse fra Rådgivningsgruppen Regnbuen, c/o Studenterrådet, Krystalgade 16,2, Kph K.

Studenterhussagen:

Kritik af bestyrelse og Studenterråd

Både Studenterhusets bestyrelse og Studenterrådet kritiseres nu for deres måde at tackle lukningen af Studenterhuset på. De ekskluderede fra Regnbuen må "rehabiliteres", mener student-aktivist.

Af Thomas Sæhl Sørensen

Chokket efter lukningen af Studenterhuset i Købmagergade i København er ved at lægge sig og de panikhændlinger, der blev foretaget umiddelbart efter Ekstra Bladets "afsløringer" forrige onsdag, bliver nu taget op til revision.

Den hårde pressehetz mod Studenterhuset fik husets bestyrelse til at ekskludere tre medlemmer og suspendere grupperne Regnbuen, Studerende mod Racisme og Yggdrasil fra Studenterhuset.

En beslutning som Studenterrådet ved Københavns Universitet senere valgte at bakke op ved at nægte de ekskluderede fra Studenterhuset at opboide sig i rådets lokaler, med mindre de er eksplicit inviteret af Studenterhusets bestyrelse eller Studenterrådets præsidium.

Studenterhusets bestyrelse meddelte endvidere de ekskluderede, at de fremover ikke havde tåleret på stormøder om sagen.

Brud på vedtægter

Eksklusionerne vakte fra starten røre, og 10 medlemmer af Studenterhusets bestyrelse trak sig tilbage i protest mod de udemokratiske eksklusioner.

Studenterhusets bestyrelse har indkaldt en ekstra-ordinær generalforsamling til lørdag den 13/11, hvor eksklusionerne igen skal tages op. Her vil der blive stillet forslag om at trække eksklusionerne tilbage.

Flere mener også, at Studenterhusets bestyrelsesformand, Erik Albrechtsen, ved at underskrive en ansvarsoverdragelsesaftale med universitetet klart har overtrådt Studenterhusets vedtægter. Aftalen indebærer, at Universitetet overtager kontrollen med (den selvstændige) Forening Studenterhuset's økonomi.

Lukningen af Studenterhuset får nu et studenterpolitisk efterspil. Der lyder kritiske ord fra både Studenterrådet på RUC og De Studerendes Råd på Farmaceutisk Højskole. (Foto: Gert Petersen)

Ansvarsoverdragelsen kom i stand efter hårdt pres fra universitetets jurist, Lars Erik Allin. I et brev til Studenterhusets bestyrelse torsdag den 21/10 skriver han:

"Hvis ikke vi aftaler dispositionsretten over konti og rede penge, vil politiet beslaglægge alt med henblik på en bedragerundersøgelse."

Generalforsamlingen vælger en bestyrelse til at varetage foreningens økonomi. Det ansvar kan bestyrelsesformanden ikke pludselig forære bort

til universitetet uden om en generalforsamling. Lars Erik Allin er ikke valgt til at administrere vores økonomi, siger Jesper Lund fra Regnbuen.

Ansvarsoverdragelsen vil også blive taget op på generalforsamlingen den 13. november.

Rehabilitering

Det er ikke bare Studenterhusets bestyrelse, der er udsat for kritik i øjeblikket. Der bliver også stillet spørgsmålstegn

ved Studenterrådets håndtering af sagen.

De ekskluderede har ikke fået en fair behandling af Studenterrådet. Studenterrådet er indirekte hoppet med på Ekstra Bladets hetz og har støttet udstødningen af aktivisterne fra Regnbuen, siger Jørn Bech fra Socialistisk Fagfront (SoFa).

Torsdag den 4/11 er der fællesrådsmøde i Studenterrådet. Her vil der blive stillet forslag om en "rehabilitering" af de bortviste. Udover at ophæve forbuddet mod, at de ekskluderede bruger rådets lokaler, indebærer "rehabiliteringen" også, at Studenterrådet udsender pressemeddelelser, der trækker alle eventuelle mistanker og beskyldninger fra Studenterrådet tilbage, og udtaler støtte til det arbejde Regnbuen og Studerende mod Racisme udfører.

Studenterrådet skal indrømme, at de har lavet en fejl ved at hoppe med på vognen. Rådets taktik har været at "ofre" aktivisterne fra Regnbuen og Studerende mod Racisme, for at få huset genåbnet hurtigt og sikre Studenterrådet øget indflydelse på Studenterhuset. Det må være rimeligt, at Studenterrådet laver en ny pressemeddelelse, der beklager, hvad man tidligere har meldt ud, siger Jørn Bech.

Lukningen af Studenterhuset må sættes ind i dens rette sammenhæng: som et udtryk for den generelle repression mod venstrefløjen og en manglende evne til at skelne mellem højrefløj og venstrefløj, terrorisme og socialisme.

Uretfærdigt

Også fra andre sider er der kommet kritik af Studenterhusets bestyrelse og Studenterrådet ved Københavns Universitet.

De Studerendes Råd ved Farmaceutisk Højskole underer sig i et brev til Studenterrådet over den måde, man har tacklet lukningen på fra Studenterhusets og Studenterrådets side:

De effekter, der har startet bele balladen, og som tilsyneladende har været i huset længe, er lige pludselig dukket op fra det ydre rum som et andet ammunitionslager.

Hvorfor Studenterhusets bestyrelse har valgt at prioritere som de gør, vil vi ikke blande os i, men at I bakker bestyrel-

sen fuldstændig ukritisk op, forstår vi ikke. Studenterhuset skal bevares, men det skal ikke være på bekostning af enkelte medlemmer af Københavns Universitets Studenterråd, hedder det i brevet fra De Studerendes Råd ved Farmaceutisk Højskole.

Umiddelbart synes vi, det lyder udemokratiske og uretfærdigt, at nogle studerende formenes adgang til deres studenterråd, fordi de i en helt anden sammenhæng har kendt til tilstedeværelsen af nogle ubehagelige effekter, som dog aldrig har været anvendt.

Studenterrådet på RUC vender sig i et brev til Studenterhuset mod lukningen af huset:

Den måde, hvorpå Studenterhuset med dets fagkritiske miljø og medmenneskelige politiske arbejde er blevet lukket på, er fuldstændig uacceptabel og imod de demokratiske grundprincipper.

Studenterrådet på RUC kritiserer også politiets og universitetets håndtering af sagen:

Situationen kunne efter vores opfattelse have været klarere ved en almindelig henvendelse den følgende morgen, men i stedet valgte man at opvise noget, der ligner danmarkshistoriens største demonstration af unødvendig magt.

De RUC-studerende mener heller ikke, at politiets fund af "slagvåben" er det egentlige problem:

Problemet synes i bund og grund at være de højreradikale grupper, der både nationalt og internationalt i disse år terroriserer den almindelige befolkning.

Forside gav reaktioner

Den røde tråds forside i sidste uge gav reaktioner. For at imødegå den hetz, der kørte mod anti-racisterne i Studenterhuset efter politiets fund af otte stykker kabel og et jernrør, meddelte vi politiet, at også vi ligger inde med "slagvåben", og vi opfordrede andre anti-racistiske organisationer og blade til at gøre det samme.

Vi gjorde det, dels fordi vi mener, at anti-racister har ret til at forsvare sig mod racistisk og faseistisk terror, og dels for at vise vores solidaritet med Regnbuen og Studerende mod Racisme.

Ekstra Bladet beskrev allerede fredag vores initiativ. Udover den sædvanlige tilsvining var bladet så elskværdig at citere lidt fra vores leder-artikel.

I næste nummer af Den røde tråd vil vi bringe reaktioner fra venstrefløjssorganisationer og anti-racistiske grupper.

RED READ 5. NOV 93

Udemokratisk og uretfærdigt

Efter at den værste panik har lagt sig, møder Studenterhusets bestyrelse og Studenterrådet nu kritik fra andre studieorganisationer.

Læs side 3

Modstand mod repression

RED READ 5. NOV 93

- Lukningen af studenterhuset er et angreb på alle anti-racister og venstreorienterede. Det mener en gruppe af studerende og venstrefløjsaktivister, der er gået sammen for at stoppe kriminaliseringen af det anti-racistiske arbejde og det fagkritiske miljø.

I en løbeseddel fra gruppen, der kalder sig "Studerende og venstrefløj mod borgerlig repression", hedder det:

- Det anti-racistiske miljø bliver kriminaliseret. F.eks. bliver et weekend-seminar arrangeret af Fællesinitiativet mod Racisme udlagt i Ekstra-

Bladet som et møde for "centrale skikkelser i Københavns illegale undergrundsmiljø". Miljøet i Studenterhuset bliver mistænkeliggjort, fordi der er slagvåben i huset. Men anti-racister har i mange år levet med overfald, trusler om vold og registrering fra nazister og den ekstreme højrefløj. Overfald på SF'eren Lubna Elahi og bombesprængningen i Sølledgade med et dødsfald til følge viser, at der er grund til at tage truslerne alvorligt. Og den ene af de personer, Ekstra-Bladet hænger ud med navn og billede, omtales allerede nu i nazisternes telefonavis.

Gruppen betegner lukningen af Studenterhuset som et klart overgreb på de studerendes rettigheder. De kræver huset genåbnet og eksklusioner og suspensioner trukket tilbage.

"Studerende og venstrefløj mod borgerlig repression" kan indtil videre kontaktes på SAP, Nørre Alle 11A, Box 547, 2200 København N, Tlf. 31 39 79 48.

LSS

Weekend Avisen Knaldgod 5.11.

Mikkel Plum NOV
Ole Rømers Gade 2 93
8000 Århus C

DE burde give Lars Villemoes Cavling-prisen for hans artikler om Blekingegade-banden, deres støttegrupper og deres internationale forbindelser.

Det er knaldgod journalistik. Nøgternt, sobert, dybdeborende og hamrende vedkommende. Simpelt hen fantastisk hvad den fyr ved om emnet.

Nogle mener, at Villemoes »bare kommer med uinteressante oplysninger om mødetidspunkter og sted«. Men det er jo lige præcis det, der gør stoffet så væsentligt. De folk, der træffer de afgørende beslutninger i retssagen, bruger Villemoes som kilde.

Findes der overhovedet nogen anden journalist i Danmark, der har beskrevet et emne så detaljeret?

OBS: Formøde til generalforsamling i Foreningen Studenterhuset
Fredag d. 12. kl. 19.30 hos SAP, Nørre Alle 11A
Indkaldere:
Studerende og venstrefløj mod borgerlig repression

Stop støtten

Ingen hjælp til bz-grupperne

Af Inge Dahl-Sørensen

Folketingsmedlem (V), rets-politisk ordfører

OFFICIELT er samtlige ejendomme, der ulovligt var besat af bz-grupper (nu kaldes de Autonome, Røde Bande, Regnbuen, Kollektiv for Kommunismen, Børnemagt, Rød Ungdom m.v.) for længst ryddet af politiet.

Affæren omkring Studenterhuset i Købmagergade, der midlertidigt er lukket af den nuværende rektor, viser imidlertid, at problemet stadig består. Nu benytter bz-grupperne blot 'lovligt' i København et antal ejendomme, der betales af staten eller Københavns Kommune. Og der er tilsyneladende et flertal i Folketinget og i Københavns Borgerrepræsentation, der går ind for, at sådan skal det også fremtidigt være.

Nu siger man, at man vil sikre, at bz-grupper ikke mere kan bruge Studenterhuset som udgangspunkt for ulovligheder. Men man må kalde mig Mads, hvis der ikke efter en vis tid, når Studenterhuset er genåbnet, igen er bz-grupper i huset.

Det er svært at opgøre antallet af bz-huse, men ifølge dagspressens oplysninger er der, bortset fra Christiania og Studenterhuset, som betales af statskassen, i hvert fald fire, der overvejende betales af Københavns Kommune, nemlig Ungdomshuset på Jagtvej, Folkets Hus i Stengade, BZ-kollektivet i Baldersgade og Børnemagt-kollektivet i Sankt Peders Stræde.

Stadig ifølge pressen har tre af dem spiritusbevilling, så de kan drive restaurationsvirksomhed, nemlig Christiania, Folkets Hus og Ungdomshuset. Hvis almindelige københavnske borgere undrer sig over dette, bør det ikke overraske.

Endnu mere undrer man sig over, at der fra disse offentligt betalte bygninger kan iværksættes demonstrationer og optøjer, som f.eks. natten efter d. 18. maj (folkeafstemningen) med overfald på politiet og hærværk på Nørrebro. En bande med udgangspunkt fra Ungdomshuset har i øvrigt gennemført et bankrøveri.

Men ellers er lovovertrædelserne bortset fra det nævnte hærværk handel med hash og narkotika, butikstyverier, indbrud, handel med tyvekoster og anden banal kriminalitet. Det hele dækkes så med en svag politisk fernis, f.eks. indignation over bolig- og socialproblemer og kamp mod Øresundsbroen, EF og 'racismen'.

POLITIETS organisatio-

ner har meget naturligt spurgt, hvor længe politifolk under razziaer på Christiania eller ulovlige optøjer på Nørrebro skal udsættes for overfald og efterfølgende trusler mod politifolks pårørende. Men smarte forsvarsadvokater, lokale tv-stationer, der støtter bz-erne, og svage dommere har behændigt drejet alt dette til kritik af politiets metoder. Politifolks liv og helbred kommer i anden række.

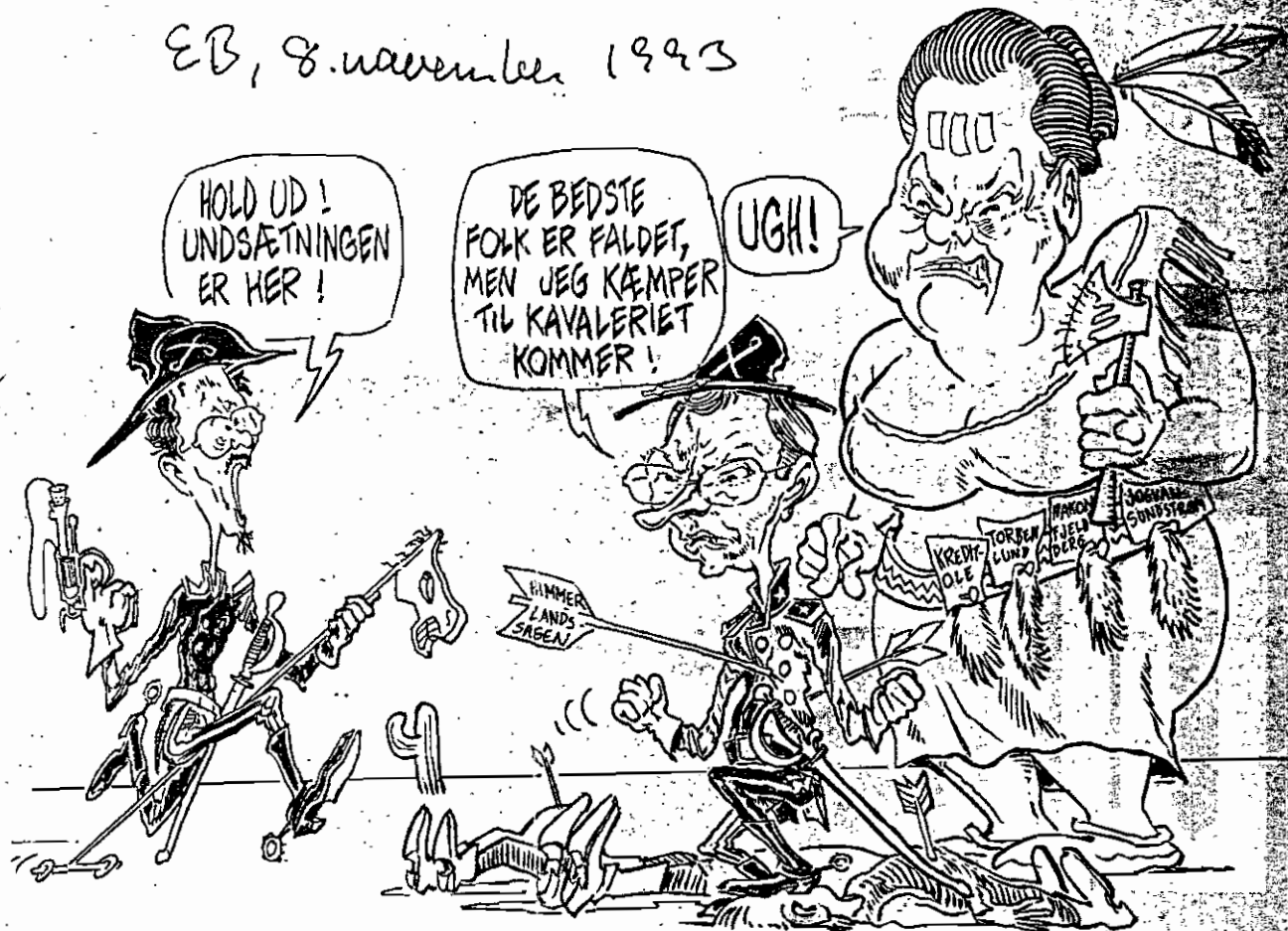
Nu skal der snart være kommunalvalg og også snart folketingsvalg. Forhåbentlig kan der herved såvel i København som i Folketinget skabes et flertal, der vil stoppe alt dette. Hvis Christianias beboere ikke vil overholde landets love, må bebyggelsen lukkes, og det gælder også de andre ejendomme.

INDTIL den nødvendige lovgivning er gennemført, kunne man - som det i øvrigt allerede er sket i Sverige - ved et cirkulære fra Justitsministeriet til politiet indskærpe, at normalpolitivedtægten må forstås således, at den forbyder maskerede og bevæbnede demonstranter. Det kunne være den første beskedne start til at bringe ordnede forhold til København.

EB, 8. november 1993

Råd beklager lukning

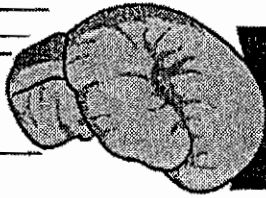
Studenterrådet ved Københavns Universitet mener, at rektor Ove Nathan 'uden grund' lukkede Studentehuset i Købmagergade. Rådet beklager lukningen og opfordrer til, at Huset snarest genåbnes på hittidige vilkår. Rektor Ove Nathan besluttede for nylig med øjeblikkelig virkning at lukke Huset efter fundet af en række slagvåben, der angiveligt var anbragt af medlemmer af psykologgruppen Regnbuen. Uden at komme ind på dette forhold udtrykker Studenterrådet i en pressemeddelelse håbet om, at Regnbuen i et genåbnet Studentehus vil kunne fortsætte med psykologisk rådgivning for studerende. Studentehusets skæbne forhandles for tiden mellem universitets-ledelsen og brugerne, og ifølge rektor stiles mod genåbning først i det nye år. (Pol)

SKALPEJÆGEREN

Finansminister Mogens Lykketoft siger til Berlingske Tidende, at modstanderne ikke vil få skatteminister Ole Stavads skalp. (Tegning: Jørgen Bitsch)

PO-
LI
TIKEN
a.
DOU
1993

LIGE VENSTRE

Danmarks rødste ungdomsblad

Nr. 8 - november 1993

Støttepris 5 kr.

Ekstra
Bladet

tør - hvor andre tier

Ekstra
Bladet
afslører

ERRORIST-REDE
PÅ
UNIVERSITET

Side 4 og 6

SIDSTE
STOR
POLITI-
RAZZIA I
MORGES

Indhold

Kommuvalg
- og hva' så?
Læs side 7

Fritidsjob
- slut forbudt
Læs side 6

Lovens lange arm
på Staden
Læs side 10&11

Fik fingre kappet
af i rulletrappe

6-ÅRIG
TROMLET
NED I
RETSSAG

BRØNDBYS
STRICH

Historien om en and
læs side 8 & 9

8 AFSLØRING

TERRORIST-REDE UNIVERSITETET - EN AND

Hvad foregik der egentlig i Studenterhuset i København, før under og efter det aktive hus blev stormet af hun- politifolk? Lige Venstre går her bag om Ekstra Bladets sensationelle "afsløring af terrorist-reden på Universitetet!"

Natten til onsdag stormer politiet Studenterhuset i København

Her finder de otte kabler og et vandror.

Grundet disse fund bliver Huset lukket.

Onsdag morgen den 20.

Oktober kan man så se Studenterhuset udskrevet som en "terrorist-rede", hvor studerende - for skatteydernes

penge - har muntret sig.

Nogle af de studerende, bl. vedlem- n... i grup- perne "Stude- rende mod Ra- cisme" og "Reg- nbuen", bliver beskyldt for at gå under falske navne, fordi man ikke kunne finde dem i Københavns Univer- sitets register. Det kunne man ikke, fordi nogle var stavet forkert, og fordi andre ikke læste på universi- tetet, men på Biblioteks- skolen eller Handels- højskolen i København.

Det er specielt én gruppe der bliver udskre- get til at være en terrorist gruppe. Det er Regnbuen.

Regnbuen

Regnbuen er en gruppe af færdig-uddannede psyko- loger og psykologi-stude- rende, der har til formål at yde gratis vejledning, råd- givning og terapi. Derudover bidrager de til en teoret- isk udvikling af psykolo-

gien, ud fra det, der kaldes kritisk psykologi, dvs. at man ser på mennesket i sammenhæng med samfun- det og ikke som et individu- elt problem.

Med i Regnbuen er Kalle Birk-Madsen og Anne Jønson. De to er speci- elt udskrevet til at stå bag den terrorisme, Ekstra Blad- et mener, der findes i Stu- denterhuset.

Lige Venstre har spurgt dem, hvordan det er, at se sig selv udskrevet som bagmand for de "våben", der blev fundet i huset.

- Jeg hørte om luknin- gen i radioavisen kl. 11 om onsdagen. Jeg kan huske, jeg tænkte: 'Det lyder vold- somt med 100 kamplædte bejente. Hvor mon det er sket?'

- Det gik simpelthen over min fattøevne, at det skulle være

- At det netop er Kalle, der er udskrevet til at være loderen, er fuldstændig gro- tesk, siger Anne Jønson til Lige Venstre og fortsætter, - Kalle har altid været så anti-autoritær, at han altid er trådt tilbage og har givet plads til andre.

Kalle supplerer igen: - Jeg har altid holdt mig fra magtposter af enhver art, faktisk hader jeg enhver form for magt.

Men hvordan kan det komme så laugt, at studen- terhuset bliver lukket. Hvem og hvad ligger der egentlig bag hele den strid, det nu har udviklet sig til?

Hagekors-dyrkere

I 1990 starter en ny gruppe i studenterhuset.

Denne gruppe mener, at hagekorset skal

rehabiliteres i studenterhuset, og at det er de kristne og fremmedes skyld, at den danske folke- sjæl er odelagt.

Sådanne udtalelser fra gruppen, der senere kommer til at hedde Yggdrasil, møder klar modstand, og især

relse. Det er Pelle Buhl. Han er den eneste, der i studenterhuset, går under falsk navn. Altså det Ekstra Bladet beskylder andre for. Den anden får utallige ad- varelser, og har lige inden lukningen af huset fået en sidste advarsel, siger Kalle til Lige Venstre.

- Det han beskylder mig for at gøre, er det han selv gør. Han går under falsk navn. Han er dén, der bruger metoder som at mobbe andre ud. Han er selv den hemme- lige bagmand. Han over- fører simpelthen sin egen person på mig.

Reg- nbuen reagerer mod den hån og lovn, der kommer fra denne gruppe. Og Reg- nbuen bliver nu deres fjen- der.

Anne siger til Lige Venstre: - Vi har fået trus- selsbreve. Og der er sendt smådebrev mod os, som også er sendt til rektoren for universitetet. Deri beskyldes vi for at stå bag di- verse kup og kriminelle handlinger. De er simpelt- hen så langt ude, de breve.

- To personer fra grup- pen Yggdrasil står bag hå- nen, lovgæne og mangel på respekt for andre i huset. Den ene bliver ekskluderet fra studenterhusets besty-

DE PÅ

Men hvorfor bruger de, de metoder. Hvad vil de opnå med alt dette her?

Fascismen er faren!

Hertil svarer Anne:
- Det er fascismen. Det her er den rene skære fascisme, der er kommet lige ind i hjertet på Studentehuset, forstår du. - Vi har altid troet på, at man skal være åben og ærlig. At det vi laver, skal kunne tåle at se dagens lys. Og det kan det også, men fordi vi er åbne og står frem med det vi laver, er det også let for fascismen at komme helt ind - faktisk inden vi opdager det. Det er et paradoks i kampen mod fascismen. Overfor den kan man ikke gå åbent frem, den slår dig ihjel, hvis du gør det, men over for alle andre skal man være åben. Heri ligger faren, for det giver samtidig

pågældende kabler, da ingen ellers tør gå nattevagt.

Torsdag er der møde i bestyrelsen for studentehuset.

Her beslutter man at ekskludere Regnbuen og Studenter mod Racisme, plus Kalle Birck-Madsen, Anne Jønsen og Pelle Buhl.

Kalle og Anne ekskluderes, fordi de valgte at stå åbent frem i TV2 Lorry den 20. om aftenen. Heri afviser de anklagen om terrorisme og fortæller om de våben (otte telefonkabler og et vandrør), og hvorfor de blev anskaffet. Anne siger til Lige Venstre: - Det gør ondt at blive ekskluderet, fordi vi altid har været åbne og stået frem med det, vi laver. Vi har kæmpet for det studentehus i så mange år, og så bliver vi solgt på denne måde. Der er nogen, der hytter deres egne røve i denne sag.

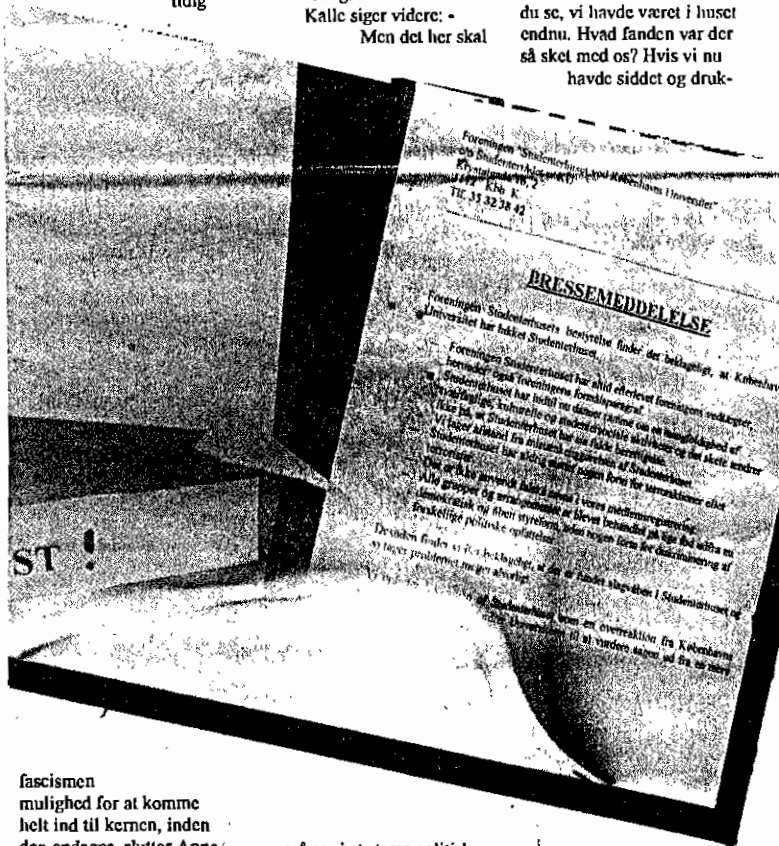
Kalle siger videre: - Men det her skal

dag. Og derfor kan fascismen stikke sit fjes frem. Den er et tegn på afmagt, et tegn på at sammenbruddet er tættere på end nogen af os aner. Derfor kunne det komme så langt, som til lukning af Studentehuset. Derfor kunne de rigtige bagmande bag dette her bruge Ekstra Bladets form for journalistik.

Eksklusion

At bestyrelsen for studentehuset ekskluderer en gruppe, der tør stå åbent frem, og som tør tilbagevise diverse anklager, kunne godt tyde på, at Anne har ret i, at "nogle hytter sig selv". I og med, at de udelukker de to grupper (Studenter mod Racisme og Regnbuen) går de EkstraBladet i bedene. Det er det samme som at give bladet ret i deres diverse anklager. Det er endnu mere beskæmmende, når man tænker over, hvilke kilder, det formodes at EkstraBladet har haft - nemlig personer fra den fascistiske gruppe Yggdrasil. Hvordan kunne EkstraBladet ellers være på stedet for politici stormede huset.

Anne Jønsen: - Kunne du se, vi havde været i huset endnu. Hvad fanden var der så sket med os? Hvis vi nu havde siddet og druk-

fascismen mulighed for at komme helt ind til kernen, inden den opdages, slutter Anne.

Kablerne

Efter en række indbrud, hvor kostbart udstyr bliver stjålet, og papirer fra Regnbuen forsvinder, beslutter man at søge Universitetet om nattevagt til huset, men dette ønske imødekommes ikke.

Derfor beslutter man i huset at gå ud og anskaffe de

også ses i et større politisk perspektiv. Som samfundet er i dag, tilbyder man sine unge to ting: Du kan stå på ræset eller du kan stå helt af.

"Et samfund der ikke kan tilbyde sine børn livet, kan ikke overleve." (og fortjener det heller ikke)", citerer Anne, og fortsætter, - Som det ser ud i dag, kan samfundet ikke tilbyde sine børn livet. Ikke med de muligheder, vi som unge har i

ket en fredelig øst? Hvad hvis vi havde rejst os, da de kom. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om vi var blevet skudt.

Et spørgsmål der heldigvis aldrig bliver besvaret. Ikke i denne omgang, ihvertfald...

Forsvar anti-racisterne

Om lukningen af Studenterhuset

Som en leddeløs nikkedukke lod rektor Ove Nathan sig blæse omkuld af et bombardement af løgnagtige oplysninger, som Ekstra Bladet præsenterede ham for. I blind tillid til dette velkendte "sandheds-vidne" bad han politiet storme Studenterhuset i København.

Senere har han administrativt lukket huset og stillet benhårde betingelser for overhovedet at give husets bestyrelse adgang igen.

Desværre har også husets studenterbestyrelse ladet sig rive med og har besluttet at udelukke den psykologiske rådgivning Regnbuen og Studerende mod Racisme fra huset.

Efter razzaen, som Ekstra Bladet forbløffende nok havde kendskab til på forhånd, har det vist sig, at 99% af avisens påstande har været fordrejede og løgnagtige:

- Der har ikke foregået diskussioner om eller planlægning af noget, der bare ligner terror i Studenterhuset.

- Politiet havde ingen mistanke om skydevåben og fandt heller ingen.

- Husets medlemmer er faktisk tilmeldt som studerende.

- Hvad Ekstra Bladet kaldte et møde for centrale skikkelser i det illegale anti-racistiske arbejde var et offentligt annonceret seminar, hvor bl.a. flere medlemmer af Socialistisk Arbejderparti deltog. Her blev diskuteret lovlig anti-racistisk virksomhed.

Socialistisk Arbejderparti opfatter Ekstra Bladets og politiets kampagne mod Studenterhuset som et forsøg på at miskreditere anti-racistiske og venstreorienterede politiske aktiviteter.

Over for denne kampagne ønsker vi at fastslå:

- * At det er vigtigt at brede gruppe i samfundet, herunder studenter, aktivt engagerer sig kampen mod racisme og fascisme.

- * At Ove Nathan øjeblikkeligt bør genåbne Studenterhuset uden at stille betingelser. Hvis ikke, må universitetets højeste organ, konsistorium, kalde ham til orden.

- * At Studenterhusets bestyrelse må omstøde dens diskriminerende beslutning om at udelukke Studerende mod Racisme, Regnbuen samt enkeltpersoner.

Når alle løgnene er skrælet fra, står tilbage, at politiet fandt otte kabelstykker og et jernrør, som man kan bruge som slagvåben.

Hvis ikke før, så dokumenterede Fak2'rens ud-

sendelse om højrefløjen, at indvandrere, flygtninge og anti-racister lever under konstant fare for at blive overfaldet.

Umiddelbart efter bombeattentatet, som dræbte Henrik Christensen, henvendte bl.a. SAP og Enhedslisten sig til politiet og bad dem kontrollere vores post for bomber. Det nægtede de pure. Vi kan derfor ikke tage påstande om, at politiet kan og skal forsvare os, alvorligt. Socialistisk Arbejderparti mener, at det er alle anti-racisternes ret at forsvare sig mod angribende højre-ekstremister. Vi vil ikke afvente flere lig på bordet, før vi forsvare os. ■

København,
23.oktober 1993

Genåben studentehuset nu!

Studentehuset er ikke en terroristrede, og bør straks genåbnes.

Af Harald Lillevang

I efterårsferien kunne Ekstrabladet afsløre Studentehuset i København som en "terroristrede", hvor "autonome grupper" havde taget den reelle magt.

Der blev svindlet med medlemsregistret for at sikre den økonomiske støtte fra Københavns Universitet.

Disse "afsløringer" fik universitetets ledelse, i øvrigt før historien var offentliggjort i Ekstrabladet, til at politianmelde Studentehuset.

En politirazzia i huset afslørede nogle afklippede telefonkabler, som antagelig er fremstillet som en form for slagvåben, i et aflåst skab. Herefter blev Studentehuset lukket.

Afsløringer tilbagevist

Ekstrabladets research har været meget overfladisk, og stort set alle "afsløringerne" er efterfølgende blevet tilbagevist.

Ekstrabladets formål med at bringe historien er,

at kriminalisere det at være antiracist eller aktiv på venstrefløjen. Ekstrabladet ønsker at frem-

stille antiracister og venstrefløjsaktivister som folk, der dybest set ikke er anderledes end højre-ekstremisterne.

En torn i øjet

Studentehuset har i længere tid været en torn i øjet

på Københavns Universitetets ledelse.

Det at betale for et hus, hvor studerende kan mødes omkring faglige, sociale eller politiske aktiviteter, hvor de studerende selv bestemmer indholdet, passer ikke rigtigt ind i tidens trend. Derfor greb

ledelsen chancen, da Ekstrabladet kontaktede dem med "afsløringerne."

Faktisk har universitetets ledelse bidraget til Ekstrabladets research ved at stille universitetets registre til rådighed for bladets journalister.

Det skal ikke forsvares,

at der findes telefonkabler fremstillet som slagvåben i Studentehuset.

For et år siden blev det diskuteret i Studentehuset, hvorvidt husets arrangementer skulle sikres mod angreb fra nazister.

Holdningen i huset var, at der ikke skulle være våben af nogen art i Studentehuset. At våbnene stadig er i huset skyldes enkeltpersoner, der ikke har fået dem fjernet fra et aflåst skab.

Det kan på ingen måde berettige universitetets ledelse til at lukke huset. Og det kan heller ikke berettige Studentehusets bestyrelse til at udelukke studentegrupper. Deriblandt grupper som Studerende mod Racisme eller den psykologiske rådgivningsgruppe Røgnbuen.

Åbn huset

Den københavnske studenterbevægelse må kræve, at Studentehuset i Købmagergade genåbnes som et sted, hvor studerende kan mødes omkring de aktiviteter, de selv ønsker.

Hvis ikke detsker, er Ekstrabladets hetz mod venstrefløjen lykkedes.

Studentehuset skal genåbnes som et sted, hvor studerende kan mødes omkring de aktiviteter, de selv ønsker

SOCIALIJSK
ARBEJDERAVIS

NR. 97, nov. 1993.

EKSTRA BLADET STRAFFET FOR POLITI-KRITIK

Forbudt at kalde politifolk 'farlige', selv om en anholdt døde på fortovet i håndjern

Ekstra Bladet er i Østre Landsret blevet straffet for at have stillet spørgsmålstegn ved, om to politifolk var 'farlige', da de anholdt en ældre, hjertesyg mand. Han døde i håndjern, mens han lå på fortovet. Straffen rammer også en sammenligning mellem opdragelse af betjente og hunde.

Landsdommerne Holger Kallehaug, Jens Lunso og Erik Kjærgaard har idømt chefredaktør Bent Falbert seks dagbøder, hver på 1.000 kr. Yderligere skal Ekstra Bladet betale to

gange 8.000 kr. i forpagtelsesrelse til politibetjentene Michael Fjeldsø og René Mørch samt en del af deres sagsomkostninger, nemlig 8.000 kr. ved byretten og 10.000 kr. ved landsretten.

VOLDSOM ANHOLDELSE

Sagen udsprang af en anholdelse på Engbave Plads i København 22. oktober 1990. Her stod de to betjente for at observere, om folk, der sad på nogle bænke, overholdt deres henstilling

om at skru ned for en radio.

Den 62-årige førtidspensionist Jørgen 'Skæg' Oxhof var ude at løse en vens hund - og gik lige ind mellem betjentene med et spørgsmål om, hvad de gloede på. De tre mænd væltede om på fortovet, hvorved Oxhof knaldede hovedet i fliserne. Han søgte at komme op igen, men med hjælp fra en tredje tilhørende betjent blev Oxhof lagt i håndjern.

Opbragte tilskuere begyndte at stikle sammen, og den ene betjent slog

statueret, at sigtelsen mod politifolkene for at have optrådt usdigt hårdhændet, ikke er retsstridig, idet appellanten kan siges at have handlet til varetægelse af åbenbar almeninteresse. Da de indstævnte for landsretten har påstået stadfæstelse, må landsretten lægge denne del af byrettens afgørelse til grund.

I slutningen af den påklagede lederartikel sammenlignes de i episoden implicerede politifolk med rottweilerhunde, om hvilke det i lederartiklen oven for den påklagede hedder, at 'netop denne hunds uhyre styrke og tilbøjelighed til at komme ud af kontrol og gå amok gør, at skaderner bliver så alvorlige, når det sker'.

Landsretten tiltræder, at sammenkædningen i de to lederartikler mellem rottweilerhunde og politifolk er en for de indstævnte Michael Fjeldsø og René Mørch groft ærekrænkende ringeagtstring.

Landsretten tiltræder efter det anførte, at appellanten Bent Falbert er straffet som fastslået ved byrettens dom, og at der er tilkendt Michael Fjeldsø og René Mørch godtgørelse for lort og sket mortifikation som bestemt ved dommen.

Som sagen foreligger for landsretten til pådsømmelse, og idet der ikke er grundlag for at nedsette straffen eller de idømte godtgørelsesbeløb, stadfæster landsretten dommen.

Herved bemærkes, at også domsgrundene i landsrettens dom ('Landsrettens bemærkninger') skal offentliggøres i Ekstra Bladet.

Thi kendes for ret: Københavns byrets dom stadfæstes, således at også landsrettens dom for så vidt angår domsgrundene skal offentliggøres i Ekstra Bladet.

Sagens omkostninger for landsretten skal appellanten, Ekstra Bladet ved chefredaktør Bent Falbert, inden 14 dage fra dato betale til de indstævnte, Michael Fjeldsø, René Mørch og Dansk Politiforbund, med 10.000 kr.

alarm over håndradioen: 'Kollega i knibe', hvilket er politifolks højeste nødskrig. Kort efter kom masser af politifolk til stede.

Imens lå den lænkedede Oxhof stille, nu blå i hovedet. Der blev tilkaldt ambulance, og håndjernene blev taget af ham. Men den ældre mand var død. Angiveligt havde hans svage hjerte ikke klaret sindbevægelsen ved anholdelsen.

Drammet gav genlyd på Vesterbro, hvor mange mente, at politiet havde taget for hårdt fat på den ædruelige, hjertesyg og normalt fredelige pensionist.

DE KRITISKE LEDERE

Dagen efter bragte Ekstra Bladet to lederartikler. Den ene havde overskriften 'Skal farlige hunde forbydes?'. Efter nogle uhyggelige overfald på børn diskuterede den, om visse hunderaçer bør udelukkes fra Danmark. Den anden leder hed: 'Skal farlige betjente forbydes?'. På baggrund af vidneudsagn satte den spørgsmålstegn ved, om betjentene havde været 'usdigt hårdhændede' ved anholdelsen. Den mente dog, at det er nemmere at 'dressere' betjente end hunde.

Via Politiforbundet anlagde de to betjente sag. Selv om de ikke var nævnt ved navn, fandt de det krænkende

Ekstra Bladets forsider 23. oktober 1990.

da at blive sammenlignet med farlige hunde.

De krævede chefredaktør Falbert straffet plus godtgørelse på 50.000 kr. til hver betjent samt 100.000 kr. til Politiforbundet. Byretsdommer Ejler Bruun gav dem hver 8.000 kr. i forpagtelsesrelse. Forbundet fik ingenting. Redaktøren bøder på 6.000 kr.

Ekstra Bladet ankede dommen til landsretten med påstand om frifindelse. Men den blev altså stadfæstet.

FRIHEDENS GRÆNSER

Advokater må ikke kritisere domme. Men jeg konstaterer, at landsrettens dom i hvert fald ikke tilgodeser informationsfriheden,

niger bladets advokat Ulrik Ibselt.

Bent Falberts kommentar: - Begge retsinstanser godkender, at vi i lederen spørger, om betjentene optrådte usdigt hårdhændede. Men vi må ikke diskutere, om de var 'farlige' og ikke sammenligne opdragelse af hunde og betjente. Det er en sær indsmæring af ytringsfriheden. Dømmen efterlader det indtryk, at politiet beskyttes yderst omhyggeligt i retten - og at frisproget over for det er særlig indskrænket. Det burde være omvendt. Jeg mener, at netop ordensmagtens særlige magtmidler over for alle os andre burde berettiget pressen til skarp opsyn og særlig fri debat om politiets virke.

LANDSRETTENS DOM

Her gengives landsrettens bemærkninger ordret:

Det tiltrædes som anført i byrettens dom, at den omhandlede lederartikel i Ekstra Bladet indeholder en sigtelse, der er omfattet af straffeloven, med blandt andre de indstævnte Michael Fjeldsø og René Mørch for i deres tjeneste som politifolk at være 'farlige'.

For denna ærekrænkende sigtelse har appellanten ikke ført sandhedsbevis.

I den forbindelse bemærkes, at der intet er fremkommet om, at de indstævnte eller andre i episoden implicerede politifolk har overtrådt gældende regler eller i øvrigt optrådt på en måde, der giver grundlag for berettiget kritik. Den omstændighed, at Jørgen Oxhof i forbindelse med anholdelsen afgik ved døden af en årsag, der for de pågældende politifolk måtte være en helt upåregnelig følge af den magtanvendelse, der med rette blev anvendt over for Oxhof, og som han selv havde givet anledning til, giver heller ikke mindte grundlag for at betegne politifolkene som farlige.

Landsretten er enig med byretten i, at udsagnet om, at politifolkene optrådte usdigt hårdhændet, i den givne sammenhæng rummer en ærekrænkende sigtelse mod de indstævnte Michael Fjeldsø og René Mørch.

Appellanten har påberøbt sig, at adskillige vidner over for Ekstra Bladets medarbejder Jonna Gade - og muligvis andre journalister - havde oplyst om usdigt hårdhændet optræden fra politiets side. Appellanten gør gældende og påstår for landsretten dom for, at der herved er ført sandhedsbevis for sigtelsens rigtighed, eller at appellanten dog havde fået til at anse sigtelsen for sand.

Journalist Jonna Gade har for byretten forklaret, at hun talte med mange mennesker på Vesterbro om episoden. Hun fik at vide, at Jørgen Oxhof havde dårligt

sy, og at han var en venlig og gæstfri mand. Han drak kun dansk vand. Enkelte af de mennesker, hun talte med, angik til hende, at betjentene havde været usdigt hårdhændede.

For landsretten er til yderligere belysning af det grundlag, hvorpå Ekstra Bladet byggede sin sigtelse og sin under retssagen fremsatte påstand om i pressefrihedens navn at have villet varetage almene samfundshensyn, afhørt to vidner. Af disse vidner kom det ene først til stede, efter at Michael Fjeldsø og René Mørch var gået fra Jørgen Oxhof, der lå på jorden. Det andet vidne har i landsretten afgivet en forklaring, der er helt uforenelig med samtlige de oplysninger, der i øvrigt er fremkommet om hændelsesforløbet. Dette vidne bedømmer landsretten som en person, der i den foreliggende sag må betragtes som åbenbart utroværdig.

Heroverfor står en række udsagn fra personer, som er afhørt under den politimæssige efterforskning af omstændighederne omkring Jørgen Oxhofs død.

Landsretten finder, at Ekstra Bladets medarbejder, der, efter hvad appellanten gør gældende, havde et sigte, som rakte videns end til at skrive sensationelt og populært underholdende om det tragiske dødsfald, uden vanskelighed kunne - og burde - have tilvejebragt yderligere oplysninger om det skete, således at bladet, inden det fremsatte sin alvorlige sigtelse mod de indstævnte, havde haft et mere dybtgående og nuanceret kendskab til det, der var sket.

Landsretten finder, at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at Ekstra Bladet intet rimeligt grundlag har haft for at anse de fremsatte sigtelser for sande. Der kan derfor ikke gives appellanten medhold i, at bladet har handlet i god tro.

Ved byrettens dom er det

Hellere en kammerat i hånden - end ti bøllerør i skabet

Af Harald Lillevang
og Jakob Nerup

Borgerpressen med Ekstra Bladet i spidsen gør sit yderste for at ligestille autonome og antiracistiske med nazisterne. Desværre bidrager *Den røde tråd* til det samme med sin kampagne for slagvåben.

Modsvaret på den racistiske og nazistiske vold er ikke bøllerør på kontorerne, men folk på gaderne. Den antiracistiske kamp reduceres til de fås isolerede kamp, når den gøres afhængig af, om folk vil bruge slagvåben.

Skal vi på et tidspunkt slås med nazisterne om magten i gaderne, så handler det ikke om antallet af slagvåben, men om antallet af antinazister; om at være 5-10 gange så mange som dem. Hvilken beskyttelse vi skal ha' i den situation bliver en helt konkret vurdering - ikke noget princip.

Når nazisterne og deres dækorganisationer kun tør/kan stille op i Odense, Aalborg og på Frederiksberg, udtrykker det en halv sejr. Afsløringerne i TV's "De skjulte bånd" fik alle partier til at tage afstand og nægte at sidde til valg-møder med dem.

Men vigtigst er det, at en række partier med Socialdemokratiet i spidsen bakkede op om den antinazistiske demonstration d. 22. september. Også DSU har skiftet holdning, idet de ikke længere holder debatmøder med Den

Den røde tråd KOMMENTAR

Danske Forening.

Socialdemokraternes indsats kan synes ubetydelig, men den er afgørende, fordi enheden i arbejderklassen og mellem arbejderpartierne er forudsætningen for, at vi kan vinde over nazisterne. Og det gælder uanset socialdemokraternes bidrag til asylstramninger og nålestribet racisme.

Demonstrationen d. 22. september var et vigtigt skridt i retningen af den bredde, den antinazistiske kamp skal ha'. I modsætning til de autonomes "spontan-demo" ved nazi-lederen Jonni Hansens gadedør, som hverken bygger på massemobilisering eller enheden. Den lægger op til en slags permanent beredskab, hvor de militante kan samles og aktivere.

De autonome ønsker at mobilisere mange, problemet er at deres metoder står i vejen for massemobilisering. At være militant i en situation, hvor nazierne ikke er på gaderne, skaber et falsk indtryk af, hvor kampen er. Derfor er det helt forkert, når *Den røde tråd* forsvare antiracistisk ret til slagvåben.

Samtlige terror-angreb - fra overfaldet på Lubna Elahi til

bombeattentatet mod IS og mordet på Henrik Christensen - er hidtil foregået fordækt og i ly af mørket. Så her ville nok så mange slagvåben ikke ha' hjulpet.

Kampagnen for slagvåben skader ikke bare den antiracistiske kamp, men også Studenterhuset. I stedet for, at *Den røde tråd* går i spidsen for en genåbning af Studenterhuset på demokratiske principper, lægges vægten på en lille gruppes synspunkter. Således bliver *Den røde tråd* talerør for autonome holdninger.

Hvis *Den røde tråd* vil stå i spidsen for eller udtrykke ønsket om bevægelse blandt studenterne, så handler det ikke om slagvåben, men om hvordan Studenterrådet og fagrådene kommer i omdrejning for at få genåbnet Studenterhuset. At de så ligger underdrejet i forhold til universitetets ledelse og borgerpressen kan kun ændres gennem diskussionen blandt studenterne.

At folk med autonome holdninger kan ende i en blindgyde af slagvåben og smågrupper kan ikke undre. Men at *Den røde tråd*, og hermed VS, KAP og SAP, bakker op om disse holdninger, viser desværre kun, hvor fjernt de er fra perspektivet om massekampen som den forandrende kraft - et perspektiv socialister skal ha'.

Harald Lillevang og Jakob Nerup er medlemmer af Internationale Socialister.

Selvfølgelig 12/11-93
slagvåben???

Må vi så være her. Jeg ønsker i hvert fald ikke som VS'er at lægge navn til de naragtigheder, som stod at læse i *Den røde tråd* nr. 37.

Det må være almindelig politisk fornuft, at den slags optrapning hverken skaber tryghed for anti-racister eller indvandrere/flygtninge. Er der noget nazister og andre højre-ekstremister kan leve på, er det netop deres martyrium. Og sker det så oven i købet, at en af dem bliver "dræbt i kamp", som vi har set det i Sverige, så bliver det en national helligdag, hvor man i selvfølgelig harme kan hærge omkring sig.

Et par kabler og en jernstang – herregud? Ærlig talt, nej. Det skulle da gerne være muligt at kende forskel på os og racisterne i mål såvel som midler. Er der ikke også lidt af samme selvførdighed i *Den røde tråds* beskrivelse af de ekskluderede studenters selvforskyldte martyrium: Sagen er retfærdig, fordi de andre angriber os på det nedrigste.

Det er så dejligt enkelt at bekræfte sig selv og styrke sammenholdet ved martyrollen. Men i andres øjne bliver racister og anti-racister nemt blot to arvefjender, der hver især lægger skylden på den anden part, og hvor racisternes mere snuskede adfærd over for indvandrere og flygtninge glider i baggrunden.

Jannik Landt
VS-Vesterbro

Nyt fra VS

DEN RØDE TRÅD

Hele den anti-racistiske bevægelse angrebet

D. 12/11-93

Da der natten mellem den 19. og 20. oktober blev foretaget razzia på Studenterhuset i Købmagergade, var det et angreb på hele den anti-racistiske bevægelse og venstrefløjen. På baggrund af formiddagspressen, Ekstra Bladet, benyttede politiet sig af lejligheden til at rette et angreb mod Studenterhuset, under påskud om tilstedeværelsen af våben. „Våben“ som viste sig at være kabler... Dagen efter razziaen blev huset lukket, og i Ekstra Bladet kunne der læses om en afsløring af en „terroristrede“ på universitetet.

Pressen har fokuseret på fundet af kablerne og på grupper i huset, specielt Regnbuen. Ingen har taget den kendsgerning op, at både grupper og enkeltpersoner der arbejder for at bekæmpe racismen står over for reelle trusler fra racistiske og nazistiske tendenser. Mens racister og nazister ustraffet får lov at fremstille deres trusler og gennemføre overgreb på flygtninge og indvandre-re, er det anti-racister der slæbes på anklagebænken og udråbes som terrorister.

Truslerne gør, at vi som anti-racister er nødt til at diskutere, hvordan vi kan forsvare os. En dagsorden, der er sat af racister og nazister!

Rektor Ove Nathan pustede til ilden og tog del i Ekstra Bladets og politiets angreb på det anti-racistiske arbejde og venstrefløjen, da han valgte at lukke sit eget miljøes Studenterhus. Studenterhuset skal genåbnes, så grupperne kan fortsætte deres arbejde og studentermiljøet igen kan ånde.

Som anti-racister skal vi håndhæve retten til at forsvare os – dels mod truslerne fra racister og nazister, men også mod angreb som det på Studenterhuset!

p.v.a. VS' forretningsudvalg, Heidi Jensen og Preben Poulsen

Slagvåben:

Selvtægt eller selvfølgelighed

Studenterhuset i København er stadig lukket, fordi politiet fandt otte "slagvåben". (Foto: Gert Petersen).

Blandede reaktioner på *Den røde tråd's* opfordring til aktive anti-racister om at meddele politiet, at man opbevarer slagvåben til forsvar mod racistiske angreb.

Af Betina Dalgas

"Den røde tråd mener, at anti-racister har ret til at forsvare sig. Derfor har redaktionen nu meddelt Københavns Politi, at vi også opbevarer slagvåben. Vi opfordrer andre anti-racistiske organisationer og publikationer til at gøre det samme."

Denne opfordring kunne læses på forsiden af *Den røde tråd* nr. 37.

Baggrunden for opfordringen var politiets, Ekstra Bladets og Ove Nathans forsøg på at kriminalisere aktive anti-racister i Studenterhuset i København, fordi der efter en stortillet politi-razzia i Studenterhuset blev fundet syv afskårne kabelstykker og et jernrør.

Ret til forsvar

Opfordringen er på den ene side ment dødsens- alvorligt, da der er en reel fare forbundet ved at være aktiv anti-racist. Det er en kendt sag, at nazister og højreekstremister i de scene-

ste år har optrappet volden mod anti-racister, og *Den røde tråd* mener, at man som anti-racist har ret til at kunne forsvare sig mod højreekstremistiske overgreb.

Samtidigt er opfordringen også ment som en happening, idet vi har svært ved at se sammenhængen imellem syv afskårne el-kabler og et jernrør, og beskyldningerne om at Studenterhuset skulle være en "terroristrede".

Politiet har da heller ikke lavet razzia på *Den røde tråd's* redaktion trods "tilståelsen".

Resultatet af *Den røde tråd's* opfordring er noget tyndt.

Der er ganske få, der ubetinget synes, at aktive anti-racister skal have ret til at kunne forsvare sig i tilfælde af eventuelle overgreb.

SAP-København har som den eneste organisation fulgt opfordringen om at meddele politiet, at man er i besiddelse af slagvåben til at forsvare sig med.

Den anti-fascistiske cafe, Kafa-X, i København og den socialistiske ungdomsorganisation REBEL mener også, at anti-racister har ubetinget ret til at forsvare sig over for højreekstremistiske overfald. Kafa-X fortæller endvidere, at der naturligvis også er slagvåben i cafeen, da netop en anti-racistisk café altid vil være et udsat mål for højre-ekstremistisk terror.

I en presseudtalelse fra REBEL-København om lukningen af Studenterhuset fastholder ungdomsorganisationen

anti-racisters ret til at forsvare sig mod racistisk terror. Udtalelsen henviser bl.a. til mordet på Henrik Christensen i Søllerødgade som en understregning af, at man bør tage trusler fra højreekstremister alvorligt.

Tangerer selvtægt

Jacob Nerup fra IS-København, mener ikke, at kampen mod racismen i dag står der, hvor det er nødvendigt at bevæbne sig med slagvåben for at forsvare sig.

Hvis venstrefløjen følger *Den røde tråd's* opfordring og udtaler, at anti-racister har ret til at anskaffe sig slagvåben og forsvare sig i en given overfaldssituation, vil det i offentligheden sidestille højreekstremisterne og venstrefløjen, lyder det fra IS. (Se i øvrigt kommentaren s. 14).

Kim Andersen fra KAP mener generelt, at konfrontationer med højreekstremister

for enhver pris bør undgås. Begrundelsen er, at nazisterne er trænet til at bruge vold som et politisk middel. Derfor kan en direkte konfrontation med dem være livsfarlig. Så hellere stikke af, hvis man bliver udsat for overgreb, og bekæmpe højreekstremismen med mere fredeelige midler.

Desuden synes KAP, at en anskaffelse af slagvåben tangerer selvtægt og vil spilere ethvert forsøg på anti-racistisk samarbejde med ikke-socialistiske organisationer.

Lige som IS mener KAP, at offentligheden vil sidestille højre og venstreorienterede, hvis man fra venstrefløjens side retfærdiggør anskaffelsen af slagvåben. KAP er desuden bange for, at det vil føre til en bagatelisering af racismen i offentligheden, med begrundelsen at det jo så kun er noget, der vedrører de ekstreme grupper.

Desuden burde *Den røde tråd* have rådført sig med andre grupper i Socialisternes Hus i København, før de satte sådan en aktion igang.

DKP/ML synes ikke bare at man burde have rådført sig med huset, men med hele venstrefløjen, før man satte ideen i gang. Nu mener DKP/ML, at chancen er forpasset. Man burde have lavet et fælles fremstød fra hele venstrefløjen. Bortset fra det har DKP/ML ikke noget at udsætte på argumenterne for at have slagvåben til at forsvare sig med overfor eventuelle racister og nazister.

Preben Poulsen fra VS synes, at *Den røde tråd's* opfordring til andre anti-racister om det legitime i at have slagvåben for at kunne forsvare sig over for indtrængende racister / nazister, i sig selv er en god happening. Men tages ideen alvorligt, er det at skride for voldsomt til værks.

Charlotte Albæk, der er ansvarshavende redaktør på *Indvandrerens / IND-sam*, bliver helt forskrækket ved tanke om at skulle have eventuelle slagvåben liggende på redaktionen:

- Selvfølgelig skal man være påpasselig, især efter mordet på Henrik Christensen i Søllerødgade, men derfra og så til at have slagvåben liggende til at forsvare sig med hvis man blev overfaldet, er der langt, siger Charlotte Albæk.

Læs også lederen side 2.

Studenterrådet fortryder

Begejstringen for Studenterrådets opførelse i forbindelse med lukningen af Studenterhuset var ikke udelt på Studenterrådet ved Københavns Universitets fællesrådsmøde sidste torsdag.

Det medførte, at Studenterrådet efter mødet udsendte en ny pressemeddelelse. Studenterrådet heklager, at det af tidligere udsendte pressemeddelelser har fremgået,

at forskellige grupper og personer er forment adgang til Studenterrådets lokaler. Studenterrådet understreger også vigtigheden af Studerende mod Racisme og Regnbuens arbejde, og håber at grupperne også vil være at finde i et genåbnet studentehus.

Trods kovendingen og indrømmelserne havde flere dog håbet på en mere direkte anskyltning til de personer og grupper, der blev nægtet adgang til rådets lokaler.

Forskel

LEDER, DEN RØDE TRÅD
12/11-93

Som det fremgår på side 4, er *Den røde tråds* udspil til andre anti-racistiske organisationer og blade ikke blevet modtaget med begejstring alle steder.

Når vi meddelte politiet, at vi også her på redaktionen har køller liggende i tilfælde af racistiske angreb, og vi opfordrede andre anti-racister til at gøre det samme, var det fordi vi ikke forstod – og stadig ikke har forstået – hvorfor alle, fra rektor Ove Nathan til Studenterhusets bestyrelse og Studenterrådet ved Københavns Universitet, havde så travlt med at tage afstand fra "våbenfundet" i Studenterhuset. En travlhed, der udmøntede sig i en regulær heksejagt på aktivister fra Studerende mod Racisme og den psykologiske rådgivning Regnbuen, hvor der ikke var tid til at høre, hvad "heksene" havde at sige.

Og hvis "våbenfundet" var en "grov overtrædelse af våbenlovgivningen", som en politimand udtalte efter razziaen, så forstår vi ikke, at politiet endnu ikke har ransaget "terrorredenen" på anden sal i Studiestræde 24, hvor de vil kunne gøre tilsvarende fund.

Argumenterne fra andre på venstrefløjen mod vores initiativ er forskellige. Nogle mener, vi fejlvurderer den aktuelle situation: "Kampen mod racismen står i dag ikke der, hvor det er nødvendigt at bevæbne sig". Andre er moralsk forargede: "Det skulle da gerne være muligt at kende forskel på os i mål såvel som i midler". Andre nægter at forholde sig direkte til spørgsmålet om anti-racisternes ret til at forsvare sig: "Det handler ikke om, hvor mange køller vi har i skabet, men hvor mange der bliver aktive anti-nazister". Endelig er der nogle, der frygter, at "vi i offentligheden bliver sidestillet med racisterne".

Ingen af argumenterne har overbevist os.

Siden genforeningen har 55 mennesker i Tyskland mistet livet som ofre for racistisk terror. I Danmark har deres terror foreløbigt kostet ét menneskeliv. Endvidere har de flere gange smadret og sat ild på venstrefløjelokaler. Der har heldigvis endnu ikke været nogen i lokalerne under angrebene. Bliver det også sådan næste gang?

Der er forskel på os og højreekstremisterne i såvel mål som midler.

Højreekstremisterne har fået blod på tanden og overfalder stadig oftere indvandrere, flygtninge og anti-racister. Vi forsvare dem. De optrapper hele tiden volden. Det gør vi ikke.

Når vi har køller, er det for at forsvare os. Lige som kablerne i Studenterhuset forlader de aldrig lokalerne. Vi havde helst været fri, men vi har ikke valgt, at det skal være sådan. Den perfide del af pressen kan ikke se forskellen. I Studenterhus-sagen gør de ofre til bøddler. Enkelte på venstrefløjen kan åbenbart heller ikke se forskellen.

Argumentet om, at vores initiativ er med til at sidestille os og racisterne holder ikke vand. Er en kvinde, der går med gas-spray, fordi hun er bange for at blive voldtaget, dermed med til at sidestille voldtagtsforbryder og offer? Nej, vel.

Når alt det er sagt, må vi selvfølgelig også gøre det klart, at et par træpinde i et skab ikke stopper racismen. Kampen mod diskrimination og racisme bør foregå overalt og på alle niveauer. Ved at sige fra over for racistiske ytringer på arbejdspladsen, i bussen, på værtshuset og alle andre steder. Ved at deltage i aktioner, demonstrationer og blokader mod de organiserede racistere. Og – ikke mindst – ved at støtte de aktive anti-racistiske bevægelser.

Men det står ikke i modsætning til at forsvare sig, hvis man bliver angrebet. Eller til at protestere mod, at anti-racister kriminaliseres på grund af et par kabelstykker.

Thomas Søhl Sørensen

Ekstra Bladet

tør - hvor andre tier

Kommunalvalget: SIDE 10-11

MOR OG DATTER RIVALER

ANKERS SVOGER I FÆNGSEL

SIDE 7

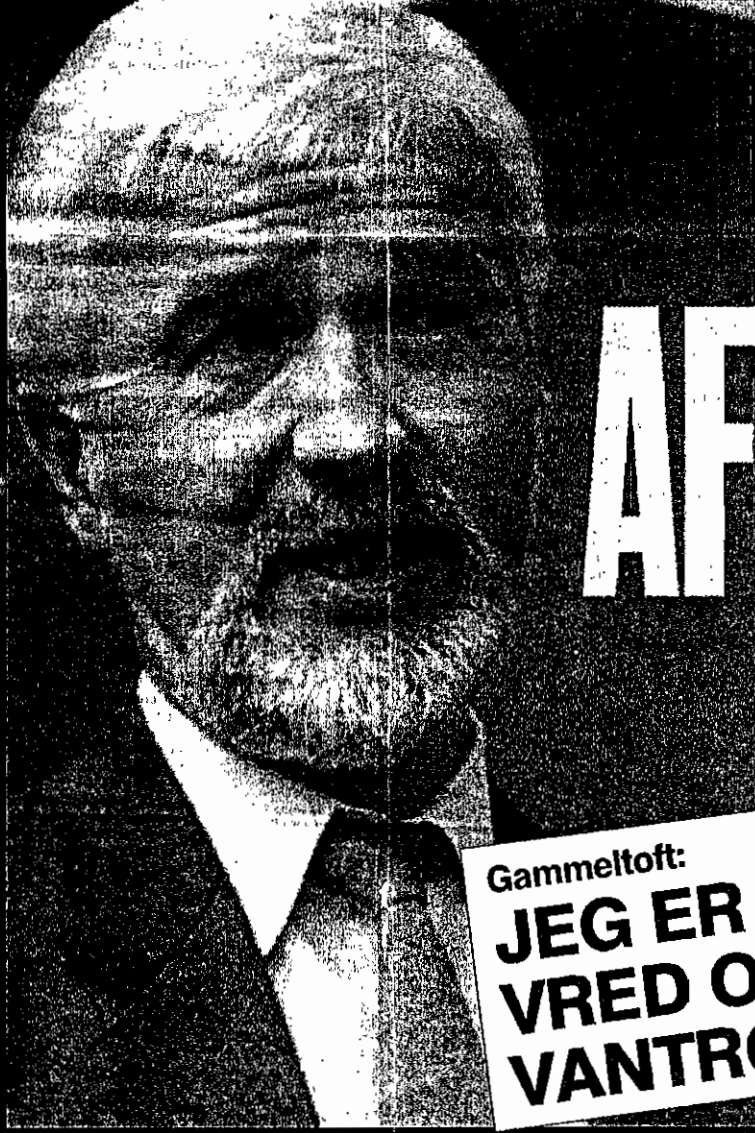

RICARDO LOKKET I TV MED ÆGGEKAGE

SPORTEN

OMBUDSMANDEN

Afsløring

SPION-

AFLYTTET

Ekstra Bladet kan i dag afsløre, at ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen er blevet ulovligt aflyttet med en avanceret mikrofon under sin arbejds-telefon. Det skete i 1986 under det politiske slagsmål om hans udnævnelse. Daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen siger: - Det er logn. Side 4-5 og lederen side 2

Gammeltoft:

JEG ER VRED OG VANTRO

Hold et telefonmøde, når I vil være flere på tråden samtidig.

Aftal tidspunkt og fælles 8-cifret kode med dem, du vil tale med (max 6 pers.). Tryk 160 og koden.

160 Mødetelefonen

CHEFRÉDAKTØRER: SVEN OVE GADE (ADM.) BENT FALBERT (ANSV. EFTER PRESSELOVEN) I REDAKTIONEN: RUD KOFØED REDAKTIONSCHEFER: SØREN JAKOBSEN, JØRN ACKERMANN, HANS LARSEN, MOGENS BILLE

RÅDHUSPLADSEN 37 1785 KØBENHAVN V TLF. 33 11 13 13. ÅBEN HELE DØGNET (LUKKET LØRDAG KL. 24 TIL SØNDAG KL. 13) TLF. 33 14 10 00

NORDJYLLANDS-REDAKTIONEN Slotspladsen 2 9000 Aalborg TLF. 98 16 60 00 TLF. 98 13 91 19

VESTJYLLANDS-REDAKTIONEN Torvet 16, 2. 6700 Esbjerg TLF. 75 13 65 11 TLF. 76 13 65 54

MIDTJYLLANDS-REDAKTIONEN Frederiksgade 33 8000 Århus C TLF. 86 13 27 44 TLF. 86 13 27 24

SYD- OG FØNDRJYLL. REDAKTION Bundgårdsvej 45 Erritsø 7000 Fredericia TLF. 76 94 03 11 TLF. 76 54 02 87

FYNS-REDAKTIONEN I. Daneæstræde 12 6000 Odense C TLF. 66 11 01 11 TLF. 66 12 21 11

SJÆLLANDS-REDAKTIONEN Ramshøjvej 6, 1. 4700 Næstved TLF. 53 72 60 00 TLF. 56 77 22 67

Ekstra Bladets Abonnementservice Søndag kl. 7.30-12.00 Mandag-fredag kl. 6.30-17.00 Lørdag kl. 6.30-12.00 Tlf. 33 91 01 01

ET DANSK WATERGATE

DET ER intet mindre end et forræderi mod demokratiet, Ekstra Bladet i dag kan afsløre.

Folketingets ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen har været udsat for ulovlig telefonaflytning. 'En eller anden' havde i 1986 skjult en mikrofon i den telefon, Gammeltoft-Hansen i sin egen skab af professor, dr.jur. ved Københavns Universitet benyttede på adressen Studiestræde 6.

Ifølge eksperter var mikrofonen så avanceret, at den ikke alene kunne opfange telefonsamtaler men formentlig også videregive, hvad der blev sagt i kontoret.

HVEM DENNE 'en eller anden' er, bliver formentlig aldrig opklaret. Og det er da også langt mere interessant at finde ud af, hvem der har givet ordren til den ulovlige aflytning.

Alt tyder på, at der er tale

om professionelle. Den skjulte mikrofon havde en teknisk kvalitet, som leder tanken hen på de statslige efterretningstjenester.

EFTERSOM det efter alt at dømme var et tip fra Forsvarets Efterretningstjeneste, der førte til det indbrud, som satte en stopper for aflytningen, samler mistanken sig om Politiets Efterretningstjeneste eller sikkerhedspolitiet i København.

Ekstra Bladet kan ikke beviser, at det er personer i eller omkring disse instanser, som står bag aflytningen. Blot må vi konstatere, at de begge henhører under Justitsministeriet.

Og så begynder det at blive interessant.

ENHVER god opdager begynder altid med at lede efter motivet til en forbrydelse.

Hvem havde interesse i at høre, hvilke samtaler profes-

sor Gammeltoft-Hansen førte på sit kontor? Hvem ville have haft fordel af evt. inkriminerende udsagn?

LAD OS skruer tiden tilbage til 1986.

Poul Schlüter var statsminister, og hans konservative partifælle Erik Ninn-Hansen bestyrede Justitsministeriet.

Folketinget skulle have ny ombudsmand. Et flertal uden om den borgerlige mindretalsregering pegede på Hans Gammeltoft-Hansen.

Det var mildt sagt ikke velset i regeringen og specielt ikke i Justitsministeriet. Hans Gammeltoft-Hansen havde været formand for Dansk Flygtningævnen og en af arkitekterne bag den nye udlændingelov, som langtfra huede Schlüter, Ninn og co.

En sand smuds-kampagne mod Gammeltoft-Hansens person gik i gang fra personer i de daværende regeringspartier.

Ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen blev ulovligt aflyttet. Hvem gav ordren? (Foto: Finn Frandsen).

Og så var det altså, at man fandt den skjulte mikrofon på hans kontor på universitetet ...

AFSLØRINGEN i dagens avis rejser en række spørgsmål:

Hvad vidste daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen om telefonaflytningen af Gammeltoft-Hansen?

Hvad vidste hans chef, Poul Schlüter?

Hvorfor har Politiets Efterretningstjeneste ikke offentliggjort, at det pr. post har modtaget den skjulte aflytningmikrofon?

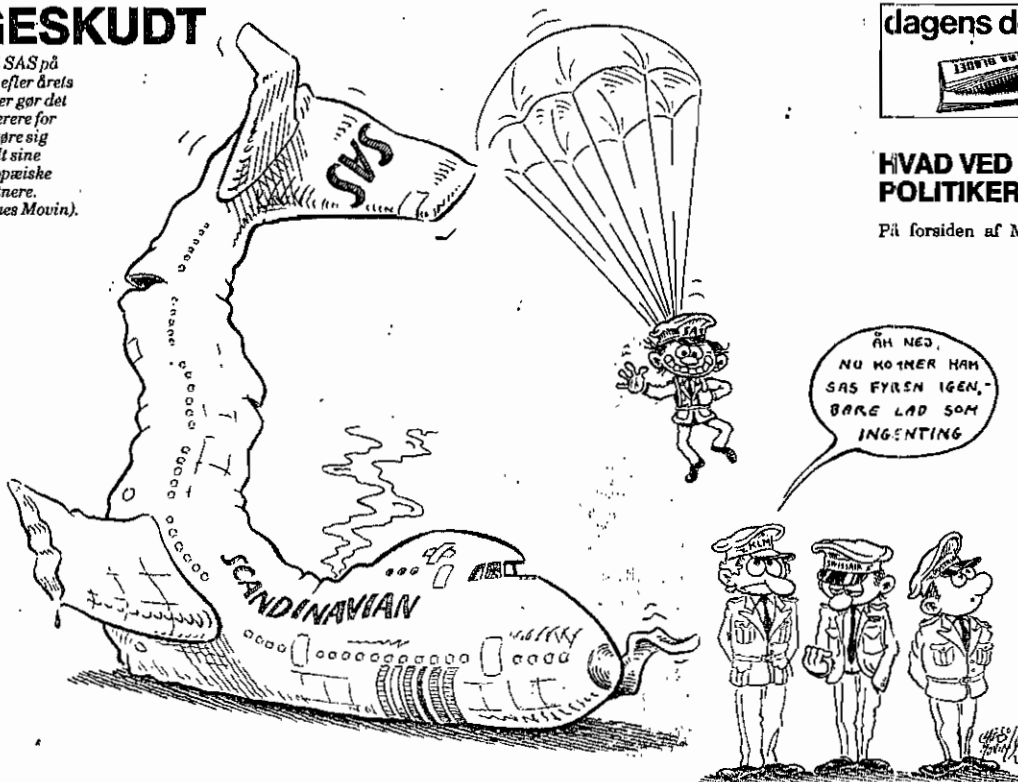
Hvorfor er det et tip fra Forsvarets Efterretningstjeneste, som sætter stop for ulovlighederne?

DET ER spørgsmål, som justitsminister Erling Olsen hurtigst muligt må finde svarene på.

Læs reportagen side 4-5

VINGESKUDT

Underskuddet i SAS på 1 milliard kr. efter årets første ni måneder gør det næsten lidt sværere for flyselskabet at gøre sig gældende blandt sine kommende europæiske samarbejdspartnere. (Tegning: Claes Movin).

dagens debat

HVAD VED POLITIKERE

På forsiden af Morgenavisen

sen Jyllands-Posten refererer en undersøgelse om folketingsmedlemmers politiske basisviden, som er foretaget af magasinet Penge & Privatsøkonomi.

Resultatet er nedslående, om end ikke overraskende. Jyllands-Posten bringer nogle eksempler:

'Hvor stor er den almindelige folkepension? To ud af tre svarede forkert.

Hvor stor ventes statsgælden at blive i år? 77 pct. svarede forkert.

Hvor stor er den såkaldte bruttoskat i 1994? Næsten halvdelen skød forkert, og en del kendte slet ikke begrebet.

Det eneste opløftende svar i undersøgelsen kom på spørgsmålet om, hvorvidt man må tage en hel flaske apiritus med til Danmark efter mindre end et døgn i Tyskland. Her demonstrerede ni ud af ti folketingsmedlemmer en korrekt viden.

Det er det, vi altid har sagt: Rigets kårne mænd og kvinder er ypperlige repræsentanter for det danske folk: Hul i finanslov, bruttoskat, statsgæld og alle de andre besværlige størrelser.

Næh, det vigtige, eksistentielle spørgsmål er: Hvor meget billig sprut kan man få med over grænsen?

OMBUDSMANDEN SPION- AFLYTTET

Der var installeret elektronisk aflytningsudstyr i Hans Gammeltoft-Hansens kontor ved Retvidenskabeligt Institut på Københavns Universitet. (Foto: Annelise Fibæk)

Mikrofon fundet skjult i Hans Gammeltoft-Hansens telefon og returneret til PET som en provokation

Folketingets ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, er blevet ulovligt aflyttet.

Det skete på det tidspunkt i 1986, hvor kredsen omkring daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen af al magt forsøgte at forhindre hans udnævnelse til ny ombudsmand.

Det er Ekstra Bladet bekendt, at kredsen omkring Gammeltoft-Hansen på flere tidspunkter har undret sig over, at Justitsministeriet var ualmindelig godt orienteret om samtaler og beslutninger, der havde fundet sted i lukkede kredse.

Ekstra Bladet kan i dag offentliggøre følgende, sensationelle oplysninger:

En sen tirsdag aften i efteråret 1986 brød to mænd ind på et kontor tilhørende Københavns Universitet i Skt. Pederstræde 5. De to uindbudte gæster kom ikke for at placere mikrofoner, men for at fjerne dem.

De havde til deres forførelse fra en major i Forvarrets Efterretningstjeneste - der er en konkurrerende rival til PET - hørt konkrete rygter om, at der var installeret elektronisk aflytningsudstyr i lokalet.

Derfor ville de nu på eget initiativ undersøge om rygterne havde noget på sig. Hvis det var tilløbet, ville de hringe ulovlighederne til oplys.

De to mænd handlede ik-

ke efter ordre. Og de personer, der oprindeligt anbragte lytteudstyret, anede derfor ikke, at det nu blev fjernet.

De to mænd undersøgte metodisk hele Hans Gammeltoft-Hansens kontor. Da de nåede til en telefon, placeret på et hjørne af skrivebordet, gav den selvbestaltede undersøgelse bønns. Under trykknapp-lastaturet fandt de en elektronisk installation:

En sort, oval, plasticforæglet mikrofon på cirka 1 x 3 centimeter.

Fundet rystede dem. De kunne genkende dimsen. Den var af et så avanceret design, at den kunne benyttes til decideret rumovervågning. Det vil sige: både opsnappe telefonsamtaler og også al anden lyd fra kontoret.

Ekstra Bladet har været i tæt kontakt med disse personer og kender deres navn, stilling og adresse. På grund af deres nuværende positioner ønsker de ikke at træde offentligt frem.

TAK FOR LÅN

Sent den aften lagde de to mænd mikrofonen i en korrekt frankeret brun såkaldt prøvekuvvert. Her placerede gæsterne også et hrev - fremstillet af udklippede bogstaver fra forskellige aviser - med ordlyden: TAK FOR LÅN.

Kuvrerto blev senere sendt fra Hovedpostkontoret i København, og modtageradressen var Politiets Efterretningstjeneste, P. E. T., Bellahøj.

Kontoret der blev aflyttet tilhørte professor, dr.jur.

ved Retvidenskabeligt Institut på Københavns Universitet, Hans Gammeltoft-Hansen.

Telefonen var hans arbejdstelefon.

SLAGSMÅL OM GAMMELTOFT

Fundet af spion-mikrofonen fandt sted samtidig med, at der på Christiansborg foregik et dramatisk politisk slagsmål. Diskussionerne drejede sig om hvem, der skulle afløse Niels Eilshou Holm, der lige var blevet udnævnt som Kabinetssekretær, i jobbet som Folketingets ombudsmand.

Den 6. november - kort tid efter indbruddet i Studiestræde 6 - var et Dertal i Folketinget blevet enige om at udnævne Hans Gammeltoft-Hansen. Til førstebehandlingen stemte Det konservative Folkeparti imod.

Forud for Gammeltofts udnævnelse havde statsminister Poul Schlüter og justitsminister Erik Ninn-Hansen brugt mange kræfter på at få andre jurister nomineret. Men forgæves. Specielt Erik Ninn-Hansen opfattede Gammeltoft-Hansen som en politisk hovedmodstander, der skulle bekæmpes.

Den daværende justitsminister sagde offentligt, at professor Gammeltoft-Hansen var inhabil, fordi han havde haft så stor indflydelse på Udlændingeloven af 1983. En lov de konservative ikke brød sig om.

FORTRYDER SIN TAVSHED

Det opsigtsevækkende fund af den ulovligt placerede mikrofon blev bevidst skjult af de to afsenders årssager, der er Ekstra Bladet bekendt.

Heller ikke Hans Gammeltoft-Hansen selv, hans daværende rektor Ove Nat-

han, eller andre offentlige inatnser blev orienteret af de to velmenende opdagere. Det har dog ene af dem delvist fortrudt i dag.

Til Ekstra Bladet oplyses del, at det var nu afdøde major ved Kontra-efterretningssektionen ved Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) på Kastellet i København, Jørgen Hansen, der

havde hørt om den ulovlige aflytning af professor Gammeltoft-Hansen. Majoren lakkede oplysningerne til de to mænd, der siden fandt og fjernede mikrofonen.

Majoren havde den opfattelse, at det var Politiets Efterretningstjeneste eller sikkerhedspolitiet i København, der stod bag aflytningerne:

- Det er sgu for strengt, det der foregår på Universitetet, sagde majoren.

Denne fik mændene til egenhændigt at tage affære. De fandt og demonterede den belastede telefon og sendte med slet skjult ironi beviserne til Bellahøj. Tilbage til PET, hvor de mente, den stammede fra.

På det tidspunkt var det

AFSLØRING

AF JACOB JUHL
OG ANDERS-
PETER
MATHIASSEN

Læs leder side 2

NINN: DET ER LØGN

Tidligere
justitsminister Erik
Ninn-Hansen
afviser, at
Gammeltoft-Hansen
er blevet aflyttet

Erik Ninn-Hansen, der var konservativ justitsminister fra 1982 til 1988, afviser at Hans Gammeltoft-Hansen blev udsat for personlig aflytning i efteråret 1986, før han blev valgt til ombudsmand:

- Det er løgn. Det er en røverhistorie. Jeg forstår, ikke hvorfor Ekstra Bladet bringer sådan noget på bane syv år efter og tilmed bruger anonyme kilder, som ikke selv tør stille op. Det er vist på kant med loven.

- I givet fald ville det være ulovligt at aflytte Gammeltoft-Hansen. Og jeg står naturligvis ikke bag noget der er ulovligt. Hvorfor spørger I overhovedet mig. Jeg har ikke noget med det at gøre. Hvad bilder I jer egentlig ind.

Erik Ninn-Hansen afviser også, at han var blandt de personer i Det Konservative Folkeparti, der var hannerførere for, at en anden person skulle være ombudsmand:

- Jeg blandede mig ikke i den forbindelse. Jeg håber ikke, at I bruger udtrykket 'hannerfører' i avisen, for så kommer I galt afsted. Men I kan bare komme an. Den hemmelige tjeneste er jo ikke mere hemmelig, end at den skal overholde loven. Og jeg har i hvert fald ikke oplevet, at nogen har givet tilsagn om at anbringe mikrofoner noget som helst sted.

- Der er nogle regler i Retsplejeloven, og de er blevet fulgt. Men det er jo ikke over for personer som Gammeltoft-Hansen, der altid har ført en hæderlig tilværelse, slutter en vrede Erik Ninn-Hansen, der altså pure benægter på noget tidspunkt at have kæmpet imod Hans Gammeltoft-Hansens kandidaturløb som ombudsmand.

Specielt Erik Ninn-Hansen opfattede Gammeltoft-Hansen som en politisk hovedmodstander, der skulle bekæmpes. (Foto: Peer Pedersen)

JEG ER VRED

- Men som ombudsmand kan jeg ikke blande mig i sagen fordi jeg selv er krænknet, siger Hans Gammeltoft-Hansen

Det var en fattet ombudsmand, der i går aftes blev orienteret om fundet af en mikrofon på hans gamle kontor i Skt. Pederstræde 5.

- Jeg er vantro og vred. Vantro, fordi jeg på et eller andet niveau har svært ved at tro, at det er rigtigt.

- Vred, for hvis det er sandt, så er det et groft overgreb på mit privatliv, og dertil dybt ulovligt, siger Hans Gammeltoft-Hansen til Ekstra Bladet.

- Men nu vil jeg først og fremmest forfølge oplysningerne og se, om de bliver bekræftet, fortsætter ombudsmanden.

Ombudsmanden står i en vanskelig situation efter af-

sløringen. I realiteten er han aktør på en scene, hvor han optræder i tre roller:

Hovedrollen som privatpersonen, hvis privatliv er krænknet.

Birollen som ombudsmanden, der i kraft af sin stilling aktivt kunne tænke sig at gå ind i sagen.

Og endelig i statistrollen, som juridisk ekspert lige netop på området omkring politiets brug af aflytninger og aendelse af agenter.

I den første rolle er Hans Gammeltoft-Hansen som sagt både vred og vantrø.

INHABIL

Som aktøren i hirollen stiller sagen sig dog noget anderledes:

- Jeg kan ikke røre ved denne sag som ombudsmand, fordi jeg ikke kan gå ind i en sag, som rammer min person. På samme måde som man ikke kan medvirke som dommer i en sag, hvor man selv er forurettet. Jeg er simpelt hen inhabil.

At Hans Gammeltoft-Hansen i statistrollen optræder som ekspert på området om aflytninger, medfører denne lakoniske kommentar:

- Det er da en smule pudsig, hvis lige netop jeg, der trods alt er en af de jurister herhjemme, der har haft mest med reglerne om telefonaflytninger at gøre, selv skulle gå hen og blive aflyttet.

Ombudsmanden afventer om justitsminister Erling Olsen (S) går ind i sagen.

Det ventes at ake allerede i dag.

Daværende departementschef Paul Lundbæk Andersen forestod de daglige kontakter med P.E.T. (Foto: Jens Dressling)

karrerejuristen Henning Fode, der var chef for P.E.T. Han besidder i dag en top-post som afdelingschef i Justitsministeriet.

Fodes øverste chef var justitsminister Erik Ninn-Hansen (K), mens daværende departementschef Paul Lundbæk Andersen forestod de daglige kontakter med P. E. T. Lundbæk Andersen er i dag suspenderet på grund af Tamil-skandalen og venter på en tjenestemandssag.

Og Erik Ninn-Hansen venter på sin rigsretssag.

Det er skæbnens ironi, at Erik Ninn-Hansens modstand mod Hans Gammeltoft-Hansen fortsatte udover 1986 og senere resulterede i Tamil-sagen. Et aktskykke i dansk politisk historie, hvor ombudsmanden siden spillede en vigtig rolle i opklaringen.

På det tidspunkt var det karrerejuristen Henning Fode, der var chef for P.E.T. Han besidder i dag en top-post som afdelingschef i Justitsministeriet. (Foto: Erik Gleie)

DET SIGER LOVEN OM AFLYTNING

Telefonaflytninger er ikke noget man spørger med. Og bestemt ikke i Danmark. Derfor eksisterer der en detaljeret og omfattende lovgivning på området.

Hovedreglerne for at kunne gå ind og aflytte telefoner eller lokaler - reglerne kan findes i retsplejeloven - er i grove træk følgende:

* Der skal med føje være mistanke om strafbare forhold, der ifølge straffeloven giver MINDST seks års fængsel. Det vil med

enke ord sige, at der er tale om mord, rovmod, grove narkotikaforbrud, landsskadelig virksomhed.

* Der skal foreligge en dommerkendelse. Det er altså domstolene - og ikke politiet - der bestemmer om aflytningen er lovlig.

* Dette kan afviges, hvis tidsfaktorer gør det bydende nødvendigt med sjældne aflytninger. I så fald skal der inden for 24 timer foreligge en efterfølgende godkendelse

fra en domstol.

* Aflytningernes varighed skal tidsbestemmes ved dommerkendelsen.

* Der er i princippet underretningsskilt, når aflytningerne er overstået. Det skal meddeles til ejeren af den aflyttede telefon (ikke nødvendigvis den mistænkte), at telefonen har været under observation. Dette gælder dog ikke altid.

* Loven giver Politiets Efterretningstjeneste en vis elasticitet i forhold til andre politiafdelinger.

* Brud på lovgivningen giver skærpede straffe, hvis man er i offentlig tjeneste, og kan give fængsel.

Overvågning. Når først antallet af mistænkeliggørelser stiger, vokser usikkerheden og mistroen i samfundet generelt.

Private politispioner

AI BO ANDERSEN
Cand. oecon.

FOR nylig kunne Radioavisen meddele, at den regel, der blev indført om, at bankansatte havde *pligt* til at rapportere »mistænkelige« økonomiske transaktioner til politiet, var en succes.

Det skræmmer mig. Ikke fordi jeg gennem min kontakt med banken udfører »mistænkelige« transaktioner – når man ser bort fra, at jeg somme tider glemmer at ajourføre min konto. Det er derimod skræmmende af flere andre årsager.

Muligheden for kriminelle handlinger eksisterer på ethvert område, hvor mennesker er involveret. Og loven forbyder visse økonomiske transaktioner. For slet ikke at tale om andre forbrydelser, der giver et økonomisk afkast, som trænger til en smule »hvidvask«. Så selve opgaven med at bekæmpe og forhindre forbrydelser virker som en god idé.

I det ovenfor omtalte tilfælde bliver opgaven med at føre kontrol pålagt de ansatte i pengein-

stitutter. Vel at mærke under strafansvar. En del af problemet er altså, at man pålægger nogle mennesker i privat ansættelse at agere som *stikker* eller med et pænere ord politi-kilder. Det er med andre ord en ekstra arbejdsbyrde, man pålægger disse mennesker.

Uden ekstra løn. Det er også helt sikkert, at disse mennesker ikke har søgt eller fået et job med *stikkervirksomhed* som en del af arbejdsbeskrivelsen. De er ej heller uddannet eller ansat til at opklare forbrydelser, endelige rette anklager mod andre mennesker, eller skabe mistænksomhed mod disse. Pengeinstitutterne får pålagt ekstra udgifter, når de ansatte skal sidde og kontrollere kunderne og ikke mindst kundernes konti.

Dette var blot et par få »tekniske« problemer ved lovgivningen.

I sig selv er det indlysende, at visse ting er forbudt. Det er forbudt at stjæle, sælge tyvekoster videre osv. Men det er en opgave for politiet og domstolene at opklare og dømme gernings-

mændene. Det er det, vi betaler dem for med vores skattepenge. Vi betaler dem ikke for at lade nogle andre gøre arbejdet.

Det værste problem med denne form for lovgivning er imidlertid, at ingen erhverv og ingen personer kan vide sig sikre. Alle kan blive udråbt som »mistænkelige«, og alle erhverv kan få pålagt en opgave som *stikker*. Når først mistænkeligheden spredes fra »amatør«-politi m/k'en til andre, begår man et brud på den fundamentale rettighed, der siger, at man er uskyldig, til det modsatte er bevist. Når først antallet af mistænkeliggørelser stiger, vokser usikkerheden og mistroen i samfundet generelt.

Hvis man tror, at man kan lovgive og regulere alle *potentielt* kriminelle forhold, er man virkelig på gyngende grund. Den blotte mulighed for kriminelle forhold berettiger ikke til indførelse af et »Big Brother«-samfund. I et frit samfund har vi ikke brug for overvågningssamfundets søgen efter præventiv retfærdighed. Det er under alle omstændigheder en umulighed.

EKSTRA BLADET

MANDAG D. 15. NOV. 1993

Det er usandsynligt, at Gammeltoft-Hansen ikke skulle være blevet orienteret om aflytningen, mener Knud Eriksen. (Foto: Finn Frandsen)

MED PÅ EN LYTTER

Historien om hemmelig aflytning af Gammeltoft Hansens telefon lugter langt væk af politisk plat her op til kommunalvalget.

Det er vist ikke særlig sandsynligt, at flygtningeelsker nr. 1, hr. Gammel-

toft, ikke for længe siden skulle være blevet orienteret om den skjulte mikrofon af sine velmenende venner der fjernede den.

Knud Eriksen
Venøgade 5
Kbh. Ø

Ekstra Bladet mandag d. 15. nov. 1993

Bestyrelse vandt slag om studenterhus

INF
15.
NCL
93

Vi vil arbejde videre et andet sted, siger repræsentant for psykologgruppen Regnbuen, der blev stemt ned på generalforsamling

Af NIELS ROHLEDER

Den siddende bestyrelse vandt den magtkamp, der har raset, siden en ransagning og politiets fund af ni slagvåben lukkede Studenterhuset ved Københavns Universitet natten til den 20. oktober.

Det blev klart på en seks timer lang, bevæget og ekstraordinær generalforsamling lørdag eftermiddag. Et knebent flertal af de omkring 100 stemmeberettigede godkendte bestyrelsens eksklusioner af tre medlemmer (Kalle Birck-Madsen og Anne Jønsson fra rådgivningsgruppen Regnbuen og Pelle Bull fra gruppen Yggdrasil) og bakkede op om suspensionen af tre brugergrupper (Studerende Mod Racisme, Regnbuen og Yggdrasil).

Generalforsamlingen gav sin opbakning til, at bestyrelsen inden den 15. december undersøger de tre suspenderede grupper forhold og afgiver en indstilling om, hvorvidt suspensionen skal hæves eller gøres til en permanent eksklusion af én eller flere af de tre grupper.

Inden lørdagens knebne afstemning om eksklusionen af Anne Jønsson og Kalle Birck-Madsen viste bestyrelsen et videobånd med de to udtalelser i en direkte udsendelse i TV 2/Lorry den 20. oktober. I udsendelsen tog de to ansvaret for de ni slagvåben.

Hårdt

»Det var hårdt, men det holdt,« siger bestyrelsesmedlem Christian Aabro til *Information*. Han håber, at »rektor lader sig inspirere af den spirende julestemning til at åbne Studenterhuset«.

Allerede tirsdag mødes repræsentanter for Studenterhuset med universitetets ledelse.

Også Studenterrådets repræsentant i Husets bestyrelse, Kasper Bøgh Pedersen, er optimist med hensyn til en snarlig genåbning af Studenterhuset efter lørdagens generalforsamling. Studenterrådet har siden politiransagningen støttet Studenterhusets bestyrelse i striden med gruppen omkring Regnbuen.

»Nu ved vi, at vi har Studenterhusets generalforsamling bag os. Så kan vi også komme i gang med forhandlingerne med universitetet,« siger Kasper Bøgh Pedersen.

Jesper Lund fra Regnbuen erkender, at bestyrelsen har vundet. Han betegner generalforsamlingen som en »standret« over de to ekskluderede Regnbue-medlemmer og bebuder, at Regnbuen fremover vil placere sin rådgivning uden for Studenterhusets rammer:

»Vi vælger nok at fortsætte et andet sted, hvor vi kan bruge vores ressourcer bedre,« siger Jesper Lund.

De hætteklædte autonome tror, de har fundet de vise sten. (Foto: Jens Dresling)

HVEM ER DE AUTONOME

Hvem er de? De kalder sig antifascister-antiracistere. Deres store forbilleder er terrorgrupperne Rote Arme Fraktion, De Røde Brigader og Blekingegade-banden. Smukke forbilleder må man sige. De fører kartoteker over anderledes tænkende landsmænd og truer journalisternes yttringsfrihed. I Studentercafeen gemmer de våben. Til brug for hvad og mod hvem?

Jeg er stærkt i tvivl om, jeg vil reddes af disse autonome. Jeg håber, at medierne snart vil sætte spot på disse autonome. Det vil jo være rart at få noget mere at vide om, hvordan de vil redde os. Desuden er det jo altid interessant at høre på folk, som har fundet de vise sten.

P. Petersen
Box 50
Nanortalik

Læserne E.B. starter af nov. 93

Ingen afklaring på ^{Int} møde om Studenterhus ^{17.11.93}

Rimeligt positivt – men ikke særligt konkret.

Sådan opsummerer bestyrelsesformand Erik Albrechtsen fra det lukkede studenterhus ved Københavns Universitet tirsdagens møde med universitetsdirektør Peter Plenge og universitetets juridiske konsulent Lars-Erik Allin.

Studenterhuset, der er nabo til Rundetårn, blev lukket efter en ransagning natten til den 20. oktober. Politiet fandt ni slagvåben i et skab til-

hørende den marxistiske psykologgruppe Regnbuen.

I lørdags fik bestyrelsens forhandlingslinje opbakning fra flertallet på en dybt splittet generalforsamling i foreningen Studenterhuset.

»Jeg tror ikke, vi får genåbnet huset før den 1. februar,« siger Erik Albrechtsen efter tirsdagens møde.

Han begrundet det blandt andet med det uafklarede rektorvalg ved Københavns Universitet.

ni.

MINISTER DROPPER SPION-RETSSAG

Erling Olsen mener ikke PET kan vinde sag mod Ekstra Bladet

Justitsminister Erling Olsen har droppet enhver tanke om at hive Ekstra Bladet i retten for at have krænket æren hos Politiets Efterretningstjeneste, PET. Ministeren mener ikke, at sagen kan vindes.

I Folketingets spørgetid i går ville Erling Olsen ikke afvise, at der i 1986 blev placeret hemmeligt - og ulovligt - aflytningsudstyr hos nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen:

IKKE PET

- Eksempler har vist, at virkeligheden ofte kan være mere fantastisk end fantasien. Så jeg kan ikke afvise, at ombudsmanden har været aflyttet, sagde ministeren.

Men efter at han selv har spurgt en række tidligere PET- chefer om de havde brudt loven og bragt sig i en situation, der kunne give dem halvårets års frængsel, turde ministeren slå fast, at det ikke var PET, der 'som institution' stod bag udspioneringen.

STÅ FREM

Justitsministeren opfordrede Ekstra Bladets kilder til at træde offentligt frem. Så vil han starte en politiuundersøgelse.

Personer, hvis navn og identitet er Ekstra Bladet bekendt, afslørede i fredags, et de i efteråret 1986 brød ind på Gammeltoft-Hansens kontor på Københavns Universitet og fjernede ulovligt aflytningsudstyr.

De handlede på egen hånd efter at være tipet om sagen af personer i Forsvarets Kontrasponage, der havde opsnappet oplysningen om den ulovlige aflytning.

Justitsminister Erling Olsen ville i første omgang have sagen opklaret ved en almindelig domstol, hvor Ekstra Bladet skulle trække

sine kilder frem. Den officielle årsag skulle være, at PETA ære var krænket.

Men efter rådgivning fra blandt andet PET og kammeradvokaten og efter at have læst artiklerne igen, opgav Erling Olsen denno plan. Til Folketinget sagde han, at historierne var skrevet så 'professionelt og snedigt', at PET ikke ville kunne vinde en retssag.

ÆRGERLIGT

Ekstra Bladets ansvarshavende chefredaktør Bent Falbert hekklager beslutningen:

- Det kunne ellers have været sjovt. Så ville vi have hevet all hvad der hedder skæg og blå hriller i retten og gøre dem opmærksom på, at de var tvunget til at tale sandt. Og mon ikke vores meddelere i sidste ende også ville være dukket op.

Det er ikke derfor, siger Erling Olsen til Ekstra Bladet:

- Hvorfor i alverden skulle vi bruge så mange ressourcer på sådan et show, hvis ikke vi kunne vinde sagen.

Hon fortæller, at han selv i maaedags tog sig tid til at holde et personligt møde med tidligere departementschef Poul Lundbæk Andersen, tidligere PET- chef Henning Fode, og de tidligere souschefer Per Larsen og Mikael Lyngbo:

- Efter Ekstra Bladet i en leder havde kritiseret, at departementschef Michael Lunn kun havde spurgt dem i telefonen, besluttede jeg at tage dem alle sammen selv - øje til øje. Og de fastholdt derefter forklaringer. I folketinget krævede Pelle Voigt (SF) at Erling Olsen under alle omstændigheder skulle starte en politiuundersøgelse af den ulovlige aflytning af Hans Gammeltoft-Hansen.

- Det ville være sket, hvis der var tale om en banal sag.

Erling Olsen: Artiklerne er skrevet så professionelt og snedigt, at PET ikke kan vinde en retssag. (Foto: Morten Bjørn Jensen)

Ekstra Bladet 12. 11.

Ekstra Bladet 13. 11.

Ekstra Bladet 16. 11.

AF JACOB JUHL OG ANDERS-PETER MATHIASSEN

Retten og viljen til at forsvare sig

Der har været en del røre på venstrefløjens i kølvandet på *Den røde tråds* initiativ og linje efter affæren med "slagvåben" i Studenterhuset.

For mig at se har Trådens handlen været først og fremmest rettet mod den borgerlige, sensationshungrende pressehets mod antiracister, kritik af Studenterhusets og Studenterrådets umiddelbare medvirken dertil samt støtte til antiracistere og idet hele taget venstrefløjens ret til at forsvare sig mod nynazisters vold.

Nøjes man med at vurdere Trådens aktiviteter udelukkende som udtryk for dette og ikke alt muligt andet, synes jeg, at bladet fortjener fuld opbakning og meget ros for deres aktive indsats i sagen.

Når det gælder vores principielle ret til et fysisk forsvar mod nynazisters voldelige metoder, burde der ikke være så meget at ræle om. Denne ret må jo være en del af den almindelige ret til at forsvare sig mod fysisk vold. Hvorvidt det generelt politisk er klogt at gøre det, vil jeg også svare ja til af flere forskellige, både kort- og lang-

sigtede, grunde.

For det første vil jeg sige (og håbe), at det ville virke demobiliserende på os, hvis vi normalt i stedet for at forsvare os foretrak at få tæv eller stikke af i tilfælde af overfald. For det andet tror jeg mere på, at nynazisternes syge og miljøskadede væsen vil få større næring ved, at vi bare viser os som "kujoner", end på at vi skulle optrappe volden ved at forsvare os.

Hvad den borgerlige presse angår, skal de nok prøve at svine os til under alle omstændigheder, mens vores selvforsvarslinje, er jeg overbevist om, kan finde forståelse og opbakning hos størstedelen af lønarbejderklassen. Hvor meget hjælp vi kan vente fra politiet, burde alle vores hidtidige erfaringer klart fortælle os, og jeg synes helt ærligt, at vi helst skal kunne undvære dem i politiske anliggender.

Vores forholdt sig til denne sag er enormt vigtig, fordi den for mig at se også har sammenhæng med vores principielle og langsigtede holdning til, hvilke midler vi er parate til at bruge i kampen for socialismen. Er vi fast besluttet på, at vi og lønarbejderklassen ikke skal vige for at bruge de samme midler, som der bliver brugt mod os, så skal vi jo hen ad vejen udvikle erfaringer og tradition for det, så det ikke kom-

mer over os som et lyn fra en klar himmel.

Derfor! Der er ingen kæremor, vi har ret til at forsvare os, og vi skal have viljen til at gøre det! Og desto mere fast vi står på det, desto mindre nødvendigt kan det vise sig at være.

David Helin,
medlem af VS

Drama i kosteskabet

Det efterhånden famøse "våbenfund" i Studenterhuset har trukket tydeligt spor – om ikke andre steder, så på venstrefløjens.

Den politiske idyl er unægteligt blevet brudt i det lille dronningrige. Først var der bomben i Søllerødgade, som nok lavede en ridse, men ellers ikke påkaldte sig nævneværdige reaktioner fra jævne mennesker: Det var jo blot de politiske yderfløje, som bombede hinanden.

Anderledes forholdt det sig med gadekrigen efter Unionsafstemningen: Politiet burde have dræbt dem allesammen, kunne man høre de ellers velafbalancerede danskere udbrude.

Hvorfor disse aggressive reaktioner? Den bedste forklaring, jeg kan give, er, at gadekrigen brød det billede, jævne

danskere har opbygget af nationen og dens politiske kultur, vor "civiliserede" politiske adfærd. Pludselig stod vi med et håndgribeligt eksempel på udøvelse af magten, som vi ellers skulle tilbage til 30'erne for at hente. Selvom alle, inklusive den indifferente, godt vidste at udøvelse af magt kan tage denne ekstreme form, så er det lykkedes at fortrænge generende kendsgerninger.

Det interessante er *ikke* et par kabler i et skab! Men derimod reaktionerne efterfølgende: Øjensynligt har dele af venstrefløjens den samme evne som de fleste øvrige danskere – nemlig evnen til at fortrænge en ubehagelig virkelighed.

Anvendelsen af "vold" er, under de nuværende omstændigheder, uhensigtsmæssig, men politiets nedskydning af demonstranter har dog haft den effekt, at den tvinger verdensfjerne revolutionære til at forholde sig konkret, og ikke bare teoretisk, til virkeligheden.

At undlade at tage stilling – konkret eller principielt – er udtryk for småborgerlige og naive forestillinger om den politiske kamps betingelser og dermed direkte reaktionært. (*Lettere forkortet af red.*)

Carsten Glargaard
Aalborgvej 39
9560 Hadsund

LÆSERBREV I
"DEN RØDE TRÅD"
D. 19/11-93

Studenterhuset:

DEN RØDE TRÅD, D. 19/11 93

Eksklusionerne blev opretholdt

Generalforsamling i Studenterhuset bakkede bestyrelsen op. En sort dag for demokratiet, siger Regnbue-aktivist.

Af Thomas Sahl Sørensen

Stridighederne mellem Studenterhusets bestyrelse på den ene side og Studerende mod Racisme og den psykologiske rådgivning Regnbuen på den anden side er foreløbig endt med en sejr til bestyrelsen.

På generalforsamlingen i Studenterhuset lørdag den 13. november valgte et lille flertal af de knap 100 fremmødte stu-

derende at bakke op om bestyrelsens eksklusion af Kalle Birk-Madsen og Anne Jønsen fra Regnbuen, mens et overvældende flertal stemte for eksklusionen af Pelle Buhl fra gruppen Yggdrasil.

- Vi kritiserede bestyrelsen for at have brudt vedtægterne i forbindelse med eksklusionerne, men mange af de fremmødte var ikke interesserede i at høre på argumenter eller diskutere, fortæller Jesper Lund fra Regnbuen. Han betegner mødet som meget ubehageligt.

- Generalforsamlingen var enstandret. Det var en sort dag for demokratiet, siger Jesper Lund.

Også suspendingerne af de tre grupper Regnbuen, Studerende mod Racisme og Yggdrasil blev opretholdt, og be-

styrelsen vil nu undersøge de tre suspenderede gruppers forhold og afgive en indstilling om, hvorvidt suspensionen skal hæves eller en eller flere af grupperne skal ekskluderes. Den endelige afgørelse træffes på en ekstra-ordinær generalforsamling i Studenterhuset i december.

Generalforsamlingens opbakning har fået bestyrelsen til at tro på en snarlig genåbning af Studenterhuset. Men ifølge Jesper Lund bliver det uden Regnbuen:

- Regnbuen har ikke lyst til at komme tilbage til huset. Vi regner med at kunne fortsætte vores rådgivning et andet sted, siger han. Regnbuen vil dog alligevel arbejde for, at suspensionen ophæves på den ekstra-ordinære generalforsamling.

STUDENTERBLADET

nåmmenalså

Kriminalinspektør Jørgen Frederiksen, Københavns Politi, Afd. E.

Hvor langt skal et telefonkabel være, før det er et våben?

Det kan man ikke sige noget om. Det kommer an på hensigten. Altså hvad folk siger i fjernsynet.

I fjernsynet?

Ja, altså, nu skal man jo ikke... Det kommer an på, hvordan man vurderer disse redskaber. Det kan jeg jo ikke... Har du fulgt med i den pågældende sag? Der var det jo meget vigtigt det, der kom frem i TV2.

Giver I våbentilladelse til telefonkabler ud fra, hvad folk siger i fjernsynet?

Nej, men det kommer altså an

på hensigten. Og hvor de ligger, disse selvforsvarsvåben.

Hvis de f.eks. ligger i et skab?

Nu ved jo jeg ikke... Hvor vil du hen med det her?

Skal telefonmontørerne have våbentilladelse til deres telefonkabler?

Nej, nu skal du høre: Man kan ikke få våbentilladelse til selvforsvarsvåben. Og et telefonkabel kan være et selvforsvarsvåben.

Kunne telefonmontørerne ikke tænkes at ville angribe med deres telefonkabler?

Sig mig lige, har du tænkt at skrive om det her?

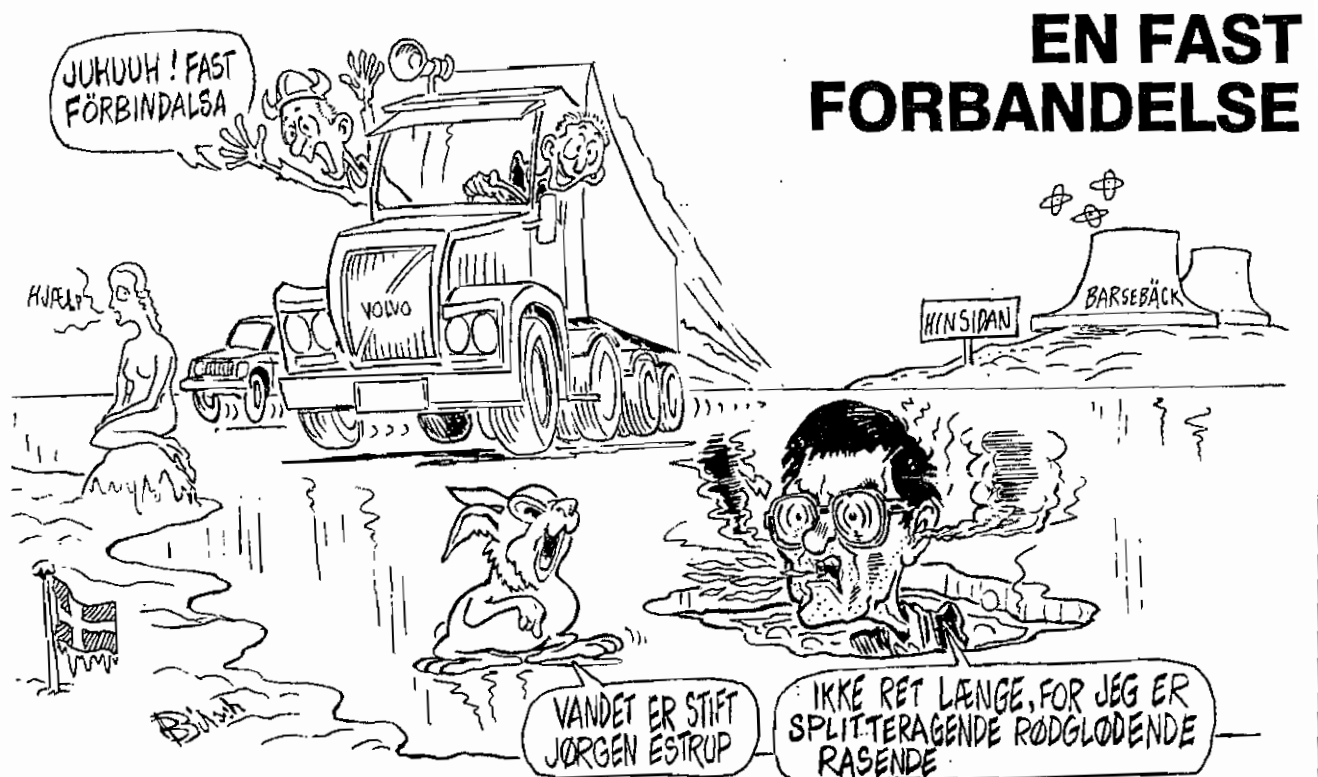
Ja.

Nå.

Studentenbladet

EKSTRA BLADET

D. 22. NOV. 1993

Vejrprofeten Arne Gabs spår Danmark en mægtig isvinter, hvorved vi kan frygte, at Øresund fryser til, således at vi får en fast forbindelse til Sverige, inden de radikale har besluttet sig, om de vil have én. (Tegning: Jørgen B. Bitsch)

~~Ekstra~~ Ekstra Bladet d. 22. november 1993

Hvem mon nu står for tur...

Fra læserne

19 tidligere og nuværende brugere af Regnbuen

Vedrørende den psykologiske rådgivning Regnbuens udelukkelse fra Studenterhuset (afhængning i pressen:

Vi, nuværende og tidligere brugere af den psykologiske rådgivning Regnbuen, er chokerede over den hetz som Regnbuen har været udsat for både i pressen, fra Studenterhusets bestyrelse og fra ledelsen af Københavns Universitet.

Glemte i anklagerne for terrorisme er det faktum, at Regnbuen først og fremmest er en psykologisk rådgivning. De psykologistuderende og psykologerne i Regnbuen er mennesker, der yder et stort stykke frivilligt arbejde for at kunne fungere som en gratis rådgivning.

Som brugere af Regnbuen har vi fået en uvurderlig støtte til at bearbejde vores problemer - en støtte som

Studenterhuset lukket.

Foto: AFL.

er blevet givet til os i åbenhed og uden manipulation.

Regnbuen har for os været et godt alternativ til piller, til en psykiatri, der baserer sig på magtanvendelse og til etablerede (og dyre) psykologer. For de fleste af os har Regnbuen været det eneste alternativ for psykologisk bistand.

Vi mener derfor, at ansvarlige myndigheder må bakke mere op om de eksisterende alternative og gratis rådgivninger, samt støtte etableringen af nye.

At folkene i Regnbuen udover rådgivningsarbejdet også har beskæftiget sig med politisk arbejde i Studenterhuset har aldrig været en

hemmelighed for os, men dette arbejde er på ingen måde gået ud over rådgivningsarbejdet.

Lige nu efterlader eksklusionen af Regnbuen fra Studenterhuset os brugere med en række foreløbigt afbrudte terapiforløb. Flere af os er sat voldsomt - og urimeligt - under et større socialt og psykisk pres.

Vi finder det er helt forrykt, at der er blevet sat lighedstegn mellem Regnbuens arbejde og terrorisme. Ifølge denne sags logik kan hvem som helst udråbes som terrorister, og vi kan kun frygte for, hvem der mon nu står for tur.

Vi håber, at Regnbuen snart kan fortsætte sit arbejde indenfor rammer, der kan sikre, at det kan foregå på brugernes og regnbuefolkenes betingelser.

På vegne af 19 tidligere og nuværende brugere af Regnbuen: Marie Birgitte Larsen, Kirsten Sjøstrøm og Søren Kruse, København.

**Ekstra
Bladet**

Børnehaven-tragedie:

3-ÅRIG KVALT SIDE 4
I KÆLKE-SNOR

**ROCK
NALLE
TIGGER
PÅ
GADEN**

SIDE 6 OG 7

tør - hvor andre tier

TORS DAG 25. NOVEMBER 1993 - NR. 282 - UGE 47 - 90. ARGANG - 7,50 KR.

**Vidne står frem og
ryster regeringen:**

POLITIET UNDERSØGES

Statsministeren og justitsministeren har kaldt alle Folketingets partier til krisemøde i dag.

Det ene af de to vidner til spion-aflytningen af ombudsmand Gammeltoft-Hansen er stået frem, og regeringen ønsker nu en uvildig undersøgelse af politiets rolle i telefon-aflytningen, som Ekstra Bladet afslørede. SIDE 5

**BRØNDBY
SNUBLED
I POVLSE**

SPORTEN

**STRØBYE
RETUR TIL
DET KGL**

SIDE 13

Nærmeste
forhandler:
tlf. 97 21 16 00

CLASSIC

Ny herreserie fra

jbs

PANIK-MØDE OM SPION-AFLYTNINGEN

undersøgelse, der sandynligvis vil dreje sig om politiets rolle i aflytningen.

Aflytnings-affæren blev genoplivet i går, da rektor ved Københavns Universitet Ove Nathan opsigtes af en betroet medarbejder, der fortalte, at han i efteråret 1986 havde været med til at fjerne den ulovlige mikrofon fra en telefon, der tilhørte ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen.

Ove Nathan blev i går så bestyret over oplysningerne, at han øjeblikkeligt bad om et møde med sin øverste foresatte, undervisningsminister Ole Vig Jensen (R).

Ole Vig Jensen gik ligesom rektor videre op i systemet og udbød sig et møde med statsministeren. Med til dette møde var justitsminister Erling Olsen (S).

Angefest sad justitsministeren til krisemøde i sit ministerium. Et møde, der først sluttede omkring klokken to i nat.

Forinden var også regeringens sikkerhedsudvalg indkaldt.

Nu da Ekstra Bladets kilder er trådt frem, er vi i gang igen, siger Erling Olsen, der understreger, at han ikke i dens omgang har drøftet sagen med de tidligere PET-chefen. Flere af dem arbejder i dag for justitsministeriet.

Som jeg selv sagde på Folketingets talerstol forleden, kan man ikke afvise, at virkeligheden er større end fantasien, siger Erling Olsen.

Han fremhæver, at det er en fordel, at kilderne har valgt at stå frem.

Mødet hos statsministeren i dag skal således afklare under hvilke former, Folketinget skal gå ind i sagen.

Der er flere muligheder, men justitsministeren ville i går aften ikke uddybe, hvilken form den uvildige undersøgelse får.

Det er op til partiformændene og statsministeren, siger han.

PARTIFORMÆND SAMLES TIL KRISEMØDE

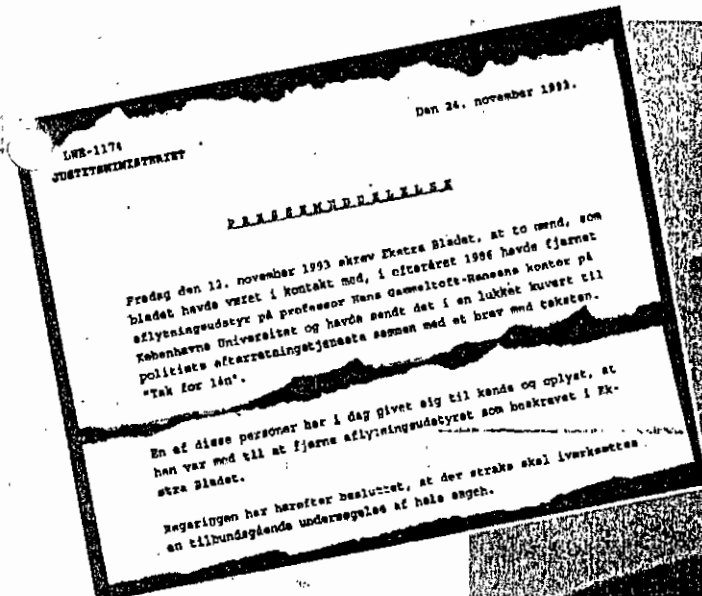
Som Ekstra Bladets skrev forrige fredag, blev der i 1986 fundet en ulovlig aflytningsudstyr i nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens kontor på Københavns Universitet. Det skete samtidig med, at de konservative bekæmpede hans kandidatur som ombudsmand.

Efter et tip fra en nu afledt major i Forsvarets Efterretningstjeneste, gik to mænd ind og fjernede mikrofonen på Gammeltoft-Hansens kontor i Skt. Pederstræde nr. 5. De sendte den 'tilbage' til Politiets Efterretningstjeneste på Bellahøj sammen med et brev, der angik 'Tak for lån'.

Nu til formiddag indkaldes samtlige partiformænd - fra Fremskridtspartiet til SF - til et møde på statsministerens kontor, hvor Poul Nyrup Rasmussen sammen med dem vil gennemgå mulighederne for at komme til bunds i affæren.

Sådanne hastende kaldte møder sker meget sjældent - faktisk kun ved alvorlige begivenheder som for eksempel devaluering af den danske krone.

AF JACOB JUHL OG ANDERS-PETER MATHIASSEN

Justitsministeriet udsendte i aften denne pressemeddelelse, hvor de redegjorde for den dramatiske udvikling i aflytnings-skandalen.

Ombudsmanden, Hans Gammeltoft-Hansen, blev aflyttet i 1986, lige før sin udnævnelse. (Foto: Jacob Maarbjerg)

Justitsminister Erling Olsen - tilfreds med, at kilderne nu står frem. (Foto: Søren Jensen)

Statsminister Paul Nyrup Rasmussen mødes her til morgen med partiformændene for at undersøge sagen til bunds. (Foto: Thomas Wilmann)

Statsministeren og justitsministeren indkalder alle partier i dag efter at Ekstra Bladets vidne er stået frem

Hvem startede i 1986 en ulovlig aflytning af ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen? Dette spørgsmål, som Ekstra Bladet rejste i forrige uge, er nu blevet et alvorligt ... regerings-pro-

blem, der sent i nat involverede flere ministre - inklusive atomsminister Poul Nyrup Rasmussen.

Via en pressemeddelelse udsendt af justitsministeriet i aften blev det meddelt, at der nu kommer en uvildig

Ekstra Bladet

tør - hvor andre tier

JØRN HJORTUNG GASTE- INDLAGT

SIDE 7

PIGERNES FØRSTE VM-SEJR

SPORTEN

Mikrofon- 'tyven' står frem:

DET VAR MIG

Her er han. Det mystiske vidne, som afslørede spion-allytningen af ombudsmand Gammeltoft-Hansens telefon, så regeringen i går beordrede en kulegravning. Lars-Erik Allin er top-chef på Københavns Universitet.

SIDE 4, 5, 6 OG 7

Nærmeste
forhandler,
tlf. 87 21 16 00

jbs

CHEFREDAKTØRER: SVEN OVE GADE (ADM.)
BENT FALBERT (ANSV. EFTER PRESSELOVEN)
I REDAKTIONEN: RUD KOFOED
REDAKTIONSCHEFER:
SØREN JAKOBSEN, JØRN ACKERMAN,
HANS LARSEN, MOGENS BILLE

RÅDHUSPLADSEN 37
1785 KØBENHAVN V
TLF. 33 11 13 13.
ÅBEN HELE DØGNET
(LUKKET LØRDAG KL. 13)
24 TIL SØNDAG KL. 13)
TLFX. 33 14 10 00

NORDJYLLANDS-
REDAKTIONEN
Slotspladsen 2
9000 Aalborg
TLF. 98 16 60 00
TLFX. 98 13 91 19

VESTJYLLANDS-
REDAKTIONEN
Torvet 16, 2
6700 Esbjerg
TLF. 75 13 65 11
TLFX. 75 13 65 54

MIDTJYLLANDS-
REDAKTIONEN
Frederiksgade 33
8000 Århus C
TLF. 88 13 27 44
TLFX. 88 13 27 24

SYD- OG SØNDER-
JYLL. REDAKTION
Bundgårdsvej 46
Eritas
9000 Fredericia
TLF. 75 94 03 11
TLFX. 75 94 02 87

FYNS-
REDAKTIONEN
L Dansesgade 12
5000 Odense C
TLF. 66 11 01 11
TLFX. 66 12 21 11

SJÆLLANDS-
REDAKTIONEN
Rasmussensvej 6, 1
4700 Næstved
TLF. 63 72 50 00
TLFX. 66 77 22 07

Ekstra Bladets
Abonnementer
Søndag kl. 7.30
Mandag-fredag
kl. 6.30-17.00
Lørdag kl. 6.30
Tlf. 33 91 01 01

I AL BESKEDENHED

STIK IMOD dette blads natur - der som bekendt kendetegnes ved en til det selvudslettende grænsede beskedenhed - vil vi på denne plads og på denne dag for en gangs skyld prale lidt af os selv. Og samtidig benytte lejligheden til at aflevere nogle velfortjente spark til den øvrige danske medie verden - det være sig tv, radio eller morgenbladene.

DEN undersøgelse, som regeringen ved justitsminister Erling Olsen har iværksat om aflytningen i 1986 af ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens kontor, var aldrig blevet til noget, hvis ikke Ekstra Bladet efter lang og grundig research var udkommet med afsløringen fredag den 12. november.

Og hvis ikke en af vores kilder modigt havde stået frem og fortalt sin foresatte, rektor Ove Nathan på Københavns Universitet, om sin viden, havde en af de største svinestregere i nyere dansk historie fået lov at stå

som en note på sidste side af Den Store Journalistiske Glemmebog.

IKKE på grund af Ekstra Bladet, men fordi alle andre nyhedsmedier rutinemæssigt bukkede under for den journalistiske svindsot, hvis symptomer er følgende: 'Tja, det kan der være, der er noget om det, det kan også være, der er ikke er. Foreløbig aviser politiet jo, og der foreligger ikke noget officielt, så lad os vente og se. Er der for resten mere kaffe?'

INDTIL i går.

Da stod hele det forsamlede pressekorps på nakken af hinanden, bevæbnet med blok, båndoptagere og og snurrende kameraer.

Thi der var udgået en pressemeddelelse fra Justitsministeriet om, at Ekstra Bladets afsløring var korrekt. Et eller andet bundråddent var gået forud for Hans Gammeltoft-Hansens valg til Folketingets ombudsmand. Det havde den samlede danske

presse ellers haft alle muligheder for at bore i siden den 12. november.

At den først reagerer, når der foreligger en ministeriel skrivelse, taler sit eget sprog om den autoritetstro, automat-tænkning, som præger de fleste danske nyhedsmedier.

NOK om det.

Vi er selvfølgelig tilfredse med, at statsadvokaten for Sjælland sammen med en følgegruppe på fem politikere nu undersøger hvem, der aflyttede Gammeltoft-Hansen i 1986.

Derimod er vi ikke så fornøjede med formen. Højesterets-præsidentens advarsel mod dommerundersøgelser som politisk patent-medicin kan være rimelig nok.

Men akkurat i denne dunkle sag havde det været på sin plads, hvis de afhvorte skulle udtale sig under vidneansvar.

Nu har vidnerne med justitsministerens ord 'adgang til at lyve'. DET virker ikke befrydende for

SPION- AFLYTTET
Mikrofor i ombudsmandens telefon

Ekstra Bladets afsløring den 12. november

sandheden.

Den skal nu nok komme for en d alligevel. Om ikke andet skal Ekst Bladet nok sørge for det.

Når nu ingen andre gider.

Læs reportagen side 4, 5 og

EN PINLIG RETTELSE

Enhver avis begår indimellem fejl, som skal rettes. Prisen for årets brøler må dog tilfalde vor lillesøster,

dagbladet Politiken, som i går måtte meddele:

'Herbert Pundik, Politikens nu forhenværende chefredaktør, er som tidligere meddelt her i bladet fortsat ansat på avisen som seniorkorrespondent for Mellemøsten. Han er derfor ikke - som Mest om navne skrev i mandags, da han fik Rosenkjær-prisen - aktiv pensionist, men derimod fortsat meget aktiv journalist, publicist m.m. mere.'

Et er, at Politikens journalister ikke læser deres egen avis. Det kan der være mange og gode grunde til.

Men at de sender deres egen chefredaktør gennem mange år på frivillig pension er at overskride grænsen for overfladiskhed - selv på organet for den højeste dannelse.

Fy skamme!

Herbert Pundik - løjet på pension af sine egne medarbejdere. (Polfoto).

Jørn Hjørtling - B. T.'s førende skatterådgiver. (Polfoto).

SKATTE- EKSPERTEN PÅ B.T.

Det såkaldte dagblad B.T. har svært ved at beregne konsekvenserne af den nye skattereform.

Det undrer os ikke. Enhver, som ikke har kastet sig ud i alle mulige skattefiduser, kan ved hjælp af blok og blyant ellers forholdsvis hurtigt regne skatten ud, hvis regnekundskaberne ellers svarer til 8. klasse på laveste niveau.

Det overstiger naturligvis B.T.'s evner, og det såkaldte dagblad har derfor konsulteret den højeste ekspertise: Jørn Hjørtling.

Det er der kommet en forside-overskrift ud af: 'Jørn Hjørtling: Vi bliver ført bag lyset'.

Inde i bladet ser vi, hvad den populære og desværre nu sygdomsramte studie-

vært i virkeligheden siger:

'Hvis jeg skal sige det groft, så fører man folk lidt bag lyset. Stikker lidt blår i øjnene. De tror, at de får en lavere sat, men der står jo også, at der skal trækkes fem procent. Så regnestykket bliver vel det samme. Tror jeg nok.'

Bemærk alle forbeholdene: 'hvis', 'lidt', 'vel' og 'tror jeg nok'.

Sagen er formentlig, at den gode Jørn Hjørtling ikke har en tand forskud på skattereformen. Og hvorfor skulle han også have det? Han er ansat til at underholde Danmarks Radios lyttere.

At B.T. på forsiden udnyt-

ter ham i sin blinde hetz mod alt, hvad der ikke er blåstemplet af Uffe Ellermann eller Hans Engell, er en gang journalistisk svindel, som fortæller mere om B.T. end om Jørn Hjørtling.

BATMAN TIL SAS

Berlingske Tidende beskæftiger sig med SAS' fremtid, efter at Alcazar-fusionen er røget i vasken.

'SAS har brug for en ny europæisk superleder', trompeteres der i overskriften.

I artiklen står der:

'SAS' nye topchef skal findes blandt en lille skole koncernchefer i Skandinavien ... Men udbuddet kvalificerede cheffer den varme stol er gans begreuset.'

Vrøvl. Der er mange kvalificerede kandidater til at dereføre Jan Carlzons fiasco.

Vi nævner i flæng Per Vilum-Hansen, Hamnit Sparsøe, Steen Rasbo m.fl.

Alle glimrende kandidater, som er klar til at gå biddet under mottoet: Det aldrig for sent til et gyldt håndtryk.

KLAPJAGT I VENSTRE

Venstres formand, Uffe Ellermann-Jensen, mener, at Klaus Riskær Pedersen har diskvalificeret sig selv som partiets kandidat til Europa-Parlamentet. 'Det er ren klapjagt,' mener den forfullede. (Tegning: Claes Moun).

FE Engel Arbejdstøj
Sidder som støbt
ENGEL
stærkt som bare...

JEG VAR FORARGET

Derfor fjernede Ekstra Bladets kilde mikrofonen fra Hans Gammeltoft-Hansens telefon

– Jeg respekterede Hans Gammeltoft-Hansens som en fremragende jurist og et hæderligt menneske.

– Det var ikke lige min kop te, at man brugte unfair midler imod ham. Derfor skred jeg ind og fjernede mikrofonen, som jeg i et stykke tid havde stærk mistanke om fandtes på hans kontor.

Sådan har den 53-årige jurist og tidligere officer i Hjemmeværnet, Lars-Erik Allin fortalt til Ekstra Bladet.

Han er nu modigt stået frem som den, der en sen efterårsaften i 1986 fandt en aflytningsmikrofon i nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens telefon. En beslutning som han har overvejet i to uger – lige siden Ekstra Bladet offentliggjorde, at mikrofonen var fundet. Og en beslutning, som han har truffet efter modne overvejelser, da det ikke tjener noget formål, at dette væsentlige overgreb på ombudsmandens personlige frihed får lov til at dø i synden.

Selve 'indgrebet' fandt sted på Københavns Universitets ejendom, Skt. Pederstræde 5, hvor den daværende professor i retsvidenskab havde kontor.

Lars-Erik Allin og en anden mand kom uden for arbejdstid en tirsdag aften. Men de havde lovligt ærinde på universitetet.

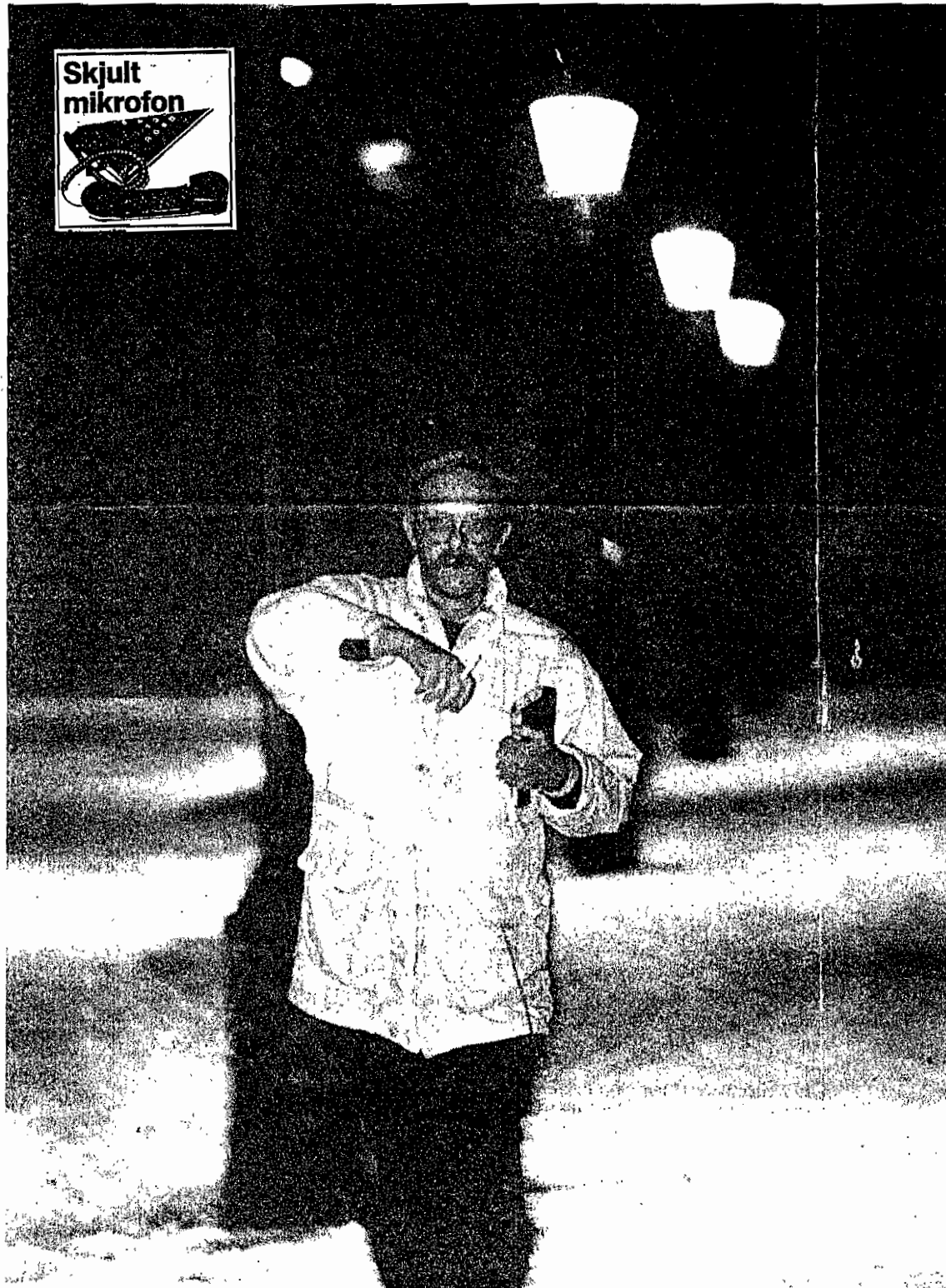
JURIDISK KONSULENT

Som juridisk konsulent for rektor Ove Nathan og med eget kontor på Frue Plads – og som en mand, der på det tidspunkt var ansvarlig for sikkerhedsforholdene på Universitetet – havde Lars-Erik Allin ret til at færdes overalt. Også om natten.

Den nat ville han i al hemmelighed undersøge, om det var korrekt, at nogen ulovligt havde anbragt en spionmikrofon på universitetets territorium.

I forsommeren havde Allin fået den alarmerende melding fra en kammerat, der i mellemtiden var død:

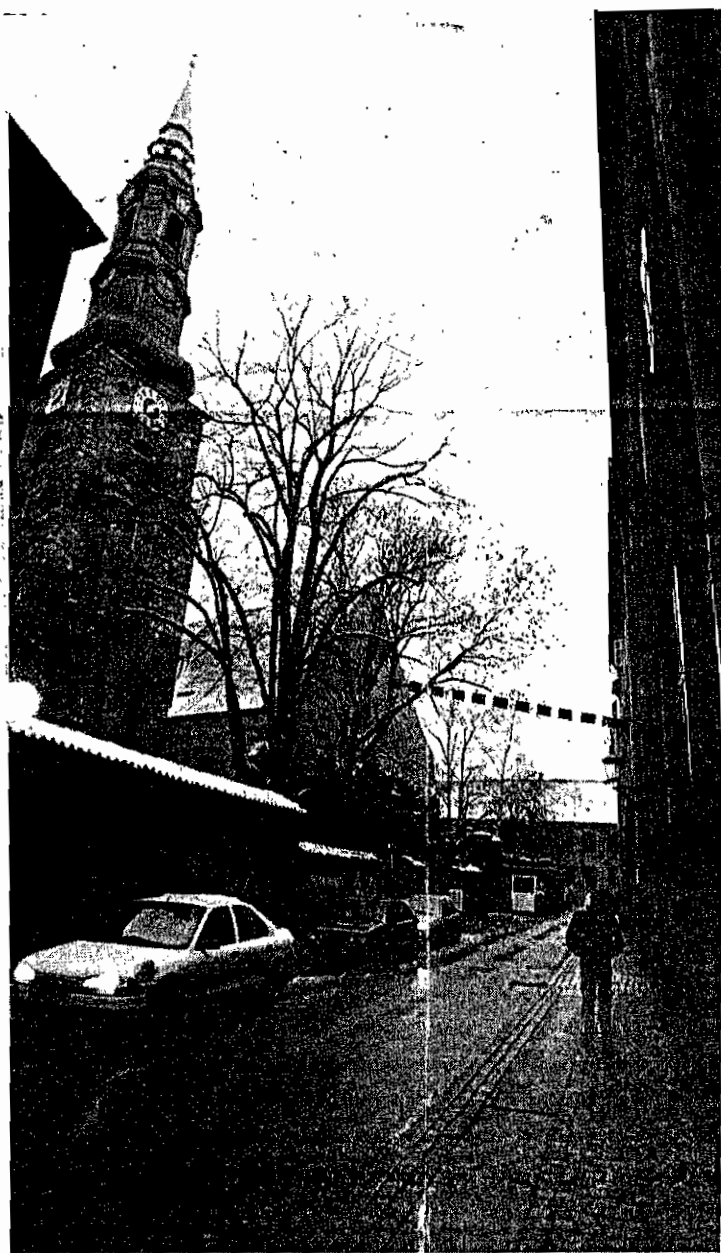
– Det er sgu for strengt, det der foregår på universitetet, havde major af reserven, viceskoleinspektør Jørgen Hansen fortalt Allin un-

Juristen Lars-Erik Allin – det var hans mening at tage hemmeligheden om aflytnings-skandalen med sig i graven (Foto: Jan Grarup)

Ekstra Bladet afslørede 12. november, at Hans Gammeltoft-Hansen var blevet ulovligt aflyttet. I de følgende dage stod en stribe top-politikere frem og fortalte, at de mente deres telefoner blev aflyttet

Hans Gammeltoft-Hansens kontor lå skråt over for Sankt Petri Kirken, og det menes at signalerne fra spion-mikrofonen blev opsnappet af en radio-modtager på loftet over kirkens våbenhus (Foto: Jesper Stormly)

der en skydeøvelse på Aflandshage på Amager. Majoreren havde gennem mange år arbejdet for Forsvarets Efterretningstjeneste, FE.

Jørgen Hansen døde 19. juli 1986. Og kort tid efter - i efteråret 1986 - blussede en heftig politisk debat op. Hans Gammeltoft-Hansen

var blevet et seriøst bud som ny ombudsmand, og det var der stærke kræfter i Det Konservative Folkeparti, der for alt i verden ville

forbindre.

Dette undgik ikke Lars-Erik Allins opmærksomhed, og han har fortalt til Ekstra Bladet, at han i et stykkes tid tænkte over, om han selv skulle tage affære.

Den mest inkarnerede modstander var daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen (K), der også var svarerchef for politiets efterretningssvæn. En af hans politiske læringer var øverste chef for det andet efterretningssvæn, FE, daværende forsvarsminister og nuværende konservativ partiformand Hans Engell.

Lars-Erik Allin handlede på baggrund af de informationer, som kontakter omkring Forsvarets Efterretningstjeneste havde lækket til ham. Og han handlede som den, der havde pligt til at beskytte universitetet mod ulovligheder.

Endelig var der andre ting, der drev ham som privatperson. Blandt andet, at han havde været studiekammerat på jura-studiet med Hans Gammeltoft-Hansen og havde gået i skole med hans kone, Susanue.

Afdøde Jørgen Hansens motiver er ukendte. Folk, der kendte ham, siger, at han ikke flyttede en blyant på sit kontor uden at have fået ordre om at gøre det.

Hvis dette passer, kan det betyde, at militære efterretningssvæn også ønskede aflytningen stoppet. Og at de måske ønskede at genere rivalerne i PET - et forhold, som alle, der ved noget om efterretningssvæn - også de danske - kender til.

Men dette er gisninger. Til gengæld kan Jørgen Hansen også have haft noget, der kunne ligne et personligt motiv. F.eks. at han kendte flere medlemmer af Gammeltoft-Hansens familie. En række af Susanne Gammeltoft-Hansens tanter arbejdede faktisk for Forsvarets Efterretningstjeneste på Kastellet i København, og de kendte Jørgen Hansen.

TEKNISK KYNDIG

Lars-Erik Allin og hans makker - der var en teknisk kyndig efterretningssvæn med dækningsnavnet 'Tbomsen' - fandt en rumnørvægnings-mikrofon, da de skilte Hans Gammeltoft-Hansens telefon ad.

På baggrund af Jørgen Hansens oplysninger - og Lars-Erik Allins oplevelser i

forbindelse med en politisag mod en københavnsk våbenhandler ved navn Ole Mortensen - mente de, at det var politifolk, der stod bag.

Derfor forfattede de et brev af udklippede avis-bogstaver "TAK FOR LAN" og sendte mikrofonen til Politiets Efterretningstjeneste på Bellahøj.

Ekstra Bladet blev allerede i efteråret 1991 præsenteret for håndfaste oplysninger om, at Hans Gammeltoft-Hansen var blevet ulovligt aflyttet. Dette skete sandsynligvis allerede fra midt i firserne.

Hans Gammeltoft-Hansen var den centrale figur omkring udfærdigelsen af Udlændingeloven, som blev atadfastet i 1983. Det gjorde ham til en kontroversiel person, og det fortsatte, da han i efteråret 1986 kandiderede til ombudsmand. Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet bekæmpede hans person.

Oplysningerne om, at Gammeltoft og hans nære medarbejdere skulle være blevet aflyttet - og at deres fortrolige telefon-samtaler kunne gengives blandt topfolk i Justitsministeriet - blev siden underbygget kraftigt.

Disse oplysninger konfronterede Ekstra Bladet Lars-Erik Allin med for få uger siden. Og han kunne bekræfte, at han selv havde stået med en mikrofon i hånden.

Men samtidig ville han selv sætte et par ting på plads.

Det var hans mening at tage hemmeligheden med sig i graven. I 1986 havde han løst et problemet og hugester holdt sin mund.

Det sidste - tavsheden - giver ham formentligt en næse fra universitetets ledelse. Men samtidig har hans åbenmundethed i dag resulteret i et postyr, der er enestående i Danmark.

Det kan være drengestreg. Men det kan også være et dansk Watergate, som justitsminister Erling Olsen i går sagde efter et krisemøde i statsministeriet.

AF JACOB JUHL OG ANDERS-PETER MATHIASSEN

Hans Gammeltoft-Hansen: - Jeg er meget tilfreds og taknemmelig... (Foto: Finn Frandsen)

Gammeltoft-Hansen:

HAN ER EN HELT

Ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen har i den forløbne uge haft både personlige møder og lange telefonsamtaler med den mand, der i 1986 brød ind på hans kontor og fjernede den ulovlige mikrofon:

- Jeg vil gerne sige offentligt, at jeg er meget tilfreds og taknemmelig for det arbejde, der blev lavet dengang. Selvfølgelig er det ikke rart, at der har været folk inde og rode på mit kontor. Men de kom jo for at hjælpe mig, og de fjernede den ulovlige mikrofon.

Gammeltoft-Hansen finder det også i orden, at han ikke blev orienteret dengang, men måtte vente syv år, før han fik beskedene gennem Ekstra Bladet:

- Der har været nogle personlige grunde til denne tavshed. Dem er jeg blevet orienteret om, og dem respekterer jeg.

For at demonstrere sin støtte, vil Hans Gammeltoft-Hansen i dag deltage i et officielt pressemøde, hvor vidnet vil afsløre sin identitet. Det samme vil rektor Ove Nathan, på hvis kontor mødet med offentligheden skal finde sted.

NU GÅR JAGTEN IND PÅ SPIONEN

Erling Olsen får aflytnings-sagen kulegravet af statsadvokaten og fem MF'ere

**AF JACOB JUHL OG
ANDERS-PETER
MATHIASSEN**

Justitsminister Erling Olsen (S) er i dag en tilfældig mand.

Det er han, fordi han i går - efter et hastende kaldt morgenmøde med statsministeren og gruppeformændene for Folketingets partier - fik fod på, hvordan regeringen skal behandle Ekstra Bladets afsløring af aflytningen af Hans Gammeltoft-Hansen.

Det timelange møde i Statsministeriet, som startede kl. 10 og kun blev afbrudt, da gruppeformændene ved middagstid orienterede deres partifæller, resulterede kl. 13.45 i, at regeringen bad Statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, lede en uvildig undersøgelse omkring den ulovlige aflytning.

En løsningsmodel, som kun er kommet i stand, fordi den ene af Ekstra Bladets kilder, cand. jur. Lars-Erik Allin efter flere dages over-

vejsler, onsdag valgte at træde frem over for sin chef, rektor på Københavns Universitet Ove Nathan, og fortælle, at det var ham, der havde fjernet den fæmøse mikrofon fra Gammeltoft-Hansens kontor en efterårsdag i 1986.

Under regeringsmødet blev det samtidig besluttet at nedsætte en særlig 'ad-hoc'-gruppe bestående af fem folketingsmedlemmer. Dette udvalg skal løbende orienteres af statsadvokaten og være med til at følge undersøgelsens tilrettelæggelse og udvikling.

TIL BUNDS I SAGEN

Erling Olsen har siden Ekstra Bladet første gang underrettede ham om forholdene den 11. november hele tiden suudet det betænkeligt, at politiet selv skulle forestå undersøgelse om omkring aflytningen, netop fordi mistanken ganske naturligt kunne rettes sig imod enten Politiets Efterretningstjeneste (PET) eller sikkerhedsmyndigheden i København (afd. E).

Men selv havde han umiddelbart, da bomben sprang første gang, ikke andre muligheder, end at gå til sine 'egne'. Meldingen var kløkkelær både fra topfolkene i ministeriet og hos de forskellige politimyndigheder, deriblandt PET: 'Hva forbi, Erling. Det kender vi ikke noget til.'

- Det første, statsadvokaten må gøre, er at afhøre Ekstra Bladets kilde, sagde Erling Olsen til de mange journalister, der indtil i går nærmest havde ignoreret hele historien (Foto: Jesper Stormly)

Derefter prøvede Erling Olsen at få en uvildig domstol til at gå ind i sagen ved at opfordre Politiets Efterretningstjeneste til at rejse sag mod Ekstra Bladet.

Også det kiksede. PET, Justitsministeriet og kammeradvokaturen vurderede i fællesskab, at det var håbløst at vinde den sag.

Men efter kilden i går trådte frem, var tonen en anden. Nu skulle man til bunds i sagen:

- Vi skal have undersøgt, om der er sket en telefonaflytning, og hvem der i givet fald har gjort det. Og det første, statsadvokaten må gøre, er at afhøre Ekstra Bladets kilde, sagde en myndig justitsminister til et pludselig meget interesseret dansk pressekorps, der indtil i går nærmest havde ignoreret hele historien.

Statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, der nu skal kulegrave aflytnings-skandalen (Foto: Poul Olsen)

At Erik Merlung skal stå for undersøgelsen er ikke så underligt:

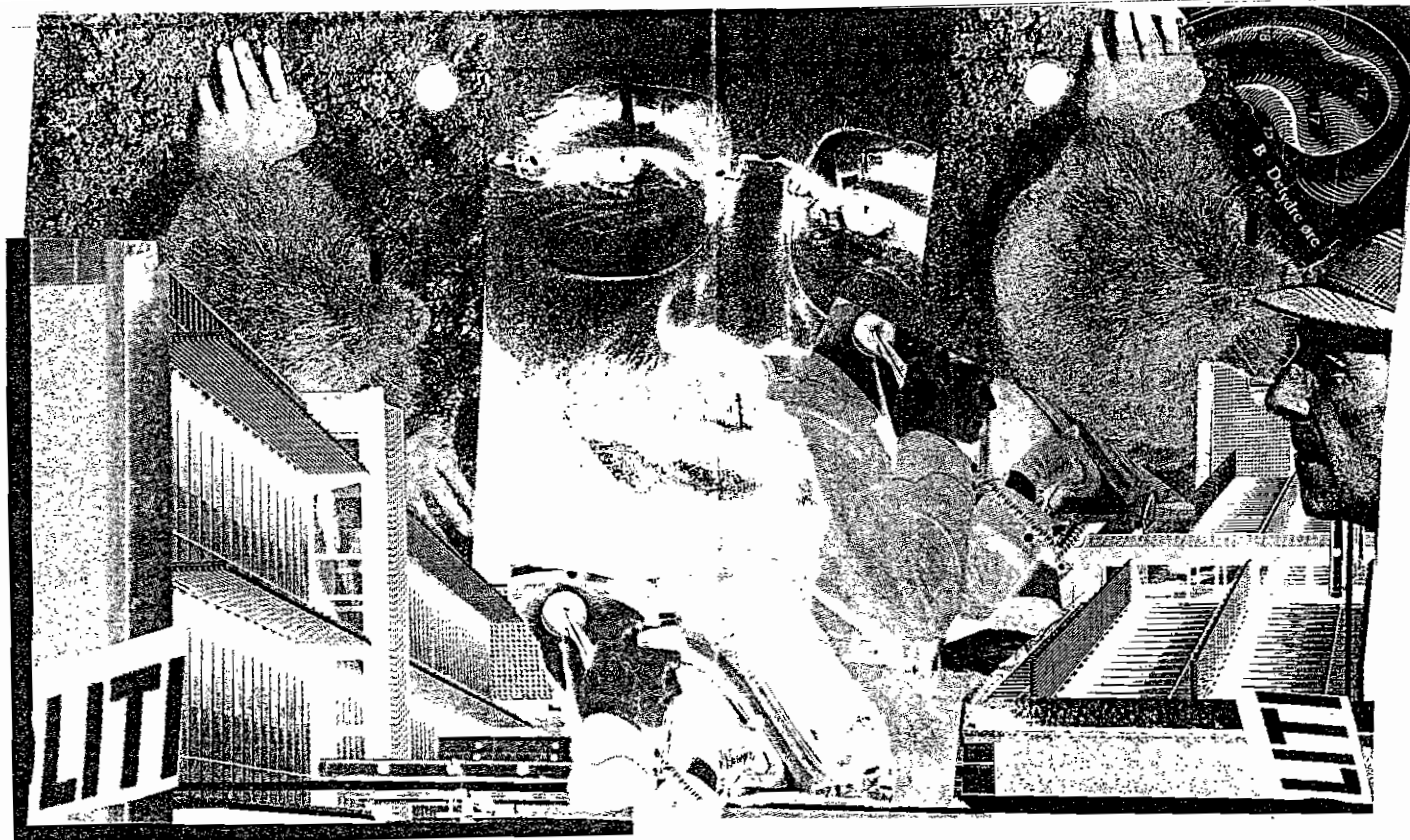
- Vi har ment, at vi måtte bede statsadvokaten for Sjælland om at forestå undersøgelsen, siger Erling Olsen, der således ikke lægger skjul på, at man ikke kan få noget ud af bruge hverken Rigsadvokaten, Asbjørn Jensen, eller stateadvokaten i København, Hanue Bech Hansen.

Gjorde man det, ville man underminere hele ideen med en uvildig undersøgelse, fordi Asbjørn Jensen i 1986 bestred en topost i Justitsministeriet. Og Hanne Bech Hansen har indtil for nylig været chef for PET. Årsagen til den ekstremt hurtige politiske reaktion efter Lars-Erik Allin har sinnet forklædningen, er ifølge justitsministeren en-

kel:
- Det er vigtigt, når der rejser sig mistanke om, at politiet kan være en fjende i stedet for en ven, at man enten får fjernet mistanken eller træffer de nødvendige disciplinære foranstaltninger. Der må ikke være en plet at sætte på politiet.

Ad-hoc gruppen kommer til at bestå af repræsentanter fra de fem største partier på tinge. De er:

Dorte Bennedsen (S), Christian Mejdahl (V), Henning Grove (K), Ebba Strange (SF) og Poul Nødgaard (Frp.). Sammen med Erik Merlung ventes det, at de kommer med en rapport om den konkrete sag inden for to måneder. Herefter er det op til regeringen at orientere Folketinget om, hvilke 'videre overvejsler' man så vil gøre sig.

Af Ole Schierbeck
Grafik: Lise Rønnebæk

Ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens stærke engagement i flygtningesagen og i flygtningenes retsstilling er velkendt og bør indgå i overvejelserne om den efter alt at dømme ulovlige aflytning af hans telefon, mens han virkede som juridisk professor på Københavns universitet.

Ser vi først på personen Hans Gammeltoft-Hansen, var han formand for Dansk Flygtningehjælp i perioden 1977-84 og satte tydelige fingeraftryk på justitsministeriets lovforberedende arbejde omkring udlændingeloven, der blev vedtaget i 1983, skrev lærebogen Flygtningeret i 1984 og kandiderede imod klart formuleret konservativt avilje til posten som Folketingets ombudsmand i 1986. Han har været ombudsmand siden 1987. Mikrofonen på hans universitetskontor i Skt. Pedersstræde 5 blev efter det nu oplyste fjernet af en af universitetets medarbejdere efter et tip i efteråret 1986. Altså kort før han overtog posten som ombudsmand. Hvor længe den har siddet der, ved kun den eller de, der har anbragt den. Landets justitsminister i perioden 1982-89 var Erik Ninn-Hansen (K).

Det tekniske niveau

En af de to efterretningstjenester, PET eller FET, med god og lang erfaring i aflytning, falder ved en umiddelbar betragtning i øjnene,

Når spionerne træder i spinaten

Danske efterretningstjenester af høj standard, siger ekspert

men skulle der være tale om en 'officiel' oinend ulovlig aflytning, ville den formentlig være udført langt mere raffineret og på et langt højere teknisk niveau, sandsynligvis ved direkte, central indgriben i telefonsystemet og uden brug af en pinligt afslørende mikrofon.

Allerede i 1964 påkaldte de to hemmelige tjenester sig pinlig opmærksomhed, først ved afsløringen af en dækadresse med skiltet 'A. Nielsen, Grosserer', i Buen i København, siden ved pin-

agtig nidkær registrering af lovlig politisk aktivitet. Det førte til nedsettelsen af det stadig eksisterende kontroludvalg, Wamberg-udvalget, der i dag har statsamtmand Bodil Panild, Sorø, som formand og forlagsdirektør Kurt Fromberg, advokat Niels Fisch-Thomsen, og overarkivar Hans Chr. Bjerg som medlemmer.

Ingen muldvarpe
Gennem årene har de to tjenester, trods lidt indbyrdes rivaliseren, stort set

fungeret godt, siger den tidligere efterretningsmand gennem 12 år, historikeren og forfatteren Wilh. Christmas-Møller:

– Generelt tror jeg ikke på ideen om at kunne gennemføre en fuldstændig effektiv kontrol, og min kritiske holdning til efterretnings-tjenesterne bygger navnlig på, at de i Danmark har haft en tendens til ideologisk at køre ind i et særligt spor og en særlig holdning og dermed overse udviklingen andre steder i samfundet.

– Hvis en efterretningstjeneste fungerer effektivt, bliver den kun kendt på sine fadæser. Dem har der i den sidste snes år været nogle af, men ikke ret mange synlige. Vi har aldrig fundet muldvarpe hvilket blandt andet hænger sammen med, at det danske samfund er karakteriseret ved meget lidt collaboration. Der var procentuelt færre nazister i Danmark end i andre lande, og at den danske modstandsbevægelse var så vel-fungerende i et tæt befolket

land som vores peger i samme retning. En hvilken som helst organisations 'dygtighedsniveau' afspejler samfundets almindelige niveau, og i Danmark er niveauet højt.

NATO-bidrag

Men vi havde Kejsergadesagen i 1969, en aflytningsaffære med hjerte i kælderen på en af Københavns universitetets ejendomme. – Når den udløste en så stærk reaktion, skyldtes det, at netop aflytningen

mod øst sammen med baserne på Grønland under den kolde krig var et af vores vigtigste bidrag til NATO-samarbejdet. En del af Danmark var geografisk placeret øst for jerntæppet, hvilket gav mulighed for at foretage korbølge-aflytning af blandt andet militære operationer helt ned på divisions-niveau, siger Christmas-Møller.

Med lange mellemrum har efterretningstjenesterne i Danmark 'bøffet'. Det skete, da en beruset FET-

orlogskaptajn i 1966 glemte sin mappe med tophemmelige NATO-papirer ved en københavnsk pølsevogn, eller da efterretningstjenesten arrangerede hemmelige, men pressefotografovervågede møder med venstre-fløjsaktivisten Kaspar Neergaard i det sydlige udland, da oversætteren Arne Herlev Petersen i 1981 blev beskyldt for at samarbejde med en udvist Sovjet-diplomat, men hvor daværende justitsminister og jura-professor Ole Espersen forfattede et ejendommeligt 'tiltalefrafald'. Og da et par unge danskere i april 1987 blev anholdt i Polen og måtte løskøbes af den danske regering. Og i tussørkezonens med deltagelse af spionagens free-lansers finder vi også den meget omtalte Hedler-sag, hvor fædrelandet knyttede sin fremtid vel nær metoder og personer, der ikke viste sig sagen værdig.

Dansk Watergate

Men vi ved ikke, hvor mange unge danske fotografer, der er vendt hjem fra Polen med værdifulde militær-optagelser og som man ikke måtte løskøbe, eller hvor mange hemmelige møder med venstre- eller højrefløjssjansfiltratorer i det sydlige udland, der aldrig kom til offentlighedens kendskab.

Om aflytningen af daværende juraprofessor Hans Gammeltoft-Hansen skal skrives på kontoen over det pinligt synliggjorte efterretningsarbejde, eller om der er tale om en klodset, men velment Watergate-lignende håndsrækning fra Gammeltoft-Hansens fjender i en situation, der senere skulle udvikle sig ubehageligt for den borgerlige regering, vil den kommende undersøgelse klarlægge. Kort sagt: Hvem der lyttede.

Information

FREDAG

26. november 1993
49. årgang nr. 276
Pris 11,00 kr.
o o o

UAFHÆNGIG AF PARTIPOLITISKE OG ØKONOMISKE INTERESSER

ET DYRT KIKS

Det bliver rigtig svært for Brøndby mod Borussia Dortmund om 12 dage på Westfalen stadion. Et eneste kiks i forsvaret kan betyde, at klubbens UEFA-eventyr er slut.
■ Sport på bagsiden

Ove Nathans juridiske rådgiver stod bag indbrud

Topembedsmand vil i dag forklare sin rolle i aflytnings-sag

AFLISBETH WISSING, JANE KOFOD og PER KNUDSEN

Ifølge Informations oplysninger var det Københavns Universitets sekretariatschef gennem mange år, den 53-årige Lars-Erik Allin, der i efteråret 1986 brød ind på et kontor tilhørende Folketingets ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen, dengang professor ved Retsvidenskabeligt Institut på Københavrs universitet.

Siden med en anden mand gærdede han ulovligt elektronisk aflytningsudstyr fra Hans Gammeltoft-Hansens telefon. Det skete på et tidspunkt, hvor kredsen omkring daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen forsøgte at forhindre Gammeltofts udnævnelse til ny ombudsmand efter Niels Eilshou Holm.

Flere centralt placerede kilder bekræfter over for Information, at Lars-Erik Allin, der i dag er rektor Ove Nathans juridiske rådgiver, er manden, der onsdag eftermiddag gik til bekendelse over for Ove Nathan.

Nathan kontaktede atraks undervisningsminister Ole Vig Jensen, der mest blev justitsminister Erling Olsen og statsminister Poul Nyrup Rasmussen sat ind i sagen, hvorefter regeringen natten til i går besluttede sig for at iværksætte en undersøgelse under ledelse af statsadvoka-

ten for Sjælland, Erik Merlung.

Det lykkedes ikke i aftes Information at komme i kontakt med Lars-Erik Allin og få forklaret, hvorfor han i over syv år hemmeligholdt indbruddet.

Lars-Erik Allin er den højst rangerede embedsmand på Københavns Universitet efter rektor og universitetsdirektør Peter Plenge.

Ove Nathan siger til Information, at det alene er op til undervisningsministeren at afgøre, hvilke af de oplysninger han har videregivet, der skal offentliggøres.

Direkte adspurgt, om han kan bekræfte Informations oplysninger vedrørende Lars-Erik Allin, svarer han:

»Ingen kommentarer. Næste spørgsmål».

På spørgsmålet om, hvorfor der er gået så mange år, før denne sag kommer frem, siger Nathan: »Mennesker bærer mange måder at være på».

Hans Gammeltoft-Hansen har kun én kommentar: »Jeg er glad for, at kilden til denne historie nu er trådt frem».

Efter hvad Information erfarer, var det Gammeltoft-Hansen selv, der ved Københavns Universitets årsfest, forrige torsdag henvendte sig direkte til Lars-Erik Allin og udtrykte et stærkt håb om, at kilden til aflytnings-historien selv stod frem. Det ville være bedst for alle parter.

Da Ekstra Bladet for 14 dage siden bragte historien om den ulovlige aflytning af Gammeltoft, henviste avisen til to anonyme kilder.

Ifølge Ekstra Bladet var det nu afdøde major Jørgen Hansen fra Forsvarets Efter-

retningstjeneste (FET) på Kystellet i København, der gav de to et tip om de elektroniske installationer på Gammeltoft-Hansens kontor.

Under Gammeltofts trykknaptелефон fandt de to - ifølge Ekstra Bladet - en sort, oval, plastisforseglet mikrofon, som de afmonterede og sendte i en brun kuvert til Politiets Efterretningstjeneste (PET) i Bellahøj i København. Kuverten var påklippet ordene: »TAK FOR LÅN».

Tilbage står de ubesvarede spørgsmål:

■ Hvilken forbindelse havde Lars-Erik Allin til FET?

■ Hvorfor tav han om sin viden i syv år?

De spørgsmål vil Lars-Erik Allin få lejlighed til at besvare når han senere i dag holder pressemøde - sammen med Hans Gammeltoft-Hansen og Ove Nathan.

Nathan afviser at svare på spørgsmål om, hvorvidt sagen får tjenstlige konsekvenser.

Universitetsdirektør Peter Plenge oplyser, at han i aftes modtog en skriftlig redegørelse om sagen »fra den pågældende» - en redegørelse, der vil blive reageret på allerede i dag.

Generelt siger Ove Nathan:

»Jeg kan konstatere, at der tilsyneladende er en lovgivning, der ikke fungerer, og at politikernes indsigter i disse forhold åbenbart ikke er tilstrækkelig. Denne sag drejer sig om en person, der blev ombudsmand, og aflytning er en alvorlig sag, der berører hele vores retsforhold».

Læs også side 6

Aflytnings-skandale ryster Norges LO

Norsk arbejderbevægelses hovedkvarter var i over 20 år aflyttet af efterretningsvæsenet, afslører ny bog

AF OLE NYENG

Det norske Arbeiderpartis leder, Thorbjørn Jagland, krævede torsdag på en pressekonference i Oslo fuld offentlig efterforskning af oplysninger om, at Folkets Hus, hovedsædet for den norske fagbevægelse, i over 20 år har været aflyttet af de hemmelige tjenester.

Den norske justitsminister, Grete Farnø, siger i den første kommentar fra den norske Arbeiderparti-regering, at regeringen nu er indstillet på at udpege en uafhængig undersøgelseskommission.

Baggrunden for Jaglands krav er en bog, som den tidligere mægtige partisekretær for Arbeiderpartiet, Ronald Bye, offentliggjorde torsdag under navnet »De vidste alt...».

I bogen afslører Bye, at der i Folkets Hus i Oslo blev foretaget aflytning af alle møderum helt fra 1958 til midten af 1970'erne. Fagbevægelsens hovedkvarter var spækket med mikrofoner og kilometerlange kabler, og de interne møder blev aflyttet fra en kommandocentral inde i selve hovedkvarteret. Ronald Bye erkender selv at have været til stede, da mikrofoner blev anbragt på partikollegers kontorer.

Folkets Hus er ikke alene hovedsæde for den norske fagbevægelse, men er også vært for mange store møder inden for arbejderbevægelsen og venstrefløj i norsk politik. Arbeiderpartiets sidste landsmøde blev Leks holdt her, lige som modstanderorganisationen *Nei til EF* holdt flere møder i bygningen forud for den norske folkeafstemning i 1972.

Ifølge Ronald Bye er det den daværende leder af norsk LO, Konrad Nordahl, som godkendte aflytningsvirksomheden. De, der satte aflytningen i værk, var daværende journa-

list ved Arbeiderbladet Arne Hjeltni Nielsen, kontorchef i LO Paul Engstad, overvågningstjenestefører i Politiets efterretningstjeneste Asbjørn Bruhn og afdelingschef i politiet, Erik Næss, hævdes det i bogen. Formålet var LO-toppens ønske om at sikre sig kontrol med aktiviteterne i fagbevægelsen.

Statsminister Gro Harlem Brundtland har nu bedt et udvalg af bl.a. historikere om at gennemgå Arbeiderpartiets og fagbevægelsens arkiver. Ronald Bye siger selv, at han allerede i 1991 henvendte sig til den daværende partiformand, Gro Harlem Brundtland, og bad hende om at granske samarbejdet mellem arbejderbevægelsen og det hemmelige politi, men aldrig fik noget svar.

Retsekspert rejser tvivl om aflytningssag

Problematisk at statsadvokat skal undersøge sag, hvor statsapparatet kan være involveret, mener lektor i strafferet

Af OLE DAMKJÆR

Det er stærkt betænkeligt at lade en statsadvokat undersøge sagen om ulovlig aflytning af Folketingets ombudsmand.

Det siger lektor i strafferet, Jørn Vestergaard, efter at regeringen i samarbejde med Folketingets svrige partier torsdag had statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, om at undersøge, om der er foretaget aflytning, og i givet fald hvem, der gjorde det.

»Der er jo ingen, der kan straffes på grund af forældelsesfristen på fem år. Det handler altså ikke om at placere et straffeansvar, men om at bevare statsapparatets og de offentlige myndigheders tillid og troværdighed. Derfor er der så meget mere grund til at lægge vægt på de egenskaber, en dommerundersøgelse har – altså uafhængighed og autoritet. En statsadvokat er jo godt og grundigt syltet ind i det statsapparat, der er under mistanke,« siger Jørn Vestergaard til *Information*.

Det er Politiets Efterretningstjeneste (PET), mistanken er rettet imod.

»Vi har det problem, at da der er rejst mistanke om, at PET kan være impliceret, kan vi ikke gøre det, der ville være naturligt i en normal staffesag, nemlig at bede politiet kigge på sagen,« siger justitsminister Erling Olsen (S) om valget af statsadvokat Erik Merlung.

En efterårsnat 1986 sendte to personer ifølge deres forklaring en brun prøvekuvert til PET. Indholdet var det udstyr, der havde aflyttet ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen på hans daværende kontor på Københavns Universitet. Sammen med udstyret lå et stykke papir med pålmede bogstaver fra rysoverskrifter. »TAK FOR LÅN,« lød beskedene, der blev sendt til PET.

Statsadvokaten kan imidlertid ikke bruge det fremsendte materiale som bevis i sagen, for PET nægter at kende noget til prøvekuverten og dens indhold.

»Chefen for PET har oplyst, at man ikke havde et journal-system. Det er min opfattelse, at den slags ting skal journaliseres,« siger Erling Olsen.

Aflytningestyret blev angiveligt fundet samtidig med, at daværende justitsminister og øverste chef for PET, Erik Ninn-Hansen (K), og andre konservative medlemmer foretog søgte at undgå, at Gammeltoft-Hansen blev udpeget som Folketingets ombudsmand. Som formand for Dansk Flygtningehjælp fra 1977 - 84 havde Gammeltoft-Hansen sat sit præg på Udlændingeloven fra 1983. En lov, som de konservative ikke brød sig om.

Vidne stod frem

Baggrunden for at aflytningssagen nu skal undersøges, er, at et hidtil anonymt vidne onsdag henvendte sig til rektor ved Københavns Universitet, Ove Nathan, for at fortælle, at han havde været med til at fjerne aflytningestyret. Ove Nathan gik videre til undervisningsminister Ole Vig Jensen (R), der indviede statsminister Poul Nyrup Rasmussen (S) i sagen.

På et møde natten til torsdag besluttede statsministeren sammen med justitsministeren, at aflytningen skal undersøges.

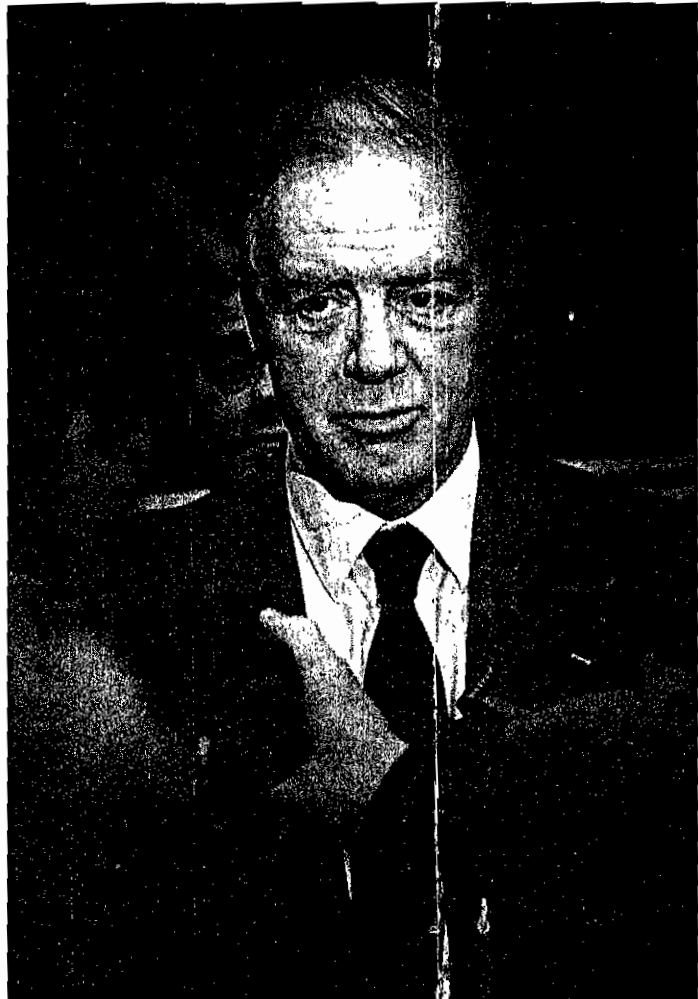
Den pågældende er ansat på Københavns Universitet, oplyste Erling Olsen torsdag. Justitsministeren var ikke helt sikker, men mente »bestemt«, at personen også arbejdede på universitet, da mikrofonen blev fjernet.

Det første, statsadvokaten skal foretage sig, er at afspore den pågældende. Erling Olsen kender ikke identiteten på den anden person, som er involveret. Ifølge justitsministeren kan sagen være »alt fra en drengestreg til en meget alvorlig sag.«

Politisk følgegruppe

Valget af statsadvokaten for København blev truffet af regeringen efter tre hastende kaldte drøftelser med Folketingets partier torsdag.

»For at sikre tilstrækkelig tillid til undersøgelsen,« som justitsministeren udtrykker det, er der nedsat en såkaldt ad hoc-gruppe på fem politikere, som statsadvokaten »løbende skal underrette om undersøgelsens tilrettelæggelse og øjeblikkelige stadi. Gruppen skal også kunne stille spørgsmål til Erik Mer-

OLSEN – Vi har det problem, at da der er rejst mistanke om, at PET kan være impliceret, kan vi ikke bede politiet kigge på sagen. Foto: Søren Iskov/12. maj

lung.

De fem politikere er Henning Grove (K), Christian Mejdahl (V), Poul Nødgaard (FRP), Dorte Bonnedsen (S) og Ebba Strange (SF), som er valgt, fordi de med justitsministerens ord »nyder almindelig tillid.«

En dommerundersøgelse er ifølge justitsministeren ikke mulig pga. af den kritik, som presidenten for Højesteret for nylig i forbindelse med Himmerlandsbanken rejste af politikernes »ovndrevne brug af undersøgelsesretter.«

»Vi har også overvejet Rigsadvokaten, men da han på det tidspunkt, hvor begivenhederne siges at være foregået, var ansat i en høj stilling i Justitsministeriet, så går vi til statsadvokaten,« sagde Erling Olsen, der også har fravalgt statsadvokaten for København, fordi hun har været chef for PET.

SF's formand, Holger K. Nielsen, tvivler på, om det vil lykkes at trænge til bunds i sagen.

»Vi havde foretrukket en dommerundersøgelse. Statsadvokaten kan jo ikke afsløre under vidne- og straffansvar. Men vi lægger vægt på, at undersøgelsen er regeringens ansvar, og derfor støtter vi undersøgelsesformen,« siger SF's formand.

Ifølge lektor i strafferet, Jørn Vestergaard, er der ikke noget i vejen for, at statsadvokaten under efterforskningen lader en dommer afsløre vidner, der dermed kan straffes, hvis de ikke taler sandt.

Men det afviser justitsministeren.

»Hvis statsadvokaten skal gå til en dommer, er det først, fordi han finder grundlag for at rejse tiltale. Og så sætter det normale retsapparat igang. Hvis statsadvokaten

støtter under vidneansvar, tror jeg, vi kommer i strid med forskellige menneskerettighedsbestemmelser,« siger Erling Olsen.

Disse bestemmelser kan Jørn Vestergaard ikke få øje på.

Når statsadvokaten er færdig med sin undersøgelse skal han aflevere en beretning til justitsministeren, som vil orientere Folketinget, om der er grundlag for at gå videre i sagen.

Hverken justitsministeren eller SF's formand ved, om statsadvokatens politiske følgegruppe også skal udarbejde en beretning.

Det vil Jørn Vestergaard stærkt anbefale.

»Og en sådan beretning skal offentliggøres. Ellers er der ingen mening med at lade de fem politikere følge undersøgelsen,« siger Jørn Vestergaard.

AFLYTNINGSSKANDALEN

Justitsminister Erling Olsen (S) måtte i går besvare mange spørgsmål om den famøse aflytningssag.

Ninn vidste intet om aflytningen

Vred eks-justitsminister afviser at have med sagen at gøre

Tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen (K) afviser på det bestemteste på nogen måde at være indblandet i en aflytning af Hans Gammeltoft-Hansen.

Ninn-Hansen siger, at der ingen som helst sammenhæng er mellem aflytningssagen og de konservatives modstand i efteråret 1986 mod at vælge Gammeltoft-Hansen til ombudsmand. Det var netop i den periode, aflytningen skal have fundet sted.

- Vi har dog heldigvis lov til at være uenige her i landet, uden at man forbinder det med aflytninger. Det går jeg da ud fra. Vi var politisk uenige. Det er der vel ingen, der lægger skjul på, siger

Erik Ninn-Hansen.

Han var som justitsminister den politisk ansvarlige for politiet og Politiets Efterretningstjeneste (PET) fra september 1982 til januar 1989. Han tror ikke, at aflytningen kan være sat i værk af hverken PET eller Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

- Jeg har aldrig haft den oplevelse, at nogle af de to efterretningstjenester gik rundt og fandt på sådan noget. Jeg kan ikke tænke mig, at de har handlet på egen hånd. Jeg anser det for ganske og aldeles givet, at de ikke har handlet på den måde. Og jeg synes heller ikke, der er noget, der tyder på det, siger Ninn-Hansen.

Han betragter det som en

'gammeldags' aflytningssag, at sætte udstyr ind i telefonen. Han mener, at efterretningstjenesterne havde forladt den metode i 1986, men at mange andre kan have akaffet sig en sådan 'tippelut'.

Vil du afvise, at du direkte har beordret eller inspireret nogen til at foretage den aflytning?

- Jeg synes, det er fantastisk, at et dagblad som Politiken - som jeg hidtil har regnet for et anstændigt blad - stiller det spørgsmål. Jeg afviser det selvfølgelig fuldstændigt, og jeg håber, du i dit referat tager det hele med, svarer Erik Ninn-Hansen.

Han synes, det er i orden, at der iværksættes en un-

dorsøgelse af aflytningssagen. Men han undrer sig over, et undersøgelsen skal foretages af en statsadvokat.

- Det ville have været mere naturligt at have ladet politiet foretage undersøgelsen. Det ville have været det normale, når der kommer en anmeldelse. Det er nu engang politiets opgave at undersøge anmeldelser om strafbare forhold. Det har de gjort i millionvis af andre tilfælde. Jeg kan ikke se, hvorfor de ikke skulle gøre det her. Jeg synes, det er en tilsidesættelse af politiet, siger den tidligere justitsminister.

PET glad for sagen tages op

Forsvaret har ingen kommentarer

Chefen for Politiets Efterretningstjeneste er tilfreds med, at aflytningssagen nu vil blive undersøgt.

- Det er da glædeligt, at den ene af de anonyme kilder fra Ekstra Bladet er trådt frem. Lad os så få kastet lys over, hvad det hele drejer sig om, siger politimester Birgitte Stampe, PET.

Hun har kategorisk afvist, at PET skulle have noget med aflytningen at gøre. Det troede eilers de to mænd, der i al stillfærdighed i efteråret 1986 fjernede mikrofonen fra Gammeltoft-Hansens telefon. I hvert fald valgte de at sende mikrofonen til PET i en brun kuvert - uden afsender, men blot med et 'Tak for lån'.

I Forsvarets Efterret-

ningstjeneste (FE) har man ingen kommentarer til undersøgelsen. Pressenofficer, oberstløjtnant Ole Koch-Olsen, mener heller ikke, at der er behov for at kommentere forlydender om, at kredse af stærkt højreorienterede reserveofficerer har haft gang i private efterretningssaktioner.

FE vil orientere politiet, såfremt tjenesten får besked om, at private kredse er i gang med en ulovlig aflytning, siger presseofficeren.

De to mænd, der for syv år siden foretog den utraditionelle oprydning på professor-kontoret, havde en formodning om, at mikrofonen tilhørte sikkerhedsafdelingen i Københavns Politi. Men også her melder man i markante vendinger hus forhi.

DE MÅ LYVE

SF foretrækker dommerundersøgelse, hvor afhørte taler under vidneansvar

SF-formand Holger K. Nielsen, der var med til møderne i Statsministeriet i går morgen, er ikke helt tilfreds med løsningsmodellen.

- Jeg er glad for at være inviteret med, men denne undersøgelse kommer til at foregå på regeringens initiativ, og forløbet er regeringens ansvar. Og der er den svaghed i formen med en undersøgelse af denne art, at der ikke er en dommer involveret, siger han.

Dermed kaster Holger K. Nielsen salt i et åbeni, blødende sår. Et sår som ti års borgerligt regeringssamarbejde har smittet den ny regering med: dommerundersøgelser!

Justitministeren afviste i går pure en sådan undersøgelse med henvisning til, at højesteretspræsident Pontoppidan i sidste måned skarpt kritiserede den voksende brug af dommerundersøgelser:

- Og vi har heller ikke kunnet bruge en såkaldt 'ureguleret' dommerundersøgelse, hvor man sætter en anden ekspert end en dommer til at foretage en undersøgelse, siger Erling Olsen.

SF finder det bedre at ignorere højesteretspræsidentens kritik af dommerun-

dersøgelser - i den konkrete sag:

- Det indebærer, at det ikke bliver muligt at foretage afhøringer under vidneansvar, hvilket igen formindsker mulighederne for at få efterforsket sagen. Nej, vi ville have valgt det andet alternativ, replicerer Holger K. Nielsen.

SF's kritik er til at forstå. I Danmark er det - heldigvis - sådan, at man ikke kan tvinge folk til at vidne imod sig selv. Det seneste eksempel, man kender, er da de fængslede i Blekingegade-sagen nødte vidneforklaringer i retssagen mod Marc Rudin. Deres vidneudsagn ville kunne skade dem selv og forlænge deres fængselsstraffe. Derfor fik de medhold af retten, da de henholdt sig til retsplejelovens regler.

På lige fod ville PET-folk - eller hvem Erik Merlung skulle finde på et afhøre - risikere at skade sig selv.

Om Erik Merlung kommer til bunds i sagen - med de åbenlyse vanskeligheder, som et manglende vidneansvar indebærer - vil tiden vise, men Erling Olsen lover ham én ting:

- Statsadvokaten får alle de hjælpere, han beder om.

AFLYTNINGS- SKANDALE RYSTER NORGE

Den norske regering vil nedsætte en uafhængig undersøgelseskommission, der skal afdække omfanget af et påstået aflytningssamarbejde mellem Arbejderpartiet, norsk LO og landets sikkerhedspolitirettet mod venstrefløj.

Både Arbejderpartiets formand Thorbjørn Jagland og LO-formand Yngve Halvorsen er i chok-tilstand oven på de afsløringer, der i går blev fremført i bogen 'De vidste alt'.

Bogen er skrevet af tidligere partisekretær Ronald Bye, der selv var en

af aktørerne i aflytningen, i samarbejde med to journalister, Finn Sjøe og Alf R. Jacobsen. Den hævder, at LO og Arbejderpartiet fra en aflytningssentral i LO-hovedkvarteret ved hjælp af skjulte mikrofoner og kilometervis af kabler aflyttede folk fra den norske venstrefløj fra 1950'erne og helt frem til 1974.

Blandt andet var der plantet mikrofoner i indlokalerne i Folkets Hus i Oslo, hvor Folkebevægelsen mod EF afholdt sine vigtige strategimøder.

**Ekstra
Bladet**

- på din side

REDIGERET AF:
HANS BJERREGÅRD
JOURNALIST:
CLAUS KROGH

DANMARK ER EN BANANREPUBLIC

Nogle politikere er bundrådne. Nogle politifolk er bundrådne. Kendetegnet ved dem er, at de lyver, og at de gang på gang overtræder Grundloven. Hvis jeg gjorde det samme, ville jeg blive puttet i fængsel, men da de samme politikere og politifolk jo er dem, der er med til at fyde vores fængsler, sker der dem ikke noget.

I dag blev det fastslået med syv tommer søm, at Danmark er blevet til en bananrepublik. Nu hjælper det ikke, at politi og politikere lyver over for befolkningen og siger, at der ikke

har fundet (finder) hemmelige og dybt ulovlige telefonaflytninger sted. Nu er det konstateret. Vi bevde ellers chefen for PET på TV fornyligt, der frejdigt fortalte, at det med de hemmelige telefonaflytninger, som blev afsløret i Ekstra Bladet, var det rene vrøvl.

Nu er det altså konstateret: Politiet må godt fylde befolkningen med løgn. Politiet må godt lyve i retten (i sagen med murarbejdsmanden på Christiania). Uro-patruljen må godt kaste med brosten. Politiet må godt lyve om

skyderiet på Sankt Hans Torv. Politiet må godt rode en ung pige i skridtet, skyde en sindsforsvirket i Brøndby Vester, slå med knipler på en arrestant i håndjern ... man kunne blive ved. Danmark er en bananrepublik. Må resten af den danske befolkning også begå ulovligheder, uden det får konsekvenser? Eller er det forbeholdt nogle inden for politiet og nogle rådne politikere.

Fritz Hartz
Oehlenschlägersgade 38, Kbh. V

Politiet må godt slå med knipler på arresterede mennesker i håndjern. (Foto: Søren Jensen)

Politikere og politikere lyver når de siger, at der ikke har fundet telefonaflytninger sted.

Politiet må godt lyve om skyderiet på Sankt Hans Torv. (Foto: Jens Dressling)

STATS-TERROR

Min tiltro til at vi lever i et retsstatsfund er, efter at have set programmet 'Grå Zone', væk.

I udsendelsen så man såvel som en talstærk uniformeret politistyrke en civilklædt politistyrke gennemtæve en gruppe christianitter. De civilklædte betjente var klart de mest voldelige, og det så ud som om, at de ligefrem nød at gennemtæve christianitterne.

Da jeg så udsendelsen, kom jeg til at tænke på en DR- udsendelse om HIPO- og Schalburgfolk, hvor de totalt umotiveret kastede sig over fredelige mennesker på gaden, og tævede løs på dem.

Gad vide, om der er nogle af politikere i Folketinget, der mener, at det er den statsautoriserede Uro-patruljes ret at behandle andre mennesker på den måde. Hvis der er nogle, der billiger terrorkorpset, vil vi meget gerne høre, hvem de er, hvis de tør stå frem.

Hans Martel Faber
Kirkebakke 135
Beller

Aflytning skal undersøges

Regeringen har efter lange nattemøder valgt statsadvokat som leder af undersøgelse

Efter timelange nattemøder og drøftelser med samtlige partier besluttede regeringen i går at lade statsadvokat Erik Merlung undersøge, om Folketingets ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen ulovligt blev aflyttet i tiden op til sin udnævnelse i 1986.

Når man får mistanke om, at politiet kan være fjende i stedet for ven, er det vigtigt hurtigt at få undersøgt mistanken, sagde ju-

stitsminister Erling Olsen (S) efter det afsluttende møde i statsministeriet i går.

Som begrundelse for at vælge statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, sagde Erling Olsen:

– Vi har det problem, at der er rejst mistanke om, at Politiets Efterretnings-tjeneste (PET) er involveret. Så kan vi ikke bede politiet se på sagen.

Statsadvokaten for København, Hanne Bech Hansen, blev sorteret fra, fordi

hun indtil for nylig var chef for PET, og rigsadvokaten, fordi han på det tidspunkt, da aflytningen skulle være sket, sad i en høj stilling i Justitsministeriet.

Endelig blev en dommerundersøgelse droppet på grund af den henvendelse til Folketinget fra Højesterets president, som advarer mod de mange dommerundersøgelser.

Erik Merlung får tilknyttet en gruppe på fem folketingsmedlemmer, som læ-

rende skal orienteres om forløbet af undersøgelsen. De fem er valgt af regeringen ud fra den holdning, at det skal være personer, der nyder almen respekt.

Gruppen består af Henning Grove (K), Christian Mejdlid (V), Poul Nødgaard (Frp.), Doris Bennedsen (S) og Elba Strange (SF). Henning Grove og Elba Strange er henholdsvis formand og næstformand i Folketingets retsudvalg.

SF's formand, Holger K.

Nielsen, havde helst set en dommerundersøgelse. Han finder det utilfredsstillende, at vidner med den valgte form ikke kan afhøres under vidnepligt.

– Men undersøgelsesformen er regeringens ansvar, og vi er tilfredse med, at regeringen tager sagen alvorligt, sagde Holger K. Nielsen.

Til kritikken svarede Erling Olsen, at undersøgelsen blot skal klarlægge, om aflytningen på Hans Gammel-

toft-Hansens kontor på Københavns Universitet fandt sted, og hvem der i så fald stod bag. Herefter vil der blive taget stilling til, hvad der så skal ske, og om en dommer til den tid skal involveres.

Erling Olsen gjorde opmærksom på, at strafferetligt er eventuelle lovovertrædelser forelåede, fordi der er gået mere end fem år. Til gengæld kan der blive tale om disciplinære sager efter tjenestemandsløven.

Rektor: Isoleret tilfælde

Københavns Universitets rektor Ove Nathan, havde ingen anelse om aflytningen. Han ser angensom et isoleret tilfælde, en specialsag, som nu ligger på regeringens og Folketingets bord.

– Men vi har det dårligt med sagen, understreger rektor Nathan. De kræver var retsbevidsthed. Noget tyder på, det er selve vort lovsystem, der ikke er stærkt nok, idet jeg går ud fra, at ingen på regeringsniveau, heller ikke den foregående regering, har haft viden om denne sag. Ministre begår de ikke lovbrud.

Dekan, professor, dr.jur. Steen Rønsholdt, der nu er leder af det juridiske fakultet ved Københavns Universitet, hvor Hans Gammeltoft-Hansen i 1986 var professor ved Retshvidenskabeligt Institut siger til den næste udvikling i aflytningssagen:

– Jeg ser på sagen med yderste alvor og er dybt chokeret over den blotte mulighed af, at det kan hænge sammen som refereret.

Det må være uhyrt, at den slags politistatsmetoder må eller vil kunne finde anvendelse. Sagens alvor tænder på betragtning behandles den nu på det niveau, hvor den helt naturligt må høre hjemme, siger Steen Rønsholdt med henvisning til den undersøgelse, statsadvokaten har fået besked på at foretage.

Modtager placeret i kirke

Udstyr var af ældre model

Mikrofonen, der blev installeret i Hans Gammeltoft-Hansens kontor i Skt. Pederstræde var af en model, der kom på markedet sent i 1960'erne, oplyser velinformede kilder. I 1986 eksisterede der mere snedige systemer, som blev brugt til autoriserede aflytninger som følge af en dommerkendelse.

Denne lidt ældre model kræver, at en modtagerradio er placeret inden for 200-300 meter fra det rum, der aflyttes. Radiomodtageren er så koblet til en båndoptager. Båndoptageren aktiveres normalt ved lyd og slukker automatisk, når der har været stille i det aflyttede rum i cirka 30 sekunder.

Ifølge oplysninger var modtagerradioen placeret på loftet over våbenhuset i Skt. Petri kirke, hvorfra der kun er godt 100 meter til det kontor, som Gammeltoft-Hansen benyttede sammen med en kollega. Selva kirken var dengang under ombygning. Bl. a. blev der lagt nyt tag på, så det har været forholdsvis let at komme uhemmerket ind i bygningen. Omvendt har det været noget risikabelt – radio og båndoptager kunne opdages af tilfældige håndværkere.

Ifølge de oplysninger, som Folketingets partiformænd fik i går formiddags, skulle Lars-Erik Allin, sekretariatschef på Københavns Universitet, under en jagtudflugt med gamle reserveofficerskammerater have fået udvidet af nu afdøde major Jørgen Hansen, at Gammeltoft-Hansens kontor blev aflyttet.

Foravværet Efterretnings-tjeneste vil ikke officielt kende ved Jørgen Hansen. Han har som reserveofficer været tilknyttet Østre Landsdelskommando, oplyser FE's talsmand, oberstløjtnant Ole Koch-Olsen.

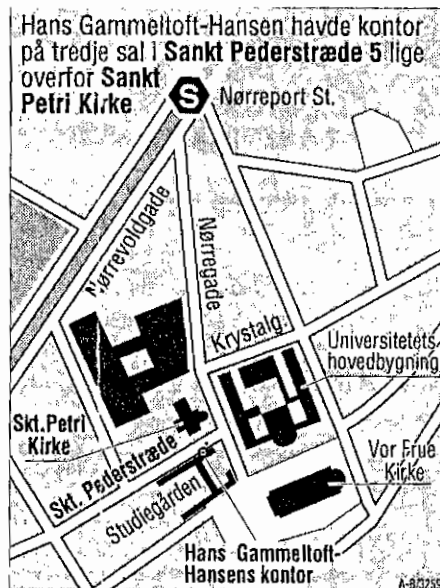
Han er imidlertid kendt i de kredse omkring FE, som bruges til 'særlige tjenester'. Det var i de samme kredse, der kom til 'turister', der blev arresteret i Polen for spionage, hevgede sig.

Allin tjernede mikrofonen fra Gammeltoft-Hansens gammeldags drajetelefon sammen med en af universitetets daværende tekniske medarbejdere og sendte den i en brun provokuværet til PET med beskeden 'Tak for lån'.

PET påstår både over for offentligheden og justitsministeren, at de ikke har modtaget en sådan kuvort, og at de ikke har en postboks, hvor indkommende post registreres. Dette er ikke korrekt. PET har et 'bøgjeformet delingsystem', hvorefter post (som ofte er yderst fortroligt) fordeles efter en bestemt nøgle, så indgående post ikke kan ses af folk, der ikke har noget med den pågældende sag at gøre, oplyser en tidligere medarbejder.

Hvis mikrofonen stammer enten fra FE, PET eller muligvis Rigspolitichefens afd. E (Fremmedpolitiet), så har den haft et nummer og er udlånt mod kvittering. Det skulle således være muligt at spore, hvilke mikrofoner, der 'var i omløb' i de måneder i 1986, der er aktuelle, oplyser en tredje kilde.

Hvor nu afdøde Jørgen Hansen fik oplysningerne om, at Gammeltoft-Hansen blev aflyttet, vides ikke. Muligvis fra den kreds af reserveofficerer, som han selv kom fra. Men en kilde oplyser, at FE har en effektiv lyttevogn, der kan spore radiotransmissioner mellem en skjult mikrofon og den tilhørende radio og båndoptager. På den måde kan aflytningen være blevet hekkretet.

Bag denne dør i Skt. Pederstræde arbejdede Hans Gammeltoft-Hansen i 1986, da aflytningen angiveligt fandt sted.

Politiken
26. Nov
1993

Ifølge Politikens oplysninger var en modtagerradio placeret på loftet over uddenhuset i Skt. Petri Kirke.

Anklager i ny rolle

Statsadvokat Erik Merlung skal på en og samme tid agere efterforsker og anklager. Det er en ny rolle, som i forhold til den danske tradition er lidt fy-fy. Reglen er at placere lykke vægge mellem efterforskere og anklagere. På den måde sikres det, at en sag vurderes i to omgange, før den fyres af. Den eneste undtagelse fra grundreglen er Bagaardspolitiet, hvor jurister og detektiver sidder side og side. Statsadvokaten vil have kompetence til at rejse sigtelse mod personer, hvis han under den forestående jagt på mændene bag aflytningen skulle finde det nødvendigt. Hvor mange hjælpere han får brug for, vides endnu ikke.

Reportage:
Christine Cordsen
Henrik Grocs-Petersen
Jens Holsøe
Niels Northrup
Hans Jørgen Poulsen

Foto:
Erik Gleie
Peer Pedersen

Grafik:
Ann-Britt Brostrøm

Et døgn med drama

Ove Nathan tog selv til Undervisningsministeriet for at orientere Ole Vig

Der gik næsten præcis 24 timer, fra der blev banket på rektor Ove Nathans kontor, til samtlige partier i Folketinget var blevet enige om at få undersøgt aflytningsaffæren.

Ove Nathan, der forlader rektorposten ved årets udgang, tog onsdag middag i denne uge afsked med konsistorium, universitetets øverste organ.

Samme dag kl. 13.45 bankede det på døren til professor Ove Nathans rektorpost i Nørregade. En person, hvis identitet rektor ikke ønsker at oplyse, meddelte, at det var ham, som i 1986 fjernede det hjemmelige aflytningsudstyr, der var anbragt på den nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens kontor i Skt. Pederstræde.

- Jeg tog straks min frakke på og hegav mig til Undervisningsministeriet for at underrette minister Ole Vig Jensen, beretter Ove Nathan og fortsætter:

- I betragtning af sagens alvor mente jeg, det var rigtigst selv at møde op. Ministeren og jeg havde en samtale af få minutters varighed. Jeg orienterede ham om alt, hvad jeg vidste, men jeg vil ikke oplyse, hvad jeg fortalte ministeren.

I denne sag betragter jeg mig selv om en robot. Jeg er placeret i en rolle, hvor jeg gør, hvad tjenestemandsløven foreskriver. Hvad jeg har foretaget mig, svarer vel til at sende et fortroligt brev, men jeg kunne forstå på ministeren, at han var tilfreds med at få hurtig underretning om det passerende.

Senere på eftermiddagen efter besøget tog Ove Nathan til TV 2-studiet i København for at lade sig interviewe af Claus Hagen Petersen til programmet *Hor og Nu*. Anledningen til samtalen var Ove Nathans forestående afgang, og han følte lettelse ved, at intervieweren slet ikke bragte sagen om lytteudstyret på bane. Straks efter iødslet med

De dystre minner var fremme på Christiansborg, hvor ingen turde afvise, at noget sådant kan foregå i Danmark. Her er det Ivar Hansen (V) og bag ham den konservative Hans Engell.

Ove Nathan tager Ole Vig Jensen kontakt med sin chef, statsminister Poul Nyrup Rasmussen (S). Det sker kl. ca. 16. Ole Vig Jensen bliver hødt om at komme til møde i statsministeriet, hvor også justitsminister Erling Olsen (S) deltager.

Hurtig handling

Efter dette møde beslutter Poul Nyrup Rasmussen at indkalde regeringens sikkerhedsudvalg til kl. 18. Sikkerhedsudvalget består af statsministeren, justitsministeren, udenrigsminister Niels Helveg Petersen (R) og forsvarsminister Hans Hækkerup (S).

Sikkerhedsudvalget diskuterer de nye oplysninger og enea om at tilhyde Folketingets partier, at der iværksættes en undersøgelse af mistanken om aflytning. Der er enighed om, at der skal handles hurtigt.

Derfor går Erling Olsen tilbage til justitsministeriet, hvor embedsmænd straks går i gang med at udarbejde forslag til undersøgelsesform og kommissorium. Her arbejdes der på højtryk til kl. tre om natten. Først da knn departementschef Michael Lunn tager hjem.

Krisemøde

Poul Nyrup Rasmussen går til gengæld i gang med at kontakte partierne for at orientere om sagen og indkalde til møde i Statsministeriet kl. 10 i går formiddag.

I de fire oppositionspartier kontaktes de politiske ledere: Uffe Ellemann-Jensen (V), Hans Engell (K), Holger K. Nielsen (SF) og Pia Kjærsgaard (Frp.). I de fire regeringspartier er det gruppeformændene: Ole Løvg Simonsen (S), Jens Bilgrav-Nielsen (R), Henning Lysholm Christensen (Krf.) og Bente Juncker (CD).

Det skyldes, at de politi-

ske ledere i regeringspartierne er ministre og dermed ikke repræsenterer Folketinget, og det er Folketinget, der skal tage stilling til undersøgelsen.

Bortset fra Bente Juncker, hvis telefon har været i stykker i et par dage, lykkes det at få fat i alle mellem kl. 22 og 23.30. Herefter kan der lukkes og slukkes i Statsministeriet.

Utilfredshed med forslag

Bente Juncker når ikke frem til mødet kl. 10, og Vestre vælger at sende gruppeformand Ivar Hansen. På mødet får partierne forelagt regeringens forslag om at lade statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, undersøge sagen. Overvåget af et udvalg af folketingsmedlemmer, som regeringen også har et forslag til sammensætningen af.

Oppositionen er ikke umiddelbart tilfreds med

forslaget, og efter lidt over en time beder Holger K. Nielsen om at få mødet afbrudt, så der bliver mulighed for at diskutere under søgelsesformen i partiernes grupper.

Samtlige politikere er meget fæmælte, da de kommer, ud gennem glassdøren Statsministeriet og mødes af et gigantisk opbud af ventende journalister.

SF's gruppebestyrelse holder et lukket møde og bliver enige om at acceptere regeringens forslag på den betingelse, at undersøgelsen foretages på regeringens ansvar - ikke på Folketingets.

Hale morgenen og formiddagen foresøger embedsmænd i Justitsministeriet at få fat på statsadvokat Erik Merlung, der er udsat til at forestå undersøgelsen. Han er i Bruxelles, og førat ved middagstid er der knapt takt.

Fantasifuld virkelighed

Kl. 13 er politikerne - nu også Bente Juncker - igen på plads bag glassdøren, og journalisterne på plads foran. Efter en halv time er justitsminister Erling Olsen klar til at orientere pressen om, at et enigt Folketing står bag undersøgelsen.

En af Erling Olsens bemærkninger til beslutningen er, at 'virkeligheden nogle gange kan være så fantasifuld, at den overgår fantasien. Dette kan være meget alvorligt, eller det kan være drengestreg'er'.

Det dækker meget godt stemningen på Christiansborg, hvor politikerne med tanke om at lade statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, undersøge sagen. Overvåget af et udvalg af folketingsmedlemmer, som regeringen også har et forslag til sammensætningen af. Oppositionen er ikke umiddelbart tilfreds med

Politiken 26. november 1993

Watergate-sag udløser panik

Topchef på Københavns Universitet afslører aflytning

Af Hans Jørgen Poulsen, Jens Holsøe og Henrik Groes-Petersen

Gennem syv år har Københavns Universitets nyudnævnte sekretariatschef, cand.jur. Lars-Erik Allin vidst, at ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens kontor i 1986 blev aflyttet. Det var sekretariatschefen, som også har militær officersrang, der sammen med en anden universitetsansat i hemmelighed fjernede det ulovlige lytteudstyr.

Regeringen besluttede i går efter et døgn hektiske drøftelser på Christiansborg, at statsadvokat Erik Merliung skal undersøge aflytningssagen. Han skal undersøge, hvem der står bag aflytningen. Efter forhandling med de politiske partier besluttedes det, at fem folketingsmedlemmer skal følge undersøgelsen.

Sagen kom første gang frem i Ekstra Bladet i forrige uge - men med anonyme kilder. Først i forgårs besluttede Lars-Erik Allin at vedkende sig sin rolle. Klokken 13.45 bankede han på døren til rektorkontoret. En chokeret Ove Nathan hørte derpå sin nærmeste, juridiske rådgiver vedgå, at han i efteråret 1986 brød ind på Gammeltoft-Hansens kontor i Sankt Peder Stræde 5 og fjernede lytteudstyret. I syv år havde sekretariatschefen holdt rektor Nathan i uvidenhed om, at universitetet havde været skueplads for den største aflytningsaffære siden Kejsergade-sagen i 1969.

Ove Nathan gik straks direkte til undervisningsminister Ole Vig Jensen

(R) og satte ham ind i sagen. Derpå blev statsminister Poul Nyrup Rasmussen (S) alarmeret, og i går formiddags indkaldtes samtlige partiledere til rådslægning i Statsministeriet.

Ifølge Politikens kilder foretog Lars-Erik Allin indbruddet sammen med en universitetsansat tekniker ved navn Thomsen, som siden er flyttet til Australien og arbejder for televæsenet dér.

Allin tog afære en efterårsdag i 1986, efter at han under en jagtudflugt med reserveofficerskammerater havde fået nys om, at professor Gammeltoft-Hansens kontor blev aflyttet. Allin og Thomsen fjernede aflytningsudstyret og sendte den til Politiets Efterretningstjeneste (PET) med beskeden 'tak for lån'.

Da aflytningen fandt sted, var Gammeltoft-Hansen professor på Københavns Universitet. Flere partier havde foreslået ham som ny ombudsmand. Men det var de konservative og partiets daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen (K) imod. De konservative søgte at undgå, at Gammeltoft-Hansen blev valgt. Ninn-Hansen afviser indigneret, at han skulle have haft noget at gøre med aflytningssagen.

Politiken forsøgte forgæves i går at få en kommentar fra Lars-Erik Allin. I dag ventes han at stå frem på et pressemøde.

Reportage

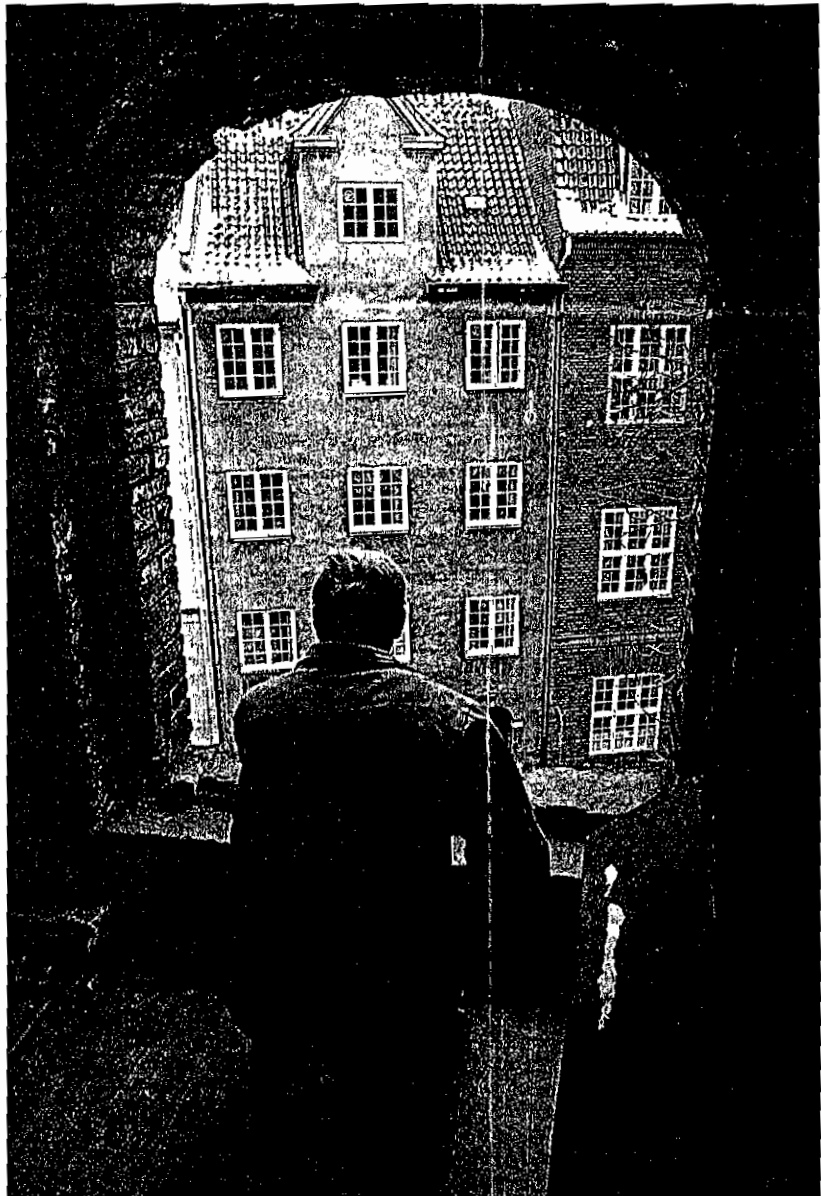
1. sektion
side 4, 5 og 11

Baggrund

3. sektion side 2

'Hansen-gate'

2. sektion side 4

Hans Gammeltoft-Hansen havde i 1986 kontor lige over for Sankt Petri Kirke. Ifølge Politikens oplysninger blev signalerne fra lytteudstyret modtaget af en radio, der var placeret på loftet over ødenhuset. - Foto: Erik Gleie

26.11.93

Studenterhusets historie

Historien om Studenterhuset er historien om en lang kamp mellem studerende, Studenterrådet og universitetet.

I 1980 blev Bispetorvannekset besat. Dette var den foreløbige kulmination på 30 års arbejde for at skaffe de studerende i København et fælles værested.

Besættelsen førte ikke i første omgang til noget hus. Man måtte af flere grunde opgive ideen om at få Bispetorvannekset, og fik i stedet stillet stuen og 1. sal i den gamle Rundepop - det "nuværende" Studenterhus - til rådighed. De studerende fik uofficielt overdraget nøglerne, og man begyndte at opbygge huset.

Demokrati i første række

Fra starten organiserede huset sig som selvejende institution, som byggede på basisdemokrati. I 1984 voksede de første aktiviteter op. Det var blandt andet den psykologiske rådgivning Regnbuen, som eksisterer den dag i dag.

Samarbejdet med Københavns

Universitet gik nogenlunde, men Direktoratet for Videregående Uddannelser (DVU), som skulle godkende Studenterhusets eksistens og skyde penge i en ombygning, var ikke så nemme at danse med. Behandlingen af sagen i DVU syftes i to år. I denne periode vokser antallet af aktivitetsgrupper i Studenterhuset støt.

I 1988 ligger sagen Studenterhuset endnu engang på DVU's og Bertel Haarders bord til godkendelse. Til alles forbavelse er svaret et rungende nej. Dette får dog ikke de studerende til at forlade Studenterhuset. Opbygningen af huset fortsætter - uden økonomiske midler - til trods for den officielle dødsdom.

Sejrens dag

Efter Haarders nej til Studenterhuset, beslutter de aktive sig for at øge selvpromoveringen i pressen. Resultatet udenbliver ikke. Positive tilkendeg-

velser fra bl.a. Rektor Ove Natban, får den 29. juni 1989 Bertel Haarder til at give følgende udtalelse:

- Jeg har efter nogen overvejelser besluttet, at jeg ikke vil modsætte mig, at Universitetet inden for sin ramme afsætter penge til et studenterhus, når blot der sker en ligelig behandling af alle studentergrupper, der kunne tænkes at ville benytte Studenterhuset.

Godkendelsen fra Undervisningsministeriet gav Studenterhusgruppen mulighed for at søge universitetet om penge. Første ansøgning, som forelå i april 1990, var på over 8 millioner kroner, som skulle dække ombygning af huset samt drift i en fire-årig periode. Husets udspil accepteres ikke af universitetets ledelse. Man finder beløbet for højt og kræver samtidig en stramning af styringen i huset.

Der arbejdes i huset videre med reviderede ansøgninger, men først i

marts 1992 godkender Konsistoriums forretningsudvalg en bevilling på 370.000 pr. år for en tre-årig periode. Endelig bliver det muligt for Studenterhuset at åbne officielt for de studerende. 30 års kamp er endelig vundet..

Og så alligevel

Stridigheder internt i huset, hvor grupper beskylder hinanden for de værste ting, er ved at ødelægge det gode klima. For at få løst noget af problemet vil man have en eksklusionsparagraf ind i vedtægterne, så "problembørnene" kan fjernes legait. For at få hjælp med det, henvender man sig til universitetets juridiske ekspert, Lars Erik Allin. Man får svaret, at sådan noget må man selv klare. Samtidig vælger ledelsen af universitetet at smække pengeskassen i.

Generalforsamlingen løser problemet ved at vedtage paragraffen og vælge en ny bestyrelse hvor "problembørnene" ikke er med. Efter at der igen er kommet orden på sagerne, vælger universitetet at kassen kan åbnes igen.

TIM MØLLER JØRGENSEN

Fremtiden

Administrationsbygning eller studenterhus? - Fremtiden er uvis!

Efter bomben sprang d. 20. oktober, har Studenterhusets fremtid stået hen i det uvisse. Rektor Ove Nathans udtalelser til aviserne tydede på, at huset ikke havde nogen fremtid - i hvertifælde så længe han var rektor. Siden har bestyrelsen for Studenterhuset snakket med universitetets ledelse.

Efter de to første møder snakkede StudenterBladet med bestyrelsesformand, Erik Albrechtsen.

Har Jeres forhandlinger med ledelsen ført til noget?

- De to møder vi har haft, har ikke været forhandlinger: Vi har faktisk bare snakket lidt. Snakkene med Nathan har dog givet lidt. Vi er blevet orienteret om ledelsens baggrund for lukningen af huset, og de har sagt, at de gerne ser huset åbnet igen.

Så kan vi altså snart feste i huset igen?

- Det er ikke så sikkert. For det første var det et udtalt ønske fra Nathans side, at huset skulle se "pænt ud", når vi åbnede igen. Indtil nu har vi ikke fået penge fra universitetet til at sætte huset ordenligt i stand, og det er bl.a. derfor, at der ikke er så pænt.

- Ledelsen snakkede også en del om opstramning af strukturen. Peter Plenge sagde f.eks., "at der skulle slagtes nogle hellige køer", hvad han

så ellers mente med det.

- De snakkede meget om, at man kunne forestille sig, at studenterorganisationerne skulle gå ind i ledelsen af huset. Det har Studenterrådet sagt, at de ikke ville, men man kunne forestille sig, at Konsistorium udpegede to bestyrelsesmedlemmer, og huset så selv valgte fem. Det ville opfylde ledelsens ønske om en lille bestyrelse.

I er altså villige til at give Jer i diskussionen om strukturen?

TIM MØLLER JØRGENSEN

- Den struktur for bestyrelsen kunne vi godt acceptere. Men det er vigtigt, at huset fortsætter med at være brugerstyret. Ellers vil medlemmer ikke være med.

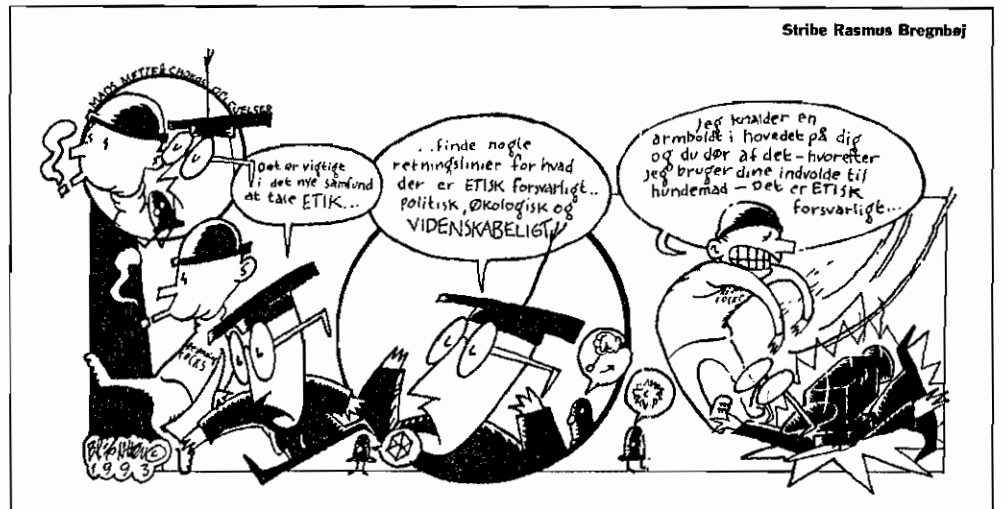
- Vi kan dog godt acceptere, at visse ting laves om. F.eks. skal repræsentantskabets rolle øges - det var en holdning fra ledelsen - og den er jeg enig i. Vores struktur har været for løs.

Hvornår åbner huset igen?

- Vi starter med det første forhandlingsmøde tirsdag d. 16. november. Der vil det så vise sig hvad der sker, men lad os gætte på, at huset senest åbner til januar.

Siden interviewet har der været ekstraordinær generalforsamling i Studenterhuset, og bestyrelsen vandt. Eksklusionerne blev opretholdt, og bestyrelsen blev siddende. Dette var også et krav fra universitetet for at gå i forhandlinger om en genåbning.

Derudover har bestyrelsen holdt sit første forhandlingsmøde med ledelsen. Konklusionen var, at man ikke ønskede at gennemføre beslutninger under det nuværende rektorat, men at såfremt den nye rektor ingen indvendinger havde, ville man kunne genåbne huset senest til februar.

■ PORTRÆT

Rektor Ove Nathan og Lars-Erik Allin (th.) under et møde i universitetets konsistorium i marts 1992. - Foto: Kirsten Fich Pedersen

Betroet rådgiver

Af Hans Jørgen Poulsen

Lars-Erik Allin, 53, nyudnævnt sekretariatschef og cand.jur. er en person, der gennem årene har været betroet mange opgaver på Københavns Universitet, inden for de tykke mure kendt af mange som Lasse. Først og fremmest har han været juridisk rådgiver for rektor, der ikke selv er jurist af fag, men atomfysiker. Senest har han heskæftiget sig med en sag om valgfusk med stiller- og kandidatlistor.

Ved årsfesterne på Frue Plads har Lars-Erik Allin fungeret som ceremonimester og givet det afgørende signal til messingblæserne på balkonen, når dronningen og prinsen skrider ind i gobelinsalen. Det er altid Allin, der ledsager de kongelige gæster til podiet.

Isørt en uløstelig mørkeblå blazer, høj, rank og med et veltrinnet overskæg ligner han mest af alt en britisk major fra kolonitiden. Det gjorde han også så sent som torsdag den 18. november, da han nok engang sørgede for, at alt ceremoniellet forløb gnidningsfrit.

Allin er student fra Akademisk Kursus og blev i 1970 cand.jur. ligesom sin far - i øvrigt samme år som Hans Gammeltoft-Hansen. Han blev så sekretær i Planlægningsrådet for Højere Uddannelse, avancerede i 1973 til fuldmægtig i Undervisningsministeriet og kom i 1978 til Københavns Universitet. Her har han siden fungeret i administrationen med vidt forskellige opgaver og bl.a. ført opsyn med, at sager fra rektorembetet behandles juridisk korrekt. I forbindelse med omstrukturering ved Københavns Universitet fik han for et års tid siden titel af sekretariatschef og dermed næstøverste i administrationen efter universitetets direktør.

Hvis man med kælenavnet Lasse forbinder et legebarn, passer det godt på Lars-Erik Allin. Bag det nlastelige, ranke ydre gemmer der sig en voksen dreng, som kan lide at lege røvere og soldater. Det har han også gjort i virkeligheden med kaptajnsrang i hjemmeværnet med ret til at bære FT: dvs. Hjemmeværnets Fortjensttegn, som han dekoreredes med i 1978. Men Lars-Erik huskes også af flere som den glade ølsælger i pausen ved studenterrevyerne.

Det Fri Aktuelt , tir d. 26. okt 93

UVURDERLIG HJÆLP

Stud. com. Morten Munk Marcussen, Morbækhaven 17-61, Albertslund:

I sagen om Studenternuset og gruppen Regnbuen er der desværre et aspekt, som ingen har interesseret sig for, nemlig Regnbuens egentlige aktivitet: Den gratis og alternative psykologiske rådgivning.

Jeg er selv »bruger« af denne rådgivning og har igennem to år oplevet en åben, imødekomende, alsidig og frem for alt utrolig tålmodig rådgivning fra Regnbuens side. En indsats, som Regnbuen har ydet ganske gratis, men som for mig har været uvurderlig.

Der er mange mennesker i dag, som har næret brug for en sådan støtte, men som ikke har råd til at betale sig fra det. Ikke mindst blandt studerende. Jeg kan derfor ikke forestille mig en gruppe i Studenternuset, der har lavet et større, løstere og mere nødvendigt stykke arbejde end Regnbuen. Og derfor vil det også have store menneskelige omkostninger, at gruppen nu udelukkes. Og så på et helt urimeligt grundlag.

Det har været alt for nemt for mange parter i denne sag at mistænkeliggøre grupper som Regnbuen og Studerende mod racisme. Og i stedet for at dementere de rygter om terrorisme, som Ekstra Bladet har sat i gang, har sørgeligt mange benyttet sig af dem. Men det er ikke terror at noide anti-racisti-

LÆSERNE MENER

ske moder. Det er heller ikke terror at opbevare et rør og otte stykker kabel i et skab. Jeg er enig i, at den slags »slagvåben« ikke hører hjemme i Studenternuset, men jeg forstår på den anden side godt de mennesker, der alligevel bragte dem ind. Tænk på, at folk i deres anti-racistiske arbejde havde været udsat for mordtrusler, og at en aktivist vittentligt var blevet dræbt ved et bombeattentat. Det er ikke mærkeligt, at man tænkte på selvtforsvar i den situation.

Mordtrusler og bombeattentater er derimod terror. Det er derfor at vende tingene på hovedet, når man kalder de mennesker for terrorister, der faktisk er ofre for terror.

MULDVARPEN NR 12 / 1993
NOVEMBER

Udtalelse fra REBEL-København om

Lukningen af Studenterhuset

Natten til den 19/10 blev Studenterhuset lukket. Dette skete vel og mærke efter at Ekstra Bladet havde gjort rektor for Københavns Universitet opmærksom på, at Studenterhuset var hjemsted for "terrorister". Denne sag har mange rådne punkter bl.a:

at det er et boulevardblad, der i realiteten bestemmer, hvem der skal hænges ud. Ekstra Bladet laver en løgnehistorie, de sælger den til en naiv universitetsrektor, der så allierer sig med politi og tyrer et demokratisk sted. Det skal nævnes at journalisten for EB var Jens Peter Mathiasen, der efter den 18. Maj blev boykottet af det autonome miljø pga. hans "journalistiske" metoder, og det er derfor mere end sandsynligt, at han har haft en personlig interesse i at få hævn ved nok engang at svine det autonome miljø til.

- at Ekstra Bladets betegnelse om terrorisme er helt hen i vejret. Vi kan dog ikke forvente, at Ekstra Bladet skulle kun sætte ind i at være aktiv antifascist og de farer, der er forbundet her-

ved. Det er derfor kun logik, at man er parat til at forsvare sig, hvis folk fra den brune højrefløj skulle angribe.

- at den nye "trend" i den borgerlige presse med at hænge enkeltpersoner ud som ansvarlige er både tåbelig, men sandelig også med til at lette arbejdet for folk fra højre, der er parate til at begå mord mod aktive venstrefløjsfolk. Her kan Ekstra Bladet m.fl nemt komme i den pinlige situation, at de bliver medansvarlige for den højreradikale terror.

- at den hetz, der foregår mod hele venstrefløjsmiljøet er med til at kriminalisere det. Et boulevardblads skrive-ri er nok til at politi og stat farer frem med midler, der ikke hører hjemme i et land, der påråber sig etiketten "demokratisk". Får lukningen af studenterhuset lov at stå ubemærket hen, så er vejen lagt for kommende hetz, ransagelser og forfølgelser mod venstrefløjen fra stat, presse og politi. Kravet må være: Genåbning af Studenterhuset og nej til eksklusionen!

INVITATION FRA FILIPINERNE

REBEL har modtaget en indbydelse til 25 års jubilæet for genopbygningen af det Filipinske Kommunist Parti (CPP). Arrangementet finder sted i Holland. Tilmeldingen skal ske senest den 30. nov. (altså snart!) Selve dagen finder sted den søndag den 19. dec. hvor der vil være taler, middag og fest om aftenen. Udover det vil der indtil den 19. dec. være mulighed for at sende lykønskninger m.m. Der vil også være mulighed for at overnatte hos kammerater fra Kabataang Makabayan, en revolutionær ungdomsorg. fra Filipinerne. Er du hooked på at tage afsted? Få flere papirer fra REBEL-Kbh. CPP er med i nationale demokratiske front, som er en bred revolutionær modstandsbevægelse mod regimet på Filipinerne. Tilmelding haster og penge som tilskud er knappe - måske ved hjælp fra fagforeninger?

Ove Nathan svigter deltidslærere

UNIVERSITETS-
AVISEN N. 19
NOV 1993

Deltidslærerne klager til ombudsmanden.

Kontorchef Michael Bjørn Hansen forklarer hvorfor:

Fra deltidslærerside kunne vi godt leve med, at deltidslærerne røg ud af konsistorium med den nye universitetslov. Derimod fandt vi det vigtigt at beholde indflydelse i studienævne. Det er netop på undervisningsområdet, at vi gør vores store indsats og har en stor indsigt.

Vedrørende vores indflydelse i studienævne blev vi - da universitetsloven var vedtaget - angrebet fra en uventet kant. Ove Nathan har i årenes løb gang på gang udtalt sig positivt om deltidslærernes indsats på universitetet. Vi ydede en effektiv undervisningsindsats til en rimelig billig pris. Men da den nye universitetslov skulle omsættes i praksis på Københavns Universitet i første omgang i form af en midlertidig valgstatut - fik piben pludselig en anden lyd. Ove Nathan gav deltidslærerne en langt dårligere behandling end, der er dækning for i den nye lov.

Tidligere var 100 timers deltidslærerarbejde pr. halvår tilstrækkeligt for, at vi kunne opnå valgret og valgbarhed til studienævne. Unden at den nye lov foreskriver noget herom, har Ove Nathan forøget kravet til 300 timer pr. år for at deltidslærerne kan få valgret. F.eks. betyder det på jura, at kun deltidslærerne kan få valgret. F.eks. betyder det på jura, at kun 20% af undervisningsassistenterne har valgret og er valgbare.

I min sidste periode i konsistorium kæmpede jeg meget ihærdigt for, at vi deltidslære-

re bevarede vores rettigheder i relation til studienævne. Jeg fik fremprovokeret udtalelser, hvoraf det fremgik, at det var fagforeningsinteresser hos heltidslærerne på humaniora, der lå bag ønsket om en begrænsning i adgangen til stemmeret for deltidslærerne. Jeg påpegede, at Ove Nathan ikke var fremkommet med nogen selvstændig begrundelse for begrænsningen af deltidslærernes stemmeret eller påvist nogen retskilde, der gjorde en sådan begrænsning påkrævet. Og da rektor stadig nægtede at udtale sig, tillod jeg mig at opstille den formodning, at han alene havde bøjet sig for et dekanpres. I retssager giver det også negativ procesvirkning, hvis man nægter at udtale sig.

Sagsforløbet blev udførligt beskrevet i Weekendavisen d. 5. marts 1993 under overskriften »Rektor misbruger sin nye magt«.

Herefter ville den hidtil tavse rektor gerne udtale sig: Nu var planet blevet for lavt til, at han kunne deltage i diskussionen.

I de 9 år jeg var medlem af konsistorium, kom jeg til følgende bedømmelse af Ove Nathan: Udadtil har Nathan opbygget et positivt image som en humanistisk og demokratisk kulturpersonlighed, mens han på de indre linier ikke har udvist den stor råstyrke. Imidlertid blev jeg lidt overrasket over, at rektor var så svag, at han end ikke ville diskutere med os.

Deltidslærerne udtrådte af

konsistorium d. 31. marts 1993. Det ny konsistorium skulle gennemføre den endelige valgstatut. Hermed var der en mulighed for, at rektor Nathan kunne tænke sig en ekstra gang om. Der var mulighed for et vist taktisk tilbagetog og derved at slutte fred med deltidslærerne. Men så mgen civil courage og kløgt havde Ove Nathan desværre ikke.

Deltidslærerne har indbragt sagen for Folketingets Ombudsmand, hvor vi regner med at få medhold. Hvis dette mod forventning ikke skulle ske, har vi fået tilsagn fra en fond, der gerne vil betale udgifterne til et sagsanlæg imod Ove Nathan for at få underkendt han uacceptable begrænsning af deltidslærernes demokratiske rettigheder i relation til de styrende organer på Københavns Universitet.

Fra Deltidslærerforeningens side finder vi det meget beklageligt, at rektor Ove Nathans svaghed i relation til universitetets indre forhold giver anledning til en strid mellem universitet og deltidslærerne, der kan blive meget langvarig.

Svar:

Deltidslærernes deltagelse i universitetets valg handlinger er nævnt i årsberetningen, som er aftryk i universitetsavisens udgave af 11. november. Den nøjagtige formulering findes i universitetets valgstatut, som er vedtaget af Konsistorium og godkendt af undervisningsministeriet.

Ove Nathan

Forsvar anti-racisterne

Om lukningen af Studenterhuset

Som en leddeløs nikkedukke lod rektor Ove Nathan sig blæse omkuld af et bombardement af løgnagtige oplysninger, som Ekstra Bladet præsenterede ham for. I blind tillid til dette velkendte "sandheds-vidne" bad han politiet storme Studenterhuset i København.

Senere har han administrativt lukket huset og stillet benhårde betingelser for overhovedet at give husets bestyrelse adgang igen.

Desværre har også husets studenterbestyrelse ladet sig rive med og har besluttet at udelukke den psykologiske rådgivning Regnbuen og Studerende mod Racisme fra huset.

Efter razziaen, som Ekstra Bladet forbløffende nok havde kendskab til på forhånd, har det vist sig, at 99% af avisens påstande har været fordrejede og løgnagtige:

- Der har ikke foregået diskussioner om eller planlægning af noget, der bare ligner terror i Studenterhuset.

- Politiet havde ingen mistanke om skydevåben og fandt heller ingen.

- Husets medlemmer er faktisk tilmeldt som studerende.

- Hvad Ekstra Bladet kaldte et møde for centrale skikkelser i det illegale anti-racistiske arbejde var et offentligt annonceret seminar, hvor bl.a. flere medlemmer af Socialistisk Arbejderparti deltog. Her blev diskuteret lovlig anti-racistisk virksomhed.

Socialistisk Arbejderparti opfatter Ekstra Bladets og politiets kampagne mod Studenterhuset som et forsøg på at miskreditere anti-racistiske og venstreorienterede politiske aktiviteter.

Over for denne kampagne ønsker vi at fastslå:

* At det er vigtigt at brede gruppe i samfundet, herunder studenter, aktivt engagerer sig kampen mod racisme og fascisme.

* At Ove Nathan øjeblikkeligt bør genåbne Studenterhuset uden at stille betingelser. Hvis ikke, må universitetets højeste organ, konsistorium, kalde ham til orden.

* At Studenterhusets bestyrelse må omstøde dens diskriminerende beslutning om at udelukke Studerende mod Racisme, Regnbuen samt enkeltpersoner.

Når alle løgnene er skrælet fra, står tilbage, at politiet fandt otte kabelstykker og et jernrør, som man kan bruge som slagvåben.

Hvis ikke før, så dokumenterede Fak2'rens ud-

sendelse om højrefløjen, at indvandrere, flygtninge og anti-racister lever under konstant fare for at blive overfaldet.

Umiddelbart efter bombeattentatet, som dræbte Henrik Christensen, henvendte bl.a. SAP og Enhedslisten sig til politiet og bad dem kontrollere vores post for bomber. Det nægtede de pure. Vi kan derfor ikke tage påstande om, at politiet kan og skal forsvare os, alvorligt. Socialistisk Arbejderparti mener, at det er alle anti-racisternes ret at forsvare sig mod angribende højre-ekstremister. Vi vil ikke afvente flere lig på bordet, før vi forsvarer os. ■

København,
23.oktober 1993

ALLE KAN HAVE LYTTET MED

Aflytningsudstyr er nemt at få fat i, og Gammeltoft-Hansen var i forsommeren 1986 interessant for mange både herhjemme og i udlandet på grund af sit arbejde med flygtninge og med efterretningsfolk - men næppe som kommende ombudsmand

Af Torben Benner og Jens Grund

Allin var manden, der en natteftime i 1986 fjernede en skjult mikrofon i Hans Gammeltoft-Hansens telefon på Københavns Universitet.

Men hvem anbragte den? En indenlandsk eller udenlandsk efterretningstjeneste, en yderligtstående gruppe, eller en rabiat privatperson.

Alt er gisninger.

Men ingen kan have anbragt mikrofonen for at skade Gammeltoft-Hansens kandidatur til Folketingets ombudsmand, for allerede i forsommeren 1986 fik Allin nys om aflytningen.

Flere måneder før, Gammeltoft-Hansen blev nævnt som emne til posten.

Og for den 9. august 1986, hvor kabinetssekretær Mogens Wahl døde og blev afløst af daværende ombudsmand Niels Eilshou Holm.

Den nu afdøde mand, som gav Allin tippet om mikrofonen, havde en fjern tilknytning til Forsvarets Efterretningstjeneste.

Han var major af reserven ved Østre Landsdelskommando i Ringsted og skulle ved en mobilisering indgå i staben af efterretningsfolk.

Men både Politiets Efterretningstjeneste, PET, og Forsvarets Efterretningstjeneste, FE (eller FET), afviser at være indblandet.

Og som en tidligere ansat i PET siger:

»Enhver idiot kan foretage en aflytning. Man kan købe aflytningsudstyr i enhver velassorteret elektronikshop, som beskæftiger sig med den slags ting. I Frankfurt Lufthavn ligger en kæmpe forretning, som ikke laver andet.»

FLYGTNINGE

Men lektor ved Københavns Universitet, Wilhelm Christmas-Møller, vil ikke udelukke, at en dansk efterretningstjeneste kan være involveret.

Og måske endda også en udenlandsk, vurderer lektoren, der selv er tidligere reserveofficer i efterretningstjenesten.

I en årrække - fra 1977 til 1984 - var Gammeltoft-Hansen formand for Dansk Flygtningehjælp og stærkt engageret i flygtningenes situation. »Jeg er sikker på, at der har været en efterretningsinteresse i hele spørgsmålet om flygtningepolitikken,« siger Wilhelm Christmas-Møller.

I Gammeltoft-Hansens tid i Flygtningehjælpen var der ifølge Det Fri Aktuells oplysninger fra tid til anden mystiske indbrud, hvor de ubudne gæster aldrig havde fjernet noget, men forsøgt at trænge frem til sagsakter.

Ifølge Wilhelm Christmas-Møller var flygtningepolitikken vigtig for efterretningssvæsenet, fordi spioner, terrorister og politiske provokatorer kunne sluses ind i landet ad den vej.

Samtidig tror han, at Allin fik tippet om mikrofonene, fordi der ikke længere var brug for aflytningen.

»Når man berytter så klodset en måde som at bruge en mikrofon, opstår der også nogle »klodsethedsproblemer«, når mikrofonen skal fjernes. Den kan jo ikke sidde til tid og evighed. Og så er det smart at få den fjernet uden at blive opdaget.»

Det kunne ske ved at berytte en mand fra universitetet.

Når Wilhelm Christmas-Møller peger på, at udenlandske efterretningstjenester kunne være involveret, så skyldes det dels, at vi var midt i den kolde krig, og dels at mange palæstinensiske flygtninge kom til landet.

»Hvis Israel var involveret, så er det oplagt, at de var tvunget til at operere ulovligt. Israelerne kan så enten have informeret FE, efter at aflytningen var i gang, eller de kan have fået grønt lys fra FE til at foretage aflytningen. Der findes jo en samarbejdsaftale mellem FE og den israelske efterretningstjeneste Mossad.»

En tidligere ansat i Poli-

tiets Efterretningstjeneste tror ikke på, at nogen i PET ville deltage i en ulovlig aflytning. Og slet ikke, at de ville være så uprofessionelle at indvie andre i det.

»Og man sidder altså ikke og udveksler memoires og oplysninger mellem PET og FE. Der er vandtætte skotter mellem de to tjenester.»

Forsvarets Efterretningstjeneste må ikke lave indgreb i meddelelses-hemmeligheden i Danmark; aflytte telefoner, rum eller åbne breve. Heller ikke selv om det angik den militære sikkerhed, understreger oberstløjtnant Ole Koch Olsen, FE. Det er udelukkende en politit opgave, som kræver en dommerkendelse.

Folketingets nuværende ombudsmand beskæftigede sig i en årrække indgående med polit-agenter og meddelelses-hemmeligheden. Og i foråret 1986 skrev han netop på kommentarer til de skærpede regler på området, som han var med til at indføre i 1984.

Men om det kan have ansporet nogen til at aflytte hans egen telefon, er uvist.

ALT FOR FARLIGT

Den tidligere PET-medarbejder tror ikke, at nogen i tjenesten ville turde bryde loven og anbringe den fano-mikrofon. »Bliver man taget for urent travt, koster det regeringens liv. Og det er ikke efterretningstjenestens opgave.»

Han tror heller ikke, at en efterretningstjeneste kan have brugt den mystiske teletekniker Thomsen, så de fik fjernet mikrofonen uden at udsætte sig selv for unødigt risiko: »Du ville være afhængig af, at han ikke fortæller den rigtige historie, hvis det bliver opdaget. Du lægger tjenestens og regeringens liv i en tilfældig teleteknikers hænder.»

Læs også side 6

Allin ledte en tekniker forbi vagterne - fordi han havde fået nys om noget, aflytterne ville skjule, eller fordi det var den sikreste måde at fjerne mikrofonen? Foto: Marianne Leth

RENE ORD FOR PÆNGENE. FØR SKADEN ER SKET

ALKA har vi ærlighed som rettesnor. Det kommer vores 1.300.000 kunder til gode.

Ingen forsikring dækker alt, derfor fortæller vi dig både hvad forsikringen dækker, og hvad den ikke dækker. I ALKA udbetaler vi over 1 milliard kroner i mere end 100.000 sager, hvert år.

Når man behandler mange sager, kan selvfølgelig opstå usikkerhed mellem kunde og selskab. Men det er der råd for.

Ankenævnet for Forsikring er en uafhængig klageinstans. Det koster 100 kr. at klage. Får man medhold, kommer de 100 kr. retur. ALKA havde sidste år 137 klager til behandling i Ankenævnet for Forsikring.

Få rene ord for pengene - bestil ALKA's kundeblad ÆRLIG TALT på kuponen eller telefon 43 58 57 59.

Send mig ÆRLIG TALT, som giver mig rene ord for pengene, før jeg tegner forsikring.

Jeg vil gerne kontaktes af min lokale ALKA assurandør

Navn _____

Adresse _____

Postnr./by _____

Telefon _____ Træffes bedst _____

Sendes til
ALKA forsikring
Engelholm Allé 1
2630 Taastrup

ALKA
forsikring

KEND DIT FORSIKRINGSSELSKAB. FØR SKADEN ER SKET

Ukendte Thomsen

Som sagen umiddelbart kom frem, kunne man godt føle sig hængt til Italien:

Ukendte personer med endnu mere ukendte bagmænd installerer lytteudstyr i telefonen hos en anset universitetsprofessor, kandidat til en af samfundets top-poster og aktiv i udforskningen af statsmagtens telefonaflytninger.

En af universitetets egne tofolk får oplysning om lytteudstyret - eller kolden fødder? - og mobiliserer på inspiration af en ven med kontakt til Forsvarets Efterretningstjeneste en ukendt tekniker, der møder op, demonterer lyttegrejet - for derpå at forsikre sin opdragsgiver om, at 'alt er i orden' - og forsvinde

lige så sporløst, som han var dukket op.

Hvis den ukendte tekniker ikke lod det hyggelige danske (dæknavn) Thomsen, skulle man virkelig tro, at det var i Italien og ikke Danmark, dramaet udsplilede sig.

Den uldne begrundelse om en »verden i kold krig« og en »strøm af palæstinensiske flygtninge« er også som skåret ud af disse års dramatiske optevling af den italienske samfundskrise:

Påstået fare for statens sikkerhed i al almindelighed og den kommunistiske trussel i særdeleshed var åbenbart den gang stadig nok til, at mere eller mindre private grupper i al diskretion kunne få lov til at gøre deres helt private paranoia til et nationalt anliggende.

Danmark er ikke Italien.

Derfor kan vi trykt regne med, at ukendte Thomsen inden længe vil blive pågrebet og lovformeligt forhørt om sit nærmere kendskab til det sygelige logekomplot.

Eller kan vi?

Det mener B.T.

B.T. 33 75 75 33

Ansvarshavende chefredaktør PETER DALL.

Meddeltaktør HENNING LÆSSØE.

Redaktører KARSTEN MADSEN og BJØRN WESTERGAARD.

Redaktionschefer RAN HEDEGAARD, HELGE LAURSEN, HANS JENSEN, LARS LINDBERG, BO MIKÆL, KLAUS MOE, STREIN NIELSEN og KARINA TOPP.

Abonnement-Service: Tlf. 33 75 36 00.

Annoncecenter: Tlf. 33 75 75 00.

Udgivet af De Berlingske Dagblade A/S Kr. Bernikbøwsgade 6, 1147 København K

Fryk: De Berlingske Dagblade A/S og ydsk Avistryk A/S.

SSN 0106-4029 A

SKÆG OG BLÅ BRILLER I GAMMELTOFT-SAGEN

Hans Gammeltoft-Hansen lyttede interesseret til Allins forklaring under presse-mødet i går.

Lars-Erik Allin (tv.), juridisk rådgiver for rektor Ove Nathan, ønskede ikke at indblende sin foresatte i den - efter Allins mening - ret befærdte sag.

Foto: Jan Jørgensen

Den forsvundne 'Thomsen' jages

Af Lars Lemche

B.T. Folketinget og statsadvokat Erik Merlung er gået på jagt efter den mystiske »agent Thomsen«, der i efteråret 1986 fjernede en mikrofon, der var skjult i telefonen på professor Hans Gammeltoft-Hansens kontor på Københavns Universitet.

»Agent Thomsens« natlige indtrængen på Gammeltofts kontor skete i samarbejde med rektor Ove Nathans juridiske rådgiver, Lars-Erik Allin - dengang ansvarlig for sikkerheden på universitetet.

Under et særegent, lætspækket pressemøde på universitetet i går lukkede en noget beklemmt Lars-Erik Allin op for den hemmelighed, han har båret på i syv år.

»Somme tider kan det være usundt at være nysgerrig,« lod Allins halvdunkle forklaring på, at han holdt indbruddet skjult for rektor Ove Nathan.

En verden i krig
B.T. spurgte efter mødet Allin, om han var blevet truet til tavshed af »agent Thomsen«.

»Du ved vist ikke, hvordan verden så ud dengang,« lod det lidt brysk.

En verden i kold krig. Et Danmark, der modtog en strøm af palæstinensiske flygtninge og op-

levede en ophedet debat mellem »flygtningevæbner og flygtningefjender« - en debat, hvor Gammeltoft-Hansen som tidligere formand for Dansk Flygtningehjælp var aktiv debattør og lobbyist.

For at forvirre sagen yderligere arbejdede Hans Gammeltoft-Hansen netop på det tidspunkt med en juridisk afhandling om aflytning af telefoner!

Toorier skudt i sønk

Allins redegørelse om sagen i går skyder flere af de vildtvoksende teorier om den besynderlige aflytning i sønk.

Aflytningen begyndte i forsommeren 1986. Alltså måneder før Hans Gammeltoft-Hansen - under protester fra Det Konservative Folkeparti - blev kandidat til posten som ombudsmand.

Kilder med kendskab til spionage afviser også over for B.T., at aflytningen af Gammeltoft-Hansen umiddelbart havde et professionelt fingeraftryk fra Politiets eller Forsvarets Efterretningstjeneste.

Derfor er jagten i dag koncentreret om den mystiske mand, der under den vaskeægte »skæg-og-blå-briller« aktion fik fjernet mikrofonen fra Gammeltoft-Hansens kontor. Han kender tilsyneladende hele sagens baggrund.

Dæknavn: Thomsen. National-

itet: Dansker. Alder: cirka 50 år. Kendetegne: Myndig og professionel med et indgående kendskab til aflyttingsudstyr.

Allin fik kontakt med »agent Thomsen« via den afdøde major Jørgen Hansen, der åbenbart havde gode kontakter inden for Forsvarets Efterretningstjeneste.

Jørgen Hansen fortalte uopfordret Allin, at Gammeltoft-Hansen »blev eller ville blive« aflyttet.

»Jeg var lidt forundret over Jørgen Hansens henvendelse. Han ville ikke give nærmere oplysninger om, hvor han havde det fra. Jørgen Hansen gav mig et telefonnummer til en teletekniker, jeg kunne kontakte. Han gav mig en identifikationskode, som jeg altså skulle bruge, hvis jeg ringede,« fortæller Lars-Erik Allin.

Oplysningen nåede Allin, og da først Jørgen Hansen døde af et hjerteslag, og Gammeltoft-Hansen siden blev kandidat til posten som ombudsmand, besluttede han at kontakte den såkaldte teletekniker.

Scannede kontoret

»Han kaldte sig Thomsen. Vi aftalte at mødes for at få aktionen i gang. Det var ikke noget problem at komme ind - der var ikke tale om indbrud. Jeg var jo kendt. Og manden med den lille sorte kuffert i hånden var der ikke nogen, der

interesserede sig for.

Da vi kom derop, scannede Thomsen kontoret med et apparat, jeg ikke kender. Derefter skilte han telefonen ad og tog den lille mikrofon ud, og vi forlod kontoret. Vi gik hen på et værtshus for at diskutere sagens videre forløb. Han forklarede mig, at vi ikke kunne afsløre sagen på nuværende tidspunkt. Men han gav ingen reel begrundelse - blot, at det ville ødelægge alt for meget.

Mikrofon sendt til PET

Han foreslog derfor, at vi sendte dimsen anonymt til PET, for så ville de nok underrette rette vedkommende. Han var helt utilbøjelig til at give mig yderligere oplysninger. Han sagde blot »den er god nok«.

Da jeg ikke ønskede at indblende universitetet eller rektor Nathan i en sag, der åbenbart var temmelig betændt, gik jeg ind på hans forslag. Vi lavede herefter brevet med de udklippede avisbogstaver »TAK FOR LAN« og sendte dimsen i en neutral brun prøvekuvert til PET.

Thomsen og jeg skiltes, og jeg har aldrig set ham siden. Jeg er helt sikker på, at Thomsen ikke var hans rigtige navn. Jeg har ingen anelse om, hvor han kom fra, men han vidste hvad han gjorde,« fortæller Lars-Erik Allin.

Lytte-ekspert: Amatørarbejde

Af Jan Søgaard
og Søren Larsen

B.T. »Så amatøragtigt arbejder PET ikke. Når de aflytter, foregår det professionelt, og det bliver ikke opdaget.«

Sådan siger kilder med nøje kendskab til PET's aflytnings-metoder.

»Telefonaflytninger sker ved indgreb direkte på telefoncentralen og bliver ikke afsløret af mærkelige klik i røret og den slags. En professionel telefonaflytning bliver ikke opdaget,« siger kilderne, der betegner aflytningen af Folketingets Ombudsmand som amatør-arbejde.

Afsløres let

En professionel »sweeper«, en tekniker med speciale i at afsløre hemmelige aflytninger, vil straks opdage en skjult mikrofon af den type, der blev fundet på Hans Gammeltoft-Hansens daværende professor-kontor i Sct. Pederstræde 5 i København.

Det skete da også, da den anonyme spiontekniker brød ind på Gammeltoft-Hansens kontor sammen med Lars-Erik Allin.

De fandt hurtigt mikrofonen skjult i telefonen.

»En mikrofon af den type har kun en rækkevidde på få hundrede meter. Man er nødt til at være i nærheden med en monitor (radiomodtager, red.) og en båndmaskine for at aflytte samtalerne fra mikrofonen.

Man kan også placere en monitor i nærheden og sende

signalet videre til modtageren via telefonnettet, men der er altid risiko for, at sådan et apparat vil blive opdaget.

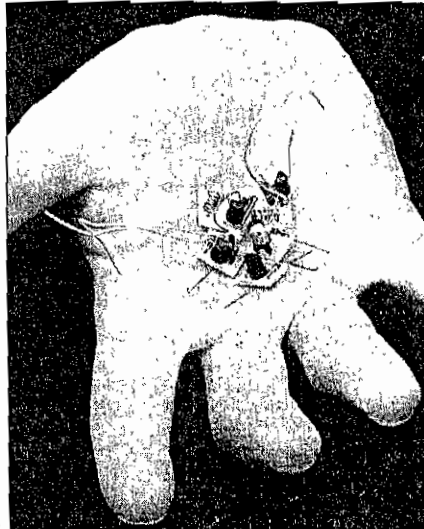
Normalt vil man tappe signalet fra en bil parkeret i nærheden, for det er jo kun nødvendigt at lytte, når der er nogen på kontoret,« siger en radio-ekspert til B.T.

PET professionel

Ved sweeping af et lokale, der mistænkes for at blive aflyttet, bruges en »spectrum-analyser«. Fra en skjult mikrofon vil der altid være en konstant bærebejge der afsløres af spectrum-analyzoren, der scanner frekvensbåndet igennem og giver signal på en skærm, når den fanger bærebejgen. Så kan man med den løse antenne pejle sig frem til, hvor bærebejgen er stærkest og dér sidder mikrofonen.

PET ved, hvor let skjulte mikrofoner afsløres – og bruger derfor meget mere professionelle metoder til både telefon- og rum-aflytning. Derfor kan fundet af mikrofonen hos Gammeltoft-Hansen meget vel tyde på, at der er tale om luske-arbejde, udført af »amatører« – måske en ukendt privat efterrettingsorganisation.

Spion-udstyr kan købes frit i flere europæiske lande og i Østen. I internationale lufthavnes transithaller er der butikker med elektronisk spionudstyr. I London findes eksempelvis en »spy-shop«, der sælger alskens avanceret aflytningsudstyr. Det er også

Sådan en håndfuld »lus« eller på engelsk »bugs« er små skjulte mikrofoner – men de er for amatører, fordi de er meget nemme at opdage.

lovligt at sælge det i Danmark, dog findes der ingen forhandlere, men det er forbudt efter straffelovens paragraf 263 at udspionere andre.

Det kan give op til seks måneders fængsel – og op til to år under skærpende omstændigheder, eller hvis der er tale om industrispionage.

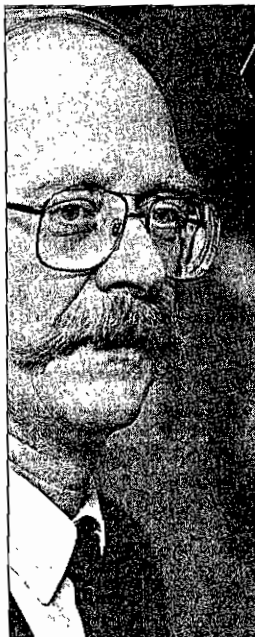
Billigt udstyr

Mange radio-eksperter er i stand til billigt at flikke aflytningsudstyr sammen. En

mini-mikrofon med sender kan fremstilles for få hundrede kroner – mens professionelt udstyr, som det der sælges i specialbutikker i udlandet, koster mange tusinde.

Spion-udstyret bliver mindre og mindre, og dets anvendelses-muligheder bliver større og større.

Elektronikken til aflytning af telefonsamtaler og rum er faktisk tilgængelig for alle, der vil betale. Også for kriminelle bander og organisationer.

Lars-Erik Allin beholder sin stilling trods sin spegede rolle i sagen.

NATHANS RÅDGIVER SLIPPER MED PÅTALE

B.T. Lars-Erik Allin, 53, juridisk rådgiver på Københavns Universitet for rektor Ove Nathans, slipper med en tjenstlig påtale for sin besynderlige rolle i sagen om aflytningen af professor Hans Gammeltoft-Hansens telefon i 1986.

Det var Allin – kendt på universitetet som Lasse – der sammen med »agent Thomsen« fjernede mikrofonen en sen aften i efteråret 1986, men siden har været tavst som graven om episoden.

»Jeg kender ham på bedste måde. Han har altid leveret et førsteklases stykke arbejde. Han er helt igennem loyal,« lyder rektor Ove Nathans skudsmål.

Forstår ham

Ombudsmand Gammeltoft-Hansen forstår Allins personlige og menneskelige grunde til de mange års tavshed.

Men Allin slipper ikke for en påtale, understreger universitetets direktør, Peter Plenge.

»Der er tale om en uortodoks arbejds-metode, der ligger uden for det normale og endda uden for »normal arbejdstid«. Der er behov for en tjenstlig pegefinger. Det er ikke god tjenstlig adfærd ikke at

orientere sine foresatte, men det er ikke nogen ide at fjerne Allin fra hans post,« siger Peter Plenge.

Lars-Erik Allin beskrives af kolleger og studerende som en »fink og lun fyr af den gamle skole«, der ikke just er tilhænger af de studerendes krav om mere indflydelse.

Den høje, ranke Allin ligner med sin velplejede moustache mere en britisk officer end en dansk jurist.

Det militære og lystent til at lege »røvere og soldater« får han styret som kaptajn i hjemneværnet og som medlem af en skytteforening.

Disciplinen kommer til fuld udfoldelse under årsfesterne på universitetet, hvor han fungerer som ceremoni-mester, giver signal til messingblæserne og følger dronning Margrethe og de kongelige gæster til podiet.

Lars-Erik Allin fik sin eksamen som cand. jur. samme år som Hans Gammeltoft-Hansen i 1970. Efter en karriere i Undervisningsministeriet kom han til universitetet i 1978.

Vidne er eneste bevis på aflytning

Forklaring: Hjemmeværnsmand, juridisk konsulent og militærforfatter er regeringens eneste holdpunkt i aflytning af Gammeltoft-Hansen.

AF LOUISE FLEISCHER
BO JEPPESEN
OG ANDERS LEHMANN

Den mand, som onsdag bragte regering og Folketing i akut krise med sine afsløringer om ulovlig aflytning af Folketingets ombudsmand, trådte i går frem.

Lars-Erik Allin, 53 år og juridisk rådgiver for rektor Ove Nathan ved Københavns Universitet, fortalte med stoisk ro på et pressemøde, hvordan han i 1986 brød ind på den nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens kontor på universitetet og fjernede aflytningsudstyr fra telefonen.

Allin hævder, at han ikke aner, hvem der står bag aflytningen. Han fik blot et tip fra en militærmand. »Og så mente jeg at gøre universitetet og den kommende ombudsmand en tjeneste ved at stoppe af-

lytningen,« sagde han.

Han søgte aldrig at få nogen forklaring på, hvorfor Gammeltoft skulle aflyttes. »Somme tider er det usundt at være nysgerrig,« sagde Allin og forklarede, at han ved indbruddet var sammen med en teletekniker kaldet »Thomsen«. Lars-Erik Allin har aldrig siden set »Thomsen«, som pålagde ham at holde mund om aflytningen.

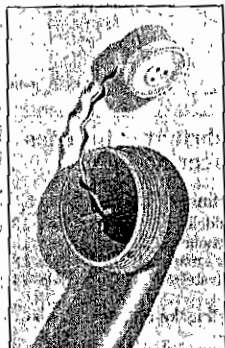
Lars-Erik Allin er stærkt militært interesseret. Han har i årevis været aktiv i Hjemmeværnet, blandt andet som chef for et hjemmeværnskompagni. Desuden har han skrevet en bog om den østtyske folkehær. Tippet om aflytningen fik han på en skydebane på Amager af den nu afdøde major Jørgen Hansen.

I følge universitetsdirektor Peter Plenge, vil Lars-Erik Allin slippe med en »påtale« for at trænge ind på Gammeltofts kontor: »Efter min mening har Allin fejlagtigt sat sig ud over det regelsystem, som gælder for universitetet. Og jeg har selvfølgelig haft betænkeligheder, men jeg har fået en redegørelse fra Allin, og jeg føler mig overbevist om, at han har fortalt, hvad han ved.« 1. sek. side 8 og 9
Leder side 10

Nemt at lytte med

Hvem der end står bag aflytningen af Hans Gammeltoft-Hansens kontor, virker metoden ikke videre smart, men nærmest dilettantisk, mener kilder med grundigt kendskab til elektronik.

Enhver amatør kan have stået bag aflytning. Udstyret kan med lethed skaffes i udlandet. Og herhjemme kan man få fat i alle nødvendige løsdele. 1. sektion side 9

Thomsen foreslog, at vi sendte dinsen til PET anonymt, for så ville de nok sunderrette rette vedkommende, fortalte Lars-Erik Allin på pressemødet på Københavns Universitet. Foto: Jan Jørgensen

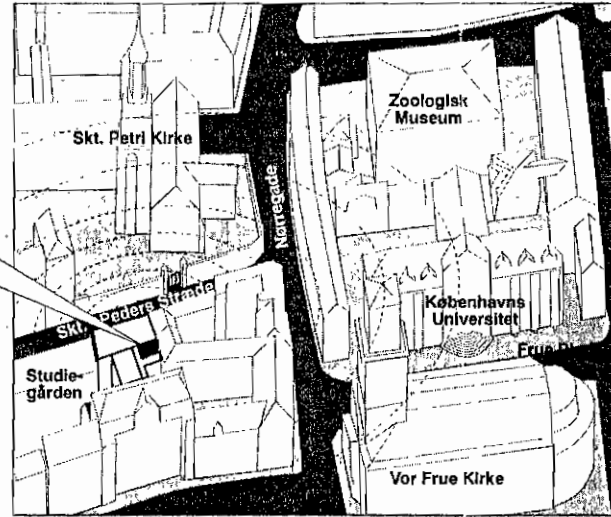
Lørdag 27. november 1993

Aflytnings-sager

Aflytningen af Hans Gammeltoft-Hansen

Københavns Universitets sekretariatschef, Lars-Erik Allin, forhindrede ifølge sig selv aflytning af professor Hans Gammeltoft-Hansen i efteråret 1986.

Her i Skt. Peders Stræde havde Gammeltoft-Hansen kontor, hvorfra Lars-Erik Allin og den ukendte »Thomsen« i efteråret 1986 ubemærket kunne fjerne en sender i Gammeltoft-Hansens telefon. Kontoret havde køkkenvindue ud mod beggården og stuevinduer ud mod Skt. Petri Kirke.

Sådan kunne telefonen aflyttes

Aflytningsudstyret i Gammeltoft-Hansens telefon kan have været placeret i røret. Et telefonrør er let at skrue fra hinanden, og der er som regel et hulrum, hvor mikrofon og sender kan anbringes. Udstyret kan også have været i selve telefonen, hvor det er sværere at opdage.

Samtalerne i rummet blev sandsynligvis sendt videre til en radiomodtager, der kan have været placeret op til 2-300 meter væk.

Lars-Erik Allins beretning:

Major Jørgen Hansen fortæller Lars-Erik Allin, at Hans Gammeltoft-Hansen »bliver eller vil blive aflyttet«. Allin får et telefonnummer samt et kodeord til en teletekniker, der kan hjælpe med at skaffe aflytningsudstyret af vejen.

Major Jørgen Hansen dør.

Hans Gammeltoft-Hansen nævnes som kandidat til ombudsmandsposten. Allin kontakter teknikerne - der kalder sig Thomsen - og aftaler et møde.

Allin og Thomsen fjerner aflytningsudstyr i telefonen på Gammeltoft-Hansens kontor. Udstyret sender de anonymt til Politiets Efterretningstjeneste.

Lars-Erik Allin beslutter sig for at fortælle offentligheden om sin viden.

TEKST: DORTHE WAMSLER GRAFIK: FIE JERICHOW, MIKAEL GORANSEN

Major tog sandhed med sig i døden

Aflytning meget uprofessionel

AF DORTHE WAMSLER

Enhver amatør kan have stået bag aflytningen af professor Hans Gammeltoft-Hansens kontor på Københavns Universitet i 1986. Alle læsedele til lytteudstyret kan nemlig skaffes her i landet, og helt færdigt udstyr kan købes bl.a. i Asien.

Aflytningen af den nuværende ombudsmand er blevet afsløret af universitetets sekretariatschef, Lars-Erik Allin, som har fortalt, at han i 1986 var med til at fjerne aflytningsudstyr fra Gammeltoft-Hansens telefon på kontoret i Sankt Peders Stræde 5 i København. Allin siger, at han ikke ved, hvem der stod bag aflytningen.

Det er ikke bekræftet, hvordan selve aflytningen

fandt sted. Men ifølge farlydender har en sender i telefonen sendt til en radiomodtager inden for en afstand af 200-300 meter fra kontoret. Udstyret skulle være fra sidst i 1960'erne.

Hvem der end står bag, virker metoden ikke videre smart, men derimod nærmest dilettantisk, mener kilder med grundigt kendskab til elektronik. De aflyttede samtaler er ifølge de oplysninger, der har været fremme, sandsynligvis blevet sendt via radiobølger, og det giver en stor risiko for at blive opdaget. En tilfældig radi amatør, der sidder i nærheden, ville kunne opfange samtalerne.

Kunne man nøjes med at aflytte telefonen, ville det være langt mere sikkert at tappe telefonledningerne for at få den ønskede viden. Skul-

le hele rummet aflyttes ville det være sikrere at anbringe mikrofonen f.eks. i en loftslampe, hvor man sandsynligvis aldrig ville opdage den.

Andre finder det usandsynligt, at professionelle skulle have brugt mere end tyve år gammelt udstyr. Det gælder om ikke at blive opdaget og derfor bruge det sikreste og nyeste udstyr.

Amatører er ikke afskåret fra at få fat i selv helt moderne aflytningsudstyr. Det er ulovligt herhjemme, men kan let købes i udlandet. Og der fås udstyr, som ikke fylder mere end en sukkerknald.

»Desuden kan man her i landet købe alle løsdelene, snm er forholdsvis lette at sætte sammen. Det hjemmeglorte fylder mere end det færdigkøbte, men er dog så småt, at det kan placeres i en telefon.

Lytt-affære: En 55-årig afdød viceskoleinspektør og major af reserven er en af nøglefigurerne i aflytningsdramaet omkring Hans Gammeltoft-Hansen.

AF BIRGER HILSTRØM OG BENT SØRENSEN

Da en af aflytningsagens påståede hovedpersoner, den 55-årige major af reserven Jørgen Hansen, i juli 1986 døde i sit hjem af en blodprop i hjertet, tog han sandsynligvis sandheden om hele affæren med sig i graven.

Det pludselige, men naturlige dødsfald indtraf et par måneder, før sekretariatschef Lars Erik Allin, som påstået, sammen den ukendte teletekniker »Thomsen« lyste sig ind på professor Hans Gammeltoft-Hansens kontor på Københavns Universitet i Skt. Pedersstræde 5 og afmonterede en aflytningsmikrofon.

Men, ifølge Lars Erik Allin, var det Jørgen Hansen, der i foråret 1986 under en øvelse

i en skytteforening på Aflandsø på det sydlige Amager fortalte ham, at en hemmelig mikrofon var - eller ville blive - placeret i Gammeltoft-Hansens kontor.

Noglepersoner Jørgen Hansen havde i det civile liv et job først som lærer ved Enghave Plads Skole og fra 1975 som viceskoleinspektør på Valby Skole i København. I fritiden var han stærkt engageret i sine opgaver for det danske forsvar, hvor han som yngre fik sin uddannelse som sergent ved hæren. Efter endt militærtjeneste tegnede han en rådgiverkontrakt med forsvaret og deltog hvert år i militære øvelser.

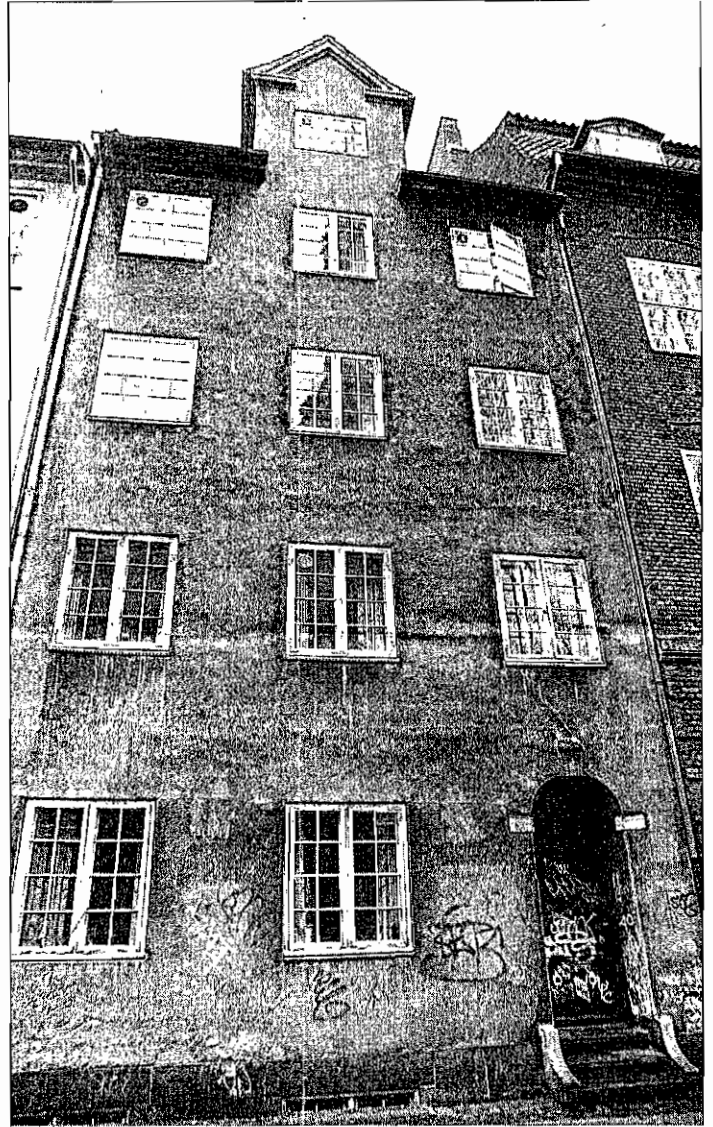
Både Jørgen Hansens familie, kollegerne på skolen og naboerne vidste, at han som major af reserven ved Østre Landsdelskommando i Ringsted havde opgaver i tilknytning til Forsvarets almindelige kontrakterretning, hvor han skulle indberette eventuel fjendelig spionage rettet mod de militære enheder på Sjælland. Men Jørgen Hansen har efter det oplyste aldrig været ansat i Forsvarets Efterretningstjeneste.

I sommeren 1980 tog han orlov fra skolen i Valby for blive udstationeret som FN-observatør i Mellemøsten, hvor han i et halvt år var tilknyttet UNIFIL på Golanhøjderne i det daværende Libanon og et halvt år ved UNZU i Egypten, hvor han også fejrede sin 50-års fødselsdag.

Efter udlandsopholdet deltog han i begyndelsen af 1980'erne som socialdemokratisk miljøarbejder i en række offentlige debatmøder med den blomstrende danske fredsbevægelse og blev inviteret på Christiansborg til møder i Udenrigspolitisk Råd, som på daværende tidspunkt havde Folketingets formand, K.B. Andersen, som formand.

Privat levede Jørgen Hansen sammen med sin kone, Else, Parret har to voksne børn, en søn og en datter, og familien boede indtil Jørgen Hansens død på en stille villa-vej i Vanløse.

For omgangskredsen har det vakt stor undren, at Jørgen Hansen efter sin død nu hvirvles ind i aflytnings-affæren på Københavns Universitet.

Aflytningen af Gammestaft-Hansens kontor her i universitetets bygning forandrer egentlig ikke rektor Ove Nathan. »Det kan ske igen,« siger hun. Foto: Jan Jørgensen

Det kan ske igen

Ud på landet: Et åbent storby-universitet vil altid være skueplads for »det ene og det andet«, og det kan ikke være anderledes, siger rektor Ove Nathan.

»Man må være opmærksom på, at et åbent storby-universitet med adskillige tusinde ansatte og 30.000 studerende spredt ud over byen til alle tider vil være skueplads for det ene og det andet,« siger Ove Nathan, rektor på Københavns Universitet.

»Det kan ikke være anderledes. En stor del af de top-personer her i landet, som går ind og ud af betydningsfulde kontorer, har også relation til Københavns Universitet.

Derfor skal ingen være uforberedt på, at noget som den notoriske Kejsergade-affære for mange år siden, sker igen om fem, ti eller femten år.

Den slags vil gentage sig over århundreder,« mener Ove Nathan, »medmindre Københavns Universitet flytter ud på landet og gemmer sig.«

Oktober 1989: I Kejsergade afsløres en hemmelig lyttecentral oprettet af Forsvarets Efterretningstjeneste, FE. Centralens lokaler tilhører Københavns Universitet, og daværende rektor, Mogens Fog, forlanger lytteudstyret fjernet.

Juli 1983: Det afsløres, at Tvind-skolernes telefoner er blevet aflyttet i perioden april 1979 til december 1981. Justitsministeriet bekræfter, at aflytning har fundet sted efter retskendelse, men vil ikke oplyse, hvilke personer aflytningen har været rettet imod.

Maj 1985: Jordansk PLO-mand overlever flystyrt i Grønland og indlægges på Rigshospitalet. Med en dommerkendelse i hånden installerer Politets Efterretningstjeneste, PET, lyttegrej på hospitalet. Manden mistænkes for at være terrorist.

December 1986: Skjulte mikrofoner, som både opfanger normal tale og hvisken, afsløres i den danske ambassade i Warszawa. Alle telefoner udskiftes. Daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen sender en protest til polakkerne og siger samtidig, at han aldrig ville drømme om at sige noget, som andre ikke måtte høre, på en ambassade.

Maj 1988: Socialdemokratiets daværende formand, Svend Auken, fremsætter forudning om, at hans telefon aflyttes. Det »klikker i røret«, men sagen bliver aldrig opklaret.

Juni 1988: Keld Jensen fra Roskilde Universitetscenter, hævder, at Forsvarets Efterretningstjeneste, FE, driver ulovlig aflytnings-virksomhed fra Ejbybro-bunkeren under Vestvolden i Rødovre. Påstanden afvises som pure opspind.

POLITIKEN

LØRDAG D. 27. NOV. 1993

Lars-Erik Allin. Hvorfor var han tavs i syv år, spørger Michael Bjørn Hansen. - Foto: Søren Jensen.

Hvorfor taler Allin først nu

En embedsmand skal straks underrette sin foresatte i en sådan sag

Michael Bjørn Hansen, Skovshovedvej 10 A, Charlottenlund:

JEG har været medlem af konsistorium - det øverste styrende organ - på Københavns Universitet fra midt i 1980'erne til april i

år. Jeg har gået ud fra, at universitetets administration loyalt fremlagde alle væsentlige sager for konsistorium. Med mindelserne om den meget uheldige Kejsergade-sag fra 1970 med efterretningstjenestens hemmelige lyttecentral på Københavns Universitet gik jeg ud fra,

at man især på dette område ville optræde særligt omhyggeligt.

På denne baggrund finder jeg det kritisabelt, at Ove Nathans højre hånd, Lars-Erik Allin, først nu syv år efter, at han brød ind på Hans Gammeltoft-Hansens kontor og fjernede efterretningsudstyr, gi-

ver underretning om dette. Det hører med til en embedsmands loyalitetsforpligtelse, at man straks giver sine foresatte underretning om en sådan sag. Ved at vente i syv år, har Lars-Erik Allin i høj grad vanskeliggjort en opklaring af sagen.

»Efter min opfattelse bør en institution som PET registrere alt, hvad der kommer ind,« siger justitsminister Erling Olsen.

Minister-kritik af politiets arkiv-system

Post: Chefen for Politiets Efterretningstjeneste erkender, at tje-nesten ikke noterer alt, hvad der kommer ind med posten. Det er måske grunden til, at PET i dag ikke aner, om der for syv år siden kom en brun kuvert med en mikrofon.

Aflytningsskandalen fra Københavns Universitet får nu justitsminister Erling Olsen (S) til at kritisere Politiets Efterretningstjeneste (PET). Justitsministeren mener, at det er måske et inangelfuldt journalsystem, der gør, at PET i dag ikke aner, om de i 1986 modtog en brun prøvekuvert med en mikrofon, der angiveligt har været brugt til at aflytte Hans Gammeltoft-Hansen.

»Jeg har fået oplyst, at journalsystemet var af en sådan beskaffenhed, at man ikke med sikkerhed kan sige, om der er kommet en kuvert.

PET har ikke fuldstændige lister over alt, hvad der kommer med posten. Men efter min opfattelse bør man i en

sådan institution registrere alt, hvad der kommer ind,« siger Erling Olsen.

»Man kan godt sige, at det er kritik fra min side. Selvfølgelig skal jeg høre alle argumenter.

Men selv om der måske kommer mange lige gyldige ting ind, så synes jeg alligevel, man burde registrere alt,« siger Erling Olsen.

Chefen for Politiets Efterretningstjeneste, Birgitte Stampe, bekræfter, at PET ikke noterer alt, der kommer ind med posten.

»Vore postdynger er så omfattende, at vi ikke kan registrere alt. Vi må selvfølgelig overveje det nu. Men det bliver et stort arbejde,« siger Birgitte Stampe.

Hun afviser, at PET på nogen måde har været indblandet i aflytningen af den nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen.

»Vi laver ikke ulovlige aflytninger. Vi får en dommerkendelse, og så klarer KTAS sagen for os. Og i denne sag har jeg gennemgået alle arkiver, retskendelser og penge-skabe, men der findes ikke noget på Hans Gammeltoft-Hansen,« siger Birgitte Stampe.

Poul Nyrup Rasmussen sagde ja til en undersøgelse på et enkelt vidnesudsagn.

Kulegravning er baseret på en enkelts udsagn

Regeringens stortilede undersø-gelse af påstandene om hemmelig aflytning af nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen i 1986 er baseret på en enkelt mands udsagn: Lars-Erik Allin, jurisdisk konsulent på Københavns Universitet.

I går stod Lars-Erik Allin frem på et pressemøde og fortalte, hvordan han for syv år siden - efter et tip fra en nu aflødt reserveofficer fra For-svarets Efterretningstjeneste (FE) - gik ind og fjernede aflytningsudstyr på Gammel-

toft-Hansens kootor sammen med en endnu ukendt mand, »Thomsen«. De to sendte udstyret til Politiets Efterretningstjeneste (PET) med »tak for låne«.

Selvom den eneste dokumentation i sagen er Lars-Erik Allin's beretning erfarer Berlingske Tidende, at statsminister Poul Nyrup Rasmussen, udenrigsminister Niels Helveg Petersen og justitsminister Erling Olsen på et afgørende møde sent onsdag aften ikke turde andet end at be-tragte sagen med største al-

vor. Regeringens inderkreds turde ikke risikere beskyldninger fra oppositionen om at ville skjule oplysninger eller handlinger for offentligheden, ligesom for mange alvorlige spørgsmål stod ubesvaret, efter at Allin stod frem.

Erling Olsen forklarer den omfattende undersøgelse med, at »der overhovedet ikke må rejses tvivl om, hvorvidt man i et demokratisk samfund har en efterretningstjeneste hos politiet, der aflytter borgere uden retskendelse.«

louis

Hovedvidne: Thomsen ledte foretagendet

Spørgsmål og svar: Hovedvidnet Lars-Erik Allin forbeholdt sig på pressemødet i går ret til at undlade at svare på spørgsmål, han ikke brød sig om. Berlingske Tidende bringer her et uddrag af journalisterens spørgsmål og Lars-Erik Allins svar.

Hvorfor fortæller du først historien nu syv år efter?

»Det har jeg sådan set ikke nogen kommentarer til.«
Spørgsmål i 1986 major Jørgen Hansen, hvad han vidste om aflytningen?

»Ja, men han ville ikke fortælle mig noget.«

Og det affandt du dig med?

»Ja det var jeg nødt til.«

Hvorfor det?

»Ja, man kan jo ikke få noget ud af folk, hvis de ikke vil sige det. Det gælder også her. Hvis ikke jeg vil fortælle jer noget, når I spørger mig, så kan I heller ikke få det ud af mig.«

Det telefonnummer, du fik

fortalt af Jørgen Hansen for at ringe til teknikeren, var det et telefonnummer, du kendte fra din militære baggrund?

»Det kan jeg ganske enkelt ikke erindre.«

Heller ikke, hvad det var for en kode, du skulle sige?

»Det kan jeg ikke huske. Vi snakker altså om 1986, og jeg har fortrængt den historie fuldstændigt.«

Senere mødte du teknikeren, Thomsen.

Spurgte du ham, hvorfor mikrofonen skulle sendes til PET?

Jeg måtte naturligvis rette mig efter, hvad Thomsen sagde, for det var ham, der ledte foretagendet. Det var ham, der var teknikeren. Så hvorfor han ville sende den til PET, det fik jeg aldrig at vide.«

Var du ikke interesseret i at vide mere om sagen? Pirrede det ikke din nysgerrighed?

»Jo, men jeg kunne ikke få noget at vide.«

Hvad har du gjort for at få det at vide?

»Intet.«
Så har du altså ikke været særlig interesseret?

»Nej, somme tider er det

usundt at være nysgerrig.«
Hvad ligger der i ordet usundt?

»Det har jeg ingen kommentarer til.«

Hvorfor gik du ikke til rektor på det tidspunkt med din vidnen?

»Det måtte jeg ikke for Thomsen.«

Afviser forbindelse til efterretningsarbejde

Hvem var din arbejdsgiver på daværende tidspunkt?

»Det var Københavns Universitet.«

Jamen, hvordan kunne Thomsen så nedlægge forbud imod, at du gik til din arbejdsgiver?

»Det har jeg ingen kommentarer til.«

Har du nogensinde haft noget at gøre med efterretningsarbejde?

»Nej, aldrig. Altså ikke i den forstand vel?«
Hvilken forstand?

»Ja, altså det I tror, Forsvarets Efterretningstjeneste og alt det der.

Men når man er med i et kampatrukkompagni, så søger man efterretninger bag fjendens linjer.

Hans Gammeltoft-Hansen var en opmærksom lytter, da Lars-Erik Allin i går stod frem for offentligheden og forklarede hvordan han fjernede en mikrofon fra Gammeltoft-Hansens kontor. Foto: Jan Jørgensen

Hvem er Thomsen: Hvem er den anden mand, som ifølge Lars-Erik Allin var med til at bryde ind på nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens kontor en sen aften i efteråret 1986?

Manden er uhyre interessant, fordi han er den eneste, der kan bekræfte de påstande, som Lars-Erik Allin er kommet med, og som nu har ført til, at regeringen har igangsat en storstilet undersøgelse.

Thomsen er navnet på manden -

eller det var det navn, som Lars-Erik Allin kendte ham som. Allin siger, at han kun har mødt manden den ene gang, at han var dansker, midaldrende og havde forstand på elektronik.

Allin har tidligere sagt, at Thomsen i dag befinder sig i Australien og arbejder for televæsenet der. Men i går trak Lars-Erik Allin den udtalelse tilbage.

»Det var et røgsør fra min side,« sagde Allin efter pressemødet og forklarer det med personlige grunde.

Gennem den højreorienterede Hans Heller registrerede Forsvarets Efterretningstjeneste i årevis, stik mod et regeringsdirektiv, den politiske venstrefløj.

Arkivfoto

PET og FE står næppe bag

Bagmænd: Den civile og militære efterretningstjeneste er kommet i søgelyset mistænkt for at stå bag den påståede aflytning af den senere ombudsmand. Men det er næppe her, man finder en eventuel gerningsmand, siger efterretningseksperter.

Baggrund

AF MORTEN PIRL

Det er næppe Politiets Efterretningstjeneste (PET) eller Forsvarets Efterretningstjeneste (FE), der står bag den påståede aflytning af professor, dr. jur. Hans Gammeltoft-Hansens kontor på Københavns Universitet i 1986.

Det vurderer kilder med indgående kendskab til de to efterretningstjenester. Men samtidig vil de ikke udelukke, at det kan være privatpersoner ansat i PET eller FE, som kan stå bag.

»Jeg tror ikke, de har personale,

der vil gøre det, men man kan jo ikke gardere sig 100 pct. mod forbrydelser, og ingen systemer er komplet vandtætte,« siger en kilde.

Men flere kilder, Berlingske Tidende har talt med, finder det usandsynligt, at PET eller FE skulle have aflyttet Gammeltoft-Hansen, inden han blev ombudsmand.

»Med mit kendskab til tjenesterne ville cheferne ikke drømme om at gøre noget sådant uden en dommerkendelse,« siger en kilde. Det bekræftes af en anden kilde med for tid i PET: »Vi er jo ikke selvmordspiloter.«

Kilder vurderer, at FE ikke har haft nogen oplagt interesse i sagen, fordi FE's ansvarsområde ligger fjernet fra de ting, som procesrets-

eksperten Gammeltoft-Hansen beskæftigede sig med sig med på universitetet. FE's opgave er at skaffe de danske beslutningstagere et grundlag for at vurdere mulige, militære trusler fra andre magter. Desuden har FE ansvaret for sikkerheden i FE og forsvaret. Spionage og infiltration fra fremmede magter er PET's ansvarsområde.

Ansatte bliver tjekket løbende

Heller ikke PET har nogen umiddelbar interesse i en aflytning, vurderer kilder. »Det har jeg meget svært ved at se. Og hvis man alligevel fandt det så vigtigt at prøve at finde ud af, hvad Gammeltoft-Hansen var i færd med, så forekommer det mig helt usandsynligt, at man ville have gjort det uden at have en dommerkendelse,« siger en kilde og konkluderer: »Tilbage af mulligheder er, at det er en person, der har arbejdet alene eller sammen

med en gruppe eller en organisation på privat initiativ.«

Kilderne vil ikke afvise, at en menig ansat i en af efterretningstjenesterne kan have udført opgaven på privat initiativ - og altså ulovligt.

De anser det dog ikke for sandsynligt. De ansatte bliver løbende tjekket og overført til andet arbejde, hvis de ikke egner sig til det sensitive arbejde, f.eks. på grund af ekstremistiske synspunkter, og før de ansættes, gennemgår de en grundig kontrol. Dertil kommer en vis kollega-overvågning.

En normalt politiskritisk kilde siger, at han vil blive overrasket, hvis PET eller FE viser sig at stå bag. Men, tilføjer han, i Hettler-sagen viste det sig, at FE stik mod et regeringsdirektiv havde rejstreret den politiske venstrefløj: »Så med bagklogskaben i behold skal man være forsigtig med at forsværge noget, når det drejer sig om efterretningstjenesterne.«

Politisk slagsmål var ikke motivet

Motivforskning: Lars-Erik Allin fik tip om rumaflytningen af Hans Gammeltoft-Hansens kontor fire måneder før, der blev tænkt på at skifte ombudsmand.

AF LENE FRØSLEV

Det var ikke det politiske slagsmål på Christiansborg om udnævnelsen af Hans Gammeltoft-Hansen til Folketingets ombudsmand i 1986, der i sig selv var motiv til placeringen af aflytningsudstyr på Gammeltoft-Hansens kontor på Københavns Universitet. Tidspunkterne passer slet ikke sammen.

Det var således under et jagtselskab i april 1986, at Lars-Erik Allin fik et vink med en vognstang om aflytningen af jura-professoren. På det tidspunkt var Mogens Wahl Dronningens juridiske rådgiver, kabinetssekretæren, og Niels Eilschou Holm var ombudsmand.

Imidlertid døde Wahl i august 1986, og Eilschou blev en uge senere udnævnt til kabinetssekretær. Gammeltoft-Hansen var ifølge eget udsagn først inde i billedet til den ledige ombudsmandsstilling i slutningen af august.

Først herefter kunne de politiske benspænd fra især daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen (K) og retsudvalgsformand Hagen Hagensen (K) indledes. Men da havde rumaflytningen tilsyneladende allerede fundet sted i mange måneder.

Ingen mistanke om aflytning

Mistro: Hans Gammeltoft-Hansen afviste tanken om aflytning, når den strejfede ham, og han har ingen officielle gæt på, hvem der kunne stå bag.

AF LENE FRØSLEV

Hans Gammeltoft-Hansen havde ingen mistanke om, at hans professor-kontor på Københavns Universitet skulle være genstand for aflytning i 1986. Selv om tanken havde strejft ham.

»Jeg kan ikke sige, at den tanke aldrig er faldet mig ind. Men det skyldes sandsynligvis, at jeg i de år beskæftigede mig meget med telefonaflytning. Men når tanken strejfede mig, så afviste jeg den med det samme, for jeg havde intet grundlag for at formode det,« sagde Gammeltoft-Hansen på pressemødet på universitetet i går.

Den nuværende ombudsmand deltog dengang i strafferetsplejeudvalget, som anbefalede en stramning af reglerne for lovlig telefonaflytning.

Han har ikke noget officielt gæt på, hvorfor hans kontor måske er blevet aflyttet.

»Det ville være hykleri at sige, at den tanke overhovedet ikke har strejft mig, hvem det dog skulle være, der i givet fald stod bag en sådan aflytning. Det har jeg måske endda tænkt meget over. Men ud fra en objektiv betragtning er de tanker fuldstændig ukvalificerede og ikke værd at bringe til offentlighedens kundskab,« sagde Gammeltoft.

Det fremgik af pressemødet, at Gammeltoft-Hansen har svært ved selv at tro på, at der overhovedet er foretaget nogen aflytning, men han er glad for, at Lars-Erik Allin er trådt frem, hvilket han selv i sidste uge opfordrede ham til.

Aflytnings-sagen

Erklæringen fra Lars-Erik Allin

Dokumentation

Sekretariatschef Lars-Erik Allin ved Københavns Universitet har i syv år hemmeligholdt, at han i 1986 var med til at fjerne lytteudstyr fra den senere ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens telefon. I går fortalte han på et pressemøde sin version af aflytnings-sagen. Vi bringer nedenstående den erklæring, som han gav i går.

» I årene 1980-1987 var jeg medlem af en skytteforening, som holdt til ude på Aflands-hage skydebaner. I samme forening var major Jørgen Hansen medlem. I forsommeren 1986 var vi på skydebanen, og pludselig fortalte Jørgen Hansen mig uopfordret en historie om, at Hans Gammeltoft-Hansen blev eller ville blive aflyttet.

Jeg var lidt forundret over Jørgen Hansens henvendelse. Han ville ikke give nærmere oplysninger om, hvor han havde det fra.

Jørgen Hansen gav mig et telefonnummer til en teletekniker, som jeg

kunne kontakte. Han var ikke selv i stand til at gøre noget ved det, sagde han. Og, hvis jeg besluttede mig for at gøre noget ved sagen, så skulle jeg altså kontakte denne teletekniker. Jørgen Hansen gav mig en identifikations-skode, som jeg skulle identificere mig med, hvis jeg ringede.

Men jeg besluttede mig for at afvente situationen se, hvad der skete.

Jørgen Hansen døde så pludselig i juni eller juli måned 1986 af et hjertestop så vidt jeg ved. Efter sommerferien, engang i august-september måned, blev det klart, at Hans Gammeltoft-Hansen var kandidat som ombudsmand, som efterfølger for den nuværende kabinetschef Niels Eilshou Holm.

Og da aviserne begyndte at skrive om den stærke modstand, der var i den daværende regering mod Gammeltoft-Hansens kandidatur, så erindrede jeg Jørgen Hansens henvendelse og besluttede mig for at kontakte denne teletekniker.

Jeg vil gerne slå fast: Han var ikke ansat på Københavns Universitet, sådan som nogle blade fejlagtigt har

Kaptajnen: Manden bag aflytnings-sagen, Lars-Erik Allin, er 53 år og juridisk rådgiver på Københavns Universitet. Han arbejder nu med betroede opgaver for rektor Ove Nathan. Senest har han givet juridisk rådgivning i en sag om valg-fusk med stiller- og kandidat-lister. I 1970 blev han cand. jur. Herefter blev Lars-Erik Allin sekretær i Planlægningsrådet for højere uddannelser og avancerede i 1973 til fuldmægtig i Undervisningsministeriet. I 1978 kom han til Københavns Universitet.

skrevet. Jeg aftalte med denne teletekniker, som kaldte sig Thomsen, at vi om aftenen skulle mødes for at tale, hvordan vi skulle få denne her aktion i gang. Senere på aftenen gik vi ind i Studiegården og ind på Hans Gammeltoft-Hansens kontor, der lå i

sidebygningen med indgang fra Sankt Pedersstræde.

Det var ikke noget problem for mig at komme ind. Der var ikke tale om indbrud eller noget som helst, for jeg var jo kendt af betjente og personale derovre, og manden med den lille sor-

te kuffert i hånden, han var der ikke nogen, der interesserede sig for.

Da vi kom op på Hans Gammeltoft-Hansens kontor scannede Thomsen kontoret med et apparatur, som jeg ikke ved, hvad er. Men formentlig har det været sådan en radioscanner. Og derefter skilte han telefonen ad.

Det er mange år siden det her, jeg kan ikke erindre, om det var en trykknop-telefon eller om det var en drejeskive-telefon, det var sådan en halvflad sag. Men der sad dimsens i, og den var ganske lille. Han tog den ud og lagde den i en plasticpose. Vi reetablerede telefonen og forlod huset ad bagtrappen – og forlod via Sankt Pedersstræde området.

Vi gik herefter ind på et nærliggende værtshus for at diskutere sagens videre forløb. Han forklarede mig, at vi ikke kunne afsløre sagen på nuværende tidspunkt. Han gav ingen reel begrundelse; blot, at det ville odelægge alt for meget.

Han foreslog derfor, at vi sendte dimsens til PET anonymt, for så ville de nok sunderrette rette vedkommende. Han var helt utilbøjelig til at give

mig yderligere oplysninger, han sagde blot »den er god nok«.

Da jeg ikke ønskede at indblande universitetet eller rektor Nathan i en sag, der åbenbart var temmelig betændt, gik jeg ind på hans forslag.

Vi lavede herefter brevet med de udklippede avisbogstaver: »Tak for lån« og sendte dimsens i en neutral brun prøvekuvert til PET. Jeg vil gerne sige, at jeg aldrig til Ekstra Bladet har udtalt, at jeg mente, at det var PET, der stod bag. Jeg aner ikke, hvem det var.

Thomsen og jeg skiltes, og jeg har aldrig set ham siden. Og jeg er helt overbevist om, at Thomsen ikke var hans rigtige navn. Jeg har ingen anelse om, hvor han kom fra, men han vidste, hvad det var, han gjorde.

Jeg beklager naturligvis, at jeg ikke dengang orienterede rektor og den daværende universitetsdirektør. Men jeg mente blot at have gjort universitetet og den kommende ombudsmand en tjeneste ved at have stoppet aflytningen.

Og det er, hvad jeg har at sige. ”

BERLINGSKE TIDENDE 29. NOV 1993

Ekstra Bladet

tør - hvor andre tier

2. SEKTION
16 SIDER

Ekstra-Fyren

TOM

Tryk på Kontakten

NYT
NUMMER:
38 38 30 24

HIV-manden frygtede pigernes nej:

LIVS- FARLIG SEX 70 GANGE

- Jeg frygtede at få nej fra pigerne. Måske var det derfor, jeg havde ubeskyttet samleje 70 gange.

Den 27-årige HIV-smittede bloder fra Mon fik i går 9 måneders fængsel. Hans fire ofre får ikke en krone i erstatning.

SIDE 8

Danmarks mest mystiske mand

HVOR ER DU THOMSEN

4 OG 5

MAC BAREN
MIXTURE
HIGH CLASS SMOKING TOBACCO

Klassikeren

ADVARSEL - SUNDHEDSTYRELSEN PÅRÆGER AT TOBAKSFØDNING ER SUNDHEDSFÆRLIG

Ekstra Bladet

CHEFREDAKTØRER: SVEN OVE GADE (ADM.) BENT FALBERT (ANSV. EFTER PRESSELOVEN) I REDAKTIONEN: RUD KOFOED REDAKTIONSCHEFER: SØREN JAKOBSEN, JØRN ACKERMANN, HANS LARSEN, MOGGENS BILLE

RÅDHUSPLADSEN 37 1785 KØBENHAVN V TLF. 33 11 12 13. ÅBEN HELE DØGNET (LUKKET LØRDAG KL. 24 TIL SØNDAG KL. 13) TLF. 33 14 10 00

NDROJYLLANDS-REDAKTIONEN Slotspladsen 2 9000 Aalborg TLF. 98 16 60 00 TLF. 98 13 91 19

VESTJYLLANDS-REDAKTIONEN Torvet 16, 2 6700 Esbjerg TLF. 75 13 65 11 TLF. 75 13 65 54

MIDTJYLLANDS-REDAKTIONEN Frederiksgade 33 8000 Århus C TLF. 86 13 27 64 TLF. 86 13 27 24

SYD- OG SØNDERJYLL. REDAKTION BUNDGÅRDSVEJ 45 ERIKS TLF. 66 11 01 11 TLF. 66 12 21 11 TLF. 75 94 03 11 TLF. 75 94 02 87

FYNS-REDAKTIONEN L. Dansestræde 12 5000 Odense C TLF. 66 11 01 11 TLF. 66 12 21 11

SJÆLLANDS-REDAKTIONEN Ramshøjvej 6, 1. 4700 Næstved TLF. 53 72 60 00 TLF. 55 77 22 67

Ekstra Bladene Abonnementsservice Søndag kl. 7.30-12.00 Mandag-torsdag kl. 8.30-17.00 Lørdag kl. 6.30-12.00 Tlf. 33 91 01 01

EN MAND RENSER UD

DANSK POLITIK er ikke præget af mod og mandshjerte, men af kompromis og forlig, der nogle gange er nyttige, andre gange larvelige, og hele flokken følger førerfåret. Det handler jo også om at blive genvalgt og om at blive til noget, og derfor er det sjældent, at nogen skiller sig ud fra flokken.

Derfor var vi lige ved at klappe i hænderne, da Venstres formand, fivudennrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, pludselig gjorde op med EF-parlamentarikeren Klaus Riskær Pedersen. En 'grænse var overskredet', målet var fuldt, og nu burde der drages konsekvenser.

Vi var lige ved at blive imponerede. Lige ved.

SANDHEDEN ER, at Uffe Ellemann-Jensen har formået at overgå

sig selv i hykleri og dobbelt-moral. Han er ikke en cowboy, der alene drager ind i den lovløse by og renser ud, men minder mere om en nusset saloon-ejer, der har lukket øjnene for umoralsk adfærd i baglokalet, lige så længe det kunne betale sig - og som først finder moralen frem, når det er det, der kan betale sig.

VENSTRE KUNNE jo bruge Klaus Riskær Pedersen. Han var så at sige partiets adgangskort til de større bysamfund, manden der kunne lokke yuppie-generationen ind, alle de unge, som også drømte om at gøre sig til millionærer ved at bruge det kapitalistiske system til den yderste kant - og uden ansvar for arbejdspladser. Hærgede Kapitalen skal jo forrentes.

Riskær Pedersen skabte ikke en

eneste arbejdsplads. Han forsøgte med skiftende held at overtage virksomheder med store indre værdier - som kunne ende i hans egne lønner, når arbejdspladserne var nedlagt. Om alt er gået lovligt til, skal domstolene bedømme. Anklagenyndigheden mener det ikke.

PARTIFORMANDEN har præcis vidst, hvad det er for en kandidat, han har trukket rundt på, og hvis virksomhed i baglokalet han har nydt godt af. Han lukkede øjnene, indtil Venstre havde fået sine mandater i København og på Frederiksberg. Men han vidste også, at nu var myndighederne ved at komme tæt på Riskær, og så var tidspunktet inde til at rømme baglokalet.

DET ER EN ynkværdig forestilling.

Uffe Ellemann-Jensen og hans partisekretær Klaus Hjort Frederiksen vil smide Riskær ud af partiet på et grundlag, som de ikke kan dokumentere holdbarheden af. De forsøger at hænge ham op på, at han skulle have forsinket sagen om ophævelse af immuniteten - men lige netop det er nok det eneste, som Riskær ikke har gjort sig skyldig i.

KONKLUSIONEN er, at Uffe Ellemann-Jensen vil lukke øjnene for hvad som helst, og acceptere hvad som helst - så længe det er nyttigt for Venstre. Nu er Riskær ikke nyttigt længere, og så akal han ud.

Det bliver spændende at se, hvem der bliver Uffe Ellemann-Jensens næste makker.

dagens debat

FULDE-KNUDSEN SLÅR TIL IGEN

Det fritstillede Aktuelt skriver: 'Politisk spionage i Danmark har en tendens til at lyde som noget, der kun foregår i en Olsen-Bande-film. Nu er det pludselig blevet dyb alvor, og regeringen har iværksat en særlig undersøgelse for at få en mere end mystisk sag fra 1986 klarlagt.'

Det er altid det samme med Aktuelt. Det søs på læsernes dumhed, og chefredaktøren med det populære tiltænkte Fulde-Knudsen bruger over 100 linier på at bilde læserne ind, at der er sket et mirakel. 'Nu er det pludselig dyb alvor', skriver hun. Hunfrø er det det? Det gider Lisbeth Knudsen ikke at fortælle, men det er selvfølgelig, fordi Ekstra Bladet rejste en

sag, der kom de fleste partier på tværs, holdt fast i den - og nu har opnået en undersøgelse. Ekstra Bladet er ikke nævnt med et ord i Fulde-Knudsens leder. Miraklet i form af en særlig undersøgelse er sket helt uden Ekstra Bladets hjælp, nærmest som en slags jomfrufydsel.

Det er en flov leder for en kvinde, der omtaler sig selv som 'en af Danmarks mest ædruelige chefredaktører', selv om hun har så spiritusøst et tilnavn.

Fulde-Knudsen bryr efterhånden være hilar over, at man ikke kan føre sig frem med gin og tonic på landsmøder i et traditionelt afholdende parti som det radikale, uden at det får konsekvenser senere hen.

VENSTREPRES- NEN MARKERER SIG

Det er en straf at beskæftige sig med Venstrepressen. De fleste chefredaktører render til møder i Rotary eller den slags, møder sent og med

lømmermænd, og så sprætter de kvinden fra partikontoret op og sender indholdet ubeset til sætning. De mest dristige når lige at skrive 'Vi mener' eller 'Vor mening' over noget, som de hverken har læst eller forudsætninger for at forstå, og så står det som leder i samme dags avis.

Derfor mente de alle sammen det samme i torsdags-avisere. De trykker det samme vittigt om finansloven og VK-partiernes ændringsforslag. 'VK har for dem, der gider læse forslagene, bekræftet, at der er et regeringsalternativ, som forholder sig ansvarligt til vores trange samfundsøkonomi. Vel at mærke uden at bombe Danmark tilbage til stenalderen.'

Må vi lige være her. Finansloven skriver stort set sig selv, fordi staten har en række bundne udgifter, som man ikke kan røre ved, eller som der er politisk fertal for ikke at røre ved - f.eks. forsvarsudgifterne. Hele tumulten og postyret er en diskussion om, hvordan man skal disponere over den sidste 25-øre, hver gang det danske samfund skaber overdruer for 100 kr. Det er, hvad der er i den sag, men derfor er det alligevel interessant at se, hvordan det er lykkedes for VK-partierne at finde frem til sporeforslag, som i hvert fald gør ondt, hvor de rammer.

Det utrolige er, at de vil bilde os ind, at det kan styrke landets økonomi.

FIND FEM ULOVLIGHEDER

Det er uofklaret, hvem der ulovligt aflyttede professor Hans Gammeltoft-Hansens telefon, da han var ved at blive udnævnt til ombudsmand.

(Tegning: Jørgen B. Bitsch).

FE Engel Arbejdstøj
Stærkt arbejde
ENGEL
Stærkt som bare.

SCENEVANT MIKROFON-TVV

Lars-Erik Allin sammen med rektor Ove Nathan ved pressemødet, hvor Allin redegjorde for sine handlinger den følgende aften i november 1986. (Foto: Søren Jensen)

Historisk pressemøde på Københavns Universitet - Lars-Erik Allin virkede fattet

Danmarks mest citerede mand i går var Lars-Erik Allin, juridisk konsulent på Københavns Universitet.

Klædt i sit dyreste jakkesæt og med ansigtet i de rette folder beredede Ekstra Bladets kilder i en kortfattet - men overraskende scenevant - erklæring, hvordan demonteringen af årets mest omtalte mikrofon havde fundet sted.

Hans erklæring om det ulovlige aflytningsudstyr i Hans Gammeltoft-Hansens telefon, som han og den mystiske 'Thomsen' fjernede tilbage i 1986, bragede ud til hele den danske befolkning via radio- og tv-avisere dagen igennem.

Og Allin præsenterede Danmark for et stykke samtidshistorie, der med justitsminister Erling Olsens egne ord levede op til floksen om: 'at virkeligheden nogle gange er større end fantasien'.

Det var en fortælling om mikrofoner, hemmelige agenter, kodeord, brune kuverter og udklippede avisbogaftaver afsendt til efterretningssvømmet - ganske som beskrevet her i bladet - som må have fået de små hår til at rejse sig på hovedet af hundredtusindvis af tv-seere over det ganske land.

TVANG NYRUP TIL UNDERSØGELSE

Lars-Erik Allin erklærede foregik ellers under vanskelige forhold. Godt hundrede pressefolk fra alle tænkelige medier havde accepteret universitetets invitation til pressemøde kl. 11.30 på Frue Plads i hjertet af København. Ikke nogen misundelsesværdig position at være i for en tilbageholdende, lidt støvet jurist.

Pressemødet gav ikke kun Ekstra Bladets læsere, men hele befolkningen muligheden for at opleve manden, som fik regeringen til at holde krisemøde natten til torsdag.

Muligheden for at se og høre den højt betroede jurist, der ved at komme ud af sin kildebeskyttelse, tvang statsminister Poul Nyrup Rasmussen til at foranstalte en uvidelig undersøgelse af aflytningskandalen.

Og muligheden for at se og høre manden, der - hvis de værste teorier, om hvem der står bag, holder stik - kan være med til, at de hemmelige tjenester i Danmark må tages op til en alvorlig revur-

dering. Eller det der er værre.

MISTÆNKER IKKE NOGEN

Jeg aner ikke, hvem det var, understregede Lars-Erik Allin dog i erklæringen med henvisning til, at Politiets Efterretningstjeneste, PET, skulle stå bag.

Et synspunkt, der stemmer overens med de rapporter, som Ekstra Bladet har bragt de forløbne femten dage.

Ikke desto mindre vil den kommende undersøgelse under statsadvokaten for Sjælland, Erik Merlung, give ret til sig imod PET og sikkerhedspolitiet i København. Det har Erling Olsen lagt op til.

Seancen på Københavns Universitet startede i øvrigt, som den elgås skal.

Rektor Ove Nathan, prorektor John Strange, universitetsdirektør Peter Fløng og ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen var sammen med dagens midtpunkt, Lars-Erik Allin, mødets hovedaktører.

Ved et høvdingebord sad så panelet omgivet af antikke gobeliner, smukke kandelabre og et hav af mikrofoner (1), tv-lys og kamereer, båndoptagere og andet journalistisk grej foran et sultent kobbel af pressefolk. Parat til at tage imod skyts-

Efter et par indledende og afdampede betragtninger fra rektor Nathan, gik man over til den alvorlige side af sagen: Allins forklaring.

Og den gav ganske vist et klart overblik over, hvad der skete den fjerde aften i november 86, men samtidig rejste den et hav af følges-

SÅDAN FANDT VI MIKROFONEN

Lars-Erik Allins erklæring om mikrofonen og den mystiske agent 'Thomsen'

"I årene 1980 til 1987 var jeg medlem af en skytteforening som holdt til ude på Aflandsøerne i Skovbo. I samme forening var major Ove Hansen medlem. I forsommeren 1986 var vi på skyttebanen, og pludselig fortalte Jørgen Hansen mig - uopfordret - en historie om, at Hans Gammeltoft-Hansen blev eller ville blive aflyttet.

Jeg var lidt forundret over Jørgen Hansens bemærkning. Han ville ikke have det fra. Men efterfølgende fik jeg nærmere oplysninger om, hvor han havde det fra. Hansen gav mig et telefonnummer til en teletekniker, som jeg kunne kontakte, for han var ikke selv her. Og han gav mig en identifikationskode, som jeg altid skulle identificere mig med, hvis jeg ringede.

Jeg besluttede mig for at afvente situationen og så, hvad der skete. Jørgen Hansen døde så pludselig i juni eller juli måned 1986 af et hjerteslag og efter sommerferien angik i august/september måned blev det jo klart, at Hans Gammeltoft-Hansen var kandidat som ombudsmand for den nævnte kabinetschef. Og de viserne så bestod i at skrive om den stærke modstand, der var i den daværende regering mod Gammeltoft-Hansens kandidatur, så erindrede jeg Jørgen Hansens henvendelse og besluttede mig for at kontakte denne teletekniker.

Jeg vil gerne slå fast, at han ikke var ansat på Københavns Universitet, således som nogle blade fejlagtigt har skrevet.

Jeg afstalte med denne teletekniker, som kaldte sig Thomsen, at vi om aftenen skulle mødes her for at afstale, hvordan vi skulle få denne her aktion i gang. Senere op på Hans Gammeltoft-Hansens kontor, der lå i sidebygningen med indgang fra Skt. Pederstræde.

Det var ikke noget problem for mig at komme ind: Der var ikke tale om indbrud eller noget som helst, og jeg var jo kendt af betjentene og personale derovre. Og manden med den lille sorte kuffert i hånden var der ikke nogen, der interes-

serede sig for.

Da vi kom op på Hans Gammeltoft-Hansens kontor, scannede Thomsen kontoret med et apparatur, som jeg ikke ved, hvad var, og derefter skilte han telefonen ud.

Det er mange år siden det her, og jeg kan ikke erindre om det var en trykknapp telefon eller en drøtelskivtelefon, lilla.

Han tog den ud, lagde den i en plasttaske og vi reetablerede telefonen og forlod huset ad bagtrappen og forlod via Skt. Pederstræde området. Vi gik heretter ind på et nærliggende værtshus for at diskutere angens videre forløb. Han forklarede mig, at vi ikke kunne afsløre sagen på nuværende tidspunkt og han gav ingen reel begrundelse. Blot, at det ville udslænge alt for meget.

Han foreslog derfor at vi sendte dimission til PET anonymt, for så ville de nok undersøge resten vedkommende. Han var helt udliggende til at give mig yderligere oplysninger. Han sagde blot 'om er god nok'.

Da jeg allerede ikke ønskede at involvere universitetet og rektor Nathan i en sag, der var temmelig betændt, gik jeg ind på hans forslag. Vi lavede heretter for hån' og sendte dimissionen i en neutral brun påse overført til PET.

Jeg vil gerne slå fast, at jeg aldrig har udtalt til Ekstra Bladet, at jeg mente, det var PET, der stod bag. Jeg aner ikke, hvem det var.

Thomsen og jeg skiltes, og jeg har aldrig set ham siden. Og jeg er helt overbevist om, at Thomsen ikke var hans rigtige navn. Jeg har ingen anelse om hvor han kom fra, men han vidste, hvad det var, han gjorde.

Jeg beklager naturligvis, at jeg ikke dengang orienterede rektor og den daværende universitetsdirektør, og den kommende ombudsmand om tjenesten ved at have stoppet aflytningen. Og det er, hvad jeg har at sige."

SKIDEBALLE TIL ALLIN

Lars-Erik Allin vil på mandag modtage en officiel hilsen fra direktør på Københavns Universitet Peter Fløng.

Han vil få det, vi i Jylland kalder en regulær skideballe over den måde, han har håndteret situationen på.

Selv om han hørte rygter om en aflytning, orienterede han ikke sine foresatte. Og da han senere startede sin egen private efterforskning, endte det med, at han fjernede bevismateriale for en forbyrdelse, der var foregået. Dette vil blive påtalt, men der vil ikke ske mere, siger di-

rektor Peter Fløng, der har indkaldt Allin til møde på mandag klokken 11.30.

Lars-Erik Allin var næsten forten dage om at bestemme sig for at stå frem. En af de betænkeligheder han havde, var - siger han til Ekstra Bladet - usikkerheden omkring hans fremtidige job.

Ekstra Bladet ved, at hans beslutning blandt andet blev taget efter et stort personligt pres fra ombudsmanden. Også justitsministerens opfordring fra Folketingets talerstol spillede en rolle.

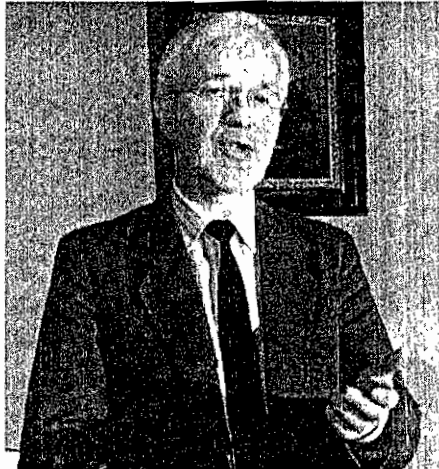
spørgsmål med den nu mernuancerede introduktion af teknikken 'Thomsen'.

Ingen kommentarer, sagde Allin til de fleste af spørgsmålene og understregede, at han aldrig har se-

'Thomsen' siden den novemberaften og karakteriserede ham blot som 'dansk og cirka et halvt hundrede år gammel'.

Jagten går nu ind på

'Thomsen'.
AF JACOB JUHL OG ANDERS-PETER MATHIASSEN

Hans Gammeltoft-Hansen - blev betragtet som en mand, der var farlig for Danmark. (Foto: Søren Jensen).

HAN VAR FARLIG

Gammeltoft-Hansen havde et for liberalt synspunkt på palæstinensere og tamiler

Både Justitsministeriet og ledende kræfter hos politiet var i årene omkring 1986 alvorligt trætte af professor Hans Gammeltoft-Hansen. På nogle områder opfattede man hans intense arbejde med flygtningepolitikken som direkte farlig for landets sikkerhed.

For eksempel fordi tamilske flygtninge, men specielt statsløse palæstinensere fra Libanon, indtil efteråret 1986 blev modtaget med åbne arme i Danmark og næsten automatisk blev god-

kendt som asylansøgere. Efter pres fra Erik Ninn-Hansen, Justitsministeriet, Fremmedpolitiet - samt politiet i Norge og Sverige - blev loven ændret og strammet i oktober 1986. Sikkerhedspolitiet i de andre nordiske lande var f.eks. bange for, at palæstinensiske terrorister ville bruge Danmark som brohoved til aktiviteter hos dem selv.

Loven blev strammet. Det var Ninn-Hansens plan, at det skulle være sket allerede i både 1984 og 1985. Men

dette havde Gammeltoft-Hansen som formand for Flygtningehjælpen været med til at forhindre.

Blandt andet derfor var han en generende mand.

MAGTFULDE FJENDER

I 1986 - hvor mikrofonerne blev fundet på hans kontor - havde han mange og magtfulde fjender. Også ledende politifolk, fordi han i Strafferetsplejeudvalget modarbejdede deres ønsker om øget ret til varetægtsfængsling samt flere rettigheder til aflytte folk.

Det fik i nogle tilfælde Justitsministeriet til at forestå en 'diskret chikane' mod ham.

Den legendariske departementchef Niels Madsen havde dog stået som en slags garant for, at det ikke gik for vidt.

- Dette vil jeg ikke være med til, havde han f.eks. udbrudt, da ministeriet lagde planer om at fjerne Gammeltoft fra et vigtigt udvalg.

I april 1986 træder Niels Madsen tilbage og afløses af den noget mere vage Poul Lundbæk-Andersen. Og tidligt på sommeren beslutter ledende kræfter i ministeriet 'at nu skal kampen stå' og den omstridte flygtningelov strammes.

Samtidig siges det højlydt på gængene i Justitsministeriet, at man betragter Hans Gammeltoft-Hansen som en 'mand, der er farlig for Danmark'.

Med disse oplysninger påstår Ekstra Bladet ikke, at det er Justitsministeriet eller politiet, der står bag den alvorlige og groft ulovlige aflytning af den senere ombudsmands kontor.

Men oplysninger om denne stemning hos ledende folk i justitsvesenet må i dag betragtes som værende af betydelig offentlig interesse.

AF JACOB JUHL OG ANDERS-PETER MATHIASSEN

hvor i samfundet denne person har haft sin gang.

En mand med tilknytning til efterretningstjenesterne. Måske selv en aktiv efterretningsagent - fra den ene eller anden lejr (PET, FE eller afd. E) - som af uranskelige årsager følte, at han burde tage affære.

At afdøde major Jørgen Hansen kendte til ham, bekræfter denne formodning.

Alt peger på, at manden med dæknævnet 'Thomsen' var ansat i Forsvarets Efterretningsstjeneste. Jørgen Hansen, der døde 19. juli 1986, havde som reaarveofficer i Østre Landsdelskommando i Ringsted ligeledes tilknytning til FE på Kastellet i København.

- Vi kender ikke noget til denne 'Thomsen', fortæller oberstløjtnant Ole Koch-Olsen, presseofficer i FE til Ekstra Bladet. Direkte adspurgt om Lars-Erik Allin eventuelt har en forbindelse til FE, siger oberstløjtnanten:

- Det mener jeg ikke, at han har.

Dermed er det op til Erik Merlung et få skabt klarhed om den utroligt aflytningssag siden Kejsergedengen i 1969.

AF JACOB JUHL OG ANDERS-PETER MATHIASSEN

JAGTEN PÅ 'THOMSEN' GÅET IND

Efter Lars-Erik Allins erklæring retter opmærksomheden sig mod tekniker 'Thomsen' - 'Den anden mand'

Den 53-årige jurist Lars-Erik Allin er i dag Danmarks mest citerede mand. Men den mystiske teletekniker 'Thomsen' kan uden tvivl kalde sig Danmarks mest eftersøgte.

Den mystiske mand, som ikk er trådt frem - og som heller ikke har givet livstegn fra sig - bliver et af nøglepunkterne i statsadvokat Erik Merlungs kommende undersøgelse.

Det står fast efter Lars-Erik Allins forklaring i går. Allin forklarede, at han ikke kendte manden. Ikke vidste, hvor han var ansat. Ikke har set manden eller haft kontakt til ham siden. I det hele taget var det sparsomt med oplysninger fra Allins side om denne helt

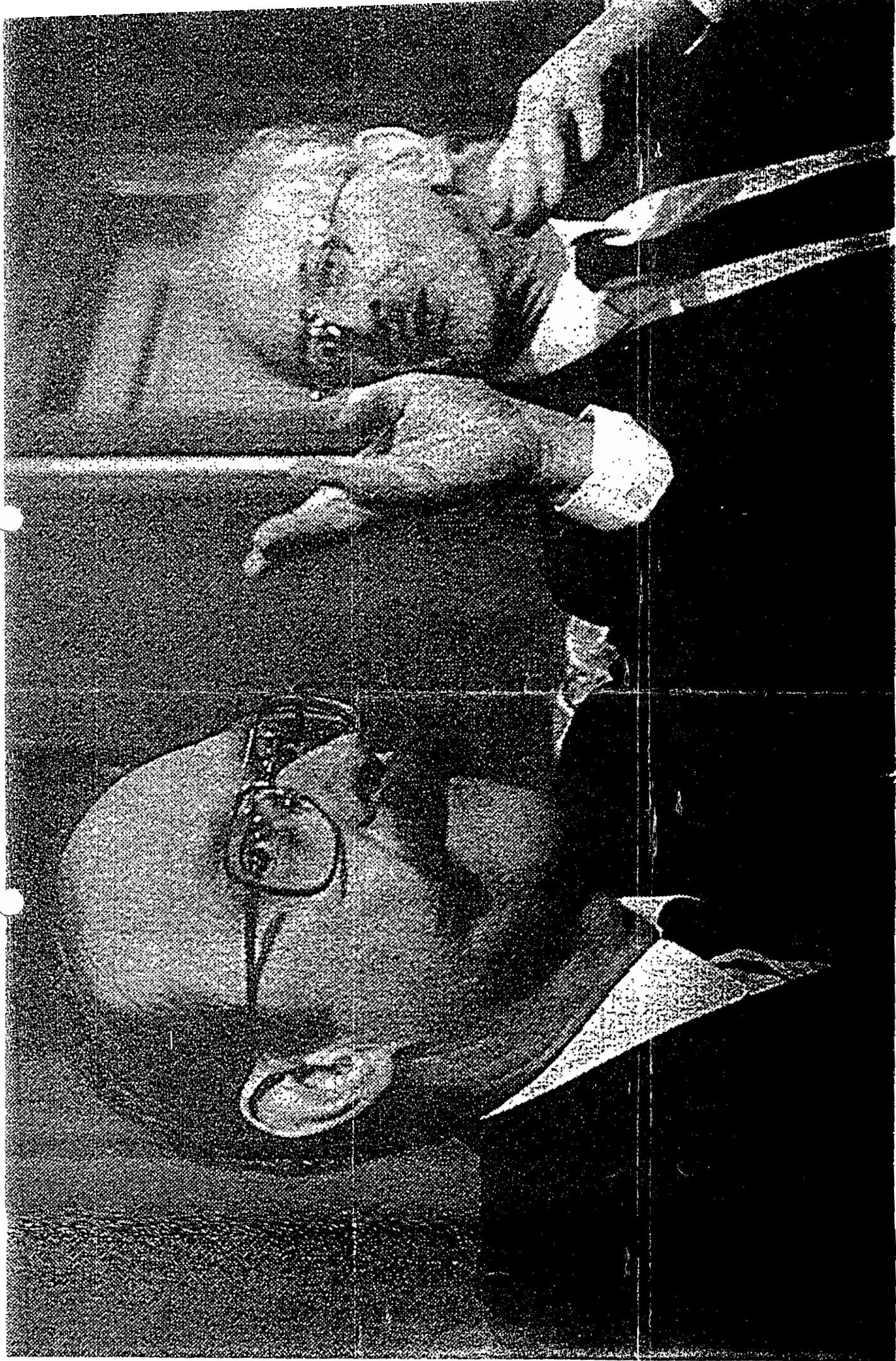
vitale person. Som det fremgår af erklæringen var de to mænds forhold som tegnet ud af en spionroman.

Men visse facts omkring 'Thomsen', kan man konstatere:

KONTAKT VIA KODE

'Thomsen' var et dæknavn. Han var teknisk kyndig. Han skulle kontaktes via et kodeord. Han kendte til 'efterretningsforhold'. Og han sagde til Lars-Erik Allin, at 'den var god nok' og foreslog med slot skjult i øni, at mikrofonen skulle sendes tilbage til PET.

Altaamnen forhold, ser tegner et klart portræt af,

16 SIDER MAGASIN

WEEKENDTUELT

Lørdag/Søndag 27.-28. november 1993
- Nr. 277 - 47 - 122. årgang - Kr. 7,50

EN FREDELIG MAND

Yasser Arafat kommer i morgen til Danmark. Vi tegner et portræt af ham, der valgte fred Side 5

WEEKENDTUELT

MØD JUNGLEDYRET HUGO

En ny tegnefilm »Jungledyret Hugo« får snart premiere. Flemming Quist Møller har tegnet med sønnike Carl Side 2-3

WEEKENDTUELT

TRIER'S TV-GYSER

Lars von Trier er netop nu i gang med at lave en gyser-serie. 90'ernes svar på Matador Side 6-7

WEEKENDTUELT

POLITIET OVERDREV SKADE-TALLENE

Hidtil ukendt materiale, som Det Fri Aktuelt er kommet i besiddelse af, dokumenterer, at kun få betjente kom alvorligt til skade under urolighederne på Nørrebro i København efter Unions-afstemningen. Oplysningerne er i modstrid med de indberetninger, politiledelsen har givet justitsministeren

Side 6

SPORT

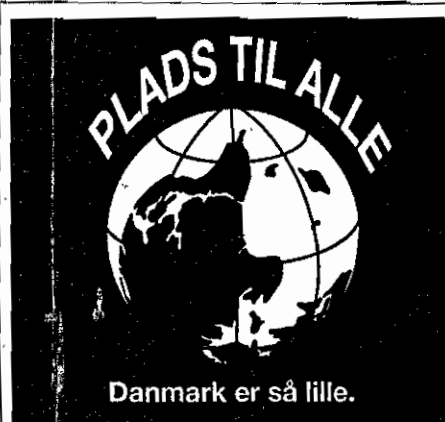
KLAR TIL KAMP

Trods en forstuvet tommelfinger, som hun pådrog sig i kampen mod Litauen, er Anette Hoffmann (billedet) klar til dagens VM-kamp mod Nordkorea. Til gengæld er tre spillere sat af Sporten side 22-23

HAN FIK ET SPION-TIP

Juridisk rådgiver Lars-Erik Allin løftede i går sløret for det tip han fik om aflytningen af Hans Gammeltoft-Hansen. En undersøgelse skal nu forsøge at finde et motiv for aflytningen. Justitsministeren klar med helt ny reorganisering af efterretningstjenesternes arbejde

Side 4,5 og 6

Da Lars-Erik Allin (til højre) i foråret 1986 fik et tip fra major Jørgen Hansen om, at Hans Gammeltoft-Hansens kontor blev aflyttet, var denne (til venstre) endnu ikke kandidat som Folketingets ombudsmand.

UNDERSØGELSE SKAL JAGTE MOTIVET FOR AFLYTNING

Ove Nathans juridiske rådgiver Lars-Erik Allin trådte i går modigt frem for at fortælle om sin viden. Der mangler et motiv for aflytningen af Folketingets ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen

Af Ole Krohn
Foto: Marianne Lefh

Det bliver statsadvokat Erik Merlungs svære opgave at finde et motiv for aflytningen af Folketingets ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens kontor i 1986.

Det står klart, efter at rektor på Københavns Universitet Ove Nathans juridiske rådgiver Lars-Erik Allin i går trådte frem som manden, der kendte til den ulovlige aflytning.

Lars-Erik Allins oplysninger om aflytningen viser, at der mangler et motiv for aflytningen.

Da Allin i foråret 1986 fik et tip om sagen fra major

Jørgen Hansen var Hans Gammeltoft-Hansens endnu ikke kandidat som Folketingets ombudsmand.

»Det var først i september, at aviserne begyndte at nævne mig som et emne som Folketingets ombudsmand,« sagde Hans Gammeltoft-Hansen på pressemediet i går.

VANSKELIG SAG

Statsadvokat Erik Merlungs undersøgelse skal på basis af spionvidnets oplysninger kulegrave sagen.

Sagen besværliggøres af flere forhold.

Lars-Erik Allin understregede på pressemediet i går, at han ikke aner, hvem der står bag aflytningen.

Samtidig er Lars-Erik Allins kilde, Jørgen Hansen, død og kan dermed ikke vidne i sagen. Hans tilhørsforhold til Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) stemmer ikke overens med, at FE først og fremmest tager sig af ydre fjender.

Gammeltoft-Hansens forgænger i jobbet som Folketingets ombudsmand, Niels Eilschou Holm, sad solidt i jobbet, da Allin fik tipet om

aflytning.

Niels Eilschou Holm rykkede først i sensommeren 1986 videre som kabinetssekretær for Dronningen og skabte dermed det hul, som Hans Gammeltoft-Hansen besatte sent i 1986.

Forsvarets Efterretningstjeneste og Politiets Efterretningstjeneste (PET) har meldt, at de intet kender til sagen.

PET havde ikke engang på det tidspunkt, hvor den brune konvolut med aflytningsudstyret skulle være modtaget, et system til registrering af post.

Sporet ender blindt med mindre flere vidner vil kaste lys over sagen.

TYDELIGT BERØRT

Det var et tydeligt berørt spionvidne, det i går valgte at opgive sin anonymitet.

»I de kredse var det ikke populært at fortælle, hvad man vidste. Somme tider er det usundt at være nysgerrig.«

Sådan begrundede Lars-Erik Allin, at han i syv år tav med sin viden om, at professor Hans Gammeltoft-Hansen var blevet aflyttet på sit

kontor i Sankt Pederstræde i København.

Kontoret er en del af Københavns Universitet.

I stedet viste Allin sig som en handlingens mand. Efter at have tygget på oplysningerne om aflytningen af Gammeltoft tog han selv affære og fjernede den ulovlige mikrofon.

SPIONTIP

Allin fik sit spiontip i skytteforeningen Aflandsbage. Her mødte han major Jørgen Hansen. I forsommeren 1986 var de på skydebanen, og pludselig fortalte Jørgen Hansen nopsfordret en historie om, at Hans Gammeltoft-Hansen blev eller ville blive aflyttet.

Jørgen Hansen gav Allin et telefonnummer og en identifikationskode til en teletekniker, som kunne tage afsøre i sagen.

»Da aviserne i august-september begyndte at skrive om Gammeltoft Hansens kandidatur erindrede jeg mig Jørgen Hansens henvendelse og besluttede mig til at rette henvendelse til teletekniker Thomsen.«

Jeg aftalte med teletekni-

keren, at vi om aftenen skulle mødes og aftale, hvordan vi skulle få denne aktion i gang.

Senere på aftenen gik de to ind i Studiegården og op på Hans Gammeltoft-Hansens kontor, der lå i sidebygningen med indgang fra Sankt Pederstræde.

Allin var et kendt ansigt på universitetet og ingen bed mærke i den midaldrende herre med den sorte kuffert, der fulgtes med ham. Et universitet med flere tusinde ansatte og 30.000 studerende prioriterer ikke sikkerhed blandt sine største opgaver.

»Da vi kom op på Hans Gammeltoft-Hansens kontor skarviede Thomsen kontoret med en scanner. Derefter skilte han telefonen ad. Der sad dimsens, og den var ganske lille. Han tog den ud, lagde den i en plastikpose og forlod huset af en bagtrappe.«

»Vi gik derefter hen på et nærliggende værtshus for at diskutere sagens videre forløb. Han forklarede, at vi ikke kunne afsøre sagen på nuværende tidspunkt, da det ville ødelægge alt for

meget.«

»Han foreslog, at vi sendte dimsens til PET anonymt. Da jeg ikke ønskede, at inddrage rektor Ove Nathans i en så betændt sag, gik jeg ind på hans forslag.«

»Vi lavede derefter brevet med de udklippede avisbogstaver »tak for lån« og sendte dimsens i en neutral brun prøvekuvet.«

»Thomsen og jeg skilles, og jeg har aldrig set ham siden. Jeg er overbevist om, at Thomsen ikke var hans rigtige navn, men jeg har ingen anelse om, hvor han kom fra.«

»Jeg mente blot, at jeg havde gjort universitetet og den kommende ombudsmand en tjeneste.«

SLIPPER MED PÅTALE

Lars-Erik Allin slipper i første omgang med en påtale for ikke at have underrettet universitetet om sit fund af mikrofonen.

»Vi ønsker ikke, at der skal være syndeblanke i en sådan sag, men naturligvis er det forkert, at han ikke underrettede os om, hvad han vidste,« sagde rektor Ove Nathans i går.

PET SKAL BEKÆMPE ROCKERE

Justitsminister Erling Olsen (S) vil ændre de to danske efterretningstjenester, FET og PET, radikalt

Af Ole Krohn

Justitsminister Erling Olsen er parat med en helt ny plan for Danmarks to efterretningstjenester - Forsvarets Efterretningstjeneste, FET, og Politiets Efterretningstjeneste, PET.

Han imødegår hermed SF'eren Jens Thofts kritik, i Det Fri Aktuelt fredag, af de to efterretningstjenester som et levn fra den kolde krig.

»Min linie er, at nu er den kolde krig slut. Det betyder, at PETs virksomhed gradvist skal ændre sig fra de ydre fjender til de indre fjender.»

»De indre fjender er den grænseregulerede kriminalitet.»

Erling Olsen sætter direkte navn på PETs nye opgaver.

»Det er bekæmpelse af rockerkriminalitet, spilleklubber og den organiserede prostitution.»

»Det er en gradvis forandring, som vi skal i gang med.»

BESKYTTE DANSKE FN-STYRKER

Erling Olsen er også klar med en plan, som skal ændre opgaven radikalt for FET.

»Den skal koncentrere sig om de områder, hvor

Den kolde krig er slut så PETs virksomhed skal rettes mod indre fjender frem for ydre. PET nye opgaver er bekæmpelse af rockerkriminalitet, organiseret prostitution og spilleklubber, lyder det fra justitsministeren. Arkivfoto: Klaus Holsting

danskere kan komme i fare. Det vil især gælde de områder, hvor vi sender FN-styrker til,« siger Erling Olsen.

Justitsministeren mener, at efterretningstjenesterne i for vid udstrækning har været bygget op om at vinde den forrige krig og tabe den næste.

»Det skal vi undgå ved at skabe nye rammer for arbejdet,« siger Erling Olsen.

VIGTIG FUNKTION

Justitsministeren vil bruge det særlige kontroludvalg for efterretningstjenesterne, der består af en stribe erfarne parlamentarikere, som sikkerhedsnet for, at hans retningslinjer bliver fulgt.

»Det ligger i udvalgets funktion at de skal følge på de generelle retningslinjer og dermed følge omledningsberne på nært hold,« siger Erling Olsen.

Han adværer mod at lade kontroludvalget gå ned i den enkelte sag.

»Det er konfidentielle sager, som efterretningstjenesterne arbejder med, og dermed skal folketingsmedlemmerne ikke virke som efterretningsofficerer selv, men alene udstikke de generelle retningslinjer,« siger Erling Olsen.

Uden at tage stilling til den konkrete aflytningssag præciserer Erling Olsen reglerne for efterretningstjenesternes herhjemme:

»Hvis en medarbejder overtræder spillereglerne, er det klar fyrringsgrund.»

Ifølge politiledelsens oplysninger kom 92 betjente til skade - flere alvorligt - ved sammenstødet på Nørrebro. Det Fri Aktuets materiale påviser imidlertid, at kun 50 betjente var på skadestuen, de fleste med skader som efter en læges vurdering er »helt ligegyldige«. Arkivfoto: Thomas Sjørup/Nordfoto

POLITIET OVERDREV FØLGER AF UROEN

Kun få betjente kom alvorligt til skade efter urolighederne på Nørrebro natten efter Unions-afstemningen, dokumenterer hidtil ukendt materiale, som Det Fri Aktuelt er i besiddelse af

Af Anne Lea Londsted

Der bliver nu sat nye spørgsmålstegn ved politiets udlægning af de voldsomme begivenheder på Nørrebro natten efter Unions-afstemningen.

Hidtil ukendt materiale, som Det Fri Aktuelt er i besiddelse af, dokumenterer, at kun få betjente kom alvorligt til skade under urolighederne natten mellem den 18. og 19. maj i år.

Oplysningerne er i direkte modstrid med de indberetninger, politiledelsen i København har givet til justitsminister Erling Olsen (S).

Ifølge politiets egne oplysninger kom 92 betjente til skade - heriblandt mange alvorligt. Tallet er siden vokset til 102 eller 103, oplyser chefpolitiinspektør Einer Lind.

Det Fri Aktuets materiale påviser imidlertid, at højst 50 betjente var en tur på skadestuen i forbindelse med urolighederne, og at de fleste mødte op med skader, der efter en læges vurdering var »helt ligegyldige«.

Der var tale om småskrammer og blå mærker.

»Politifolkene burde aldrig have været på skadestuen. De har belastet systemet med ingenting i en

for hjernerystelse.

»Skaderne hører til i den absolutte milde ende, men er dog relevante i skadestuesammenhæng,« vurderer Henrik Diemer.

Resten er knubs og blå mærker. Skader som lægen kalder »helt latterlige« og »nul og niks«.

BEDT OM AT MELDE SKADER

Bispebjerg Hospital modtog ni patienter efter urolighederne. Otte betjente og en enkelt civil. Seks af betjente kom med ambulance. To for at blive syet i overlæben. Resten kom ifølge Henrik Diemer med »helt harmløse skader«.

Den hårdest sårede var den civile, som mødte med en brækket kæbe. Han kom selv.

Det Fri Aktuelt konfronterede chefpolitiinspektør Einer Lind med oplysningerne.

Han skriver blandt andet i beregningen til justitsminister Erling Olsen, at en politimand på et tidspunkt passerede »cirka 25 tilskadede politifolk, som lå på gaden«, og han taler om »en kraftig reduktion af personalen i de enkelte enheder på grund af mange sårede politifolk«.

»Der var ingen, der mistede livet, men der var nogle, der brækkede arme og ben, og nogle fik brækket kæben og slået tænderne ud af munden. Der var nogle, der havde skader på rygsojlen, så vi troede, den var brækket, så det er alvorligt nok,«

siger chefpolitiinspektør Einer Lind.

Nu har jeg gennemgået materialet sammen med en læge. Vi har ikke kunnet finde de alvorlige skader, du taler om?

»Ok. Jeg vil ikke imødegå lægestanden. Det får man ikke noget ud af.»

»Mange af skaderne var benskader. Folk faldt fysisk om på kørebanen, og så kan man selvfølgelig diskutere, om det var alvorligt. Men han blev nede på jorden. Han kom ikke op og kæmpede videre, men måtte køres bort. Det kalder jeg at være kommet til skade.»

Opfordrede I folk til at melde sig med skader. Eller kom de af sig selv?

»Vi har bedt folk om at melde sig. Men det er ikke sådan, at vi har været ud at lede efter folk med skader for at fortælle, hvor slemme de andre var.»

»Der ligger heller ingen skumle tanker bag indberetningerne til justitsministeren. Man har talt op, hvor mange der var, og det er det tal, man har sendt videre. Så kan du få en læge til vurdere, om det er det ene eller det andet, men for den enkelte kan et blå mærke være alvorligt nok.»

Ifølge Einer Lind opgøres antallet af skader på baggrund af skriftlige notiser fra de enkelte politifolk. Der behøver ikke at foreligge lægeerklæring med mindre, der er tale om en langvarig sygdomsmedling.

Logik og sammenhæng mangler

Der er flere svage punkter i Lars-Erik Allins redegørelse

Hidtil uset søgning til universitetet

Pressemøde sprængte rammerne

Af Hans Jørgen Poulsen

Pressemødet i går på Københavns Universitet med nøglepersonen Lars Erik-Allin i centrum blev en mediebegivenhed af usete dimensioner. Opbuddet af pressefolk sprængte alle rammer. Egentlig skulle det have været holdt på rektor Ove Nathans rummelige kontor, men det var nit for småt i forhold til den bevågenhed, såvel trykte som elektroniske medier omgiver Allin-affæren med.

Rektor Ove Nathan kunne sidde i sin rektorstol i konsistoriesalen for sidste gang - med 16-18 opstillede mikrofoner og endnu flere kameras foran sig ikke tilbageholde en bemærkning om, at han håbede, at medierne i andre sammenhænge - nemlig når det gjaldt uddannelse og forskning, som man fik penge til - ville vise universitetet samme interesse.

På sin højre hånd havde rektor en tilsyneladende rolig og afslappet Lars-Erik Allin, på venstre prorektor John Strange og universitetsdirektør, cand. jur. Pe-

ter Plenge. Som den forurettede part sætte ombudsmanden sig ikke ved siden af de øvrige, men holdt sig på sidelinien. Men publicisternes interesse for hans person var mindst på højde med den opmærksomhed, der vistest Allin.

Først da de fleste fotograf havde forladt mødesalen, tog Gammeltoft-Hansen ceruotæken frem for at styrke sig med en Caminante oven på det sande bombardement af spørgsmål og blitzglimt, han havde været udsat for.

Rektor understregede, at sagen kun er havnet på Københavns Universitet, fordi Hans Gammeltoft-Hansen engang har haft et kontor her. Han har tidligere udtalt, at han anser aflytningen for at være et isoleret tilfælde.

Det bliver universitetsdirektøren, der i dag vil føre en tjenstlig samtale med Lars-Erik Allin og med henvisning til tjenstemandsloven påtale det passerede. Fyring på gråt papir vil ikke komme på tale. I forhold til straffeloven er sagen forældet, fordi den er mere end fem år gammel.

ANALYSE

Af Ib Jensen, Henrik Groes-Petersen og Hans Jørgen Poulsen

Sekretariatschef Lars-Erik Allin fortæller ikke hele sandheden i den redegørelse, som han har afleveret til rektor Ove Nathan om den formodede aflytning af Folketingets ombudsmand, professor Hans Gammeltoft-Hansen. Redegørelsen, som Politiken i dag bringer i sin fulde ordlyd, er ikke logisk og mangler afgørende oplysninger.

Det centrale i sagen er, at Lars-Erik Allin tilsyneladende i april eller maj 1986 blev orienteret om aflytningen af Hans Gammeltoft-Hansen af afdøde major Jørgen Hansen. Sidenævnte var indlemmet af en nu nedlagt skytteforening, der holdt til på Allandshage skydebaner, der ligger klos op ad Forsvarets Efterretningstjenestes tekniske afdeling på det sydlige Amager, hvor et personale på omkring 300 personer bl. a. arbejder med militær aflytning.

Major med kontor hos FE

I Forsvarets Efterretningstjeneste afviser man officielt, at Jørgen Hansen har været ansat eller på anden måde tilknyttet virksomheden. Kilder, som Politiken har været i kontakt med, hævder imidlertid, at Jørgen Hansen har haft et kontor i FE's bygninger i Kastellet i København.

Under alle omstændigheder er det et faktum, at der eksisterer en kreds af 'freelance' medarbejdere, reservofficerer, som FE trækker på til særlige opgaver. Jørgen Hansen kan have tilhørt denne kreds, og han kan som sådan have fået informationer om, at Hans Gammeltoft-Hansen blev aflyttet.

Jørgen Hansen fortalte Lars-Erik Allin, at Hans Gammeltoft-Hansen blev

eller ville blive aflyttet, og han gav ham et telefonnummer, en kode og navnet på en teletekniker, Thomsen, som ville hjælpe ham, hvis jeg besluttede mig for at gøre noget ved sagen.

Hvis ikke aflytningen er i orden kan Lars-Erik Allin så gøre noget ved det? Og hvis Jørgen Hansen har så gode kontakter, at han ligefrem kan tilbyde hjælp fra en aflytningseksperit, hvorfor er han så ikke i stand til selv at skaffe en mand, som han ved vil gøre noget?

Allin venter måneder

Lars-Erik Allin venter fra marts/april til august/september - mellem fire og seks måneder - før han gør noget. Da han endelig ringer, er der straks kontakt, og 'Thomsen' kan uden besvær huske, at Jørgen Hansen et halvt år forinden har fortalt ham, at Allin måske ville ringe.

'Løbende undersøgelser'

At der var tale om, at Hans Gammeltoft-Hansen blev eller ville blive aflyttet, antyder, at Jørgen Hansens oplysninger stammede fra nogen, der var bekendt med planen. Det kunne f.eks. være en højtstående medarbejder i FE, der via sine jevnligste kontakter til PET eller Det Centrale Politidivision i Rigspolitiet havde fået som orientering om, hvad der var i gang.

I efteråret 1985 og foråret 1986 var både PET og DCE meget aktive med at efterforske forskellige søgninger involverede flygtninge. Dærende PET-chef, Henning Fode, bekræftede i februar 1986, at PET løbende undersøger søgninger i forbindelse med flygtninge. Det kunne være aflytninger i en sådan sag, der var blevet udvidet til at omfatte Hans Gammeltoft-Hansen, et kendt ansigt i flygtningebatten og medlem af Flygtningensænet.

Af en agents erindringer

Af Jens Holst

Anbringelse af skjulte mikrofoner på dansk jord er en hel industri, så omfattende, at der holdes kurser i det, både for FE og PET.

En tidligere instruktør på sådanne kurser, der selv har anbragt mange mikrofoner i tidens løb, fortæller fra sit oium:

- Da vi skulle anbringe mikrofoner i den sovjetiske spion Oleg Gordievskijs lejlighed på Østerbrogade i København, løb vi ind i et uforudset problem. Da døren blev lirket op, for en bævæsende kat ud mellem benene på os, ned ad trappen og forsvandt ud af døren. En jagt på den

nærliggende kirkegård blev indledt, og efter lang tids søgen fandt vi en kat. Vi var ikke sikker på, at det var den rigtige, men vi tog chancen og sætte katten tilbage i lejligheden. Sammen med mikrofonerne ...

- Ved en anden lejlighed skulle der placeres mikrofoner i et hus langt ude på landet. Beboeren (stikkort en udlænding, red.) var bortrejst. Vi kom til huset kl. 3 om natten og lukkede os ind gennem hoveddøren. Da vi trådte ind i entreen led der en knasen. Under dørmatten lå et knust, brunt æg. Beboeren havde øjensynligt forberedt sig på uønskede gæster. Vores problem var: Hvordan få en skaffer man et brunt æg kl. 3 om natten ...

Indtil i fjor var Lars-Erik Allin den sikkerhedsansvarlige på Københavns Universitet.

Sikkerhed Allins ansvar

Indtil i fjor, da Lars-Erik Allin udnævntes til sekretariatschef, var han universitetets sikkerhedsansvarlige. Ifølge Allins oplysninger til Politiken indebærer det et ansvar for, at Dronningen beskyttes, når hun gæster universitetet og i den forbindelse et samarbejde med Dronningens bodyguards. Allin afviser på det bestemteste, at funktionen også har omfattet eller vil kunne omfatte kontakt til PET og FE.

Forklaring var mundtlig

Da Lars-Erik Allin onsdag kl. 13.45 bankede på rektors dør og anmodede sig selv, havde han ingen skriftlig redegørelse med. Derfor kunne Ove Nathan ikke medbringe nogen nedskrevet forklaring fra Allin, da han umiddelbart efter mødet med ham personligt gik til undervisningsminister Ole Vig Jensen (R) og dermed satte skub i den lavine, der bragte regeringen i alambredskab. Dagen efter udfærdigede Lars-Erik Allin imidlertid en redegørelse for det passerende, i alt tre-fire A4 ark. Ifølge Allin med kopier til rektor, universitetsdirektøren og Gammeltoft-Hansen.

MORGENAVISEN Jyllands-Posten

Overskyet med dis eller tåge. Svag vind. 0 - 2 grader.

2. SEKTION, SIDE 10

Lørdag 27. november 1993 · Uge 47 ***

- for hele landet

Hverdage kr. 7,50

Med på en (af)lytter?

AF LASSE BJERRE og HENRIK DØRGE

■ Ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen havde svært ved at høre spørgsmålene, da der i går blev holdt pressemøde om den påståede aflytning - af samme Hans Gammeltoft-Hansen.

Efter mødet er mystikken i aflytningssagen fuldkommen.

Hovedvidnet, konsulent Lars-Erik Allin - på billedet siddende ved bordet sammen med sin chef, rektor for Københavns Universitet, Ove Nathan - fralagde sig ethvert kendskab til motivet eller bagmændene bag den ulovlige aflytning - og punkterede teorien om, at Gammeltoft-Hansens kandidatur til ombudsmandsposten skulle være forklaringen.

Allin kom heller ikke med afgørende oplysninger om sin makker, teknikeren "Thomsen", som han ikke har haft kontakt med siden 1986.

Hvorfor der skulle gå syv år, inden afsløringen kom frem, ville Lars-Erik Allin ikke fortælle. Han får nu en påtale af Københavns Universitet for ikke at have orienteret om sagen øjeblikkeligt.

Han bekræftede, at tippet om aflytningen kom fra nu afdøde major Jørgen Hansen, der havde tilknytning til Forsvarets ERretningstjeneste.

LES 1. SEKTION, SIDE 5
LEDER 1. SEKTION, SIDE 3

Foto: STEEN WREM

JYLLANDSPØSTEN 0. 29. NOV 1993

Teletekniker "Thomsen"

Her - på loftet over våbenhuset i Skt. Petri Kirke - blev telefonen aflyttet

Foto STEEN WREM

AF LASSE BJERRE
og HENRIK DØRGE

Det bliver svært for statsadvokat Erik Mørlung at opklare sandheden om den mystiske telefonaflytning af ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen.

Sekretariatschef Lars-Erik Allin, rådgiver for Københavns Universitets rektor, Ove Nathan, er den eneste, som hidtil har afsløret kendskab til sagen.

På et pressemøde på universitetet kom Lars-Erik Allin i går med nye detaljer. Det fremgik at Allin blev informeret om aflytningen i forsommeren 1986. Tippet fik han på skytteforeningen Aflandskøges skydebaner på Amager - og det kom helt uopfordret fra et andet medlem af skytteforeningen, viceskolinspektør Jørgen Hansen, som også var major af reserven.

Jørgen Hansen forsynede Lars-Erik Allin med et telefonnummer og en identifi-

Den skjulte mikrofon

kations-kode til en teletekniker.

»Han var ikke selv i stand til at gøre noget ved det, fortalte han mig,« siger Lars-Erik Allin.

»Jeg besluttede mig for at afvente situationen,« siger Lars-Erik Allin. Han bevarer derfor »de mærkelige oplysninger« som en hemmelighed.

Ny ombudsmand

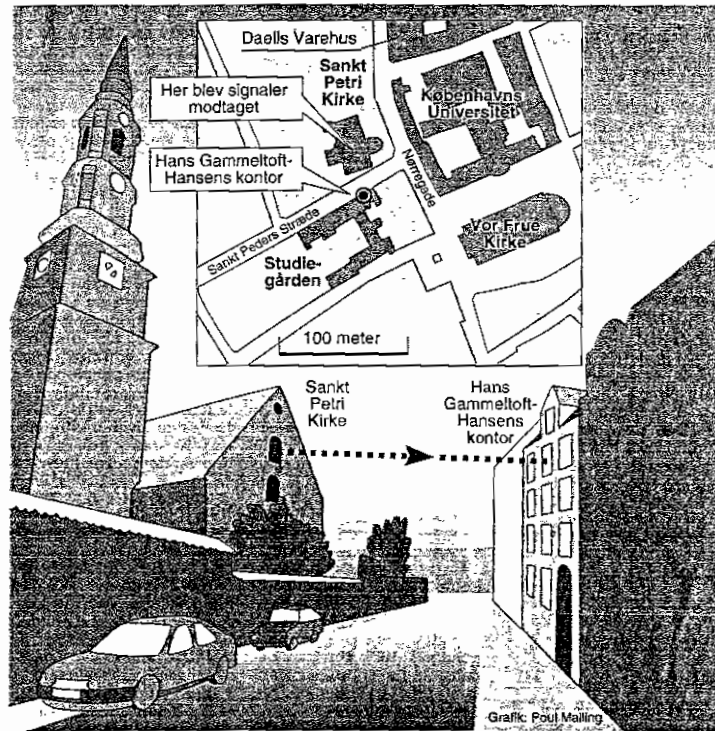
I løbet af eftersommeren 1986 blev Hans Gammeltoft-Hansen nævnt som et muligt bud på en ny ombudsmand - et kandidatur der blev bekæmpet af den daværende regering - med justitsminister Erik Ninn-Hansen (K) i spidsen.

»Jeg erindrede Jørgen Hansens ord og kontaktede teleteknikeren, som kaldte sig Thomsen,« siger Lars-Erik Allin.

En aften, formentlig i september 1986, gik han og teleteknikeren ind på Gammeltoft-Hansens kontor på 3. sal på Retsvidenskabeligt Institut.

»Der var ikke tale om indbrud,« siger Lars-Erik Allin.

Teletekniker "Thomsen" scannede først rummet og skilte derefter telefonen ad. Han fandt »en dims, der var

Grafik: Poul Malling

ganske lille«, og lagde den i en plasticpose. Til slut blev telefonen samlet.

Han var professionel.

Tak for lån

De to mænd gik herefter på værtshus hvor det lykkedes "Thomsen" at overbevise Lars-Erik Allin om, at »det ville ødelægge alt for meget«, hvis sagen blev kendt.

I stedet foreslog "Thomsen" at de skulle lægge aflytnings-installationen i en kuvert og sende den anonymt til Politiets Efterretningstjeneste (PET) med »tak for lån«.

Siden har Lars-Erik Allin aldrig set "Thomsen".

Lars-Erik Allin ved ikke, om PET stod bag aflytningen. Han fortryder, at han ikke på et langt tidligere tids-

punkt indviede Hans Gammeltoft-Hansen og rektor Ove Nathan i affæren.

Hvorfor der skulle gå syv år inden han røbede historien, nægter Allin at fortælle.

Ingen anelse

Hans Gammeltoft-Hansen har ingen anelse om, hvorfor aflytningen blev sat i værk.

»Man gør sig selvfølgelig alle mulige tanker, men ingen af dem er kvalificerede,« siger Gammeltoft-Hansen.

Allin er overbevist om, at "Thomsen" var et opdigtet navn og kan kun beskrive den mystiske teletekniker som »en dansker på et halvt hundrede år«.

Reserveofficer Jørgen Hansen, der døde af et hjerteslag i juli 1986, var beskæftiget med kontra-efterretnings-virksomhed. Han havde derfor kontakt til Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Men FE benægter ethvert kendskab til telefonaflytningen.

JYLLANDSPOSTEN 27. NOV 1993

Spion-kontrollen kræves nedlagt

Af LASSE BJERRE
og HENRIK DØRGE

■ Den påståede telefon-aflytning af Hans Gammeltoft-Hansen fandt sted, inden hans kandidatur til posten som Folketingets Ombudsmand blev kendt.

Dermed svækkes teorien om, at aflytningen skulle have forbindelse til kredsen omkring tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen (K). Ninn-Hansen var stærk modstander af at gøre Gammeltoft-Hansen til ombudsmand.

Jurist Lars-Erik Allin forklarede i går, at han allerede

i forsommeren 1986 fik at vide, at Gammeltoft-Hansen »blev eller ville blive aflyttet«.

Voldsom debat

Men han tog først affære flere måneder efter, da Gammeltoft-Hansens kandidatur til posten som ombudsmand i september udløste voldsom politisk og offentlig debat.

Selve indbruddet på Gammeltoft-Hansens kontor i Sankt Peders Stræde 5 fandt sted en aften i efteråret, forklarede Lars-Erik Allin.

Det var Gammeltoft-Han-

sens stærke engagement i flygtninges retstilstand, der vakte modstand i konservative kredse. Som medlem af Flygtningenævnet og formand for Dansk Flygtningehjælp havde han stor indflydelse.

Ny lov om aflytning

Som professor i strafferechtspleje beskæftigede Gammeltoft-Hansen sig også med regler for telefonaflytning. Han skrev lærebøger om emnet og sad bl.a. i Retsplejerådet og Strafferechtsplejeudvalget.

Sidstnævnte udvalg afgav den 14. oktober 1984

»Betænkning om politiets indgriben i meddelelsehemmeligheden og anvendelse af agenter«, hvor Gammeltoft-Hansen var en af de syv medlemmer.

På Christiansborg har sagen ført til kritik af det særlige Udvalg vedrørende Efterretningstjenesterne. Udvalget kan ikke kontrollere tjenesterne, mener SF og Fremskridtspartiet, der vil nedlægge udvalget.

Formanden for udvalget, Svend Erik Hovmand (V), erklærer sig villig til at drøfte udvalgets beføjelser og kompetence.

PORTRÆT

Af JENS BECH

Lasse har gode kontakter

■ Den nyudnævnte sekretariatschef på Københavns Universitet, cand. jur. Lars-Erik Allin (53), der fjernede lytteanordningen fra telefonen, blev jurist fra Københavns Universitet samtidig med Gammeltoft-Hansen.

Han blev sekretær, senere fuldmægtig i Planlægningsrådet for de højere uddannelser i Undervisningsministeriet og kom i 1978 til Københavns Universitets administration. Her har han siden været betroet mange opgaver, først og fremmest som juridisk rådgiver for rektor, men har også stået for universitetets sikkerhedsmæssige funktioner. For et års tid siden blev han udnævnt til sekretariatschef, lige under universi-

Foto: STEEN WREM

Sekretariatschef Lars-Erik Allin flankeret af rektor Ove Nathan

tetsdirektør Peter Plenge.

I studenterkredse kendes han som "Lasse", der ved årsfesterne på Frue Plads fungerede som en ulastelig klædt ceremonimester, bl.a. ledsagende de kongelige gæster til deres pladser, men også som den glade ølsælger i pausen ved opførelserne af de

årlige studenterrevyer.

Med sit veltrimmede overskæg og ranke skikkelse minder Lars-Erik Allin i sin fremtræden om en af kolonitidens britiske majorer. Han er en entusiastisk kaptajn i hjemmevernet med gode kontakter til militære kredse. En god kontakt var den ma-

jor, der gjorde ham opmærksom på aflytningen.

Såvel rektor Ove Nathan som Peter Plenge har kun pæne ord at sige om Allin som person og som medarbejder, men Plenge takserer alligevel Allins syv års tavshed som "forkert tjenestemand-adfærd". Det giver en påtale.

MORGENAVISEN Jyllands-Posten

Chefredaktion: Jørgen Ejbøl (ansvarhavende)

Direktion: Jørgen Ejbøl (adm.) og Tonny Hansen

Udgiver og tryk: Jyllands-Postens Fond - Jyllands-Posten A/S
8260 Viby J. Telefon 87 38 38 38

Jyllands-Postens øvrige telefonnumre findes på side 2

Blikkenslageri?

BLEV professor Gammeltoft-Hansens kontor og telefon på Københavns Universitet aflyttet i den periode, da han kandiderede til posten som Folketingets ombudsmand?

Det skal nu undersøges af statsadvokat Erik Merlung på begæring af regeringen. Undersøgelsesarbejdet skal føles på tænderne af en flok folketingsmedlemmer, sådan at alle og enhver skal kunne vide sig sikre for, at der ikke bliver noget gemt under et tæppe på bonede gulve.

Sagen om aflytningen, knaldromanen om en dansk blikkenslagerbande, er rejst af Ekstra Bladet, hvis anonyme kilde nu har meldt sig, en højt placeret embedsmand på Københavns Universitet, rektors juridiske rådgiver. Han har offentligt meddelt, at han af en nu afdød major med tilknytning til efterretningstvæsenet blev underrettet om aflytning, og at han i 1986 sammen med en tekniker, som blev kaldt Thomsen, skaffede sig adgang til Gammeltoft-Hansens kontor og fra telefonapparatet fjernede mikrofon og senderanlæg.

Udstyret blev sendt til Politiets Efterretningstjeneste med et "tak for lån".

Forløbet giver anledning til spørgsmål.

Hvorfor underrettede universitetsjuristen ikke Gammeltoft-Hansen, straks han hørte, at der var installeret aflytningsudstyr, så en officiel undersøgelse kunne iværksættes for syv år siden?

Hvorfor skaffede han sig adgang til professorkontoret uden Gammeltoft-Hansens vidende?

Hvorfor sendte han bevislighederne tilbage til dem, som han netop mente var forbrydere? Og hvorfor fortæller han det hele netop nu?

Svaret på det sidste kunne jo være, at han har fortrudt sin handling og vil gøre rent bord i Ekstra Bladet, nu da han ikke kan forfølges efter straffeloven.

Han har meddelt Gammeltoft-Hansens sine private motiver til handlingen. Og ombudsmanden kalder ham "en helt".

Endnu et par spørgsmål. Den mystiske og muligvis åbenmundede major døde dagen efter et møde med sine foresatte i Forsvarets Efterretningstjeneste. Men hvad døde han egentlig af? Døden kom så pludseligt. Og hvor er Thomsen gået hen?

Så er der spørgsmålet, om de to efterretningstjenester selv eller ved mellemmand har besøgt professorkontoret i legalt eller illegalt ærinde, og: Iivem stod bag?

Statsadvokatens undersøgelse kan få et vanskeligt forløb, fordi han også må begive sig ind i motivforskning.

Aflytningen fandt sted i en periode, da Gammeltoft-Hansen var på tale som Folketingets ombudsmand. Den tale var ikke vellydt hos alle politikere, og kunne der findes noget i Gammeltoft-Hansens virke, f. eks. i hans tætte tilknytning til Dansk Flygtningehjælp og medlemskab af Flygtningeævnets, var valget forpurret.

Dette kunne måske daværende justitsminister og ansvarlige for PET, Erik Ninn-Hansen, synes godt om. Men han bedyrer på tærsklen til sin rigsretssag, der hegynder den 7. december, at han ikke kender noget til radiostudiet i Sct. Peders Stræde 5.

Man kunne også tænke, at politiske partier, flygtningevenner, flygtningefjender eller blotte galninge kunne have lyst til at fornøje sig med de æterbårne professorord.

Forløbet retter interessen sig mod, hvem der satte mikrofon og radiosender i klemme i den professorale telefon, lige så interessant bliver det at få oplyst, om signalerne blev modtaget og registreret og registreret af hvem, der brugte dem til hvad.

Dagbladet Politiken, der kalder sig organet for den højeste oplysning, mener med sikkerhed at vide, at modtager og båndoptager var installeret i Sct. Petri kirketårn. Det lyder jo meget fornuftigt, eftersom det er Sct. Peder selv, som fører den himmelske rapport over ethvert menneskes gode og onde gerninger.

Men det bliver statsadvokatens opgave at få fat i den og læse rapporten højt.

Vidne frygtede det var en fælde

Huller i redegørelsen fra nøgleperson i aflytningsaffæren

Af Henrik Groes-Petersen og Ib Jensen

Nøglepersonen i aflytningsagen mod ombudsmand Hans Gam-meltoft-Hansen siger, at han frygtede at blive lokket i en fælde af efterretningstjenesten. Derfor varede det adskillige måneder, før han reagerede på opfordringen til at fjerne aflytningsudstyret.

Sekretariatschefen ved Københavns Universitet,

Lars-Erik Allin, trådte i går offentligt frem som det hidtil eneste vidne. Men hans redegørelse havde huller og rejste flere spørgsmål, end den gav svar.

Ifølge Allins forklaring blev han allerede i april-maj 1986 af den senere afdøde major Jørgen Hansen gjort opmærksom på aflytningen og tilbudt teknisk hjælp til at få den afbrudt. Men først op mod et halvt år senere fulgte Allin opfordringen.

På pressemødet i går fortalte sekretariatschefen sin egentlige forklaring for, at han tøvede så længe. Den fremgår af hans skriftlige redegørelse, som

Politiken i dag bringer.

– Jeg var ikke helt sikker på, om der var tale om en fælde, idet jeg på det tidspunkt var blevet bedt om at være særlig sagkyndig for advokat N. E. Norsker i en straffesag mod en våbenhandler Ole Mortensen, som angiveligt var blevet aflyttet, uden at retsplejeloven var blevet overholdt, skriver Allin i redegørelsen.

Sekretariatschefen siger til Politiken, at han havde fornemmelsen af, at nogle i efterretningstjenesten ville hævne sig på ham, fordi han havde optrådt på forsvarers side i våben-sagen.

– Jeg linkede det sam-

men med den straffesag, siger Allin.

Advokat N. E. Norsker siger, at Allin kun var indkaldt som vidne for forsvarret i straffesagen – ikke som særlig sagkyndig eller bisidder, som Allin hævder. Advokaten afviser tillige, at spørgsmålet om aflytning indgik i sagen: – Jeg har ikke nogen erindring om, at Ole Mortensen skulle være blevet aflyttet, siger Norsker til Politiken.

Lars-Erik Allin fastholder derimod, at der indgik aflytning i sagen, selv om det ikke kom frem i retssalen. Han afviser at forklare nærmere, hvorfor han har omtalt den formodede

aflytning af våbenhandleren i sin redegørelse.

Skal det forstås som et vink med en vognstang til myndighederne om en anden aflytningssag?

– Det skal det måske nok, svarer Allin.

På pressemødet i går sagde universitetsdirektør Peter Plenge, at Lars-Erik Allin vil få en 'mild nese' for ikke at have orienteret sine overordnede om sagen før nu.

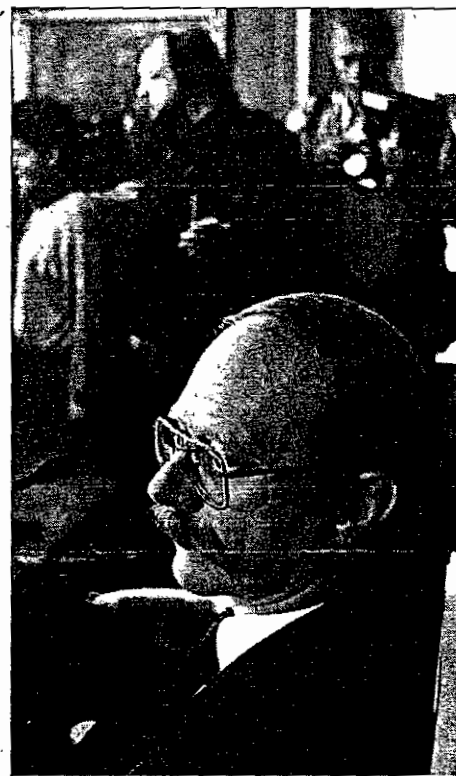
Reportage

1. sektion side 4 og 5

2. sektion side 5

POLITIKEN

27.
NOV
93

Sekretariatschef Lars-Erik Allin på pressemødet i går. – Foto: Fine Harden

POLITIKEN 27. NOV 1993

POLITIKEN 22. NOV 1993

Pressemødet i går blev historisk. Hovedpersonen, Lars-Erik Allin (i.v.) præsenterede sig som den foreløbige hovedperson i aflytningsskandalen. Ove Nathon var ikke henrykt. - Foto: Tine Horden.

En særegen begivenhed

Lars-Erik Allins beretning til sine overordnede om forløbet i efteråret 1986

DOKUMENTATION

I et brev til rektor Ove Nathon har sekretariatschef Lars-Erik Allin redegjort for begivenhederne i 1986, da han sammen med den mystiske Thomsen fjernede en mikrofon fra en telefon på Hans Gammeltoft Hansens kontor på Københavns Universitet. Under henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen har Politiken fået udleveret Lars-Erik Allins redegørelse, som vi her bringer i sin fulde

Til rektor
Universitetsdirektør

Vedr.: Redegørelse for hændelserne i efteråret 1986

I ÅRENE 1980-1987 var jeg medlem af en skytteforening, der holdt til på Aftandshage skydebaner. I samme forening var major Jørgen Hansen (JH) medlem.

I forsommeren 1986 (april/maj) var vi på skydebanen og pludselig fortalte JH mig (uopfordret) en historie om, at Hans Gammeltoft Hansen (HGH) blev eller ville blive aflyttet. Han sagde, at det ikke var muligt for ham at gøre noget selv. Jeg var ikke på det tidspunkt klar over, at han kendte nogle af HGHs familie.

På det tidspunkt var HGH så vidt jeg erindrer formand for Dansk Flygtningehjælp og blev betragtet som en kontroversiel person.

Jeg var lidt forundret over JHs henviselse, og han ville ikke give nærmere oplysninger om, hvor han havde det fra.

Da jeg så så telefonnumrene af en teletekniker, som jeg kunne kontakte, hvis jeg besluttede at gøre noget ved sagen, og han gav mig et kodeord, som jeg skulle identificere mig med, hvis jeg ringede.

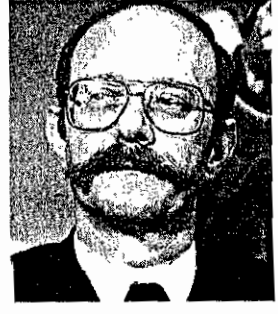
JEG GIK LÆNGE og tyggedo på denne sag. Jeg var ikke helt sikker på, om der var tale om en fælde, idet jeg på det tidspunkt var blevet

bedt om at være særlig sagkyndig for advokat N. E. Norsker i en straffesag med en våbenhandler, Ole Mortensen, som angiveligt var blevet aflyttet, uden at retsplejelovent var blevet overholdt. Jeg besluttede mig for at afvente situationen og se, hvad der skete.

JH døde pludseligt i juni eller juli måned 1986 af et hjerteslag (så vidt jeg ved), og efter sommerferien i august/september blev det klart, at HGH var kandidat som ombudsmand som efterfølger for den nuværende kabinetschef Niels Eilschou Holm (NEH).

Da så aviserne begynde at skrive om den stærke modstand, der var i den daværende regering mod HGHs kandidatur, erindrede jeg JHs henviselse og besluttede at kontakte den fyromtalte teletekniker.

Det var en særegen oplevelse. Jeg ringede til det opgivne telefonnummer (som jeg ikke mere kan huske) og talte med en dame. Hun ville slet ikke tale med mig, før jeg havde opgivet min identifikationskode. Da hun fik den, fik jeg besked på, at jeg ville blive kontaklet pr. telefon senere.

NOGLE TIMER timer efter ringede en mand, der opgav sit navn som Thomsen eller sådan noget lignende. Efter udvekslingen af identifikationskode fortalte han mig, at JH havde orienteret ham, og at han var villig til at hjælpe

mig, hvis jeg besluttede mig for at gøre noget.

Jeg aftalte med teletekniker Thomsen, at vi om aftenen skulle mødes i den indre by, hvor vi så nærmere skulle aftale, hvordan vi ville udføre aktionen.

Vi mødtes, og han fortalte mig lidt om de forfælelige anordninger og dimser, man anvendte, og han fortalte mig også om, hvorledes man i en speciel afdeling på Politigården havde fabrikeret små sendereheder, der kørte i 120 MHz-håndet og som installeret i en telefon gjorde det muligt at aflytte alt, hvad der foregik i det pågældende rum, idet senderenhedene kørte på telefonens driftsspænding.

Sonere på aftenen gik vi så ind i Studiegården og op på HGHs kontor, der lå i sidebygningen med indgang fra Skt. Pederstræde. Det var ikke noget problem for mig at komme der, idet jeg jo er kendt af betjente og personale, og hvem manden med en lille kort kuffert var, interesserede ingen.

Da vi kom op på HGHs kontor, var der ingen på etagen (vi var der mellem 21.30 og 22.00, altså lige på det tidspunkt, hvor huset normalt bliver lukket). Jeg havde adgang til alle nøgler, så det var intet problem at lukke sig ind, og det var ikke nødvendigt at udøve vold på døre eller lignende.

THOMSEN HAVDE en scanner af en art, som han sweepede rummet med, men han fandt intet.

Han skilte herefter telefonen ad (der så vidt jeg husker var en almindelig flad telefon, men jeg kan ikke huske, om det var en drejeskive- eller en tryknaptelefon). Her sød så 'dimsten', der var ganske lille. Han tog den ud, laudte den i en plastpose. Vi reparerede telefonen og forlod huset af bag trappen og forlod huset via Skt. Pederstræde.

Vi gik herefter på et nærliggende værtshus for at diskutere det videre forløb. Han forklarede mig, at vi ikke kunne afsløre sagen på nuværende tidspunkt, han gav ingen reel begrundelse, blot at det ville særlige alt for meget, derfor foreslog han, at vi sendte den til

PET anonymt, så ville de nok underrette rette vedkommende. Han var helt utilbøjelig til at give mig yderligere oplysninger. Han sagde blot, at 'den var god nok'.

Da jeg for så vidt ikke ønskede at indblinde universitetet eller rektor Nathan i en sag, der åbenbart var temmelig betændt og egentlig ikke vedrørte universitetet som institution, gik jeg med på hans forslag. Desuden vurderede jeg det sådan, at en afsløring måske ville ødelægge mere for HGH, end den ville gavne.

VI LAVEDE herefter brevet med de udklippede avisbogsstaver 'TAK FOR LÅN' og sendte 'dimsten' i en neutral brun pakkervekuvært til PET.

JEG vil gerne slå fast, at jeg aldrig til Ekstra Bladet har udtalt, at jeg mente, det var PET, der havde været på spil. Jeg mener ikke, hvem det kan have været.

Thomsen og jeg skiltes, og jeg har aldrig set ham siden, og jeg er overbevist om, at det ikke var hans rigtige navn, og jeg har ingen anelse om, hvorfra han kom. Han vidste helt klart, hvad han gjorde.

Når sagen overhovedet er kommet op efter så mange år skyldes det, at de to journalister Jacob Juhl og Anders-Peter Mathiasen efter Studenterhusagen kom op på mit kontor og præsenterede mig for historien. Jeg benægtede naturligvis ethvert kendskab, men de var i stand til at give så mange enkeltheder, at jeg var klar over, at de kendte til historien, og at de havde så mange detaljer med, at nogen må have sludret. APM fortalte mig, at han havde arbejdet på denne historie i flere år, men havde manglet de sidste brækker for at få det til at hænge på plads. Han afslørede også over for mig, at han var faldet over mit navn i forbindelse med undersøgelsen. Imidlertid var deres historie behæftet med så mange fejl og unøjagtigheder, der ville have generet mig væsentligt, hvis de havde valgt at bringe den i deres egen version.

Jeg lavede derfor en aftale med dem om, at de gav mig 100 procent kildebekræftelse, mod at jeg fortal-

te dem den rigtige historie, og det er den, de i 'bearbejdet' journalistisk form her bragt i Ekstra Bladet.

I FORBINDELSE med årstesten blev jeg kontaktet af HGH, der sagde, at han godt vidste, at det var mig. En af journalisterne havde talt over sig under en samtale med ham. Han appellerede kraftigt til mig om at stå frem, og han lovede mig al mulig støtte og opbakning. Jeg følte et vist moralsk pres og valgte herefter at gå til rektor Ove Nathon.

Jeg havde aldrig drømt om, at denne sag ville antage sådanne dimensioner. Jeg havde vel en naiv forestilling om, at det ville blive opfattet som en af Ekstra Bladets sædvanlige roverhistorier, og når den ikke kunne bekræftes nogen steder fra, ville den dø af sig selv. Imidlertid bekræftede HGH selv indirekte historien, og politikerne forstærkede selv sagen med udtalelser i pressen de følgende dage.

Jeg beklager naturligvis, at jeg ikke længere kunne redegjøre rektor samt ombudsmanden. Jeg mente blot, at have gjort universitetet og den kommende ombudsmand en tjeneste ved at have stoppet aflytningen. Københavns Universitet, den 25. november 1983
Lars-Erik Allin
c.c. Folketingets ombudsmand (med kopi)

Røgslør LEDEK INF. 27-28. NOV 93

HVIS IKKE det var for sagen i alvor, kunne han minde om en Monty Python-figur fra Ministeriet for Gakkede Gangarter, denne nystiske mand med det svensk-klingende navn, Lars-Erik Allin, der i går trådte frem i mediernes projektørlys for at redegøre for sine gerninger på Københavns Universitet en mørk efterårsnat for syv år siden.

Det vil sige, redegøre og redegøre. Ingen blev meget klogere af at lytte til Allins forklaring om aflytningen af ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen, der i 1986 var professor ved Retsvidenskabeligt Institut med kontor på adressen Sankt Peders Stræde 5, 1453 København K.

Hvad Allin sagde, er ordret gengivet inde i avisen, men om ordene står til troende er - et åbent spørgsmål.

I hvert fald er der ingen grund til at tro, at rektor Ove Nathans juridiske rådgiver nu har fortalt *hele* sandheden om det bedste danske bnd på en Watergate-affære siden Kejsergade-sagen i 1969.

Ifølge Allins fantastiske beretning var det en tele-tekniker ved navn Thomsen, der styrede begivenhedernes gang, da de to brød ind på Gammeltoft-Hansens kontor og angiveligt afmonterede ulovligt elektronisk aflytningsudstyr fra hans telefon. Bemeldte Thomsen var nærmest dukket op af den blå luft med en lille sort mappe og skulle senere være rejst til Australien.

Efter pressemødet under krystallysekronerne i konsistoriums mødelokale på Københavns Universitet erkendte Allin over for en gruppe journalister, at det med turen til Australien var noget, han havde sagt »for at lægge et røgslør nd«.

Ser man det. Hvilke andre røgslør har han så lagt nd? Hvad er sup og fakta i hans redegørelse?

LARS-ERIK ALLIN har tidligere demonstreret sit talent for at styre mediernes. I *Ekstra Bladet*, der i forbigarten skal roses for at have bragt denne sag til offentlighedens kendskab, fremstår Allin, bladets hovedkilde i flere sammenhænge, som en helt.

Han har nærmest gjort Gammeltoft-Hansen en barmhjertig tjeneste ved at bryde ind på hans kontor midt om natten og fjerne et aflytningsapparat. Hvor- efter han venter syv år med at fortælle historien til *Ekstra Bladet* og 14 dage længere med at fortælle den til Nathan og Gammeltoft.

Flinker mand!

Universitetsdirektør Peter Plønge havde i hvert fald ikke mistet tilliden til Lars-Erik Allin på gårsdagens pressemøde. Han sagde, at »de kritisable aktiviteter jo fandt sted uden for normal arbejdstid«. Så Allin slipper foreløbig med en »p itale«.

Heller ikke Nathan og Gammeltoft havde sådan set noget at ndsætte på den mangeårige sekretariatschef. »Han havde haft sine grunde«.

Hvortil man må spørge, hvilke grunde Nathan og Gammeltoft har til at holde hånden over Allin?

DET VÆRE hvad det være vil. Langt værre er det, hvis også pressens kritiske sans over for sagens indtil videre ubestridte hovedperson svigter.

Alt står og falder jo foreløbig roed Lars-Erik Allins troværdighed. Han er den eneste, der har set det påståede aflytningsapparat. Udover tele-tekniker Thomsen, naturligvis. Thomsen, som måske, måske ikke eksisterer. Og hele affæren udspringer angiveligt af et tip fra en major med tilknytning til Forsvarets Efterretningstjeneste (FE), en major, der bekvemt nok afgik ved døden flere måneder før, Allin satte nøglen i Gammeltofts lås.

Bagefter gik Allin og Thomsen på værtshus. Siger Allin. De klippede bogstaverne TAK FOR LAN ud af gamle aviser, klistrede dem på en brun kuvert, lagde aflytningsapparatet i kuverten og sendte den til Politiets Efterretningstjeneste (PET).

Voilà! God historie, som *Ekstra Bladet* hurtigt fik koblet til modstanden mod Gammeltoft-Hansens udnøvnelse til ombudsmand i det sene efterår 1986. Hvorefter Watergate-rubrikkerne kom frem.

Problemet er bare, at Lars-Erik Allin, da han i går langt om længe stod frem, gav en forklaring, som udelukker, at aflytningen af Gammeltoft kan have noget med ombudsmandsposten at skaffe, idet tipet om aflytningen - ifølge Allin - kom flere måneder før, stillingen overhovedet var ledig og Gammeltoft kom på tale.

Kan ske, det så var Gammeltofts arbejde med straffelovsregler vedrørende telefonaflytning, der sendte biikkenslagerne til Sankt Peders Stræde? Eller striden med Erik Ninn-Hansens justitsministerium om udlændingeloven?

Hvem ved? Foreløbig har vi Lars-Erik Allins ord for, at han »lægger røgslør nd«.

På det ene punkt virker han helt troværdig. *ph*

INFORMATION D. 27-28. NOV 1993

Kommunistkræk bag norsk aflytnings-skandale

SNF

27.-28. NOV

93

Arbeiderpartiet samarbejdede med efterretningstjenesten for at kortlægge politiske modstandere

Af DAG KULLERUD
Informations korrespondent

26. nov. - Afsløringerne torsdag af aflytningen af det norske LOs hovedkvarter, Folkets Hus, rammer på forskellige planer - både det personlige og det samfundsmæssige. Og de rammer arbejderbevægelsen i Norge.

Det alvorligste ligger i, at der åbenbart har været et tæt og ligefrem organiseret samarbejde mellem det statsbærende parti, Arbeiderparti-

et, og statens hemmelige tjenester, og at dette samarbejde har haft som mål at kortlægge politiske modstandere. Udskrifter af lydbåndene fra aflytningen gik videre til Arbeiderpartiets sekretær og formand.

Ronald Bye, der sammen med Finn Sjøe og Alf R. Jakobsen har skrevet bogen »De vidste alt...«, hvori aflytningen afsløres, siger selv, at han kun deltog i disse aktiviteter i to år, fra 1967 til 1969. Han var dengang partisekretær i Arbeiderpartiet.

De hemmelige aflytninger strakte sig fra 1958 til langt op i 1970'erne, og i bogen dokumenterer forfatterne bl.a., at det norske kommunistpartis landskonference i 1974 blev aflyttet.

Grunden til det hemmelige samarbejde blev lagt under Anden Verdenskrig. Mange af dem, der på forskellige niveauer deltog i modstandskampen, fik senere centrale poster i både Arbeiderpartiet og de hemmelige efterretningstjenester. De anså det som vigtigt at forhindre, at folk de betragtede som kommunister under falsk flag kom til at indtage nøglestillinger i samfundet.

I LO's hovedkvarter blev dette »efterretningsarbejde« overladt til særligt betroede tillidsmænd, og det var i realiteten det, Ronald Bye fik ansvaret for i slutningen af 1960'erne. Samtidig søgte politiets efterretningstjeneste kontakter i både fagbevægelsen og Arbeiderpartiet for at

få overblik over kredse, som mistænkt for kommunistisk infiltration. To navne nævnes ofte i den forbindelse, nemlig journalist ved Arbeiderbladet Arne Hjelm Nilsen og afdelingschef i politiets efterretningstjeneste Erik Næss.

Den tidligere chef for politiets efterretningstjeneste Gunnar Haarstad skrev i sin bog *I hemmelig tjeneste* bl.a. følgende:

»At efterretningstjenesten i den situation, der forelå omkring 1950, især søgte oplysninger fra folk inden for fagbevægelsen og Arbeiderpartiet, er helt indlysende. Og det betragtede vi som en selvfølge. Tillidsmændene dér havde

(Fortsættes side 4.)

??

Nye teorier om årsagen til aflytning af Gammeltoft-Hansen

INF.
27.-28. NOV
93

Blev Gammeltoft-Hansen aflyttet, fordi han var med til at indskrænke politiets adgang til rumaflytning?

Af OLE DAMKJÆR og JANE KOFOD

Da retningslovens regler om rumaflytning blev strammet op i 1985, skyldtes det ikke mindst en ihærdig indsats fra Hans Gammeltoft-Hansen. Spørgsmålet er derfor, om det kan være årsagen til, at nogen - eventuelt inden for Politiets Efterretningstjeneste (PET) - aflyttede hans telefon frem til november 1986.

Som medlem af justitsministeriets strafferetplejvald var Hans Gammeltoft-Hansen i oktober 1984 med til at afgive en betænkning, der indskrænkede politiets muligheder for blandt andet telefon- og rumaflytning. Betænkningen gav anledning til et lovforslag, der blev fremsat i Folketinget i april 1985.

Om dette forløb siger socialdemokraten Ole Espersen til *Information*: »Gammeltoft-Hansen foreslog i udvalget stramminger, der var stærkere end det, flertallet af de øvrige udvalgsmedlemmer ville være med til. Dermed lagde han sig selvfulgt ud med både ministerium og embedsapparat. Men det var i høj grad Gammeltoft-Hansens indsats, der gjorde, at vi i Folketinget strammede reglerne ganske meget. Regler, som ironisk nok blandt andet handler om begrænsning af telefonaflytning.»

Ole Espersen, som tidligere har været justitsminister, vil ikke udelukke, at nogen i PET har følt sig modarbejdet af de strammere retningsregler. Men han tror ikke, at nogen af den grund har været så »tåbelig« at aflytte Gammeltoft-Hansens telefon på hans daværende kontor på Københavns Universitet.

Nationens interesser

»Det er meget svært for mig at se, hvad man i øvrigt skulle få ud af en aflytning. Men på den anden side, er der jo folk, der tror, de er bedre til at varetage nationens interesser end andre. Der er jo nogen, der mener, at for eksempel en indskrænkning i retten til hemmelig telefonaflytning, så er det samme som at lægge landet åben for russerne. Det kan få fanatikere til at handle på egen hånd, som vi har set tidligere. Det kan være noget rent privat, det kan være tjenestemænd, der har gjort det på egne hånd. Mulighederne er mange,« siger Espersen.

På fredagens pressemøde, hvor den universitetsansatte jurist, Lars-Erik Allin, redte gjorde for, hvorfor han i november 1986 fjernede aflyt-

ningsudstyret fra Gammeltoft-Hansens telefon, kom Gammeltoft et par gange selv ind på sin store interesse for politiets adgang til aflytning.

»Jeg har ikke haft grund til at formode at være blevet aflyttet, selv om tanken har strejft mig. Det skyldes sandsynligvis, at jeg gennem mange år har beskæftiget mig meget med telefonaflytning. Under arbejdet med mine bøger om strafferetsproces beskæftigede jeg mig meget med de gældende og de kommende regler om rumaflytning. Og som medlem af strafferetplejvalget var jeg med til at udforme forslag til nye regler,« sagde Gammeltoft-Hansen blandt andet.

Tvivi om årsagen

Den ny teori er ekstra interessant, fordi der fredag blev sat tvivl om, hvorvidt aflytningen har sammenhæng med Gammeltoft-Hansens udsigt til at blive ny ombudsmand.

Ifølge Lars-Erik Allin fik han tippet om aflytning af Gammeltoft-Hansens telefon, før det blev klart, at der skulle udpeges en ny ombudsmand. Det var til gengæld efter, at Gammeltoft-Hansen som juraprofessor og medlem af strafferetplejvalget i en årrække havde arbejdet for en optræning af PET's muligheder for blandt andet telefonaflytning.

»Dette tidsforløb er vigtigt, da der ikke foreligger oplysninger om, hvornår aflytningen blev iværksat - kun at mikrofonen blev fjernet og ifølge Lars-Erik Allin sendt til PET i november 1986.»

Ifølge Lars-Erik Allin blev han i »forsommeren 1986« kontaktet af major Jørgen Hansen, der uopfordret fortalte, at Gammeltoft-Hansen »blev eller ville blive aflyttet.« Både Allin og Jørgen Hansen var medlemmer af en skytteforening, og tippet blev givet på Afiandshage Skydebaner.

Først i august-september efter ombudsmandens afgang blev det klart, at Gammeltoft-Hansen kunne være kandidat som hans afløser.

Side 6:
En mand med fjender

Røver og soldat af et ærligt hjerte

Alle bakker op om Allin

Side 7:
Lyttecentral på universitet ingen nybyed

Lars-Erik Allins forklaring

SAGEN IFØLGE ALLIN - Lars-Erik Allin og rektor Ove Nathan på fredagens pressemøde.

Vidner: Allin har kontakt til PET

Ifølge ledelsen i Studenterhuset har Lars-Erik Allin sagt, at PET har billeder af PKK-medlemmer på besøg i huset - Universitetets direktør afviser, at Allin arbejder for PET

Af RASMUS EMBORG og JAKOB MARSCHNER
Formanden for Studenterhuset ved Københavns Universitet sætter nu Lars-Erik Allin i direkte forbindelse med Politiets Efterretningstjeneste (PET).

Ifølge en kilde i Studenterhusets ledelse gjorde Lars-Erik Allin husets ledelse opmærksom på, at PET var i besiddelse af billeder af personer fra den kurdiske befrielsesorganisation PKK, der havde deltaget i et arrangement i Studenterhuset. Det gjorde han få dage efter, at huset var blevet lukket 20. oktober.

En aften efter lukningen var Studenterhusets formand Erik Albrechtsen og to andre personer fra husets ledelse til møde på universitetets direktør Peter Plønges kontor. På det-

te møde deltog Lars-Erik Allin også.

På mødet blev Lars-Erik Allin spurgt om, hvornår PET-billederne var taget. Han svarede, at det var sket lørdagen før Studenterhuset blev lukket. Det forstod studenterhusets ledelse ikke, så de spurgte, om de kunne være taget lørdagen før den dag, som Allin angav. Den dag var Studenterhuset vært for et antiracistisk seminar. Lars-Erik Allin svarede ifølge Albrechtsen, at det godt kunne være tilfældet.

Selv om Studenterhusets formand siger, at Peter Plønge ikke kan have undgået at høre ordvekslingen, melder universitetsdirektøren hns forbi. »Det kan jeg ikke bekræfte. Den ordveksling må have foregået udenfor det møde, som vi holdt. Der var ikke tale om PKK,« siger Plønge.

Tidligere medlem af universitetets konsistorie Michael Bjørn Hansen har to gange skrevet til rektor Ove Nathan, fordi han syntes, at Lars-Erik Allin var et problem for sikkerheden på universitetet. Nathan har begge gange afvist at diskutere Allin og sikkerheden på møder i konsistoriet.

Michael Bjørn Hansen siger til *Information*, at Lars-Erik Allin i 1986 fortalte ham, at Allin var universitetets kontakt til PET.

Først fem år senere gik Michael Bjørn Hansen til Ove Nathan. Det begrundede han med, at han i mellemtiden var blevet foruroiliget over, at Lars-Erik Allin »overspillede sin rolle«, blandt andet ved ofte at gå rundt og tage billeder af folk og i det hele taget opføre sig underligt.

Ove Nathan ønsker ikke at kommentere henvendelserne fra Michael Bjørn Hansen. Men det gør Peter Plønge.

»Under årsfesterne er dronningen på besøg, og ved de lejligheder er der et sikkerhedshensyn. Det kræver kontakt til PET, og den har Allin taget sig af,« siger Peter Plønge, der kalder det »helt usandsynligt«, at Lars-Erik Allin skulle have andre kontakter til PET.

Det var ikke i aftes muligt at træffe Lars-Erik Allin for en kommentar.

KEJSERGADE - Mytiske, cottoncont-klædte herrer afslørede for 14 år siden ved deres ferden ud og ind af den æ kælderdør, hvor FET havde en lyttecentral. Agenterne havde ikke noget toilet i deres kælder... Palfoto.

Lyttecentral på universitetet er ingen nyhed

Erik Ninn-Hansen var forsvarsminister, da Københavns Universitet sidst var ramt af aflytnings-skandale

AF LASSE ELLEGAARD

HISTORIE

Erik Ninn-Hansen var hovedpersonen, da Københavns Universitet sidst var centrum for en aflytnings-skandale. Den konservative veteran bestrød hvorvet som forsvarsminister, da *Information* den 22. oktober 1969 kunne afsløre, at Forsvarets Efterretningstjeneste, FET, drev en lyttecentral i en af universitetets ejendomme, nemlig i kælderen under det daværende Øst-

asiatisk Institut i Kejsergade ved Gråbrødre Torv. Samme dag udsendte aktivistiske studenter, med nuværende chefredaktør på *Weekendavisen*, Peter Wivel, som primus motor, løbesedler med krav om en undersøgelse af kælderen og dens underjordiske aktiviteter.

Lyttecentralens hovedopgave var, viste det sig, at tappe telex- og telefonlinjer, som de daværende kommunistiske landes ambassader sendte til deres regeringer via Købmagergades Postkontor, der var kommunikationsknodepunkt.

Studenterdemonstrationer

Sagen vakte enorm opsigt og resulterede i studenterdemonstrationer med efterfølgende anholdelser og dramatiske episoder.

Erik Ninn-Hansen besigtigede selv lyttecentralen efter at den var afsløret, og inviterede i den forbindelse journalister fra *Politiken* og *B.T.* med ned i kælderen. Det var en af årsagerne til, vi så det senere under en folketingsdebat om sagen, at de to blade ikke - som *Information* og *Politisk Revy* - blev tiltalt for spionagevirksomhed ved at have videregivet oplysninger om FET's installationer.

Denne sag endte i øvrigt med dagbøder til de to blade. Det kom endvidere frem under aflytningen af Kejsergade-sagen, at FET i strid med Grundloven havde aflyttet danske statsborgere, og udover Ninn-Hansen var daværende justitsminister i den af Hilmar Baunsgaard ledede VKR-regering, Knud Thøstrup (K), i store vanskeligheder.

Der er få lighedspunkter mellem den aktuelle sag på Københavns Universitet, hvor ukendte instanser eller gerningsmænd har aflyttet Hans Gammeltoft Hansens telefon, og den nu 24 år gamle sag fra Kejsergade, hvor Forsvaret havde lånt en universitetskelder - i øvrigt uden skriftlige aftaler - i en bygning, hvor universitetets radioister havde deres gang.

Pressens rolle

Men fælles for de to sager er at det var pressen, der grævede dem frem. For 24 år siden i samarbejde med studentene, der fik mistanke til kr. Ideren. Mistanken blev for alvor vakt da en telefonnummer fra KTAS, der var tilkaldt til Østasiatisk Institut på grund af klikken og summen i instituttets telefoner, frejdigt erklærede at det nok skyldtes aflytningcentralen nede i kælderen.

Desuden havde studenterne bemærket en meget professionel antenne på taget af bygningen ligesom de havde jagtaget cottoncont-klædte herrer gå til og fra den altid aflåste kælderdør i ejendommens gård.

Disse herrer blev observeret løbende, eftersom kælderen var uden toilet, hvorfor de var nødt til at benytte sig af et pissoir, i gårdens modsatte hjørne.

Universitetets daværende rektor, Mogens Fog, var uvidende om kældrens eksistens. Den eneste, der kendte til arrangementet var universitetets daværende kurator, der havde indgået en mundtlig aftale med FET.

Sagen førte til, at instruktionen for efterretningsvirksomhed blev revideret. Tiden vil vise, om den nuværende sag får lignende konsekvenser.

Lars-Erik Allins forklaring

Lars-Erik Allins erklæring på pressemødet i går

DOKUMENT

»I årene fra 1980 til 1987 var jeg medlem af en skytteforening, som holdt til ude på *Af landshage Skydebaner*. I samme forening var major Jørgen Hansen medlem.

I forsommeren 1986 var vi på skydebanen, og pludselig fortalte Jørgen Hansen mig nopsfordret en historie om, at Haos Gammeltoft-Hansen blev eller ville blive aflyttet. Jeg var lidt forundret over Jørgen Hansens henvendelse. Han ville ikke give nærmere oplysninger om, hvor han havde det fra.

Jørgen Hansen gav mig et telefonnummer på en teletekniker, som jeg kunne kontakte. Hun var ikke i stand til at gøre noget ved det selv, sagde

han. Hvis jeg besluttede mig for at ville gøre noget ved sagen, skulle jeg altså kontakte denne teletekniker, og han gav mig en identifikationskode, som jeg skulle identificere mig med, hvis jeg ringede.

Jeg besluttede mig for at afvente situationen og se, hvad der skete. Jørgen Hansen døde så pludselig i juni eller juli måned 1986 af et hjerteslag, så vidt jeg ved, og efter sommerferien - det var engang i august-september måned - blev det klart, at Hans Gammeltoft-Hansens var kandidat om ombudsmand som efterfølger for den nuværende kabinetschef Niels Eilschou Holm.

Da aviserne begyndte at skrive om den stærke modstand, der var i den daværende regering mod Hans Gammeltoft-Hansens kandidatur, erindrede jeg Jørgen Hansens henvendelse og besluttede mig for at kontakte denne teletekniker

Jeg vil gerne slå fast: Han var ikke ansat på Københavns Universitet, således som nogle blade fejlagtigt har skrevet. Jeg aftalte med denne teletekniker, som kaldte sig *Thomsen*, at vi om aftenen skulle mødes for at aftale, hvordan vi skulle få denne aktion igang.

Senere på aftenen gik vi ind på studiegården og op på Gammeltoft-Hansens kontor, der lå i sidebygningen med indgang i Skt. Pederstræde. Det var ikke noget problem for mig at komme ind. Der var ikke tale om indbrud eller noget andet, jeg var jo kendt af personalet derovre, og manden med den lille sorte kaffert i hånden - han var der ikke nogen der interesserede sig for.

Oppe på Gammeltoft-Hansens kontor sånede Thomsen kenteret med et apparatur, som jeg ikke ved, hvad er, men formentlig har været en radiosæmper. Derfor

ter skilte han telefonen ad. Det er mange år siden, det her, jeg kan ikke erindre, om det var en trykknapttelefon eller en drojeknapttelefon. Det var en halvflad sag, men der sad dimsen i. Den var ganske lille, og han tog den ud og lagde den i en plastikpose. Vi rtablerede telefonen og forlod huset ad bagtrappen. Vi gik derefter ind på et nærliggende værtshus for at diskutere sagens videre forløb.

Han forklarede mig, at vi ikke kunne afsløre sagen på nuværende tidspunkt. Han gav ingen reel begrundelse, blot at det ville ødelægge alt for meget. Han forslog derfor, at vi røntede dimsen til PET anonymt, for så ville de nok udsætte rette vedkommende. Han var helt utilbøjelig til at give mig yderligere oplysninger. Han sagde blot: Den er god nok. Da jeg for så vidt ikke ønskede at indbringe universitetet eller rektor Ole Nathun i en

åbenbart var temmelig betændt, gik jeg ind på hans forslag.

Vi lavede herefter brevet i udklippede aviobogstav: *Thk for lån* - og sendte dimsen i en neutral, brun prøvekuvert. Jeg vil gerne sige, at jeg aldrig til Ekstra Bladet har udtalt, at jeg mente, at det var PET, der stod bag. Jeg aner ikke hvem det var.

Thomsen og jeg skiltes, og jeg har aldrig set ham siden. Men jeg er helt overbevist om, at Thomsen ikke var hans rigtige navn. Jeg har ingen anelse om, hvor han kom fra. Men han vidste hvad det var han gjorde.

Jeg beklager naturligvis, at jeg ikke dengang orienterede rektor og den daværende universitetsdirektør, men jeg mente blot at have gjort universitetet og den kommende ombudsmand en tjeneste ved at stoppe aflytningen.

Det er, hvad jeg har at sige.

BERLINGSKE
SPN 28. NOV 93

Ny oplysning sår tvivl om hovedvidne

Aflytningssag: Nye oplysninger i sagen om den påståede aflytning på Københavns Universitet afslører, at Forsvarets Efterretningstjeneste har vurderet hovedpersonen som en sikkerhedsrisiko. Lars-Erik Allin afviser alt

AF MORTEN PIHL

Hovedmanden i den påståede aflytningssag på Københavns Universitet, rektor Ove Nathans juridiske rådgiver Lars-Erik Allin blev tvunget til at forlade hjemmeværnet, fordi han var en sikkerhedsrisiko, erfarer Berlingske Tidende fra flere kilder.

Det gik op for Forsvarets Efterretningstjeneste (FE), at Lars-Erik Allin var en sikkerhedsrisiko, da han blev taget på fersk gerning i 1981-82. I den konkrete sag forsøg-

te Allin at sælge klassificerede oplysninger fra hjemmeværnet til en mand, der viste sig at være fra FE, oplyser Berlingske Tidendes kilde.

En anden kilde bekræfter oplysningerne om, at Allin blev vurderet som en sikkerhedsrisiko, og at han derfor måtte forlade hjemmeværnet på grund af en konkret sag. Kilderne oplyser, at sagen blev ordnet i mindelighed, sådan at Allin fik lov at melde sig ud, før han blev smidt ud.

Dengang var Allin kaptajn og chef for et hjemmeværnskompagni i Lyngby-Sorgenfri. I dag er han menigt medlem i marnehjemmeværnet.

Oberst Klaus Bæk, chef for hjemmeværnsregion 6, hvor Lars-Erik Allin hørte til, afviser ethvert kendskab til episoden. Lars-Erik Allin afviser lige så kategorisk:

»Sikke noget vås. Der har ikke været en sådan sag, og jeg gik over i marnehjemmeværnet, fordi jeg havde været i hjemmeværnet længe nok.«

Indland 1. sektion side

Gammeltoft-Hansen: Det kan jo være det slet ikke er sket

Aflytning: Ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen kæmpede i 80'erne - forgæves - for at gøre det sværere for efterretningsvæsen og politi at aflytte telefoner. Sin egen aflytningssag tager han med et gran salt.

AF LENE FRØSLEV

Han har vanskeligt ved at tro det. Juraprofessoren, Hans Gammeltoft-Hansen, der under så stor ståhøj blev Folketingets ombudsmand i 1986. At han, der i arene forud havde kæmpet indædt for at stramme reglerne for telefonaflytning, selv skulle være blevet udsat for en sådan krænkelse af sit eget liv, dengang i 1986.

»Jeg har hele tiden over for mig selv måtte tage det forbehold, at det er jo muligt, det ikke har fundet sted. Det kan jo være. Især, da det blev præsenteret første gang, men da kendte jeg jo ikke til kilden heller,« siger Hans Gammeltoft-Hansen oven på pressemøde-virvaret fredag under prisnekroneerne i universitetets konsistorialsal.

»Der er jo altid en mulighed for, at der er tale om misforståelser, og derfor var min første kommentar også, at jeg var vantro og havde svært ved at forestille mig det. Men hvis det var rigtigt... så var jeg vred. Hvis det virkelig er rigtigt, så er det for galt.«

I TV-Avisen har Gammeltoft-Hansen bekræftet, at hans tro på, at aflytningen virkelig har fundet sted, er blevet kvalificeret. Efter, at Lars-Erik Allin - på Gammeltoft-Hansens opfordring og løfte om al mulig støtte - er stået frem og har bekendt, at han sammen med den mystiske »hr. Thomsen« har fjernet en mikrofon fra juraprofessorens telefon. Siden er både Thomsen og mikrofon forsvundet.

»Jeg vil da afgjort ikke udelukke, at det er sket, og jeg vil også anse det for mere sandsynligt, at der er foretaget et eller andet omkring min telefon, end at det ikke er tilfældet,« lød Gammeltoft-Hansens vurdering i TV.

Til Berlingske Tidende siger om-

budsmanden, at han ikke undrer sig over, at han først hører om sagen nu, syv år efter, den angiveligt skulle have fundet sted.

»Sagen har jo ikke fundet sin afklaring. Men når en historie kommer frem på den måde, anonymt, så er det det mest behagelige, at den person, der er kilde, står frem. Og principielt er det det rigtige, for så er der mulighed for at få iværksat en undersøgelse,« siger han - og afviser for 117. gang kategorisk at gå ind i gætterier om motiver.

»Jeg mener hverken fra eller til, hvad det har med at gøre. Men det ville være hykleri at sige, at jeg overhovedet ikke har tænkt på det. Det ville være åbenbart åndssvagt. Og jeg vil overhovedet ikke kommentere gisninger om, hvem det kunne have været.«

Flere motiver til aflytning

Men den første tanke, der strejfer dig, må vel være den, der falder alle andre ind: dette må have noget at gøre med flygtninge?

»Nej, det kan også være andre ting. Der kan være mangfoldige forklaringer på det. Jeg har intet at bygge noget som helst på, som andre kan indvies i. Men det er selvfølgelig løgn, hvis jeg for nembheds skyld sagde, at det havde jeg slet ikke tænkt på.«

Gammeltoft-Hansen kæmpede som medlem af Strafferetspleje-udvalget frem til 1984 indædt for at stramme reglerne for lovlig telefonaflytning. Men det kan ikke have været nogen grund til en aflytning, mener juraprofessoren.

»Det er aldrig nogensinde faldet mig ind. At man selv skulle blive aflyttet, fordi man beskæftigede sig med emnet.«

Urimelige regler

Gammeltoft-Hansen fandt ikke reglerne rimelige dengang. Det skulle gøres sværere for politi og efterretningsvirksomhed at gribe ind i folks privatliv.

»Mit synspunkt har altid været, at der var brug for at foretage en vis begrænsning af adgangen til at foretage telefonaflytning. Bl.a. ved at hæve strafferamme-betingelsen, så aflytning kun er tilladt ved meget alvorlige forbrydelser: narkotika,

drab, brandstiftelse, falskmøntneri, voldtægt og sådan noget,« siger han.

Gammeltoft-Hansen advokerede dengang for, at statsmagten kun må gribe ind i folks privatliv - og foretage sig handlinger, der ellers er ulovlige - hvis der er mistanke om en forbrydelse, der kan give mindst otte års fængsel. Hidtil havde strafferammen været seks år - og det er den fortsat, selv om Gammeltoft-Hansen selv husker det, som om reglerne blev strammet.

»Jeg har tilsluttet mig langt hovedparten af de regler, vi har i dag.«

Er reglerne for telefonaflytning rimelige i dag?

»Det siger jeg ikke noget om. Det ligger i accepten af at være ombudsmand, at jeg måtte indstille mit retspolitiske arbejde. Hvis man ikke kan leve med ikke at kunne fremsætte sine synspunkter om strafferetspleje eller musiklov eller hvad det nu kan være, så skal man jo ikke sige ja til jobbet,« siger Gammeltoft-Hansen. Og sætter for en sikkerheds skyld en tyk streg under, at han ikke som ombudsmand kan behandle klager over telefonaflytning, hvis der er det »mindste spørgsmål om en tråd tilbage til dette forløb.«

Privatlivet holdes uden for

Når Hans Gammeltoft-Hansen skal have tankerne væk fra den tunge jura, så tyr han til den klassiske musik. Han spiller tværflojter i kammerorkester på professionelt niveau. Men hjemmet og privatlivets følelser skal så absolut ikke blandes ind i »sagene«.

Det ville måske være nærliggende at få tjekket sit private hjem for aflytningsudstyr? Svaret er et klart og tydeligt: »Nej.«

Hans Gammeltoft-Hansen har svært ved at tro på, at hans telefon skulle være blevet aflyttet. Men »hvis det virkelig er rigtigt, så er det for galt,« siger han. Foto: Mogens Ladegaard

Allin: Jeg er konser- vativ

AF LOUISE FLEISCHER
OG BO JEPPESEN

Hovedpersonen i den chokerende aflytningsaffære, juridisk konsulent på Københavns Universitet, Lars-Erik Allin, vil i dag til Berlingske Tidende gerne afslutte alle spekulationer om, hvor han står politisk.

»Jeg har stemt konservativt i mange år og er i øvrigt helt på Hans Gammeltoft-Hansens linie, hvad angår flygtninge og alt mulig andet. Jeg tilhører de liberal-konservative,« siger Lars-Erik Allin.

Antydninger om, at han skulle have stærkt nationale anskuelser, afviser han på det kraftigste.

»Det er løgn. Jeg ved godt, hvor det kommer fra, og du kan hilse de aber og sige, at de skal holde deres kæft med sådan noget forbandet løgn, ellers skal de få det at vide af mig, så de kan forstå det,« siger han.

Lars-Erik Allin vil ikke uddybe sin beretning om, hvordan han fandt ulovlig aflytningsudstyr på den senere ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansens kontor på Københavns Universitet.

»Nu er retten sat, og nu tier alle, indtil retten er sat. Det agter jeg at overholde, og I får ikke en lyd ud af mig inden da,« siger Allin.

Lars-Erik Allin ønsker ikke at udtale sig yderligere. Foto: Jan Jørgensen

BERLINGSKE 0 28. NOV 1993

Aflytnings-sagen

Mystikken i aflytningssag er total

Aflytningssagen: Hovedpersonen i den påståede aflytningssag på Københavns Universitet, Lars-Erik Allin, har erkendt at have lagt et røgslør ud omkring den mystiske »Thomsen». Spørgsmålet er nu, om der er lagt andre røgslør ud, om det er en røver- og soldaterhistorie eller en dybt alvorlig sag. Allin har ikke gjort det nemmere at tro på hans ord, der foreløbig er de eneste for historiens sandhed.

Nyhedsanalyse

AF MORTEN PHL

Virkeligheden overgår ofte fantasien. Det viser historiebøgerne. Og det kan også vise sig at være tilfældet i aflytningssagen fra Københavns Universitet.

Eller - skulle man måske mere rigtigt sige - i den påståede aflytningssag.

Før foreløbig har man kun én mands forklaring om sagen. Og ingen ved, om den er sand. Det bele strår og falder med mandens troværdighed, og den har han ikke selv gjort noget for at styrke.

Tværtimod.

Da rektor Ove Nathans juridiske rådgiver, Lars-Erik Allin, fredag trådte frem for offentligheden og gav sin version af begivenhederne i 1986, rejste han flere spørgsmål, end han besvarede. Mystikken blev - om muligt - endnu større.

Den politisk højreorienterede hjemmevernsmænd, der med cykelstyroværskæg, marineblå blazer med militær-symbol og militærslips ligner en britisk officer i topform, har kort forklaret følgende:

I april 1986 fortalte en reserveofficer ved navn Jørgen Hansen ham, at professor dr. jur. Hans Gammeltoft-Han-

sens telefon på universitetet blev eller ville blive aflyttet. Allin fik et telefonnummer til en teletekniker og et kodeord, han skulle identificere sig med, hvis »jeg besluttede at gøre noget ved sagen.« I september 1986, kort efter, at Gammeltoft-Hansen første gang nævnes som kandidat til ny ombudsmand, kontaktede han teleteknikeren »Thomsen«, de brød ind på kontoret, fjernede mikrofonen og sendte den til Politiets Efterretningstjeneste (PET) med en hilsen af udklippede bogstaver: »Tak for låne.

Ud over spørgsmålet, om det er en ren røver- eller soldaterhistorie, er det første spørgsmål, der melder sig: Hvorfor ventede den loyale og veldidte tjenestemand mere end syv år, før han afslørede sin viden? Et spørgsmål, han ikke ønskede at kommentere på pressemødet fredag.

Var det sket som vidne i en retssag, ville en sådan holdning have sat et stort spørgsmålstegn ved vidnets troværdighed. Vil man gøre krav på at blive troet, må man, som det mindste, forsøge at forklare eller sandsynliggøre, hvorfor der gik syv år.

Det gjorde Allin imidlertid også - ikke på pressemødet, men i en redogørelse til bl.a. rektor Ove Nathan. Af denne redogørelse, som først blev offentliggjort i går, fremgår, at han ventede så længe, fordi

han frygtede at blive lokket i en fælde af en af efterretningstjenesterne, »idet jeg på det tidspunkt var blevet bedt om at være særlig sagkyndig for advokat N. E. Norsker i en straffesag mod en våbenhandler Ole Mortensen, som angiveligt blev aflyttet, uden at retsplejeloven var blevet overholdt.«

Her er en forklaring, der kan tjekkes. Men Allins version verificeres ikke af advokat N. E. Norsker, der siger: Allin var kun indkaldt som vidne, ikke som særlig sagkyndig, og aflytning indgik ikke i sagen.

Dagbladet Information havde i går et andet bud på, hvorfor der gik syv år. Allin ville nødtigt prisgive et system, han selv stod i forhold til. Eller i hvert fald flirtede med.

Men hvorfor så gøre det nu - mindre end to uger før rigrets-sagen mod Gammeltoft-Hansens fjende, tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen - med det resultat, at først og fremmest PET er sat under mistanke for ulovlig aflytning?

Allin forklarer, at Jørgen Hansen sagde til ham, at Gammeltoft-Hansen blev eller ville blive aflyttet, og han fik telefonnummeret til »Thomsen«, hvis jeg besluttede at gøre noget ved sagen. »Hvis ikke aflytningen er i gang på det tidspunkt, altså i april 1986, hvordan kan Allin så gøre noget ved det?

Allin siger, at han er helt sikker på, at »Thomsen« - den teknisk sagkyndige mand, der demonterede lyttegrejet fra Gammeltoft-Hansens telefon - var et dæknavn. Dagen før pressemødet sagde Allin, at »Thomsen nu var i Australien.

Men det var bare for at

»Mist Hansen er Thomsen...»

Hvem og hvor er den mystiske Thomsen, der ifølge Lars-Erik Allin fjernede aflytningsudstyret på Gammeltoft-Hansens telefon? Tegneren Fritz Jørgensen, der døde i 1963, havde åbenbart en forudelse om, hvem han var...

lægge et røgslør ud, erkendte Allin på pressemødet. Han aner ikke, hvor »Thomsen« er og han ikke set ham siden hin aften. Noget brugbart signalment kunne han ikke give af »Thomsen«.

Hvorfor dette røgslør? Og er der lagt andre røgslør ud? Eksisterer Thomsen eller har Allin, som en læser ringede og gjorde opmærksom på i går, læst for meget Fritz Jørgensen (se tegningen)?

Når statsadvokat Erik Merlung skal i gang med afretninger i sagen, vil detaljer i

fornummeret så lang tid efter, men mon ikke det ville være muligt at huske, om det var et nummer i København eller Jylland.

Og når man står i kontoret en mørk efterårsnat, illegalt for at fjerne suspikter aflytningsudstyr fra en telefon, kunne man måske sige, at situationen var så ekstraordinær, at det ikke ville være unaturligt, om man huskede, om telefonen havde trykknapper eller drejeskive.

Hvorom alting er - Allin kan ikke huske det, siger han.

Med sin forklaring har han været med til at give sig selv et troværdighedsproblem. Omvendt må man spørge: Hvorfor skulle en veldid tjenestemand, der ikke synes at lægge skjul på røveren og soldaten i sig selv, risikere en tjenestemandssag med risiko for fyring ved at stå frem og fortælle en usand historie? Det strider mod sund fornuft og logisk tankevirksomhed.

Hvis aflytningen således har fundet sted som forklaret, hvem stod så bag? Allin ved det ikke. Men i sin undersøgelse må statsadvokaten forsøge at finde ud af, hvad Gammeltoft-Hansen beskæftigede sig med i midten af 80erne og ad den vej finde mulige fjender, der havde motive til at aflytte ham.

I den forbindelse tjente pressemødet til afklaring af et enkelt spørgsmål, som Ekstra Bladet - der først præsenterede historien med Allin som anonym kilde - kørte som hovedtætte. Bag aflytningen kunne stå konservativt kræfter med Ninn-Hansen i spidsen, der kæmpede imod en udnævnelse af Gammeltoft-Hansen som ny ombudsmand.

Den forklaring kan udelukkes, eftersom Gammeltoft-Hansen for første gang blev præsenteret som kandidat til

posten i september 1986 - fire måneder efter, at Allin havde hørt, at professorens telefon blev eller ville blive aflyttet.

Men hvilke andre motiver kunne der være? Gammeltoft-Hansen var i 1984-85 med til at stramme reglerne for bl.a. telefon- og rumaflytning. Det kunne genere PET eller politiet. Men hvilken interesse kunne de have i en aflytning, som måske - måske ikke - var etableret allerede i 1984, mens professoren deltog i udvalgsarbejdet om strammingerne?

Et andet muligt motiv kunne findes i det lidenskabelige spørgsmål om flygtninge, hvor Gammeltoft-Hansen og Erik Ninn-Hansen var dybt uenige. Ninn-Hansen havde i 1983 fået presset en lov ned over hovedet, som han ikke brød sig om. En lov, som Gammeltoft-Hansen var arkitekten bag. Som medlem af Flygtningezævnnet indtil 1987 demonstrerede Gammeltoft-Hansen ofte uenighed med Justitsministeriet i udændings spørgsmål, og stik mod Justitsministeriets ønske stod han bag beslutningen om, at statsløse palæstinensere pr. definition skulle anerkendes som flygtninge. I denne forbindelse kunne efterretningstjenestene, at palæstinenserne udgjorde en sikkerhedsrisiko, idet de kunne være terrorister. Men igen: Hvorfor skulle PET aflytte Gammeltoft-Hansen. Fordi han stod bag en forhad lov, udgjorde han vel ikke en sikkerhedsrisiko?

Motiverne kan være mange. Hvis aflytningen har fundet sted. Såvel PET som FE (Forsvarets Efterretningstjeneste) afviser kategorisk at have aflyttet Gammeltoft-Hansen.

Efter Allins fremtræden fredag er der sat spotlight på hans egen person, som i går blev sat i forbindelse med PET. Det er verificeret, at Allin har været universitetets kontakt til PET i forbindelse med de sikkerhedshensyn, der skal tages, når dronning Margrethe er på besøg ved årsmødet. Men flere kilder gik i går i dagbladet Information videre og sagde, at Allin var PET's mand på universitetet. En af kilderne, Michael Bjørn Hansen, tidligere medlem af universitetets øverste organ, Konsistoriet, sagde, at Allin allerede i 1988 fortalte ham, at han var PET's mand på Universitetet. Michael Bjørn Hansen sagde samtidig, at han, angiveligt tidligere i år, gik til rektor Ove Nathan, fordi han var bekymret over, at Allin »overspillede sin rolle«, blandt andet ved at gå rundt og tage billeder af folk og opføre sig uretligt.

Andre kilder fortalte, at Allin, efter at Studenterhuset ved universitetet var lukket 20. oktober, havde fortalt husets ledelse, at PET havde billeder af medlemmer af den kurdiske terrororganisation, PKK, der havde deltaget i et arrangement i huset.

Mens den samlede presse graver vjæder i sagen, herunder hvad Allin er for en person, gør statsadvokat Erik Merlung sig klar til at ryste træet, som det hedder i politijargon. Tiden vil så vise, om der falder frugter ned. Gør det, er der en sag. Spørgsmålet er så, om der er frugter nok til en opklaring af sagen. Men falder der ingen frugter ned - og Merlung vil helt sikkert ryste ganske kraftigt i træet - så var det næppe virkelighed, snarere fantasi.

Alle bakker op bag Lars-Erik Allin

Universitetets ledelse har ingen planer om at fyre Allin. Der bliver højest tale om en påtale

AF JANE KOFOD

Både rektor, Ove Nathan, og direktør, Poul Plenge, fra Københavns Universitet kalder det en tjenestetilrettelæggelse, at Lars-Erik Allin en nat i 1986 fjernede aflytningsskudstyr på Hans Gammeltoft-Hansens telefon. Men der er ingen planer om at afskedige ham.

»Vi har ingen ide om at fyre

Lars-Erik Allin. Det lægger sagen ikke op til,» sagde universitetsdirektør Peter Plenge på et pressemøde i går.

Han kaldte det en »temmelig uortodoks fremgangsmåde at en medarbejder formodentligt ulovligt fjerner aflytningsskudstyr og så ikke orienterer sine foresatte eller politiet om det». Peter Plenge gjorde opmærksom på, at et eventuelt strafferetligt ansvar er forelådt. Det sker efter fem år. I stedet vil Allins handling få konsekvenser i form af en påtale.

Ove Nathan ser afslæren som uundgåelig.

»Universitetet ligger åbent midt i en stor by. Med adskil-

lige tusinde ansatte og bygninger spredt ud over byen skal ingen være uforberedt på, at i løbet af fem-ti-femten år kan ting som Kajsengadesagen ske. Selv om der har været overvejelser om håndteringen af sagen, har universitetet ikke til sinde et skabe en syndebug i denne sag,» sagde Ove Nathan, der karakteriserede sin mangeårige medarbejder som en, der altid har leveret første klasses juridisk arbejde.

Majorens tip på skydebanen

På pressemødet læste Lars-Erik Allin, der som universitetets juridiske rådgiver er Nathans højre hånd og dorud-

over kaptajn i hjemmevernet, sin redegørelse for sin rolle i aflytningssagen højt. I følge Allin kontaktede en nu afdød major i Forsvarets Efterretningstjeneste, Jørgen Hansen, ham under en skydesøvelse i deres fælles skytteklub i forsommeren 1986. Majoren fortalte, at Hans Gammeltoft-Hansen »blev eller ville blive aflyttet» og gav ham et telefonnummer på en teletekniker, som han skulle ringe til, hvis han ville foretage sig noget.

Hans Gammeltoft-Hansen var på det tidspunkt jura-professor på Københavns Universitet og medlem af strafferetssplejeudvalget. Først efter

majorens død i juni eller juli samme år og efter avisernes skrivelser i eftersommeren om den daværende regerings modstand mod Gammeltoft-Hansens kandidatatur til Folketingets nye ombudsmand, huskede Allin henvendelsen.

Med en identifikationskode fra majoren ringede han til teleteknikeren, som kaldte sig »Thomsen», og samme aften fjernede de aflytningsskudstyret.

Det var »Thomsen», som Allin hverken kendte eller har set siden, der forbyd ham at gå til sine arbejdspladser.

»Han sagde, at vi ikke kunne afsløre fundet, fordi det ville ødelægge alt for meget. I

stedet foreslog han, at sende dimsen anonymt til PET, der nok ville udderrette rette vedkommende. Jeg fik aldrig at vide hvorfor PET havde installeret mikrofonen og prøvede ikke at få det at vide. Nogle gange kan det være usundt at være nysgerrig,» sagde Allin uden at ville uddybe, hvad han mente med usundt.

Til spørgsmålet om hvorfor han er trådt frem med oplysningerne nu, havde Allin ingen kommentarer.

Universitetsdirektør Peter Plenge har endnu ikke taget stilling til Allins påtale. Det vil ske efter en samtale mellem de to.

En mand med fjender

Hans Gammeltoft-Hansen har samlet sig mange fjender, men da telefonaflytningen foregik i 1986 befandt de fleste sig i Justitsministeriet, ledet af Erik Ninn-Hansen

BAGGRUND

AF POUL ALBRET

Ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen er en omstridt person, der ikke kan siges udelukkende at have satset på at skaffe sig venner i sin karriere - hvor de fleste fjender på tidspunktet for den afslørede telefonaflytning befandt sig i Justitsministeriet under ledelse af Erik Ninn-Hansen.

Om hans deltagelse i divorces stridigheder og fjender kan siges at være et motiv til den aflytning er det spørgsmål, som mangs stiller sig. Hvor problemet med motivforskningen især er, at der ikke findes klare spor om, hvem der har stået bag aflytningen.

Alle offentlige myndigheder - inklusive politiets og forsvarrets efterretningstjenester - afviser ethvert kendskab. Det udelukker - siger kilder med tilknytning til Justitsministeriet - dog ikke, at tjenesterne kan være indirekte involveret via free-lanceprægede grupper.

Af konkrete oplysninger om aflytningens forløb er der heller ikke mange. Fra sagens eneste vidne, der trådte frem i går, vides det blot, at aflytningen blev afsluttet i efteråret 1986, da vidnet og en ukendt teletekniker afslørede mikrofonen på Gammeltofts kontor på Københavns Universitet og sendte den til Politiets Efterretningstjeneste (PET). På det tidspunkt var Gammeltoft-Hansen professor ved det retsvidenskabelige fakultet og nævnt som mulig kandidat til ombudsmandsstillingen, som Folketinget valgte ham til i november 1986.

At det dog næppe er den udnævnelse, som i sig selv har været motiv for aflytningen fremgår imidlertid af vidnets oplysning om, at han fik det oprindelige tip i forsoms-

meren 1986 - før der overhovedet var tænkt på, at Gammeltofts forgænger, Niels Eilshou Holm, skulle være dronning Margrethes kabinetssekretær.

'Flytningeven'

Det er således svært at bygge et motiv op om, at de konservative - anført af daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen - var stærke modstandere af Gammeltoft-Hansens udnævnelse.

Men i det spekulative billede, der udfolder sig om denne tidsperiode, er det imidlertid svært at se bort fra, at de konservative - og ikke mindst Ninn-Hansen og hans justitsministerium - havde endog meget gode grunde til at følge Gammeltoft-Hansen med mere end almindelig interesse.

Det handler om jura-professorens rolle som 'flytningeven' i den hjemlige debat, der dog også nemt kan have skaffet ham andre fjender. I årenes løb må også han have fået tilsendt en mængde truselsbreve, hvor en af afsenderne - med teknisk viden - kunne have skredet til handling.

I kredsen omkring Gammeltoft-Hansen peges der dog også på, at motivet kan stamme fra helt andre kanter. I midten af 70'erne var han dekan og medlem af universitetets øverste organ, konsistoriet, hvor Studenterrådet betragtede ham som »noget af det sorteste sorte». Aktive studentertalere med senere hang til skæg og blå briller kunne måske siges at have et aflytningsmotiv.

Og endelig er der den seneste teori om, at det er Gammeltofts juridisk-faglige interesse for såkaldte tvangsmedier i retsspejlen, hvor telefon- og rumaflytning udgør en del, der har fået nogen til at sneke at følge ham på tæt hold. Midt under betænkningsskudstyret i Strafferetssplejeudvalget udgav Gammeltoft til andre medlemmers vrede en bog om tvangsindgreb, der kunne sætte stærkt præg på den endelige lovgivning - hvad den gjorde.

Det medførte - ifølge en kilde - i den grad ophidselse, at flere medlemmer ønskede ham ud af udvalget. Den snæk blev dog stoppet af bl.a. Justitsministeriets daværende

stærke departementschef Niels Madsen.

Palestinenserne

I lighed med spørgsmålet om flytning peges det sidste i retning af Justitsministeriet og omliggende politi-myndigheder. Det er velkendt, at Gammeltoft, der fra 1977-84 var formand for Dansk Flytningehjælp, op til revisionen af udlændingeloven i 1983 var alvorlig i clinch med Ninn-Hansen og hans håndgangne mænd i ministeriet.

Et af hovedstridsemnerne i udlændingelovudvalget var, om spontan-flytninges familiemedlemmer skulle have et retskrav på familiesammenføringer. Det afviste udvalgets flertal - med Ninn-Hansens glade velsignelse - men det blev alligevel gennemført i den endelige lov på grund af Gammeltofts lobbyvirksomhed over for Socialdemokratiets og de radikale.

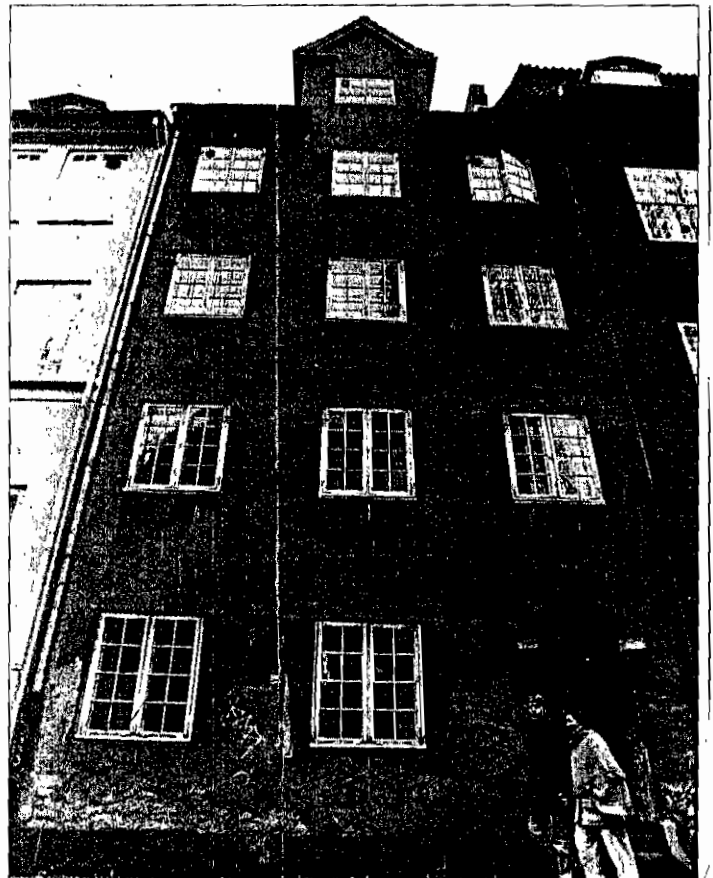
Ninn-Hansen fik presset en lov ned over hovedet, som han siden - husk også tamil-sagen - gjorde sit bedste for at modarbejde i resten af 80'erne.

Hvad der er mindre kendt er, at Gammeltoft i perioden efter den ny udlændingelovs ikrafttræden som ot af Flytningehjælps medlemmer i Flytningeven var en aktiv og velargumenterende stopklods for Justitsministeriet. Mod ministeriets hede ønske stod han fæls, bag beslutningen om, at de statsløse palæstinensere pr. definition skulle anerkendes som flytninge. Det er givetvis et punkt, hvor også adskillige efterretningsfolk har følt deres interesser - og kamp mod terrorvirksomhed - gået for nær.

Med til et tidsforløb, der viser i retning af Justitsministeriet, peges også, at den legendariske departementschef Niels Madsen trak sig tilbage den 1. april 1986 - altså omkring det tidspunkt, hvor den nu kendte kilde - ifølge egne oplysninger - modtog sin oplysning om, at aflytningen fandt sted.

Niels Madsens afløser var Poul Lundbæk Andersen, der i tamil-sagen spiller en meget ydmyg rolle i forhold til sin stærke minister.

Erik Ninn-Hansen selv afviser ethvert kendskab til aflytningen.

KONTORET - På tredje sal blev Hans-Gammeltoft Hansen aflyttet. Spørgsmålet er, hvem der lyttede med.
Foto: Ernst Nielsen

NINN HÆNGT UD I AFLYTNINGSSAG FØR RIGSRETTEEN:

Nu skal jeg helt ned med nakken

Al Birgit Eskholm

B.T. Med stærke ord som »ondskab, mistænksomhed og forfølgelse« – og en understregning af, at det er »de blideste udtryk«, han kan finde, beskriver tidl. justitsminister Erik Ninn-Hansen, hvad han mener om dansk politik og medieverdenen i dag.

Ninn-Hansen: »Det er ikke tilfældigt, at denne sag bliver offentliggjort nu umiddelbart før rigsretssagen mod mig starter.«

Foto: Mini Wulff

Han giver sine modstandere i Folketinget og i regeringen skylden for, at han i de seneste dage er blevet hængt ud i pressen for – sammen med Politiets Efterretnings-tjeneste – at stå bag aflytningen af Hans Gammeltoft-Hansens telefon. Og Ninn-Hansen mener ikke, det er tilfældigt, at sagen er kommet frem nu, otte dage før han første gang skal møde i retten i forbindelse med rigsretssagen mod ham.

»Regeringen kunne have standset alle insinuationer og påstande om forbindelse mellem en eventuel aflytning og valget af ombudsmand, men den gjorde intet.

Det peger i retning af ikke alene forfølgelse, men – hvordan får jeg en fair behandling i rigsretssagen.

Sagen viser, at der er en række personer, der har et had til mig og ønsker at skade mig.«

Ninn-Hansen undrer sig over, at regeringen forleden lod sagen udvikle sig til et drama à la Watergate med nattemøder osv. i stedet for at behandle sagen som det, den ifølge Ninn-Hansens opfattelse tilsyneladende er, en straffesag, der skal behandles af politiet.

aflytning kan være opstået. Så må regeringen vide, at der ingen sammenhæng kan være med ombudsmandsvalget, og den må vide, at der var intet, der pegede på, at Politiets Efterretnings-tjeneste var inddraget.

Alligevel vælger regeringen at tilsidesætte politiet og laver en mærkelig kombination med anklagemyndigheden og en politisk følgegruppe, og den giver ikke oplysning

»Regeringen kunne have stoppet alle insinuationer mod mig, men den gjorde intet. Jeg kan kun se det som en fortsættelse af den forfølgelse af mig, der har stået på i årevis.«

Forfølgelse

»Hvis regeringen vidste, hvad alle ved nu efter forklaringen om, at tidspunktet var maj, kan jeg ikke se det som andet end en videreførelse af den forfølgelse af mig, der er foregået i årevis.

Jeg tror, Ove Nathan har opgivet tidspunktet til regeringen. Jeg kender Ove Nathan som et dygtigt og yderst påpasseligt menneske, og da han gik til regeringen, går jeg ud fra, at Nathan, der plejer at have orden i sine ting, i sin redogørelse har fortalt noget om det tidspunkt, hvor denne

om det tidspunkt, hvor sekretariatschefen har fået meddelelse om aflytningen. Havde regeringen gjort det, havde den udelukket alle spekulationer.

Det er det, jeg kalder mis-

tænksomhed, ondskab og forfølgelse, og det er en videreførelse af det, der er foregået i årevis, og dermed kan jeg jo konstatere, hvem der er imod mig.«

I medieverdenen anklager

Ninn-Hansen især TV-Avisen, TV2s nyheder, Politiken, Ekstra Bladet og Ritzau for at have hængt ham ud i torsdags.

»Ekstra Bladet har tilsyneladende kendt historien længe, men vælger tidspunktet november at offentliggøre den i umiddelbart før rigsretten. Så kommer Ritzau, som engang kun beskæftigede sig med saglige oplysninger, og sætter mig i forbindelse med aflytningen.

Begge TV-aviser bringer noget, der ligger langt ud over insinuationer, og siger direkte, at det var mig sammen med PET, der stod bag, og bringer både billeder og udtalelser, der på en vulgær måde udpeger mig som skurken.

Minder om 30'erne

Politiken kører videre på en endnu mere pågående måde, og Thøger Seidenfads leder håber jeg kommer på Pressemuseet. Den kan sammenlignes med 30'ernes yderligtgående aviser, både mht. sprogbrug og andet er der lighedspunkter.

Efter pressemødet, hvor tidspunktet blev slået fast, faldt det hele jo til jorden, men ingen retter misforståelsen, det ser jeg som en klar forfølgelse af mig.

Men der er ikke noget, jeg kan gøre. Denne torsdag viste, hvilke betingelser jeg har – forfølgelse, der finder sted på et grundlag, der ikke eksisterer. Den million danskere, der har set TV-aviserne, kan kun få det indtryk, at jeg står bag en strafbar handling, der måske er begået overfor Gammeltoft-Hansen.

Så kan man jo spørge, hvorfor kaster man sig over mig, ja, det kan ikke være en tilfældighed. Mine modstandere i Folketinget og i regeringen har boltret sig siden januar, men jeg har ikke blandet mig.

Efterhånden kan jeg være ligeglad. Jeg har vænnet mig til de værste angreb og insinuationer, og desværre også i det Folketing, jeg har sat pris på og arbejdet i i fyrré år. Men jeg er bekymret for det politiske liv, hvis mistænkeliggørelse og forfølgelse skal udgøre

det politiske billede. Det er trist og ligger langt fra det folkestyre, vi havde engang, og det er en tilbagevenden til trediveernes situation. Det er et had, der skinner igennem, som jeg ikke kan genkende i forbindelse med det folkestyre, jeg er vokset op med.

Ren misforståelse

Erik Ninn-Hansen siger til B.T., at det er »en ren misforståelse«, at sagen er blevet til et opgør mellem Gammeltoft-Hansen og Ninn.

»Det er ganske uinteressant, hvordan Gammeltoft og jeg har set på hinanden for tamilsagen. Men der var ikke noget særligt modsætningsforhold imellem os, og jeg havde da andre kandidater til posten som ombudsmand, f.eks. landsdommer Callesø.

Der var ikke tale om uven-skab mellem Gammeltoft og jeg, men uenigheden vedrørende flytningsspørgsmål kan ikke skjules.

Mine modparter var i Folketinget og havde ikke noget at gøre med Gammeltoft.«

INJURIESAG EFTER TV OM PEDAL-OVE:

DR-folk gik på privat morder-jagt

Af Poul Bøgh

RE FREDERIKSHAVN: Den 26-årige sygehjælper Mona Thomsen døde natten til 17. februar 1982 i sit hjem i Dronninglund. Dødsårsagen kunne ikke fastslås med 100 procent sikkerhed.

11 år senere bliver den unge kvindes død endevendt i alle detaljer, når Østre Landsret i morgen indleder skolelærer Poul Thomsens injuriersag mod de to DR-journalister Sten Baadsgaard og Jørgen Pedersen.

DR-medarbejderne brugte nemlig i TV-udsendelsen »Dømt for mord« Mona Thomsens død til kraftigt at antyde, at skolelæreren kunne have slået både Mona Thomsen og Pedal-Oves hustru, Britta Hansen, ihjel.

Monas død er skolelæreren trumfkort i opgøret med de to DR-journalister. Der er nemlig kun én forbindelse mellem Mona Thomsens død og mordet på Pedal-Oves hustru. Det er læreren selv. Han har kendt begge kvinder.

Danmarks Radio kan derfor kun have haft et motiv til at knytte de to kvinders død sammen i udsendelsen »Dømt for mord« - nemlig at skabe mistanken om, at Poul Thomsen kunne være dobbeltmorder.

I TV-udsendelsen blev det præsenteret som en afgørende nyhed, at Poul Thomsen havde kendt begge

kvinder, og at hverken politi eller nævningerne havde været opmærksomme på dette forhold.

Men nævningerne blev orienteret om, at Poul Thomsen havde kendt begge kvinder. Pedal-Oves forsvarer havde endda godkendt den frim og det indhold, som statsadvokatens orientering til nævningerne havde.

Privat morderjagt

DR-journalisterne og deres samarbejdspartner, advokat Jørgen Jacobsen, lagde ikke skjul på, at de var ude på privat morderjagt.

I et brev til den engelske retsmedicinern Bernhardt Knight skriver advokat Jørgen Jacobsen, at man er interesseret i at få fastslået, om Mona Thomsens død skyldes en forbrudelse, og at man, såfremt det er tilfældet, vil have morderen pågrebet.

Poul Thomsen, til venstre, vil renses for mistanken om at have dræbt Mona Thomsen, til højre. Mistanken blev rejst af TV-journalisterne Jørgen Pedersen og Sten Baadsgaard, herover. Foto: Mini Wolff

sen. Han forklarede politiet, at han fandt sin kone liggende på sengen med hovedet hængende ud over sengekanten.

Ligets stilling giver ifølge retsmedicinerne en fornuftig forklaring på, hvorfor der over det ene øjenlåg blev fundet punktførmede blodringer.

Journalist Jørgen Pedersen forelagde den forklaring for den engelske retsmedicinern Bernhardt Knight. Han kom til samme forklaring som sine danske kolleger. Der var heller ikke andre holdepunkter for, at Mona Thomsen skulle være blevet kvalt.

Skaffede ny forklaring

Så skaffede journalisterne en ny forklaring: Otte år efter sin kones død skiftede Ole Thomsen opfattelse. Nu var han overbevist om, at han havde fundet sin kone liggende vandret i sengen.

Derpå kunne Danmarks Radio fastslå, at Mona Thomsen nok var blevet kvalt. Og den eneste person,

som blev draget ind i sagen, var lærer Poul Thomsen, der blev fremstillet som Mona Thomsen elsker. Seerne fik et vink med en vogntang.

Mona Thomsens mand vil i Østre Landsret blive alhørt om, hvorfor han skiftede forklaring. Han vil også blive bedt om at forklare, hvorfor Danmarks Radio har betalt adskillige store advokatregninger for ham.

Danmarks Radio fremstillede Poul Thomsen som manden, der samtidig var både Britta Hansens og Mona Thomsens elsker. Men Poul Thomsen havde alene haft et enkelt seksuelt forhold til Mona Thomsen, nemlig måneder før hun blev fundet død, og før han havde lært Britta Hansen at kende.

Læreren har en blank straffetest. Han har aldrig været mistænkt for mord, og statsadvokat Ole Stigel advarede allerede inden TV-udsendelsen »Dømt for mord« DR om, at man stempede en uskyldig mand som mulig kvindemorder.

VIND MED B.T. I BØRNEKANALEN

Indsend denne kupon og kig med på Børnekanalen. Hver eneste dag når Børnekanalen trækker en B.T. kupon, vinder du **B.T. Præmien** - ud over din normale præmie.

Hvad hedder værterne i Børnekanalen?

Navn _____

Gade/vej _____

Postnr. _____ By _____

Tlf. _____ Alder _____ År _____

Mit lykkel tal _____

Indsend kupon til B.T., Postboks 2425, 1024 København K. Mærk kuverten "Børnekanalen". Læs i B.T.'s TV-oversigt hvor og hvornår du kan se Børnekanalen.

B.T. SÅ SKER DER NOGET

BROOKE SHIELDS' FLOWERS TEAR

B.T. Skuespillerinden Brooke Shields, 28 år, er en berejst dame. Hun har lige lagt sidste hånd på en filmoptagelse på et japansk-australsk samarbejde, som resulterer i gyseren »Syvende etage«. Optagelserne fandt sted i regnskoven i Queensland, Australien.

Netop nu er Brooke Shields, bl.a. kendt fra »Pretty Baby« og »Den blå lagune«, at finde på den sydafrikanske savanne - omgivet af bl.a. løver.

Denne gang er det lidt af en stroppeur for den flotte skuespillerinde. For det første skal man være meget tidligt på færd, hvis man skal opleve dyrelivet. Og samtidig er hun blevet kraftigt belært om ikke under nogen omstændigheder at rejse sig op i jeepen. For selv om dyrene ikke er bange for jeepen, så går de til angreb, hvis mennesker rejser sig op i den.

Lotte

Brooke Shields - færdig med gyserfilmen i de australske regnskove.

POLITIKEN 28. NOV 1993

Politi- agenter mod rockere

Nye opgaver til Efterretningstjeneste

Af Lotte Lund

Politiets Efterretningstjeneste (PET) er i fuld gang med optrævelingen af Hells Angels og et stigende antal internationale mafiaer, der er ved at finde fodfæste i Danmark, bekræfter justitsminister Erling Olsen (S).

Efterretningstjenestens nye opgaver bliver at overvåge de kriminelle organisationers netværk og salgsveje. Målet er at gøre det muligt at finde forbindelsen mellem den enkelte forbrydelse, der meget vel kan være udført af en håndlanger eller supporter, og organisationens top, så også de ledende medlemmer kan blive straffet.

- PET skal her arbejde efter de vanlige metoder. Mere kan jeg ikke fortælle, siger justitsministeren, der er ikke tror på politiets nuværende stress-strategi over for især Hells Angels.

PET ansatte for et par år siden kriminalkommissær Manfred Seitner, der er

ekspert i organiseret kriminalitet, ikke mindst rockerkriminalitet. Han ønsker heller ikke at udtale sig om sin eller PETs nye rolle.

Erling Olsen siger, at afslutningen på den kolde krig har betydet, at samfundsudviklingen, herunder de åbne grænser og den teknologiske udvikling, har gjort det muligt for de kriminelle organisationer at udvide til nye områder, bl.a. Danmark, og at det giver PET en ny rolle.

I den forbindelse nævner ministeren ikke blot bekæmpelsen af Hells Angels, men også at der i Danmark i dag findes organiserede mafiaer fra Italien, Rusland, Kina og Sydamerika. Han nævner også, at organiserede spilleklubber er ved at udvikle sig til et alvorligt problem især i Jylland. Erling Olsen forventer at kunne fremlægge en konkret plan til bekæmpelse af rockerkriminalitet og anden organiseret kriminalitet til sommer.

Tidligere universitetsdirektør Niels Jørgen Hertzum havde også en kontaktmand i Politiets Efterretningstjeneste.

PET-kontakt til universitet

Af Michael Jarlner

Gennem adskillige år har Københavns Universitet haft systematisk kontakt til Politiets Efterretningstjeneste (PET). Det oplyser en tidligere universitetsdirektør, Niels Jørgen Hertzum, som selv har haft en kontaktperson i PET.

- Der var en kontaktperson, som så at sige meldte sig hos universitetsdirektøren og bad om, at man ville være behjælpelig med forskellige ting. Og til hvem direktøren selv kunne rette henvendelse, hvis han syntes, der var noget mærkeligt, siger den 60-årige Niels Jørgen Hertzum.

Udtalelserne kommer

samtidig med, at Københavns Universitet er rystet af oplysninger om, at tidligere professor og nuværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen skulle være blevet aflyttet på universitetet i 1986.

Niels Jørgen Hertzum, som var universitetsdirektør dengang, afviser ethvert kendskab til sådanne aktiviteter. Han siger, at kontakten til PET mere handlede om oplysninger om f.eks. ansøgere til job i en statslig tjeneste, hvor man kan få kontakt med klassificeret materiale. Desuden har universitetet kontakt til PET om sikkerheden ved diverse arrangementer.

1. sektion side 4

POLITIKEN 28. NOV 93

Dagens portræt

Dygtig,
fræk og
retsindig

De implicerede i sagen om de ulovlige aflytninger af ombudsmand Hans Gam-meltoft-Hansens telefon kommer i men-neskehænder hos statsadvokat Erik Bjørn Merlung, der skal undersøge, hvem der har stået bag de påståede ulovligheder.

Den 57-årige statsadvokat for Sjælland er ikke sådan at bide skeer med. Det skulle han også nødtigt være i den metier - og den kender han til bunds. Han kan, som det hævdes, 'være fræk som en slagterhund', men han har noget at ha' frækheden i. Og ingen dommer eller nævning kan være i tvivl om, hvad han mener om sit 'offers' forklaringer, når han har haft klørerne i det.

Erik Merlung er student fra Vestre Borgerdyd i København. Den juridiske embedseksamen blev taget i 1961, og derpå var han i fem år sekretær i Justitsministeriet. Ind imellem drog han til Nyborg som politifuldmægtig i et par år. Siden blev han fuldmægtig og medhjælper hos den daværende chefanklager for Sjælland, den farverige Jens Michael Hertz, der betegner Merlung, som 'en meget dygtig og retsindig mand'.

I 1973 blev Erik Merlung konstitueret som chef for det daværende 2. københavnske statsadvokatur (økonomisk kriminalitet). Han efterfulgte den navnkundige Hervert Grell, og blandt sejrene dengang var især skattesagen mod Mogens Glistrup. Da Jens Michael Hertz i 1979 gik på pension, faldt det helt naturligt, at Erik Merlung blev udnævnt til den øverste anklager for de sjællandske politikredse uden for København.

Det siges, at han for en halv snes år siden lod en bemærkning falde om, at han ikke ville blive hængende, til han blev 70, og at det kunne være interessant

Erik Bjørn Merlung. - Foto: Poul Olsen

at forsøge sig som forsvarsadvokat. Men sådan er der så meget. Han er stadig den barske anklager med de markante holdninger til mangt og meget, f.eks. mener han, at narko-politikken bør revurderes - og nævningesager er ingenlunde hans livret. Det er efter hans opfattelse for tilfældigt, hvad nævningerne når frem til.

Ud over jobbet som anklager er Erik Merlung mæglingsmand under Forligsinstitutionen og formand for Foreningen af Statsadvokater. Sit privatliv indvier han ikke offentligheden i, men så meget kan dog afsløres, at han holder meget af klassisk musik, og at der også bliver tid til at fiske, sejle og spille tennis. Og så hævdes det med bestemthed, at han er mægtigt god til limericks, de fem-linjede vrøvlevers med overraskende rim på person- eller stednavne. Men dem skal 'kunderne i butikken' ikke regne med at blive delagtiggjort i.

ANDERS MAZANTI

INDLAND

Forsvarets Efterretningsjenesestes aflytningsstation på Amager ligger tæt ved den skydeforening, hvor Lars-Erik Allin har været medlem. - Foto: Lars Hansen

Speget aflytningssag

Universitetsmand: Lars-Erik Allin havde selv tætte kontakter til PET

Af Michael Jarlner

Manden bag oplysningerne om den hemmelige aflytning på Københavns Universitet, universitetets sekretariatschef Lars-Erik Allin, har i årevis haft kontakt til Politiets Efterretningsjeneseste (PET). Det siger et tidligere medlem af universitetets konsistorium, Michael Bjørn Hansen, som samtidig beskylder Lars-Erik Allin for at have overspillet sin rolle kraftigt.

- Lars-Erik Allin gik og kæftede op med sin forbindelse til PET i en sådan grad, at jeg i foråret klagede til rektor Ove Nathan, siger Michael Bjørn Hansen.

Han siger, at Lars-Erik Allin allerede for fem år siden fortrak, at han var universitetets kontakt til PET. Siden optrådte han, stadig

ifølge Michael Bjørn Møller, som ivrig fotograf ved universitetets officielle arrangementer.

- Han tog billeder af alle. Det var som om han systematisk ønskede at dække forsamlinger af, siger Michael Bjørn Hansen, hvis klage over Lars-Erik Allin blev afvist af rektor Ove Nothan. I forgårs indsendte han så klagen til Undervisningsministeriet.

Det lykkedes ikke i går at få en kommentar fra Lars-Erik Allin, men universitetsdirektør Peter Plenge afviser, at der skulle være noget mystisk ved Lars-Erik Allins fotografering.

- Det er noget, jeg altid har betragtet som en del af en social aktivitet. Men det er måske nogen, som har svært ved at tøjle fantasien, siger Peter Plenge.

Han bekræfter, at Lars-Erik Allin frem til nytår

havde ansvaret for forbindelsen til politiet, når universitetet havde besøg af kongehuset eller andre notabiliteter: - Jeg ved ikke, om han har haft kontakt med ordenspolitiet eller PET. For fremtiden er det desuden en funktion, som bliver lagt i hænderne på en anden, siger Peter Plenge og begrundet ændringen med en ny organisationsstruktur.

Lars-Erik Allin var dog fornylig såkaldt ceremonimester ved universitetets årsfest og havde også da kontakten til politiet omkring de sikkerhedsmæssige forhold. Det havde han også, da den 80-årige Niels Jørgen Hertzum var universitetsdirektør fra 1981 og frem til 1990.

Han beskriver i øvrigt Lars-Erik Allin som en mand med et vist militært tilsnit, som måske gerne vil

le have været ansat i enten Forsvarets eller Politiets Efterretningsjeneseste.

Niels Jørgen Hertzum understreger imidlertid, at det var ham selv, der havde den mere organiserede kontakt til PET, som bl.a. oser om oplysninger om ansøgere fra universitetet til job i en statslig tjeneste med adgang til klassificeret materiale.

Også Lars-Erik Allin havde under Niels Jørgen Hertzum forbindelse til PET, men kun i form af den mere praktisk orienterede kontakt om sikkerheden ved større arrangementer.

Det lykkedes ikke i går at få en kommentar til sagen fra Folketingets ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, der angiveligt blev aflyttet i 1986. Dengang var han professor i rettvilenskab på Københavns Universitet. På det tidspunkt var han som medlem af det så-

kaldte Strafferetsplejeudvalg central for udarbejdelsen af nye bestemmelser for hemmelig aflytning. Her kæmpede han mod et ønske om at udvide retten til at aflytte folk.

Derudover var Hans Gammeltoft-Hansen kendt for sit arbejde med flygtningepolitikken. Som tidligere formand for Dansk Flygtningehjælp (indtil 1984) var han med til at kæmpe mod den stramning af flygtningelovgivningen, som daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen fik gennemført i 1986. Stramningen kom efter pres fra bl.a. Fremmedpolitiet og fra Sverige og Norge, hvor flere frygtede, at palæstinensiske terrorister ville udnytte den lømpelige danske flygtningelov.

Haarder giver studentarhus kniven

9
1988

Det planlagte Studentarhus i Købmagergade opgives

Af HANNE DAM

Som led i regeringens spareplaner på uddannelsesområdet har Direktoratet for de Videregående Uddannelser besluttet, at der alligevel ikke bliver et Studentarhus i København.

Det fremgår af et brev fra direktoratet til Københavns Universitet.

Efter at have sat økonomiske midler af i tre år til en ombygning af ejendommen Købmagergade 52, har Københavns Universitet af Direktoratet for de Videregående Uddannelser fået besked på, at opgive projektet. Ombygningen har ikke kunnet sættes i gang uden grønt lys fra Direktoratet.

Der er tale om en af besparelserne på det finanslovsforslag, der fremsættes af regeringen i næste uge.

Der har ikke eksisteret et fælles miljø for de studerende i København siden lukningen af Studentereforeningen på H. C. Andersens Boulevard.

»Vi har ikke i lange tider haft et fælles samlingssted, og det synes jeg ikke, vi kan være bekendt,« siger rektor Ove Nathan til Information.

»Så meget desto mere som at Københavns Universitet i

stadig højere grad lægger vægt på at få studerende fra udlandet hertil, er det mærkeligt ikke at kunne foreslå disse gæster et sted, hvor de kan møde danske kammerater,« siger han.

Baggrunden for direktoratets nej til et Studentarhus i Købmagergade synes at være, at Undervisningsministeriet overvejer at sælge nogle af sine værdifulde ejendomme i Københavns centrum i den hensigt at lægge en del af universitetet udenfor byen.

»Jeg har hørt et sådant rygte, og hvis det er rigtigt, synes jeg, det er en underlig måde at klare statsfinanserne på. Universitetet skulle også gerne bestå om to hun-

drede år, og det forekommer mig at være en dårlig ide at fraskrive sig sine rettigheder ved at sælge ud af sine muligheder,« siger rektor for Københavns Universitet.

De studerende har tænkt sig at svare igen med aktivitet i det hus, de har haft til rådighed i tre år, men ikke har kunnet bruge i særlig høj grad på grund af bygningens dårlige standard.

Vil hurtigt åbne cafe og biograf

»Vi har kørt en meget lav profil i de år, det har taget direktoratet at svare os, fordi man lod os forstå, at det ville stille os i det mest positive lys i en forhandlingssituation. Den aktuelle besked fra direktoratet opfatter vi imidlertid som et forhandlings-sammebrud og vil nu optrappe aktiviteterne i huset. Ellers tror folk jo ikke på, at vi har brug for huset,« siger Lars Kimergård fra Studenterrådet.

I et forsøg på at skærpe offentlighedens opmærksomhed over for de studerendes håbløse boligsituation i København etablerede studenterne sidste år i oktober et par stumlejligheder udenfor huset i Købmagergade. Universitetet lod dog studenterne vide, at man helst så lejlighederne fjernet straks, idet man var nervøs for at forplumre forhandlingsklimaet med direktora-

tet. Lejlighedernes levetid blev således kun halvandet døgn.

Som huset i Købmagergade tager sig ud i dag, optages størstedelen af et storkøkken, der tidligere husede studenterkantinen 'Kannibalen'. Køkkenet forudsætter imidlertid en ombygning for at kunne bruges.

Studenterne vil på trods af den mangelfulde indretning så hurtigt som muligt stable en café på benene i huset. Og helst også en biograf.

Ingen kantiner på fakulteterne

»Der er masser af fag rundt om i indre by, som ikke engang har en kantine, eksempelvis jura, kultursociologi, sociologi og politstudiet. Det betyder, at vi må trække over på f.eks. Klaptræet for at snakke sammen. Det er alt for dyrt, og desuden har man brug for at mødes med studerende fra andre fag,« siger Lars Kimergård.

Ove Nathan vil forsøge at få en forhandling med Direktoratet for de Videregående Uddannelser snarest muligt.

»Vi må sikre os, at direktoratet støtter den grundlæggende ide. Og så må det være en opgave for universitetet og direktoratet i fællesskab at pejle sig frem til en ny kvalitet, hvis projektet i Købmagergade betragtes som totalt opgivet,« siger Ove Nathan.

TROLDEN TEDDY

tror, at studenterne hellere må tage skeen i den anden hånd

NO STALGI →

Dagbladet Arbejdernes udgiver af
 Danmarks Kommunistiske Parti/Marxist-Leninister
 på Forlaget Arbejdernes Ryesgade 3 A,
 2200 København N, glo 9 24 61 04.
 Distributions: 31 29 82 78
 Redaktør: Lone Rasmussen
 Ansvarshavende redaktør: J. Paulsen
 Tryk: Maj Tryk A/S

Væk med volden

20-årig sageløs mand trøvet ihjel på åben
 gade, 18-årig pige voldtaget og dræbt, 40-
 årig mand stukket med kniv under banalt
 røver.

Rystende kendinger der dagligt bliver
 kastet i hovedet på os fra formiddagsbladene
 spisesæder. Ingen kan undgå at blive chokerede,
 og helt naturligt rejser der sig et massivt
 krav i befolkningen om, at nu må der gøres
 noget for at bekæmpe volden, så alle kan færdes
 trygt overalt i samfundet dag og nat.

Vi lever i et samfund, der bliver stadig mere
 råt. I storbyerne skriger elendigheden én i øje-
 nene på gaderne, hvor byernes mange hjem-
 løse, alkoholikere, narromaner og psykisk syge
 driver rundt, uden at samfundet reelt bekym-
 rer sig om dem.

Udviklingen går i retning af at der skal stadig
 mindre til, før den enkelte griber til vold, og
 volden er ofte langt grovere, end vi tidligere har
 oplevet den.

Politikernes svar på et stadig større problem
 er taget lige ud af den amerikanske lærebog
 i problemløsning. Hårdere straffe til volds-
 udøverne, lyder det massive krav fra både borger-
 lige og socialdemokratiske sider.

Sånet er forslaget kommet frem i regerin-
 gens udkast til den såkaldte voldspakke, som
 der dog er uenighed om internt i regeringen,
 hvor de Radikale er modstandere.

Det kan være svært at fatte logikken bag for-
 slaget, der gang på gang dukker op i den offent-
 lige debat. Ofte i kølvandet på et afskyeligt
 mord.

Tror politikerne virkelig selv på, at et men-
 neske der typisk er plakatfuld og helt ude
 på overdrejet, overvejer længere n af den straf
 der venter ham, inden frustrationerne udløses
 ved at banke løs på det tilfældige menneske,
 der nu er kommet i vejen? En fuldstændig absur-
 d tankegang. Det er en kendsgerning, at
 meget få voldsmænd spekulerer over konsek-
 venserne af deres handlinger i det øjeblik de
 begår. Hvis de var i stand til det, ville volden jo
 som oftest aldrig blive begået.

Det er da også kendetegnende for fortalene
 bag hårdere straffe, at de ikke kan fremvise
 nogle eksempler på, at hårdere straffe betyder
 mindre vold.

Et kig over til USA er vel et af de bedste ek-
 sempler på, at selv med meget lange fængsels-
 straffe og dødsstraf kan volden accelerere med
 uhyggelig hast.

I stedet for bevidstløst at trække i hælene på de
 løsninger der allerede har spillet fallit både
 herhjemme og i andre dele af verden, ville det
 være befriende nytænkning hvis de danske poli-
 tikere forsøgte at fjerne årsagerne til den stadig
 stigende vold, fremfor at reparere på kon-
 sekvenserne af den.

Der er ingen tvivl om, at den allerede bedste be-
 kæmpelse af vold ville være en afkællelse af
 arbejdsløsheden, stop for ghettoisering og so-
 cial genopretning over hele linien.

For hvordan kan man forvente, at det enkelte
 menneske sætter værdien af et menneskeliv
 særlig højt, når vi lever i et samfund der kynisk
 og bevidst kasserer hundredtusinder af men-
 nesker nærmest i det øjeblik de forlader skolen,
 og lader dem råde op i forstætte bydele?

Om hovedfjenden

Fra læserne

af **Leif H. Andersen**,
 Århus

Kære Emil Østerberg

Stor var min undren, da
 jeg mandag formiddag på
 sommerlejren (Red Som-
 merlejre red.) hørte dig
 bringe den gængse borger-
 lige historiskrivning
 løse til torv: At EKKI og
 KPD betragtede SPD som

hovedfjenden. For det pas-
 ser jo ikke!

De citater fra de originale
 dokumenter fra Kominterns
 6. verdenskongres i Moskva
 august/september 1928 ly-
 der (min oversættelse):
 »Som hovedfjende for den
 revolutionære kommunist-
 iske er den »socialistiske«
 reformisme, hovedfjenden i
 arbejderklassen, som har
 en bred organisatorisk ba-
 sis i de socialdemokratiske
 partier og derigennem også
 i fagforeningerne...»

»Her gælder det om at
 udfirme vores kamp stæ-
 des, at vi strategisk retter
 hovedindsatsen mod Socialde-
 mokratiet, men på en
 sådan måde, at vi samtidig
 med fuld kraft angriber fa-
 scismen og storbourgeoisie-
 en.«

Læg vel mærke til ordene
 »strategisk« og »arbejderklas-
 sen« - for selvfølgelig er ho-
 vedfjenden for en revolutionære
 socialistisk bevægelse
 til enhver tid bourgeoisi-
 et. - Det burde du, om no-

gen, som historiker og der-
 med kildekritiker være dig
 bevidst og altså undlade at
 falbyde slikt lalalakt via.

Emnet socialfascisme-
 teori og de dermed forbun-
 de spørgsmål om KPDs rol-
 le og (evt.) forsyndelser har
 jo altid været noget af en
 varm kartoffel i de kredse,
 vi færdes i. Derfor holdt jeg
 kæft i den formiddag, men et-
 ter opfordring fra du så nu
 alligevel svaden - og jeg
 inddæmmer med fornøjelse
 svar fra dig.

Lidt om aktionsenhedens betydning

Fra læserne

af **Emil Østerberg**,
 Tommerup

Kære Leif H. Andersen

Dine citater er - kildekri-
 tisk set - gode og rigtige.

Socialfascismeteorien op-
 stod gradvist i løbet af
 1920'erne, fordi højre-social-
 demokraterne gang på gang
 forrædt arbejderne i Euro-
 pa før, under og efter første
 verdenskrig 1914-18.

Det var dem, der stemte
 for krigsbillingerne i 1914
 på trods af, hvad socialist-
 Leks. havde lovet hinanden
 på den internationale kon-
 gress i København 1900.

Det var dem, der sammen
 med herrens reaktionære
 generalstab og lige så
 reaktionære højrepolitikere
 slog den proletariske revo-
 lution i Tyskland 1918-19
 ned. Et brugt citat: »Stå
 de huende ned!« (den social-
 demokratiske forsvarsminis-
 ter Gustav Noske).

Det var også højresocial-

demokraterne, der forakol-
 lige steder i Europa, ligeledes
 i Danmark med Th.
 Slawing, var villige til at
 administrere slækekapi-
 talens statar med arbejds-
 led og det hele.

Socialfascismeteorien,
 som således aldeles ikke var
 »ulden«, men udspørg af
 selve virkeligheden, påviste
 analytisk, at højresocialde-
 mokraterne villigt adminis-
 strerede for storkapitalen
 - akkurat som de gør det i
 dag, 1993, inden for ram-
 merne af EF-Unionen.

Aktive fagforeninger
 skulle ikke bekæmpe
 »klassearbejdet«. Til-
 strebtes - og så meget som
 muligt ordnes ved tre-
 partssatser. Alt kan og
 nødvendigt sikres med poli-
 ti og militær.

Det er jo klart, at dette
 mindede særdeles meget
 om Benito Mussolinis itali-
 enske totalitære og prakti-
 ske politik, bl.a. i hans ar-
 bejdslovgivning »Carta de
 Lavoro«.

Men det, som jeg frem-
 hovedet i mit forslag, var

ikke, at det var meningen, at
 Socialdemokratiet skulle
 være hovedfjenden! Derimod,
 at Socialdemokratiet
 stadig ofte blev det af tryk-
 lende »politikere« - grunde-
 Mellem denne splittelse mellem
 kommunister og social-
 demokrater ledede helt
 utroligt de tyske nazistler
 vej til magten i 1933. Og
 faktisk ændrede Komintern
 først, kun, da det var all-
 for sent, sin mening omkring
 1931.

Helt konkret påviste jeg
 også, at spaltelsen generet
 det danske højreparti-
 de til fordel for de tyske og
 andre antifascistiske flyg-
 ninge.

Min far, Axel Østerberg,
 der var med i Miljøoffen-
 siven 1987 i det antifascistiske
 og antinazistiske arbej-
 de. Det samme har været
 tilfældet - og foregår stadig
 - i »Folkbevægelsen
 mod EF« - både i Danmark
 og det øvrige Norden.
 I frontiden, i 1990'erne
 og 2000-tallet, bliver aktions-
 enhedens/melles kamp
 endnu mere nødvendig
 mod militarisme, imperi-
 alisme, krig, økonomisk ud-
 bytning og profiterorienteret,
 økologisk katastrofektors.

Et nytligt forslag vil være,
 at den internationale kom-
 munistiske bevægelse inden
 for rammerne af Fyongyang-
 aftalen fra 1992 med sluk-
 kenden op mod 180 del-
 tagende partier/grupper og
 »Den internationale Enten-
 ta«, - stiftet i Barcelona i ja-
 nuar 1991 med deltagere
 fra 50 lande af virkelig ven-
 streorienterede socialister,
 som bekæmper privatisering,
 socialloftplaner fra IMF,
 GATT, Verdensbanken og
 storkapitalens regionale
 sammenslutninger som
 f.eks. EF, NAFTA med flere
 - sætter sig sammen og
 finder ud af fælles kamp
 mod den nationale, den regionale
 og den helt internationale,
 fiskejendelige storkapital
 og dens håndlangere!

Husk: Vi skal ikke bruge
 fortiden til fortæt kvæl og
 strid. Vi skal derimod lære
 af fortiden for at kunne
 anvende dens erfaringer på po-
 sitive måder!

Den rene elendighed

Bankerne raser over, at
 Post-giro nu har påtaget
 sig en række bankforret-
 ninger, såsom indlån med
 større renter end bank-
 ens gæver

- Det er jo rystende illoyal
 konkurrence. Hvordan skal
 vi stakkels banker ku klare
 os? Tænk på, at vi kun har
 et overskud på 3,2 milli-
 arder kr. sidste år!

Centralredaktionen
 Ryesgade 3 F, 2200 København N
 tlf. 31 35 21 83 & 31 35 73 51
 fax 35 37 20 39

København-redaktionen
 Ryesgade 3 F, 2200 København N
 tlf. 31 35 21 93 & 31 35 73 51
 fax 35 37 20 39

Århus-redaktionen
 Gl. Munksgade 17, 8000 Århus C
 tlf. 86 12 69 89
 hverdage kl.: 9.00-14.00

Odense-redaktionen
 Skibhusvej 100, 5000 Odense C
 tlf. 68 14 89 83
 hverdage kl.: 9.00-14.00

DKP/PML Landsadresse
 Grålandsplads 28,
 2200 København N
 tlf. 31 35 80 69

ONSDAG

3. juni 1992
48. årgang nr. 127
Pris 9,00 kr.

o o
NOMISKE INTERESSER

Lille - men klart - nej til union

Omkring 46.000 stemmer mellem ja og nej gav dansk nej til Maastricht-aftalen - 50,7 pct. sagde nej mod 49,3 pct. for unionen

Af JOHN KREINER

Danskerne sagde nej til en dansk indtræden i en EF-union, der er baseret på aftalen fra Maastricht. Et knebent, men klart, nej, hvor omkring 46.000 stemmer skilte nej-sigerne fra ja-sigerne i nej-sigerens favor.

50,7 pct. af vælgerne sagde nej til unionen, mens 49,3 pct. af vælgerne fandt en dansk indtræden i unionen rigtig.

3.964.415 vælgere var ved stemmeurnerne. Det svarer til en stemmeprocent på 82,9 - noget lavere end ventet.

Ved EF-afstemningen i 1986 var stemmeprocenten 90.

Geografisk er nej'et kommet fra vælgerne i Nord- og Østjylland, Fyn, Bornholm, Storstrøms Amt og København, mens vælgerne i bl.a. Vest- og Sønderjylland samt i Nordsjælland har været for en dansk indtræden.

Det tætte 'løb' blev i løbet af afstemningsaftenen nærmest en gys efter de første prognoser, der gav en - ikke bare klar, men sikker - sejr til nej-sigerne med 55 pct. Denne skrumpede i løbet af aftenen, uden at nej'et dog blev sat overstyr.

1. MAJ 93

Revolution i højre side

Af Christian Schade

Omkring 500 fra venstrefløjens yderkanter benyttede arbejderens internationale kamp-dag til en fredelig manifestation mod kapital og fascisme.

1. maj-demonstrationen fra Københavns Gammeltorv for anarkister og BZ-ere med flere har ellers ofte mundet ud i konfrontationer med politiet.

Denne gang nøjedes de med at udstyre processionen med drageværer og røde bannere, mens de gik gennem byen og fejrede, at 'revolutionen var brudt ud'.

Undervejs i den stærke varme på vej til Fælledparken berettede en taler fra højttalervognen om tidligere tiders mindeværdige bataljer.

Optøget holdt sig under det særdeles moderate politiofbud pænt i højre side af kørebanen, og ud over talerne blev det kun til isolerede provokationer som at bemale Fondsber-sens facade.

Før afgang fra Gammeltorv. - Foto: Lars Hansen

19 ?

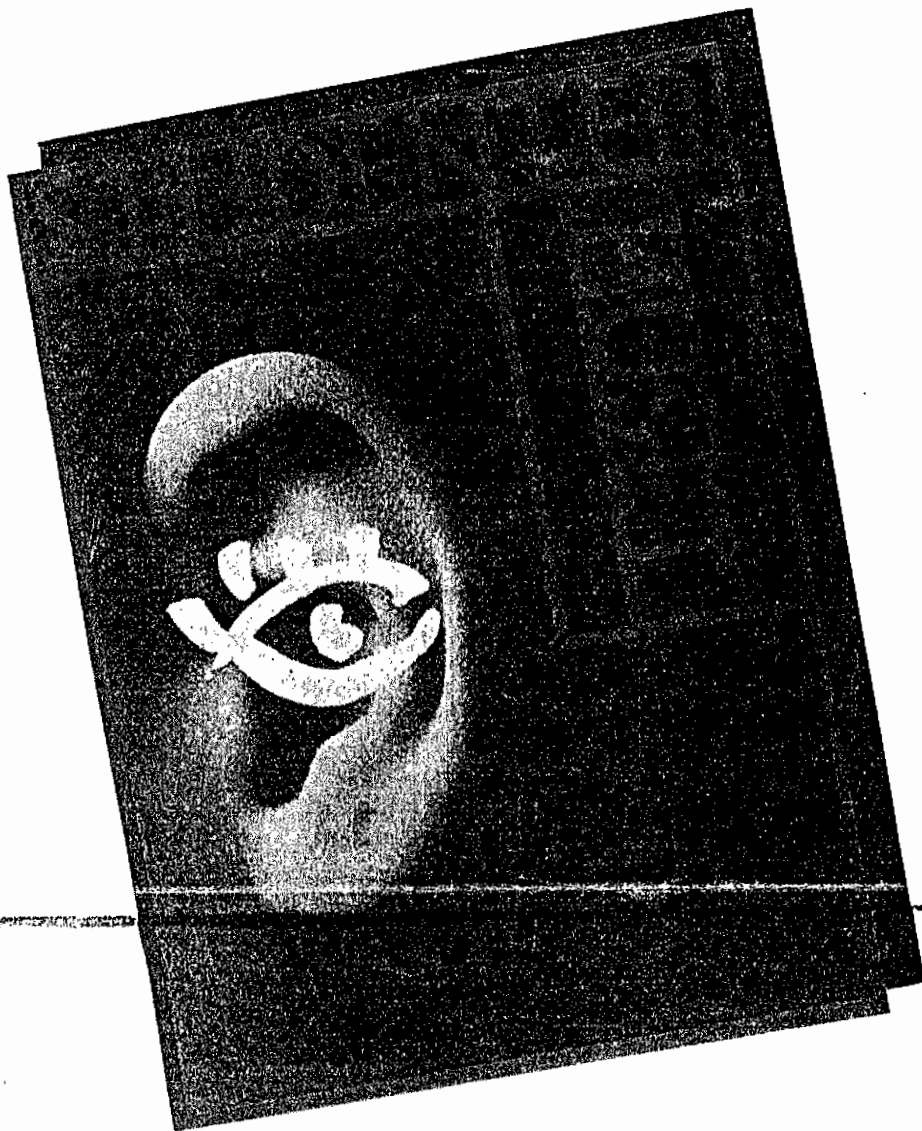
Ny studenterforening

På Københavns Universitet er en gruppe studerende blevet trætte af, at der sjældent er arrangementer for alle studerende, så nu har de dannet en ny tværfaglig studenterforening.

»Der findes en masse små debat-klubber og foreninger, men der er behov for, at de studerende kommer ud af deres små båse og mødes på tværs af forskellige fag,« siger Signe Røpke, der studerer jura og er med i den nye for-

ening, som har fået navnet: Debatforum.

Debatforum vil holde arrangementer en gang om måneden med fremtrædende samfundsdebattører. Foreløbig er 50 studerende aktive i Debatforum, der holder næste arrangement den 7. november i Studenterhuset på Købmagergade i København. Tidligere statsminister Anker Jørgensen (S) vil ved den lejlighed tale om velfærdsstaten. N

Huset ville lev

Studentarhuset har modstået utallige i dag som et levende center for byens st berytne sig af de mange tilbud. Hver uge kommer omkring 800 mennes

Midt i Købmagergade ligger det, som et bevis på at det nytter noget at protestere og ikke give op. Det er 9 år siden Københavns studenter fik overdraget huset, men siden har der været utallige vanskeligheder og forsøg på lukning. Men studenterne har stædigt arbejdet videre på, at udvikle et aktivt kultur- og debatrum.

I gadebilledet vækker Studentarhuset opsigt med sine farvestrålende gavlmalierier, der er lavet af et kunstnerkollektiv tilknyttet huset. Indenfor i stueetage er et cafeen. Et stort og venligt rum, med blomster og lys på bordene. Det meste af dagen er der fyldt pønt op

med studerende og andre der slår en fritime ihjel. Her bare trænger til en b

kop kaffe. Ovenpå man af en farveeksplosi

De kan ikke stoppe os

Fra Studenter Mod Racisme er meldingen efter bombe-drabet helt klar. Kampen mod racisme skal forstærkes

—Den reaktion vi har oplevet efter bombe-drabet er, at vi har fået flere henvendelser fra uddannelsessteder, der nu ønsker at starte antiracistiske grupper op, fortæller Anne Jønsson der er med i Studenter Mod Racisme. —Det der sker, er den modsatte reaktion, af det den ekstreme højrefløj måtte have ønsket med det her.

—Ja vi har faktisk ikke oplevet berøringsangst efter bomben, supplerer Jesper Lund. —Tværtimod rykker vi nu tættere sammen og bliver flere. Tidligere var der nogle der mente, at det var overdrevet når vi snakkede om nazisme og facisme, men det har vi intet hørt om den sidste uges tid.

Anne og Jespers oplevelse af reaktionerne blev bekræftet, da Studenter Mod Racisme i tirsdags afholdt sit første offentlige møde efter

det tragiske drab i Søllerødgade. Mødet handlede om den ekstreme højrefløj i Europa og Danmark. Over 200 mennesker var mødt frem. Det er det højeste deltagertal endnu, i den mæderække Studenter Mod Racisme afholder i øjeblikket.

—Det er vigtigt, at vi hele tiden husker på, at vi er mange flere end de er, fastslår Anne. —Vi skal ikke give dem lov til at få den indflydelse de ønsker.

Terror skal umuliggøres

Både Anne og Jesper lægger stor vægt på det positive i, at så mange mennesker har vist deres afsky for terror-drabet blandt andet til mindenhøjtideligheden. Det er med til at umuliggøre, at den ekstreme højrefløj kan bruge terror som metode.

Initiativet til Studenter Mod Racisme blev taget først på året af en række folk på psykologistudiet i København.

—Vi mente, at der måtte være andre end os, der var forurolet over den samfundsmæssige udvikling og savnede et sted, de kunne gå hen og være aktive, fortæller Anne.

Og den antagelse har vist sig at være rigtig. I løbet af få måneder er der kommet en fast kerne i København på omkring 40 aktive fra mange forskellige studier og der kommer hele tiden nye til, også fra andre steder i landet. Der er lige kommet henvendelse fra Næstved Gymnasium der er ved at starte en gruppe op og initiativet slår også rødder til Århus nu.

I Ekstrabladet er Studenter Mod Racisme blevet betegnet som en IS(Internationale Socialister)-organisation. Men det afvises af dem selv.

—Det er ikke rigtigt, siger Anne. —Der er nogle enkelte

ISere med, ligesom der er folk fra andre organisationer, men de arbejder på lige fod med alle os andre.

Bredde og plads til uenigheder

Både Anne og Jesper fremhæver det tværtimod som noget meget positivt, at der har været folk med der har erfaringer fra andre organisationer. Det har gjort, at det er gået hurtigt med at få initiativet synliggjort og komme igang. Allerede i dag har Studenter Mod Racisme et velfungerende samarbejde med andre antiracistiske organisationer. Selv opløst organisationen sig som en slags koordineringsgruppe, hvor grupper eller enkeltpersoner kan tilslutte sig og få støtte til deres lokale aktiviteter.

—Det er en vigtig erfaring, at græsrodsorganisationer på snævert grundlag går i sig selv igen, mener Anne. —I et initiativ som det her skal der være bredde og plads til forskellige holdninger.

Studenters Mod Racisme har nedsat en række forskellige arbejdsgrupper. Udover pressegruppe, festgruppe og aktionsgruppe, er der dels en dokumentationsgruppe der skal indsamle oplysninger og tage ud på gymnasier og skoler og holde oplæg. Dels en universitetetsgruppe der har til opgave at bringe debatten ind i universitetets dagligdag.

Det næste offentlige møde tirsdag 31. marts vil dreje sig om hvilke modstandsformer den antiracistiske kamp skal benytte sig af. Opnås de bedste resultater gennem oplysning og dialog eller gennem aktioner? Der vil være repræsentanter fra SFU, SOS racisme, IND-SAM og BZ i panelet, udover selvfølgelig Studerende Mod Racismo selv.

Studerende Mod Racisme kan kontaktes hver tirsdag mellem 12 og 15 i Studentarhuset på tlf. 33 136592 ur, Kbh.

klods op af Rundetårn li rende.

ler e

ingstrusler og fungerer
ter og andre, der vil
i huset

Efter bombe-dra-
bet har vi fået end-
nu flere henven-
delse, fra folk der
vil være aktive,
fortæller Anne og
Jesper fra Stude-
rende Mod Racis-
me.

hilla, pink og grøn. Her er
mange rum der bruges til
møder og husets andre akti-
viteter. I det røde rum mø-
der jeg Anne Jønsson og
Jesper Lund, der begge har
været aktive i huset i en
årrække.

— I løbet af det sidste
halvandet års tid har vi haft
meget travlt, fortæller
Jesper. — Især nu sker her
en masse med store udad-
vendte arrangementer og
mange aktive grupper. Vi
har problemer med at være
her, der er behov for at
udvide huset nu.

— Ja, mens mange andre
organisationer og grupper
er i krise, blomstre huset
her og udvikler sig, tilføjer
Anne. — Jeg tror vi har fun-

det en god måde at blande
det sociale samvær og det
faglige indhold på. Der er
behov for socialt fællesskab,
men det kommer jo ikke af
sig selv, det kommer når
man er fælles om noget og
det er vi her.

Drømmen om et anderledes sted

Udover cafeen med særde-
les rimelige priser, der har
åbent alle hverdage mellem
12 og 18 rummer huset en
lang række andre aktivite-
ter. Der er musikvelokaler
hvor syv amatørbande holder
til og hver fredag aften
er der levende musik til kl.
3 om natten. En lang række
aktivitetsgrupper er til-

knyttet huset. Der er
blandt andet Regnbuen - en
psykologisk rådgivning, fo-
togrupper, Tai Chi, skak-
klub og debatforum. For
slet ikke at snakke om Stu-
derende Mod Racisme der
er omtalt andetsteds her i
avisen.

— Det at der sker så me-
get, trækker også nye akti-
viteter til, siger Anne. — Jeg
opfatter det på den måde, at
vi i mange år har fyldt en
masse energi ind i det her
hus og lige pludselig er det,
som om det bliver selvbe-
vælgeligt.

Kampen for et studenter-
hus startede i 60'erne. Men
først i 1983 fik studenterne
lokalerne i Købmagergade
52. Dengang var det en

mindre gruppe, hvoraf de
fleste var socialistisk orien-
teret, der stædigt arbejdede
på at sætte huset i stand og
få lov til at beholde det.
Drømmen var, at skabe no-
get der rakte ud over det be-
stående.

Lokalerne havde tidligere
været brugt til kantine. Der
var en inassø stål, stålska-
be, stålborde o.s.v. der skul-
le rives ned og smides ud.
Cointainer efter cointainer
blev fyldt. Det hele blev
gjort af de studerende selv.
Konstant med lukningstru-
slen over hovedet. Direkto-
ratet for videregående ud-
dannelser var ikke særlig
positivt stemt overfor dette
Studenterhus, der ikke pas-
tede ind i det etablerede sy-
stem.

Endelig økonomisk støtte

Men i 1989 tilkendegiver
Bertel Haarder endelig, at
det er i ordeu, at huset mod-
tager økonomisk støtte fra
universitetet, hvis der sker
en ligelig behandling af alle
de grupper, der vil benytte
huset.

— Det fik endelig gang i
forhandlingerne med uni-
versitetet om økonomisk
støtte og for en uge siden fik
vi bevilget penge til 70 tim-
ers løn om ugen, fortæller
Anne glad. — Det svarer til,
at vi nu får 370.000 kr på
årsbasis af universitetets
driftsmidler.

— Men vi skal ikke føle os
alt for sikre, siger Jesper i
et forsøg på at få tingene
ned på jorden igen. —
Driftsmidlerne er kun gar-
anteret for et år. Vi kan
stadig blive ofre for politi-
ske rævekager. Det har vi
oplevet så tit.

Så sent som ved årskif-
tet fik nogle af dekanerne i
Universitetets konsortiums
forretningsudvalg den ide,
at Studenterhusets cafe
med held kunne udliciteres
til en af de mere strømlinede
cafe-kæder og 1 sal ville
egne sig glimrende til fitnes-
scenter. Heldigvis blev pla-
nerne forpurret.

Demokratiet fungerer

Der er i dag en kerne af folk
i huset, der har været med fra
starten af, men der er også
kommet mange nye grupper
og enkeltpersoner til, mange
ret upolitiske. Sammensæt-
ningen af folk og aktiviteter-
ne er bredere end tidligere.
Det er heller ikke alle der

også andre. Der lægges stor
vægt på, at alle er velkom-
ne, også selvom der i perio-
der har været problemer
med, at gadens folk har
brugt stedet som varme-
stue. Det forsøges klart
hen ad vejen uden de store
konfrontationer. Men anmti-
dig så andre brugere ikke
skræmmes væk.

— Der er nogle der mener,
at vi ikke er fine og strømlin-
ede nok, fortæller Jesper.
— Studerende er jo en blan-
det gruppe og vi kan ikke
gøre alle tilpas. Men for
mange fungerer det her som
et fristed. Vi oplever rodløse
og forvirrede mennesker,
der er trykket ud andrs ste-
der, men som her kommer
igang med en udvikling. De
nye der kommer her, finder
ud af at de er velkomne og
bliver hurtigt gamle i gårde.
Faktisk sker der også en
utrolig udvikling, rent men-
neskeligt her i huset.

Jesper skynder at tilføje,
at det jo ikke er, fordi han
ønsker at skønne huset.
— I dag er basisdemokra-
tiet så stærkt i huset, at vi
er i stand til at rumme man-
ge grupper med forskellige
holdninger og også kan leve
med forskellige niveauer af
aktivitet, fastslår Anne.

Men det fastholdes som et
hævdvundet princip i huset,
at man selv skal være aktiv
for at få indflydelse. Der er
nedsat en bestyrelse, fordi
universitetet kræver det.
Som Anne udtrykker det: «de
er ikke vant til sådan noget
med kollektivt ansvar, det
passer ikke ind i systemet».
Men reelt er det, det måned-
lige stormøde for de 40 til 50
mennesker der er aktive
med at køre huset og cafeen,
der træffer beslutningerne.
Derudover er der et repræ-
sentantskab for alle aktivi-
tetsgrupperne i huset, så de
kan koordinere deres aktivi-
teter og bruge hinanden.

800 brugere om ugen

Samlet set er der omkring
800 mennesker, der om
ugen kommer i Studenter-
huset. Flest studenter, men

ur, Kdb.

nterhuset, der har udviklet sig til et levende og aktivt center for Københavns stude-